

KEHA-keskus

Työvoimapalveluiden toimeenpano Lapin maakunnassa vuonna 2025

Alueellinen asiantuntija-arvio

Mia Pylkkönen
Miika Hakala

Sisältö

Esipuhe	4
Tiivistelmä keskeisistä havainnoista	5
Työllisyysalue Pohjois- ja Itä-Lappi	5
Työllisyysalue Meri-Lappi	5
Työllisyysalue Tunturi-Lappi ja Pello	6
Työllisyysalue Rovaseutu	6
Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen arvio	8
Tiivistelmä	8
Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen	9
Työllisyydenhoidon toimintaympäristö	11
Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset	16
Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen	18
Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö	24
Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus	27
Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys	29
Meri-Lapin työllisyysalueen arvio	32
Tiivistelmä	32
Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen	33
Työllisyydenhoidon toimintaympäristö	35
Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset	40
Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen	42
Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö	48
Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus	51
Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys	53
Tunturi-Lapin ja Pellon työllisyysalueen arvio	55
Tiivistelmä	55
Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen	56
Työllisyydenhoidon toimintaympäristö	58
Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset	64
Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen	65
Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö	71
Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus	74

Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys	76
Rovaseudun työllisyysalueen arvio	79
Tiivistelmä	79
Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen	80
Työllisyydenhoidon toimintaympäristö	82
Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset	87
Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen	89
Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö	95
Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus	98
Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys	100
Lähteet	103
Liitteet	105
Liite 1. Asiantuntija-arviossa käytetyt keskeiset käsitteet ja seurantakohteet	105
Kuvailulehti	116

Esipuhe

Vuodesta 2025 alkaen työvoimapalveluiden ja kotoutumisen edistämisen palveluiden järjestämisvastuu on siirtynyt valtiolta kunnille. Tehtävistä vastaa 45 työllisyysaluetta, kun aikaisemmin vastuu oli viidellätoista työ- ja elinkeinotoimistolla. Osana hajautetun palvelujärjestelmän valtakunnallista ohjausta KEHA-keskukselle on säädetty lakisääteinen tehtävä: arvioida ja seurata keskitetysti työvoimapalveluiden ja -viranomaisten toiminnan tuloksellisuutta sekä tuottaa tietoa paikallisen ja kansallisen päätöksenteon tueksi. Arviointi kattaa pääasiassa lakisääteisesti toteutetut työvoimapalvelut. Arviointi toteutetaan sekä kansallisella että alueellisella tasolla.

Lain mukaan KEHA-keskuksen tulee vuosittain tuottaa asiantuntija-arvio, joka käsittelee mm. valtakunnallisten työllisyyden edistämisen tavoitteiden toteutumista, työvoimapalveluiden järjestämisvastuun edellytyksiä, palveluiden resurssointia sekä lakisääteisten asiakasprosessien toimeenpanoa. Asiantuntija-arvio tuottaa myös näkemyksen siitä, kuinka tuloksellisia työvoimapalvelut ovat työnhakijoille ja työnantajille työllisyysalueilla.

Asiantuntija-arviossa jokainen maakunnan työllisyysalue arvioidaan erikseen. Työllisyysalueen toteumat suhteutetaan koko maan ja maakunnan keskiarvoihin. Asiantuntija-arvioinnissa hyödynnetään ensisijaisesti tietoja, jotka ovat saatavilla lakisääteisen käyttövelvoitteen piiriin kuuluvista työllisyyden hoidon asiakastietojärjestelmistä (Asiantuntijan Työmarkkinatori, Työmarkkinatori ja Yleinen avustusjärjestelmä). Työllisyyspalveluiden omaa dataa on täydennetty mm. tulorekisterin tiedoilla. Lisäksi mukana on keskitetysti kerättyä laadullista tietoa asiakastyytyvyydestä. Työllisyysalueiden tilannekuvaa on syvennetty ja täydennetty alueen sekä elinvoimakeskuksen edustajien kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta.

Lämmin kiitos työllisyysalueiden ja elinvoimakeskuksen yhteyshenkilöille sekä asiantuntijoille erinomaisesta yhteistyöstä ja panoksesta arviointityöhömme. Kiitämme myös työ- ja elinkeinoministeriötä arvokkaasta tuesta työvoimapalveluiden arvioinnissa.

Yksikön päällikkö
Santtu Sundvall

Tutkija
Mia Pylkkönen

Tutkija
Miika Hakala

Tiivistelmä keskeisistä havainnoista

Työllisyysalue Pohjois- ja Itä-Lappi

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta Pohjois- ja Itä-Lapin ensimmäinen toimintavuosi oli vaativissa olosuhteissa vakaa ja monilta osin onnistunut. Alue säilytti palvelujärjestelmän toimintakyvyn samanaikaisesti TE24- ja KOTO24-uudistusten, TYM-lain toimeenpanon, kuntien rahoitusvastuun kasvun sekä työttömyysturvan muutosten keskellä ilman hallinnollista kriisiytymistä. Työllisyystilanne oli useilla mittareilla koko maata parempi, erityisesti nuorten ja ulkomaalaisten työmarkkina-asema oli vahva ja asiakastyytyväisyys koko maan tasoa korkeampi. Samalla työmarkkinoiden rakenteelliset haasteet – pitkät etäisyydet, ohut työpaikkatarjonta, rajallinen liikkuvuus ja koulutuksen heikko saavutettavuus – vaikuttivat erityisesti yli 55-vuotiaiden, pitkäaikaistyöttömien ja monialaista tukea tarvitsevien asiakkaiden tilanteeseen. Tämä näkyi pitkäaikaistyöttömyyden kasvuna ja siinä, että vaikean työttömyyden ehkäisy jäi muuta kehitystä haastavammaksi.

Ensimmäisen toimintavuoden arviointimittareilla alue suoriutui vakaasti ja hallitusti poikkeuksellisen vaativassa toimintaympäristössä. Harva asutus, pitkät välimatkat, sesonkiluonteiset työmarkkinat sekä hyvinvointialueen yhdyspintojen muutokset tekivät palvelujen järjestämisestä selvästi vaikeampaa kuin kasvukeskuksissa. Tästä huolimatta peruspalvelu käynnistyi vakaasti, kuntien välinen yhteistyö erityisesti kotoutumisessa ja koulutuspoluissa toimi hyvin, ja palvelun hyväksyttävyys pysyi vahvana. Alueen vahvuutena oli kyky ylläpitää toimivaa ja asiakkaiden näkökulmasta luotettavaa peruspalvelua tilanteessa, jossa jo palvelujen saavutettavuus vaati poikkeuksellista järjestämiskykyä.

Keskeinen haaste liittyi siihen, miten palvelujärjestelmä pystyi vastaamaan rakenteellisiin työmarkkinaesteisiin eikä vain sopeutumaan niihin. Työn ja tekijöiden kohtaanto oli yhtä aikaa osaamis-, etäisyys- ja saavutettavuuskysymys, ja vaikka työnantajayhteistyötä, oppisopimusratkaisuja ja täsmäkoulutuksia rakennettiin, avoimet työpaikat, työnantajakontaktit ja työnantajaesittelyt vähenivät. Myös pitkäaikaistyöttömien aktivointi jäi matalaksi, mutta tähän vaikuttivat osaltaan myös valtakunnalliset muutokset, kuten palkkatuen väheneminen ja kuntien muuttunut kannustinrakenne. Palveluiden muodollinen saatavuus toteutui kohtuullisesti, mutta tosiasiallinen yhdenvertaisuus jäi erityisesti vaikeissa asiakkuuksissa epävarmaksi. Kokonaisuutena Pohjois- ja Itä-Lapin vahvuutena oli vakaa perusjärjestelmä ja hyvä asiakaskokemus, ja seuraavan vaiheen onnistuminen rakentuu sen varaan, kuinka hyvin nämä vahvuudet voidaan muuttaa myös vaikeimman asiakasryhmän etenemiseksi.

Työllisyysalue Meri-Lappi

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta Meri-Lapin ensimmäinen toimintavuosi oli vaikeissa olosuhteissa vakaa ja loi hyvän perustan jatkolle. Perusprosessi toimi hyvin: palvelusuunnitelmat olivat ajantasaisia, kasvokkaisen palvelun osuus korkea, peruslausuntojen käsittelyajat nopeita ja laaja työttömyys laski samaan aikaan kun koko maassa se kasvoi. Lähipalvelu ja palvelun muodollinen yhdenvertaisuus toteutuivat kunnissa hyvin. Samalla nuorten, ulkomaalaisten ja yli 55-vuotiaiden työllisyysasteet jäivät heikommiksi, pitkäaikaistyöttömyys kasvoi ja siirtymät avoimille työmarkkinoille jäivät

maakunnan keskiarvoa matalammiksi. Tämä osoitti, että vaikean työttömyyden ehkäisyssä alue kohtasi muuta toimintaa raskaampia rakenteellisia haasteita.

Alue suoriutui ensimmäisestä toimintavuodestaan hallitusti aidosti vaativassa toimintaympäristössä. Teollisuuden rakennemuutos, viennin suhdanneherkkyys, logistiikan epävarmuus, väestön ikääntyminen, työikäisen väestön supistuminen ja pitkäaikainen kohtaanto-ongelma heikensivät työmarkkinoita enemmän kuin muualla Lapissa. Avoimet työpaikat vähenivät, työttömien määrä kasvoi ja pitkäaikaistyöttömyys nousi voimakkaasti. Samalla alueella oli myös investointipotentiaalia, teollisuuden uusiutumista ja kiertotalouden kasvua, jotka loivat vahvan pohjan tulevalle kehitykselle. Järjestelmä pystyi ylläpitämään toimivan lähipalvelun, hyödyntämään kasvokkaista palvelua ja vahvistamaan kotoutumiskoulutuksia, mikä osoitti vakautta ja kykyä toimia paineen alla.

Keskeinen kysymys oli siinä, kuinka hyvin palvelujärjestelmä pystyi muuttamaan alueen rakennemuutoksen myös uusiksi työllistymismahdollisuuksiksi. Vaikka alueella oli jatkuvaa työvoimatarvetta erityisesti teknisillä aloilla ja sote-palveluissa, työnantajayhteistyö ja työnvälitys eivät vielä näkyneet riittävästi konkreettisina siirtyminä työmarkkinoille: työtarjoukset ja työnhakijoiden esittelyt vähenivät selvästi, ja pitkäaikaistyöttömien aktivointi jäi matalaksi. Asiakaspalautteessa korostuivat myös byrokraattisuus ja yksilöllisen tuen puute vaikeissa asiakkuuksissa. Kokonaisuutena Meri-Lapin vahvuutena oli toimiva perusjärjestelmä ja kyky ylläpitää palveluja raskaassa rakennemuutoksessa. Alueella on samalla selkeitä mahdollisuuksia vahvistaa elinvoimaa ja työllisyyttä, kun investoinnit, työnantajayhteistyö ja vaikeimmin työllistyvien palvelut kytkeytyvät entistä tiiviimmin toisiinsa.

Työllisyysalue Tunturi-Lappi ja Pello

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta Tunturi-Lappi ja Pello suoriutui erittäin vahvasti. Työttömyys oli Lapin matalin, työllisyysaste korkea ja työttömien määrä laski ainoana Lapin työllisyysalueena. Nuorten ja ulkomaalaisten työllisyystilanne oli selvästi valtakunnallista tasoa parempi, palveluun pääsy nopeaa ja palvelusuunnitelmat ajantasaisia. Työttömien siirtymät avoimille työmarkkinoille olivat vahvoja ja kuntien työttömyysetuuksien kustannusrakenne muuta Lappia hallitumpi. Pitkäaikaistyöttömien kohdalla aktivointiasteen selvä lasku kuitenkin erotti tämän asiakasryhmän muusta vahvasta kokonaiskuvasta.

Ensimmäisen toimintavuoden arviointimittareilla tarkasteltuna alue oli selvästi Lapin vahvin työllisyysalue. Peruspalvelut käynnistyivät vakaasti, alkuhaastattelut toteutuivat Lapin nopeimmin ja asiakastyytyväisyys oli maakunnan korkein. Laaja työttömyys väheni, palvelujen jälkeinen työttömyys jäi selvästi koko maata alemmaksi ja järjestelmä tuki tehokkaasti asiakkaita, jotka olivat jo lähellä työmarkkinoita. Myös palveluverkko toimi hyvin ja palveluiden muodollinen yhdenvertaisuus toteutui vakaasti koko alueella.

Alueen vahvuutena oli matkailuun, sesonkityöhön ja kansainväliseen työvoimaan perustuva vahva työmarkkina sekä toimiva peruspalvelujärjestelmä. Samalla pitkät etäisyydet, asumisen saatavuus, koulutuksen saavutettavuus ja sesonkien jälkeiset palveluruuhkat loivat rakenteellisia paineita. Työnantajayhteistyö nähtiin strategisena vahvuutena, mutta viranomaislähtöisten työnantajakontaktien väheneminen teki sen lisäarvon vaikeammin näkyväksi. Keskeinen piirre oli, että vahva yleinen onnistuminen ei ulottunut yhtä selvästi pitkäaikaistyöttömiin ja vaikeimman tuen tarpeessa oleviin asiakkaisiin, vaikka alueella oli tähän kokonaisuutena erittäin vahvat lähtökohdat.

Työllisyysalue Rovaseutu

Rovaseudun työllisyysalue toimi vuonna 2025 Lapin vahvimmassa kasvukeskuksessa, jossa matkailu, palvelualat, koulutus ja kansainvälinen liikkuvuus loivat poikkeuksellisen hyvät lähtökohdat työllisyydenhoidolle. Työllisyysaste oli korkea, avoimien työpaikkojen määrä kasvoi ja asiakastyytyväisyys oli hyvä. Palvelut koettiin pääosin saavutettaviksi ja perusjärjestelmä näyttäytyi hallinnollisesti vakaana. Myös palveluprosessit, kuten lausuntoprosessit ja asiakasrajapinnan sujuvuus, toimivat yleiskuvassa hyvin.

Pitkäaikaistyöttömyys kasvoi ja pitkäaikaistyöttömien aktivointi heikkeni samaan aikaan, kun yleinen työllisyyskehitys oli myönteinen. Lakisääteisten prosessien toteuma, erityisesti alkuhaastattelujen määräajat kasvoivat ja työnhakukeskustelujen määrät laskivat. Aktivointiaste pysyi yleisesti hyvällä tasolla, mutta ptyöllistämispalvelut sekä kuntouttavat palvelut vähenivät.

Avoimien työpaikkojen määrä kasvoi, mutta työnantajaesittelyt, työllistymiset ja työnantajakontaktit vähenivät selvästi. Palveluiden muodollinen yhdenvertaisuus toteutui hyvin, mutta rakenteellisen työttömyyden kysymykset haastoivat aluetta ja toimintaa. Kokonaisuutena Rovaseutu suoriutui ensimmäisestä toimintavuodestaan vahvasti ja vakaasti.

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen arvio

Tiivistelmä

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalue aloitti vuonna 2025 poikkeuksellisen vaativassa toimintaympäristössä. Pitkät etäisyydet, harva asutus, niukka paikallinen työmarkkina, heikko saavutettavuus ja rajallinen työvoiman liikkuvuus vaikeuttivat palvelujen järjestämistä selvästi enemmän kuin kasvukeskuksissa. Samanaikaisesti toteutuivat TE24- ja KOTO24-uudistukset, TYM-lain toimeenpano, kuntien rahoitusvastuun kasvu sekä työttömyysturvan kiristykset. Lisäksi hyvinvointialueen yhdyspinnat ja monialaisen tuen saatavuus vaikeuttivat asiakasprosessien etenemistä. Alue onnistui kuitenkin käynnistämään peruspalvelun vakaasti ilman hallinnollista kriisiytymistä.

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta ensimmäinen toimintavuosi oli osittainen onnistuminen. Palvelun toimintakyky säilyi, asiakastytyväisyys oli koko maan tasoa korkeampi ja nuorten sekä ulkomaalaisten työmarkkina-asema valtakunnallista tasoa vahvempi. Työttömyysjaksot olivat koko maata lyhyempiä ja yleinen työllisyystilanne keskimääräistä parempi. Samalla yli 55-vuotiaiden asema oli heikompi, pitkäaikaistyöttömyys kasvoi ja virta pitkäaikaistyöttömyyteen lisääntyi. Myös elinvoimayhteistyö jäi valtakunnallista tasoa heikommaksi.

Keskeinen haaste oli se, ettei hyvä yleinen työmarkkinatilanne ratkaissut vaikean ytimen työttömyyttä. Peruspalvelun ylläpito vei paljon kapasiteettia, vaikka kuntien välinen yhteistyö kotoutumisessa ja koulutuspoluissa toimi hyvin. Haaste korostui silloin, kun resurssit painottuivat perusjärjestelmään eivätkä näkyneet vaikeasti työllistävien etenemisenä.

Työllistymisen tuki ja työnantajayhteistyö olivat strategisesti tärkein mutta vaikein kokonaisuus. Oppisopimusratkaisuja, täsmäkoulutuksia ja työnantajayhteistyötä rakennettiin, mutta avoimet työpaikat, työnantajayhteydet ja työnantajaesittelyt vähenivät selvästi. Työnantajatyön vaikutus jäi vaikeasti osoitettavaksi juuri siellä, missä sen pitäisi olla järjestelmän ydin.

Aktiiviset palvelut jäivät väliinputoajan asemaan. Pitkäaikaistyöttömien aktivointi ja palveluvolyymi heikkenivät, ja työllistämispalvelut, valmennukset sekä tukipalvelut supistuivat. Tämä näkyi erityisesti vaikeimman asiakasryhmän tilanteessa. Palveluiden yhdenvertainen saatavuus oli alueen keskeisin rakenteellinen kysymys. Lähipalvelua, videopalveluja ja etäratkaisuja kehitettiin, mutta palvelun olemassaolo ei aina tarkoittanut todellista pääsyä koulutukseen, monialaiseen tukeen tai palvelupolulle. Asiakastytyväisyys oli korkea ja palvelun hyväksyttävyys vahva, mutta hyvä asiakaskokemus ei yksin ratkaissut työnvälityksen, aktiivipalvelujen ja yhdenvertaisuuden haasteita.

Kokonaisarviona Pohjois- ja Itä-Lappi onnistui käynnistämään palvelujärjestelmän vakaasti poikkeuksellisen vaativissa olosuhteissa ja rakentamaan alueen tarpeisiin sopivia ratkaisuja. Peruspalvelu säilyi toimivana, asiakastytyväisyys oli hyvä ja yhteistyörakenteita vahvistettiin vaikeasta toimintaympäristöstä huolimatta. Alueen seuraava kehitysvaihe rakentuu sen varaan, kuinka vahvasti järjestelmä pystyy siirtymään reunaehtoihin sopeutumisesta niiden aktiiviseen kompensointiin erityisesti pitkäaikaistyöttömyyden, työnantajayhteistyön ja palvelujen yhdenvertaisuuden osalta.

Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen

Tässä luvussa tarkastellaan, miten valtakunnalliset tavoitteet ovat toteutuneet työllisyysalueella. Arvio perustuu taulukossa 1. esitettyihin mittareihin, joita verrataan maakunnan ja koko maan lukuihin.

Taulukko 1. Voimassa olevien työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025.

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
Taataan yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut kaikille asiakkaille molemmilla kansalliskielillä				
Palveluissa koettu yhdenvertaisuus	3,74	-	-	3,96
Nostetaan matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyyttä				
Alle 25-vuotiaiden työllisyysaste (%)	60,1	59,1	55,0	49,0
Ulkomaalaisten työllisyysaste (%)	62,1	63,8	52,7	49,4
Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste (%)	64,2	63,6	66,7	69,9
Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste (%)	11,4	12,0	15,1	17,8
Ulkomaalaisten työttömyysaste (%)	14,0	13,1	26,0	31,0
Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste (%)	14,8	14,1	13,2	14,0
Työkykynsä alentuneeksi arvioineiden työllistyneiden määrä (kertymäsumma)	70	-	510	11 707
Tuetaan työnhakijan nopeaa työllistymistä vaikuttavilla ja etuusmenoja vähentävillä palveluilla				
Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille 3kk työttömyyden käynnistymisen jälkeen (virtaama työllisyyteen 3 kk) (%)	47,0	45,0	49,0	44,4
Kuinka moni työllistynyt palaa työttömäksi 3 kk työllistymisen jälkeen (virtaama tulottomuuteen 3 kk) (%)	22,9	24,1	22,4	26,6
Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per etuudensaaja	122	121	121	137
Tuetaan ammatillista, alueellista ja kansainvälistä liikkuvuutta työvoimapula-aloille				
Työvoimapula-aloille työllistyneet työnhakijat (kertymäsumma)	133	-	-	1 691
Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin (kertymäsumma)	1-4	-	-	2 820
Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille (% kaikista)	0,0	-	-	0,3

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
työtarjouksista) (%)				
WiF-toiminnoille tehtävien liidien määrät	-	-	-	-
Työvoimapula-aloille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	48	-	140	164
Vahvistetaan alueen elinvoimaa yhteistyössä alueen muiden toimijoiden kanssa				
Erytisasiantuntijoille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	7	-	12	1 057
Elinvoimayhteistyöindeksi	2,78	-	-	3,46

Yhdenvertaisuuskartoitukseen vastanneet työnhakija-asiakkaat arvioivat työvoimapalveluissa saamaansa kohtelua muun muassa asiallisen kohtelun, esteettömyyden, kielellisten oikeuksien toteutumisen ja verkkosi-vujen saavutettavuuden näkökulmista. Työllisyysalueen henkilöasiakkaat kokemus palveluiden yhdenvertaisuudesta (3,74) oli heikompi kuin koko maassa keskimäärin (3,96). Väittämäpatteriston vastausasteikko oli 1 (täysin eri mieltä) – 5 (täysin samaa mieltä).

2. Matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyys

Nuorten (alle 25-vuotiaat) työllisyysaste oli 60,1 %, mikä ylitti sekä maakunnan että koko maan keskiarvon, ja taso nousi edellisvuodesta 1,1 prosenttiyksikköä. Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli työllisyysalueella 11,4 prosenttia, mikä oli selvästi matalampi kuin maakunnassa ja koko maassa. Edellisvuoteen verrattuna nuorten työttömyysaste laski 0,6 prosenttiyksikköä.

Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste nousi 64,2 prosenttiin, mutta jäi edelleen selvästi koko maan tasosta (69,9 %), mikä osoittaa ikääntyneiden työmarkkina-aseman rakenteellista haastetta. Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli 14,8 prosenttia, mikä oli 0,7 prosenttiyksikköä edellisvuotta korkeampi, ja 1,6 prosenttiyksikköä alueen maakunnan tasoa korkeampi.

Ulkomaalaisten työllisyysaste oli 62,1 %, mikä oli maakunnan ja koko maan keskiarvoa parempi, ja lisäksi se heikkeni vuodessa 1,7 prosenttiyksikköä. Ulkomaalaisten työttömyysaste puolestaan oli 14,0 prosenttia, mikä oli 1,0 prosenttiyksikköä enemmän kuin edellisena vuonna. Koko maahan ja maakuntaan verrattuna ulkomaalaisten työttömyysaste oli huomattavasti matalampi.

Työkykyensä alentuneeksi arvioineita työllistyneiden määrä oli työllisyysalueella 70 henkilöä.

3. Työnhakijan nopea työllistyminen ja etuusmenojen vähentäminen

Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille kolmen kuukauden jälkeen työttömyyden käynnistymisestä (47,0 %) oli alueella matalampi kuin maakunnassa (49,0 %), mutta matalampi kuin valtakunnallisesti (44,4 %).

Palkkatulottomaksi jääneiden osuus kolmen kuukauden kuluttua palkkatuloille siirtymisen jälkeen (22,9 %) oli alueella hieman korkeampi kuin maakunnassa (22,4 %) ja matalampi kuin koko maassa (26,6 %).

Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja oli alueella 122, mikä oli lähes sama kuin maakunnassa (121 päivää) ja vähemmän kuin valtakunnallisesti (137 päivää).

4. Ammatillinen, alueellinen ja kansainvälinen liikkuvuus työvoimapula-aloille

Työvoimapula-aloille työllistyi työllisyysalueella vuoden aikana 133 henkilöä.

Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin oli yhteensä alle 5.

Mittarien 'Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin' ja 'Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille' tiedot perustuvat kesä-joulukuun 2025 tietoihin. Tarkempi kuvaus, ks. liite 1.

Työllisyysalueella myönnettiin oleskelulupia työvoimapula-aloille 48. Koko maassa työvoimapula-aloille myönnettiin vuonna 2025 yhteensä 164 oleskelulupaa. Näin ollen kansainvälisen rekrytoinnin prosessit olivat vähäisiä koko maassa, sillä kansainvälisen rekrytoinnin kannalta relevantteja työvoimapula-aloja oli vuonna 2025 vain vähän. Suhteellisesti alueella oleskelulupia myönnettiin huomattava määrä. Lisäksi WiF-liiditoiminta käynnistyi valtakunnallisesti vasta loppuvuodesta 2025, joten liidejä ei ehtinyt toteutua vuoden aikana.

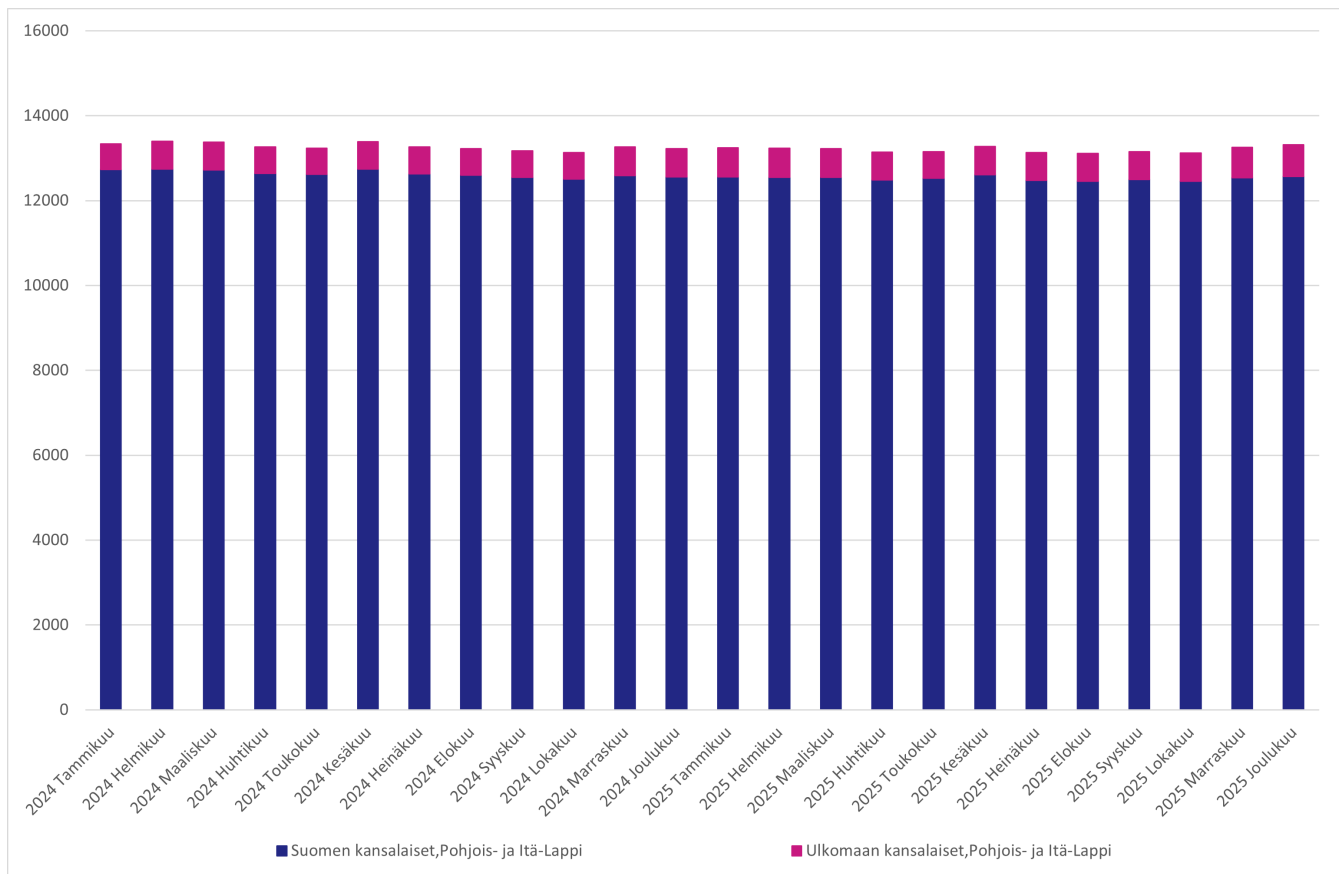
Työllisyysalue arvio elinvoiman vahvistamiseksi tehtävän yhteistyön ensimmäisenä toimintavuotenaan keski-tasoiseksi. Työllisyysalueen elinvoimayhteistyön toimivuutta ja tuloksellisuutta mittaava elinvoimayhteistyöindeksi (2,78) oli koko keskiarvoa (3,46) matalampi. Elinvoimayhteistyöindeksi muodostuu yhteistyön ulottuvuuksia (strateginen, rakenteellinen, sosiaalinen) sekä neljän elinvoiman vahvistamiseen liittyvän valtakunnallisen tavoitteen mukaisen avaintuloksen toteutumista mittaavista väittämistä (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Väittämäpatteristojen vastausasteikko on 1 (Ei toteudu) – 5 (Toteutuu erinomaisesti).

Työllisyydenhoidon toimintaympäristö

Työllisyysalueen työvoima

Työllisyysalueen väestöpohja oli vuonna 2025 keskimäärin 16 030 henkeä ja työvoimapohja keskimäärin 13 198. Työllisyysalueella asui arviointivuonna keskimäärin 0,5 prosenttia koko maan työvoimasta (Kuvio 1), ja työllisyysalue oli työvoiman määrässä mitattuna maan 2. pienin. Työvoiman osuus oli edellisvuoden tasolla (vuosimuutos -0,01 %-yksikköä).

Työllisyysalueen työvoimasta keskimäärin 5,1 prosenttia (673 henkeä) oli arviointivuonna ulkomaan kansalaisia. Ulkomaalaisen työvoiman osuus kasvoi edellisvuodesta 0,3 prosenttiyksikköä.

Kuvio 1. Suomalaisen ja ulkomaalaisen työvoiman määrä yhteensä Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysasteen kehitys

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen työllisyysaste oli vuonna 2025 73,0 prosenttia (Taulukko 2, Kuvio 2) eli maan 18. korkein. Työllisyysalueen työllisyysaste kasvoi edellisvuodesta 0,3 prosenttiyksikköä.

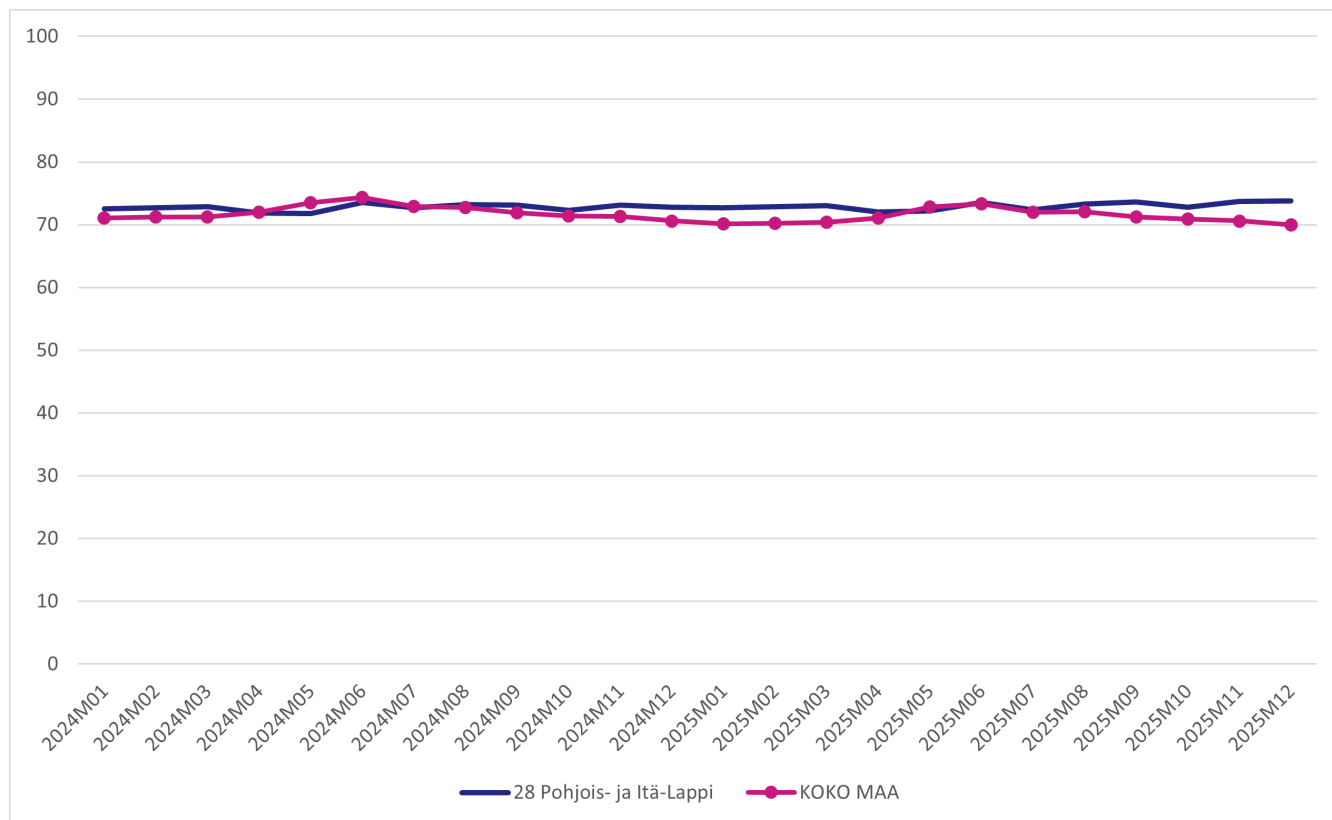
Työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (72,6 %) verrattuna 0,4 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (71,2 %) verrattuna 1,8 prosenttiyksikköä korkeampi.

Taulukko 2. Työllisyysaste (%) ja työllisyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysaste %	Työllisyysaste (%) 2025	Työllisyysaste (%) 2024	Vuosimuutos (%- yksikköä)
Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalue	73,0	72,2	+0,3
Lapin maakunta	72,6	72,3	+0,3
Koko maa	71,2	72,0	-0,8

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työllisyysaste oli arviointivuonna 62,1 prosenttia eli 1,7 prosenttiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52,7 %) verrattuna

9,5 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (49,4 %) verrattuna 12,7 prosenttiyksikköä korkeampi.

Kuvio 2. Työllisyysasteen (%) kehitys Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 60,1 prosenttia eli 1,1 prosent-ti-yksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (55,0 %) verrattuna 5,1 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (49,0 %) verrattuna 11,2 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 64,2 prosenttia eli 0,6 prosent-ti-yksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (66,7 %) verrattuna 2,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (69,9 %) verrattuna 5,7 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysasteen kehitys

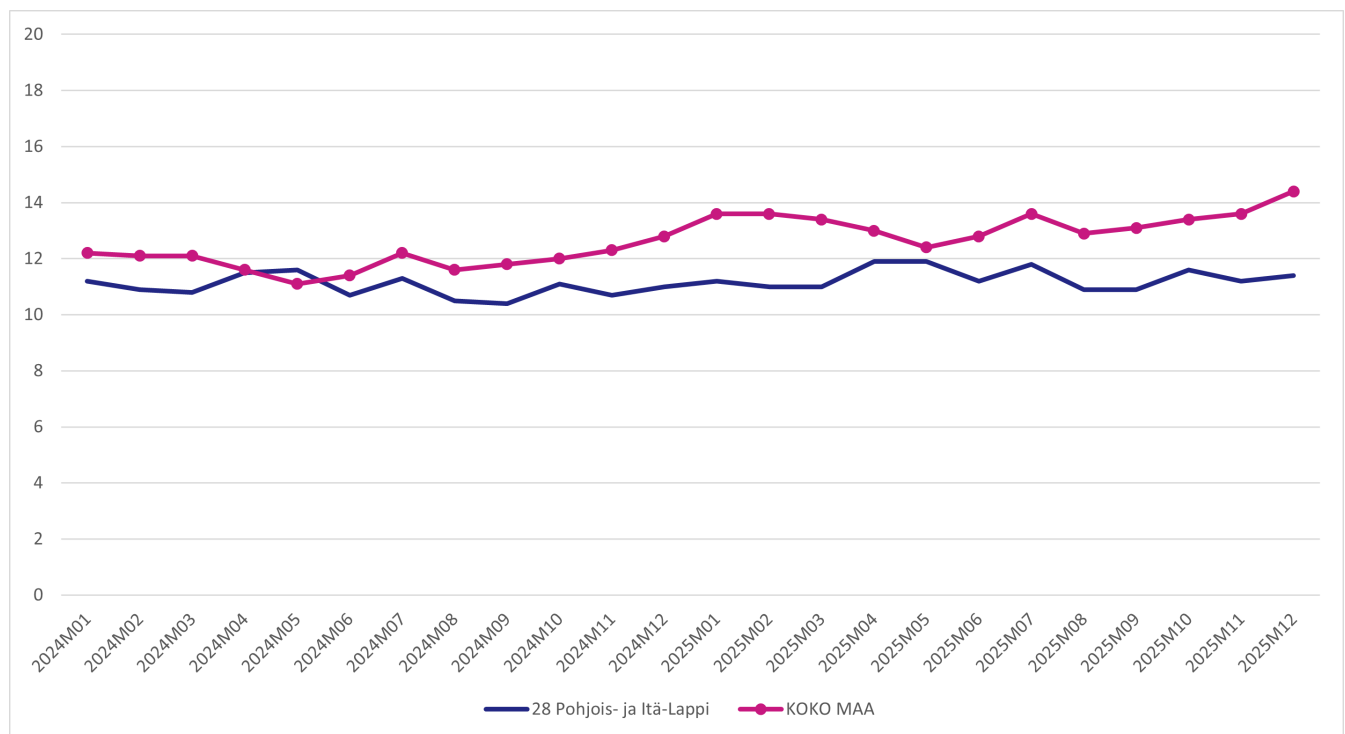
Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen työttömyysaste oli vuonna 2025 11,3 prosenttia (Taulukko 3, Kuvio 3) eli maan 15. matalin. Työllisyysalueen työttömyysaste kasvoi edellisvuodesta 0,4 prosenttiyksikköä.

Työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 0,01 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (13,3 %) verrattuna 2,0 prosenttiyksikköä matalampi.

Taulukko 3. Työttömyysaste (%) ja työttömyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työttömyysaste %	Työttömyysaste (%) 2025	Työttömyysaste (%) 2024	Vuosi muutos (%-yksikköä)
Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalue	11,3	11,0	+0,4
Lapin maakunta	11,3	10,7	+0,6
Koko maa	13,3	11,9	+1,4

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työttömyysaste oli arviointivuonna 14,0 prosenttia eli 1,0 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (26,0 %) verrattuna 12,0 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (31,0 %) verrattuna 17,0 prosenttiyksikköä matalampi.

Kuvio 3. Työttömyysasteen (%) kehitys Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

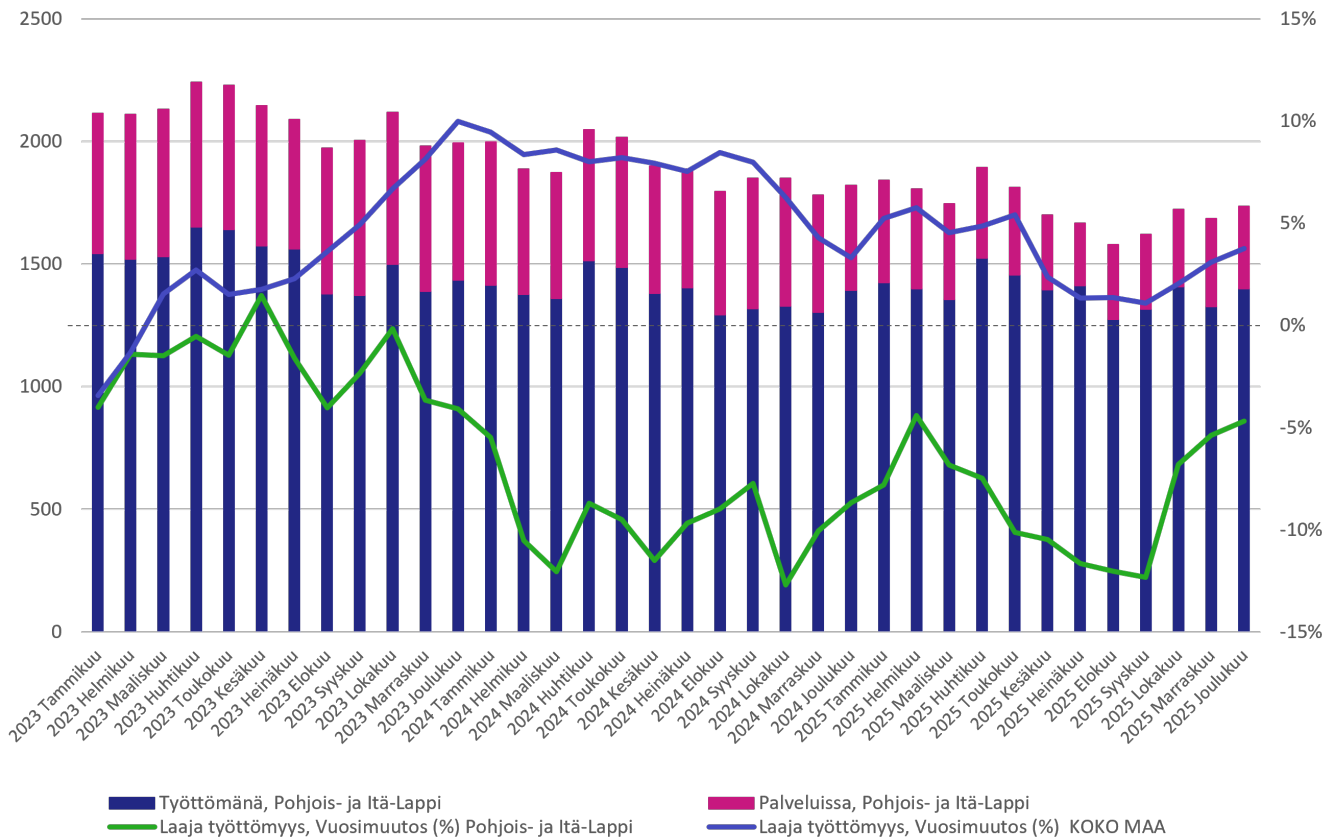
Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 11,4 prosenttia eli 0,6 prosenttiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (15,1 %) verrattuna 3,7 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (17,8 %) verrattuna 6,5 prosenttiyksikköä matalampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 14,8 prosenttia eli 0,7 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (13,2 %) verrattuna 1,6 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (14,0 %) verrattuna 0,8 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueen työnhakijat

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella oli vuonna 2025 keskimäärin 2 513 työnhakija-asiakasta

kuukaudessa (kuukauden lopun tilanne). Tämä on 1,3 prosenttia vähemmän kuin edellisenä vuonna.

Kuvio 4. Laaja työttömyys Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllisyysalueen työnhakijoista keskimäärin 69,0 prosenttia (1 735) oli arviointivuonna joko työttömänä tai aktiivintasteeseen laskettavassa palvelussa (Kuvio 4). Näiden ns. laajan työttömyyden (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1) piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä laski 8,4 prosenttia edellisvuodesta (Taulukko 4). Laajan työttömyyden piiriin kuuluvia työnhakijoita oli arviointivuonna eniten Kemijärvellä. Määrä laski edellisvuodesta Utsjokea lukuun ottamatta kaikissa kunnissa. Suhteellisesti eniten määrä laski Inarissa.

Taulukko 4. Laajan työttömyyden piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä (vuosikeskiarvo) sekä määrällinen ja suhteellinen (%) vuosimuutos Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja työllisyysalueen kunnissa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Laaja työttömyys	Laaja työttömyys 2025	Laaja työttömyys 2024	Vuosimuutos (lkm)	Vuosimuutos (%)
Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalue	1 735	1 893	-158	-8,4
Inari	386	437	-51	-11,7
Kemijärvi	471	512	-41	-8,0
Pelkosenniemi	43	47	-4	-8,5
Posio	171	184	-13	-7,1
Salla	197	212	-15	-7,1
Savukoski	71	76	-5	-6,6
Sodankylä	344	373	-29	-7,8
Utsjoki	53	50	+3	+6,0

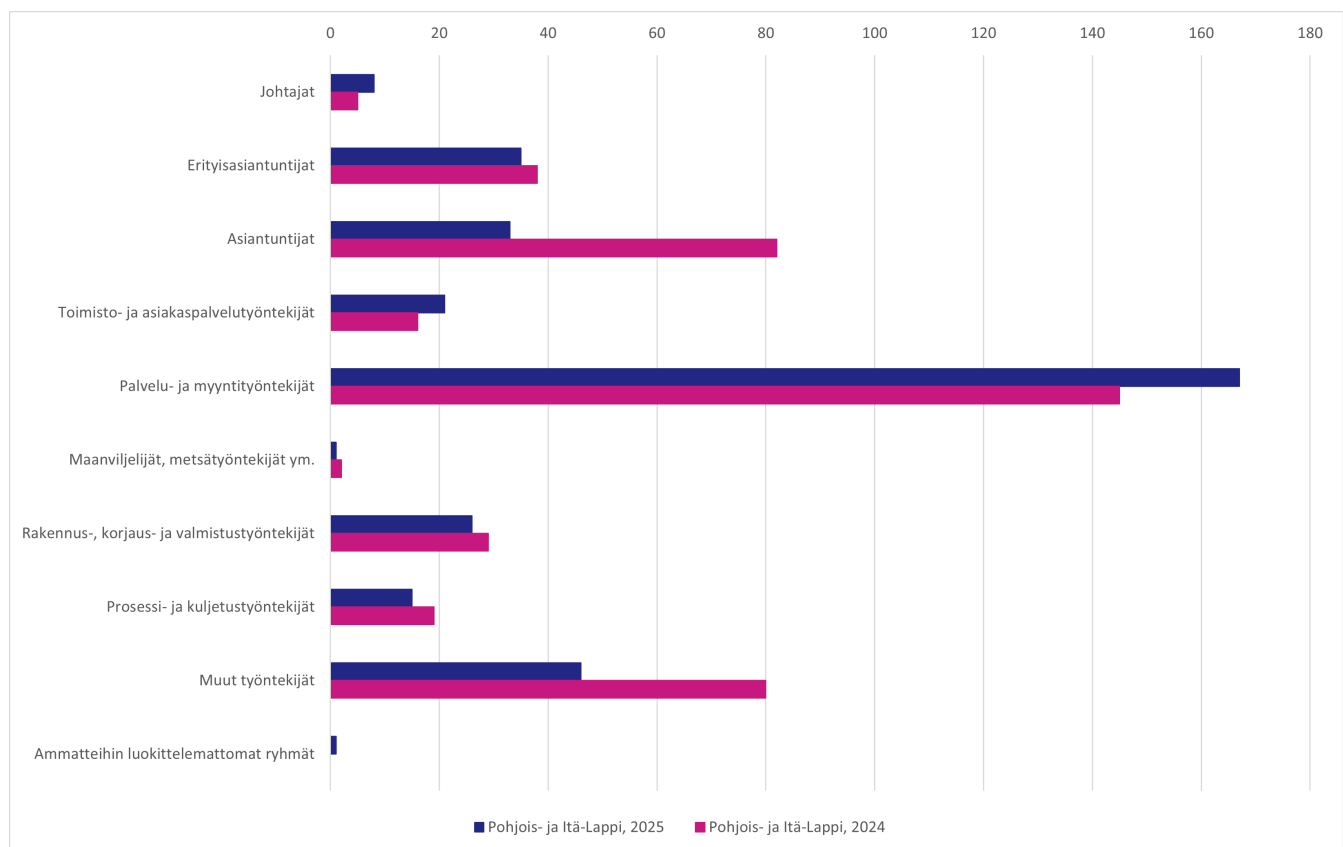
Työllisyysalueen maakunnassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 10 589 työnhakijaa, mikä on 5,6 prosenttia vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Koko maassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 412 108 työnhakijaa. Määrä kasvoi edellisvuodesta 3,4 prosenttia.

Työvoiman kysyntä ja avoimet työpaikat

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ilmoitettiin vuonna 2025 KEHA-keskuksen ylläpitämän Työmarkkinatorin kautta julkiseen työnvälitykseen yhteensä 353 uutta avointa työpaikkaa (Kuvio 5). Tämä on 14,9 prosenttia (62 työpaikkaa) edellisvuotta vähemmän. Koko maassa kaikista julkiseen työnvälitykseen vuonna 2025 ilmoitetuista uusista avoimista työpaikoista 0,9 prosenttia sijoittui Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueelle.

Eniten uusia avoimia työpaikkoja ilmoitettiin palvelu- ja myyntityöntekijöiden ammattiryhmässä (167). Uusien avoimien työpaikkojen määrä laski vuodentakaisesta suhteellisesti eniten asiantuntijoiden ammattiryhmässä, jossa työpaikkojen määrä väheni 59,8 prosentilla (-49 työpaikkaa).

Kaiken kaikkiaan työllisyysalueella oli arviointivuoden aikana avoinna 706 työpaikkaa. Avoimien työpaikkojen määrä laski 20,9 prosenttia (-186 työpaikkaa) edellisvuodesta.

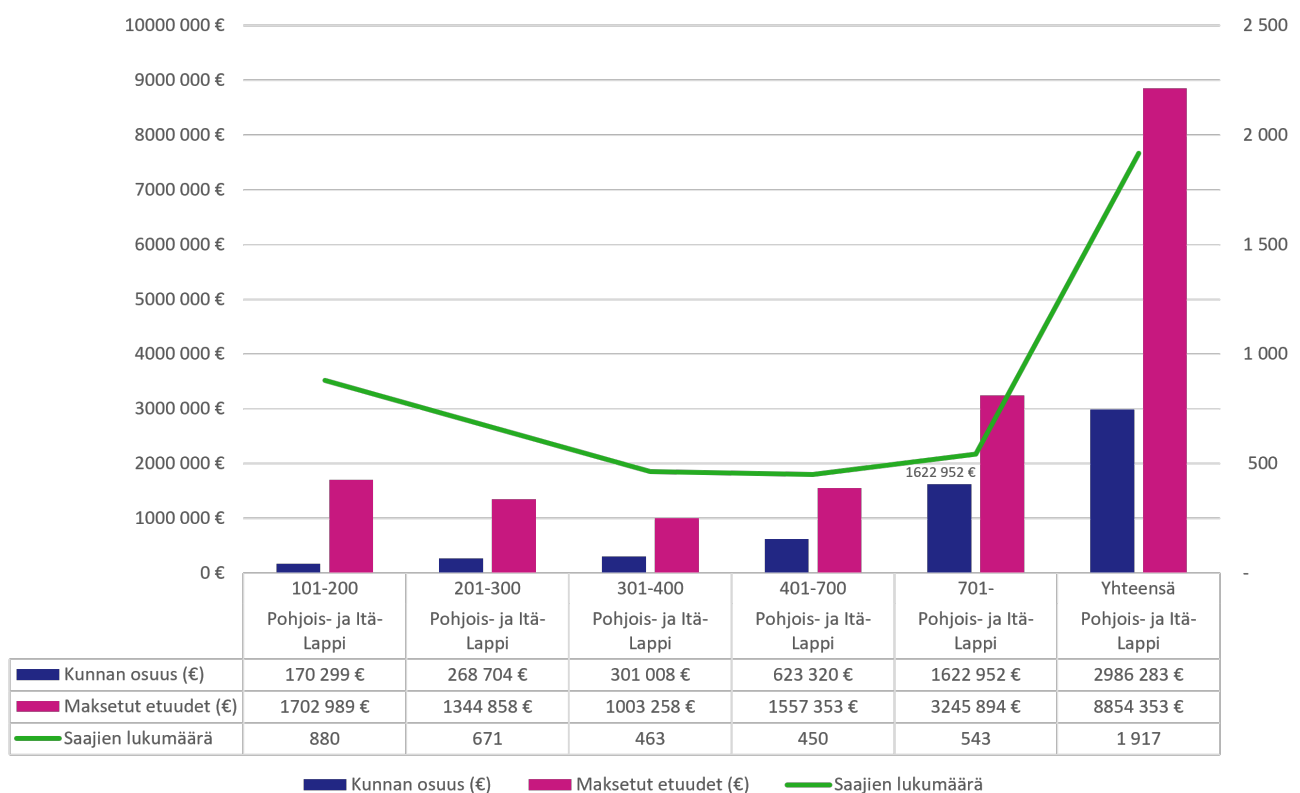
Kuvio 5. Julkiseen työnvälitykseen ilmoitetut uudet avoimet työpaikat (vuosikeskiarvo) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset

Työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmästä tuotetut tilastot eivät esitä ansiopäivärahan, peruspäivärahan ja työmarkkinatuen saajia yhdistettynä kokonaislukuna, vaan saajamäärät ovat saatavissa ainoastaan etuuslajeittain eriteltyinä. On huomattava, että näin muodostettu kokonaisluku ei vastaa täysin todellista saajamäärää, vaan yliarvioi sitä.

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen etuuden saajille maksettiin arviointivuonna Kelan työttömyysturvan mak-satusjärjestelmän mukaan yhteensä 19 986 536 euroa erilaisia työttömyysetuuksia (Kuvio 6). Etuuden saajia oli keskimäärin yhteensä 3 141 kuukaudessa. Maksetuista etuuksista 985 507 euroa (10,5 %) koostui Kelan peruspäivärahasta ja 13 220 186 euroa (60,0 %) työttömyyskassojen maksamista ansiosidonnaisista työttö-myysetuuksista. Maksettujen työttömyysetuuksien määrä oli 2 749 381 euroa (12,1 %) pienempi kuin vuotta aikaisemmin. Vuoden aikana etuuksia maksettiin keskimäärin 6 363 euroa yhtä etuuden saajaa kohden. Tämä on 276 euroa (4,5 %) enemmän kuin työllisyysalueen maakunnassa keskimäärin ja 27 euroa (0,4 %) vähem-män kuin koko maassa keskimäärin.

Kuvio 6. Työttömyysetuuden saajat (kertymäsumma), maksetut etuudet (€) ja kunnan maksuosuus (€) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella vuonna 2025 (lähde: Kela, tilastotietokanta Kelasto, Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien kustannukset olivat Kelan laskutusjärjestelmän tietojen mukaan vuonna 2025 yhteensä 2 986 283 euroa.

Huom! Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten vuoden 2025 luvut eivät ole verrannollisia aiempien vuosien lukujen kanssa.

Suurin yksittäinen maksuluokka oli yli 700 päivää työttömyysetuutta saaneet (Taulukko 5). Heistä kunnille koituneet kustannukset olivat yhteensä 1 622 952 euroa. Tämä on 54,3 prosenttia kaikista työllisyysalueen kuntien etuusmaksuista vuonna 2025.

Taulukko 5. Työttömyysetuuden saajien määrä (kertymäsumma) kertymäpäiväluokittain (kunnan maksuosuuden maksuperuste) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2025 (lähde: Kela, tilastotietokanta Kelasto, Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Kertymäpäiväluokka	Etuudensaajia työllisyysalueella 2025	Etuudensaajia maakunnassa 2025	Etuudensaajia koko maassa 2025
101–200	880	4 780	150 527
201–300	671	3 516	119 957
301–400	463	2 708	96 184
401–700	450	2 757	100 716
701–	543	3 197	139 692
Yhteensä	1 917	10 769	379 497

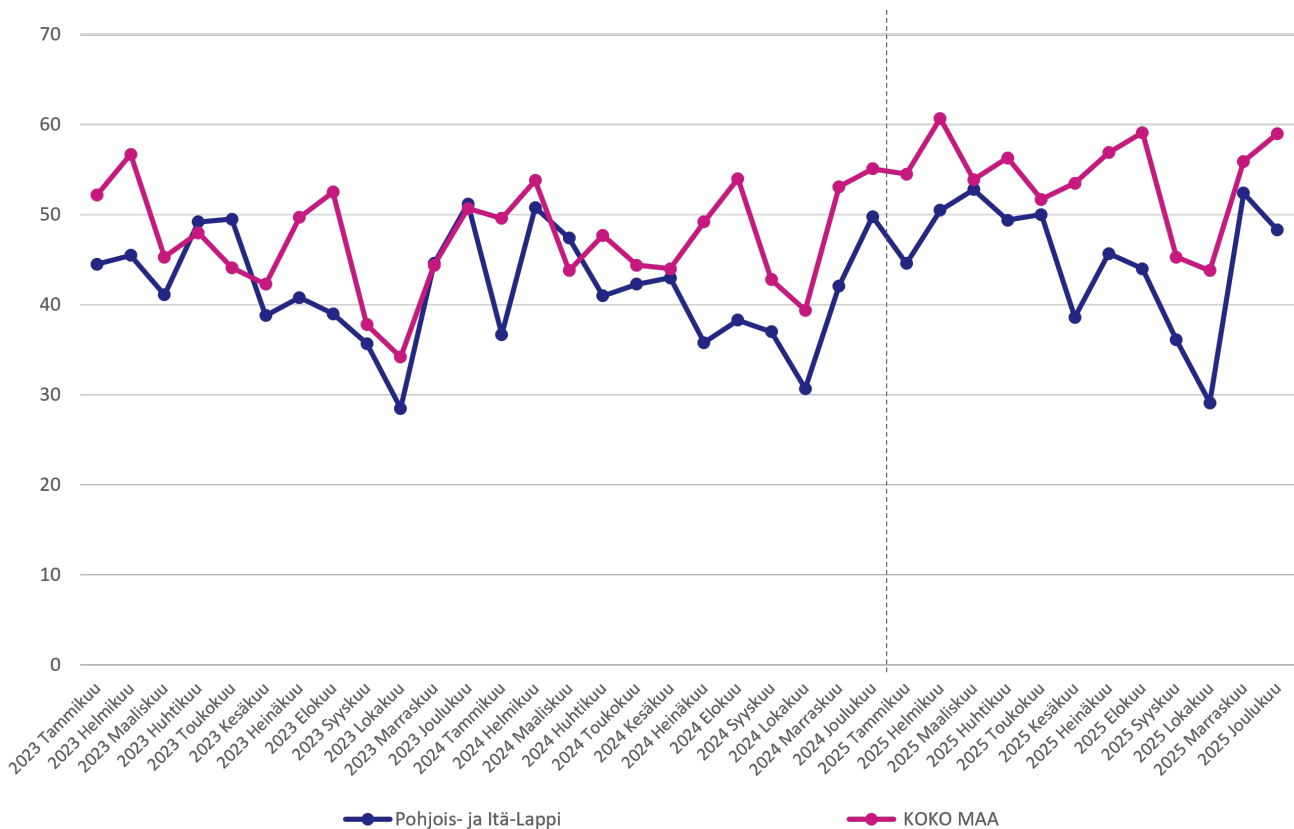
Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten luvut eivät ole verrannollisia vuotta 2025 edeltävien vuosien lukujen kanssa.

Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen

- Virta yli 3 kuukauden työttömyyteen kasvoi 4,5 %-yksikköä, mutta taso jäi maakunnan ja koko maan tasoa matalammaksi.
- Virta yli 12 kuukauden työttömyyteen kasvoi 2,0 %-yksikköä, mutta oli edelleen maan kolman-neksi matalin ja selvästi koko maata alempi.
- Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli 54 viikkoa, mikä oli koko maata selvästi lyhyempi mutta maakuntaa hieman pidempi.
- Palkkatuloille siirtyneiden määrä laski 10,6 % eli enemmän kuin koko maassa keskimäärin.
- Työtarjousten määrä kasvoi, mutta yksikään työtarjous ei johtanut avoimille työmarkkinoille työllistymiseen. Työnantajaesittelyt vähenivät 78,5 % ja työnantajakontaktit 73,4 %.

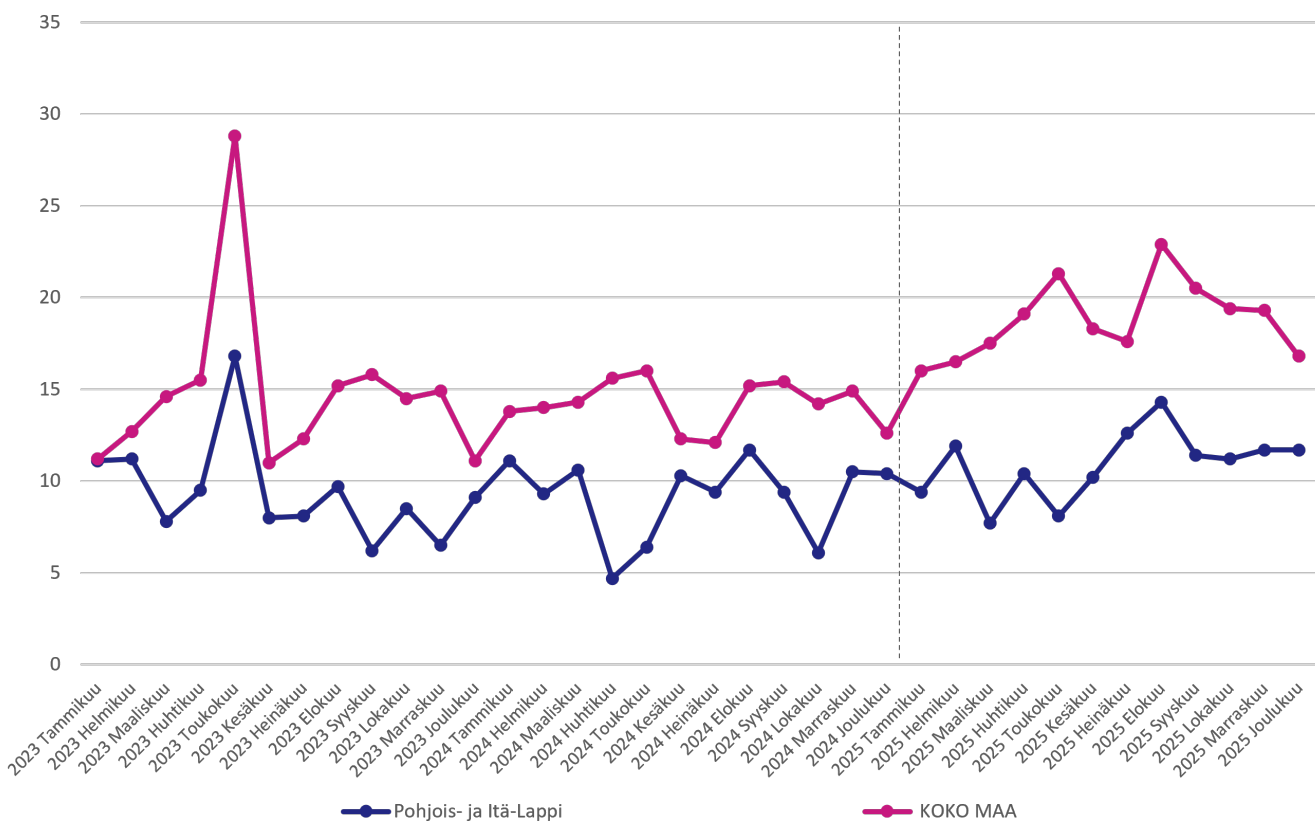
Virta yli 3 ja yli 12 kuukauden työttömyyteen

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli vuonna 2025 keskimäärin 45,2 prosenttia (Kuvio 7) eli maan 15. matalin. Virtaama kasvoi edellisvuoteen verrattuna 4,5 prosenttiyksikköä.

Kuvio 7. Työnhakijoiden prosenttivirta (%) yli kolmen kuukauden työttömyyteen Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (46,5 %) verrattuna 1,3 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (54,1 %) verrattuna 8,9 prosenttiyksikköä matalampi.

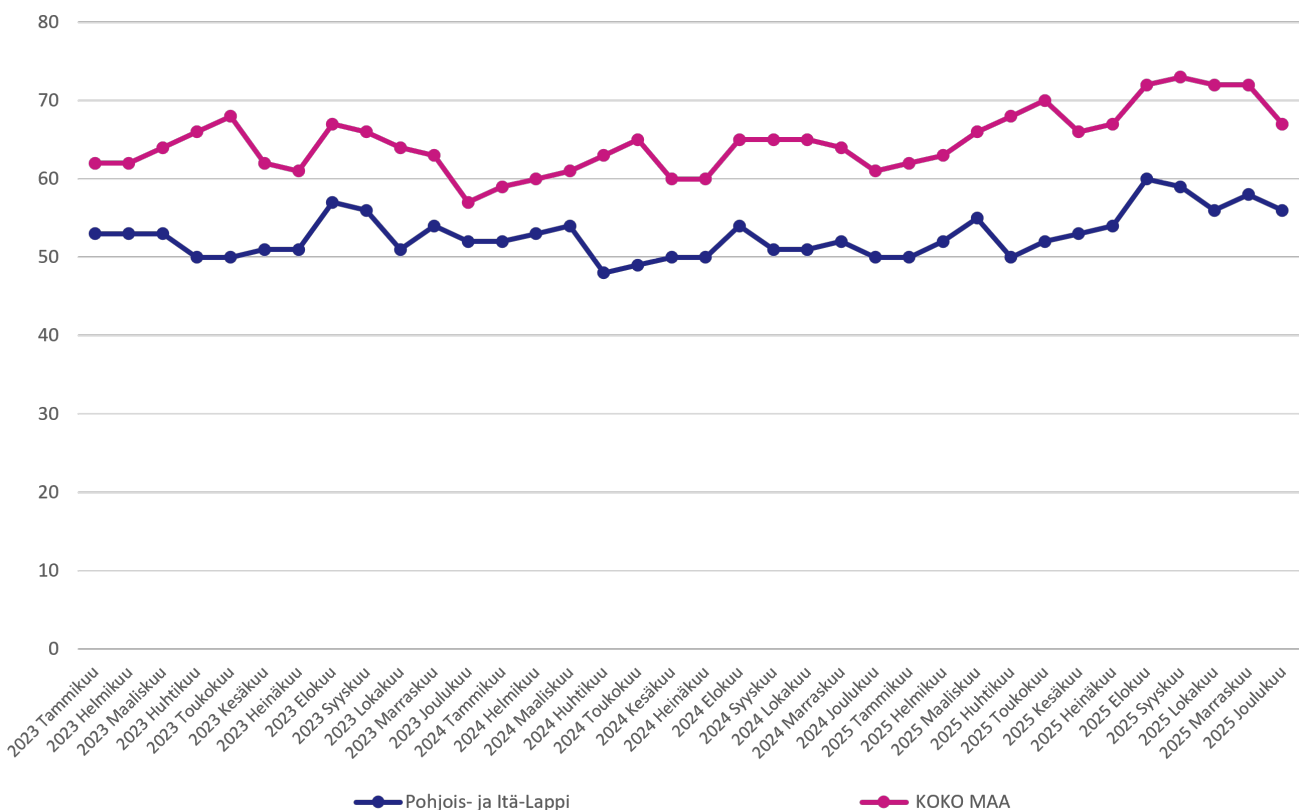
Kuvio 8. Työnhakijoiden prosenttivirta (%) yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen Pohjois- ja

Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli arvioin-tivuonna keskimäärin 10,8 prosenttia (Kuvio 8) eli maan 3. matalin. Virta pitkäaikaistyöttömyyteen kasvoi edellisvuodesta 2,0 prosenttiyksikköä. Työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli työl-lisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 0,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan kes-kiarvoon (18,7 %) verrattuna 7,9 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella asuvien työttömien työnhakijoiden jatkuvien työttömyysjaksojen kesto oli vuonna 2025 keskimäärin 54 viikkoa (Kuvio 9) eli maan 11. lyhin. Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto piteni edellisvuodesta 3 viikkoa (5,9 %).

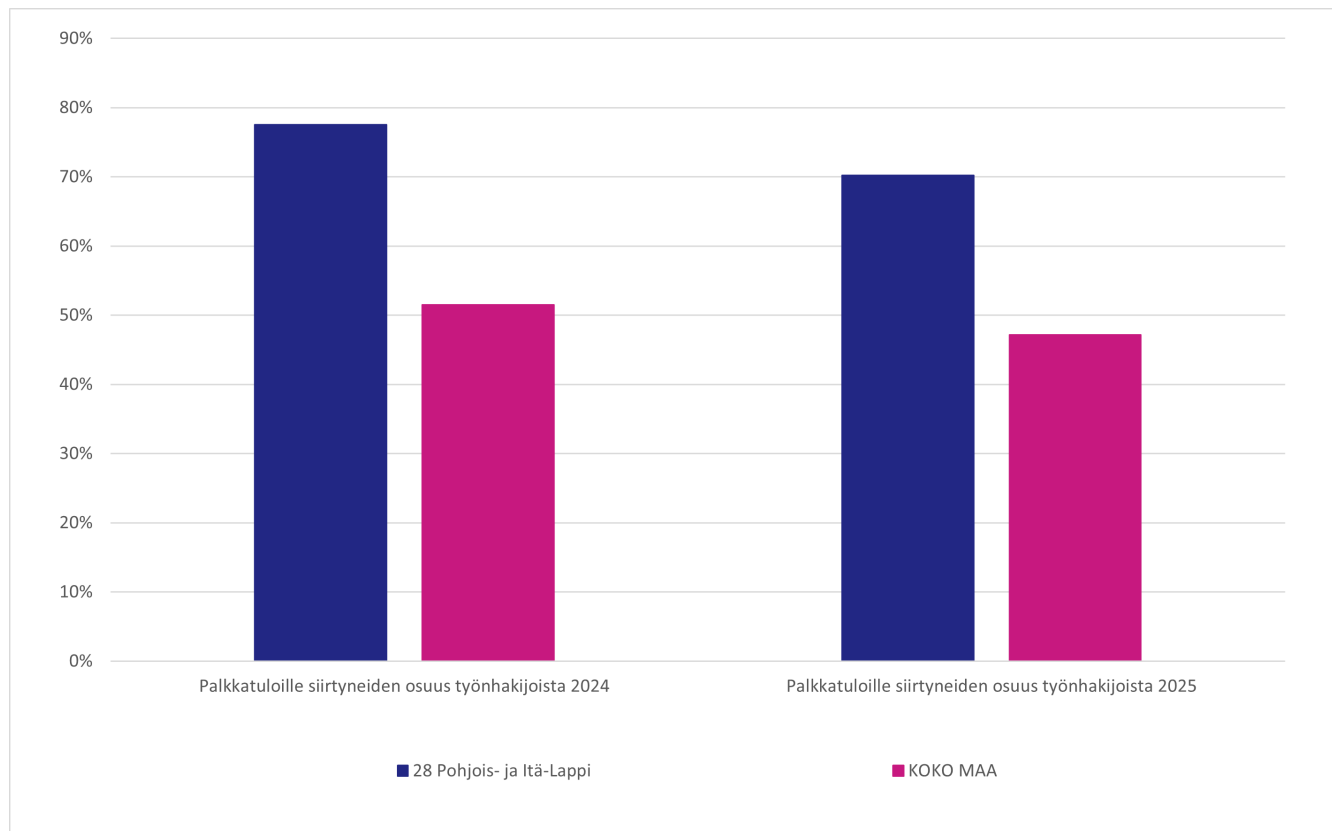
Kuvio 9. Jatkuvien työttömyysjaksojen kesto (viikkoa) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Jatkuvien työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52 viikkoa) verrattuna 2 viikkoa (3,8 %) pidempi ja koko maan keskiarvoon (68 viikkoa) verrattuna 14 viikkoa (20,6 %) lyhyempi.

Työnhakijoiden työllistyminen avoimille työmarkkinoille

Työllisyydenhoidon keskeisenä tavoitteena on edistää työnhakija-asiakkaiden työllistymistä ja ehkäistä työt-tömyyden pitkittymistä. Arvioinnissa työnhakijoiden työllistymisiä tarkastellaan

Verottajan tulotietorekisterin tietojen kautta. Tulotietorekisteritietojen (pl. palkkatuetut työsuhteet) mukaan Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyys-alueen työnhakijoista yhteensä 1 766 siirtyi arviointivuonna palkkatuloille (Kuvio 10). Tämä on 209 (10,6 %) palkkatuloille siirtymää vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatuloille siirtyneiden määrä laski edellisvuodesta 6,2 prosenttiyksikköä enemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Kuvio 10. Palkkatuloille siirtyneiden osuus työnhakijoista (%) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työnhakijamäärien ja jaksojen seuranta).

Avoimille työmarkkinoille työllistymiseen kulunut aika

Raportointi siirtyy vuodelle 2027 (tarkemmin, ks. Liite 1).

Avoimille työmarkkinoille työllistymisen pysyvyys

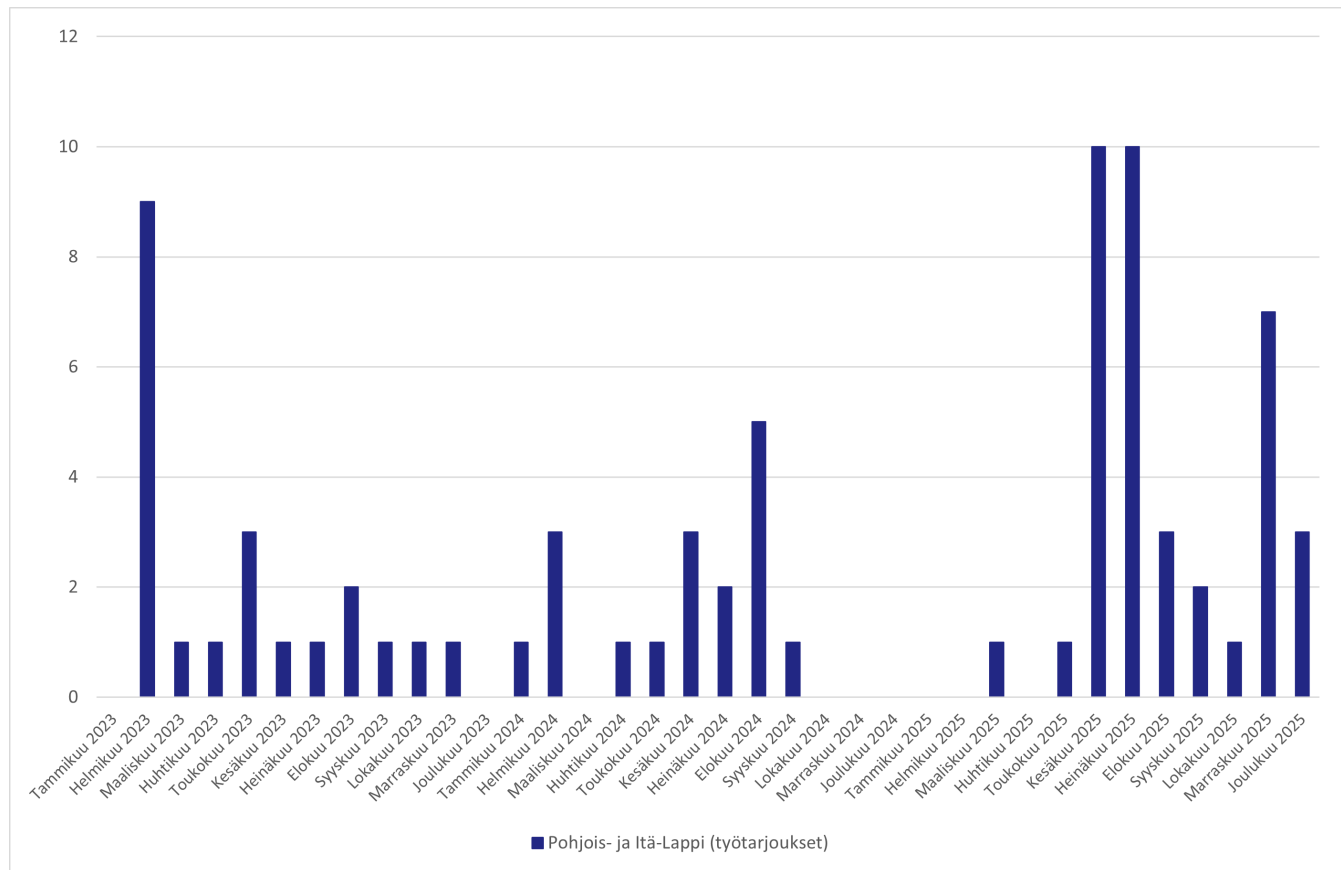
Työllisyysalueen avoimille työmarkkinoille työllistyneistä työnhakijoista keskimäärin 320 (22,9 %) palasi työttömäksi työnhakijaksi kolmen kuukauden kuluttua työllistymisestä.

Työttömäksi työnhakijaksi palanneiden osuus oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,4 %) verrattuna 0,6 prosenttiyksikköä suurempi ja koko maan keskiarvoon (26,6 %) verrattuna 3,7 prosenttiyksikköä pienempi.

Julkisen työnvälitystehtävän toimeenpano

Työtarjousten tekeminen ja tuloksellisuus

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella tehtiin vuonna 2025 yhteensä 38 yksilöityä työtarjousta (Kuvio 11). Tämä on 21 (123,5 %) työtarjousta enemmän kuin edeltävänä vuonna. Työtarjousten määrä kasvoi maan 2. eniten.

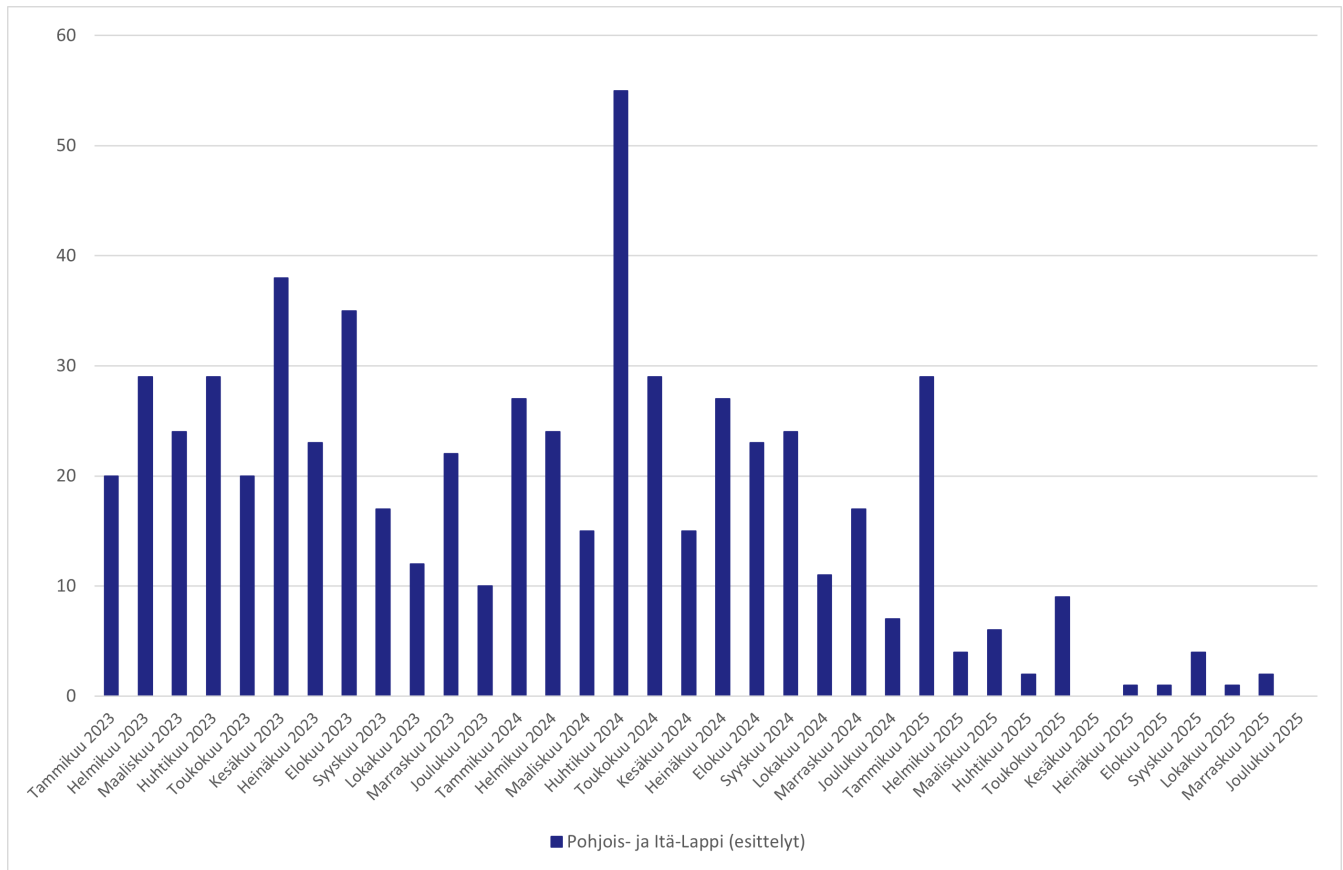
Kuvio 11. Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella tehdyt työtarjoukset (kertymäsumma) vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Työllisyysalueella ei tehty arviointivuonna yhtään avoimille työmarkkinoille työllistymiseen johtanutta työtarjousta.

Huom! Asiakastietojärjestelmään ilmoitettujen tietojen puutteista johtuen lukuihin sisältyy epävarmuuksia. Työnhakijan asiakkuuden ensimmäisen puolen vuoden ajalta on poistettu vuodesta 2022 alkaen ns. velvoitta-vat työnhaut, mikä vähentää työtarjousten määrää tilastossa.

Työnantajalähtöinen työnvälitys

Työllisyysalueella tehtiin arviointivuonna yhteensä 59 esittelyä työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin (Kuvio 12). Tämä on 215 (78,5 %) esittelyä vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Työllisyysalueella tehdyistä esittelyistä työllistyi alle 10 henkilöä (vuosimuutos 0,0 %). Koko maassa tehtiin arviointivuonna yhteensä 17 474 esittelyä (vuosimuutos -52,0 %). Esittelyistä työllistyneiden määrä kasvoi edellisvuodesta 63,6 prosenttia.

Kuvio 12. Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella työntantajien ehdokashakutoimeksiantoihin tehdyt esittelyt (kertymäsumma) vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Yhteydenpito työntajiin

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella tilastoitiin vuonna 2025 yhteensä 442 työvoimaviranomaisen tai työntajan aloitteesta tehtyä työntajakontaktia (Kuvio 13). Tämä on 73,4 prosenttia vähemmän kuin edeltävänä vuonna. Työntajakontaktien määrän lasku oli maan 4. suurin.

Yhteydenottojen aiheena olivat erityisesti tietojen muutokset, rekisteröityminen ja sopimusasiat (työntaja on päivittänyt tietojaan verkossa), rekrytointipalvelut ja tilaisuudet (henkilöstön rekrytointi) sekä palkkatuki (palkkatuen hakeminen).

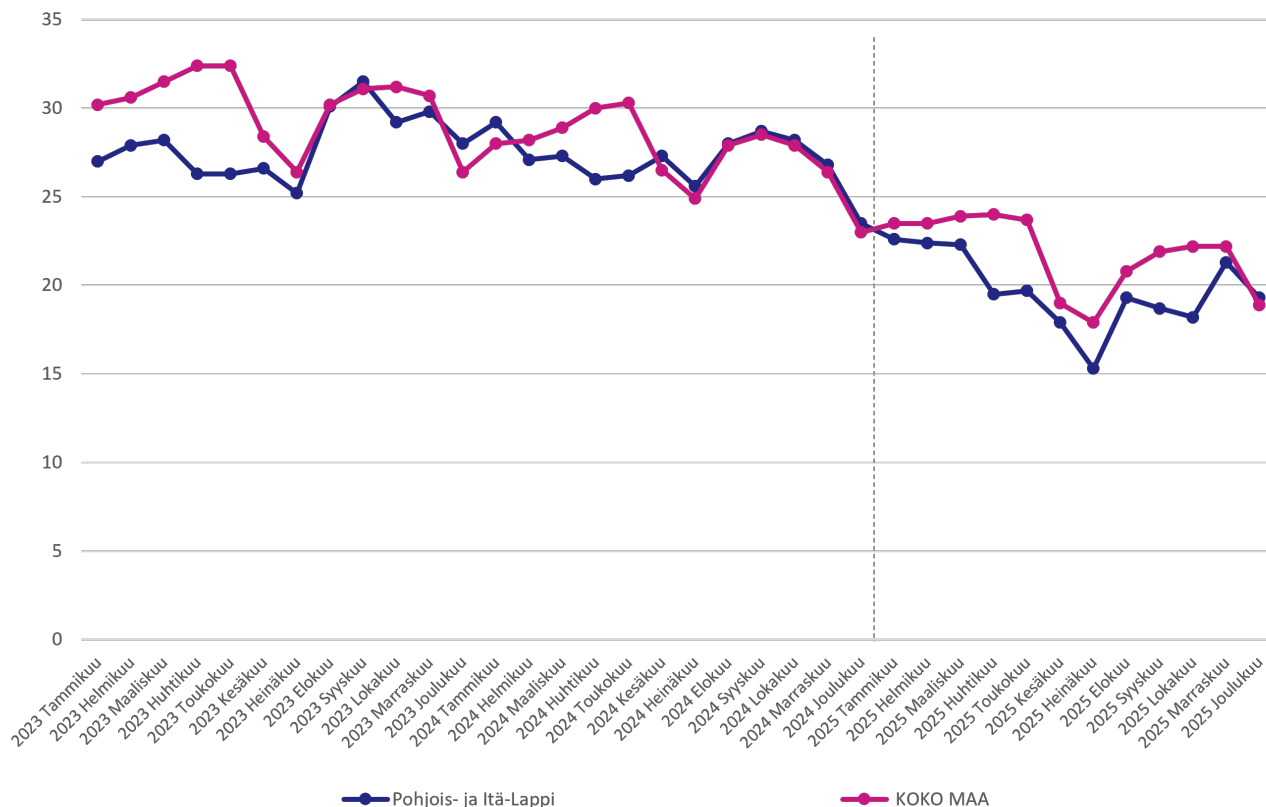
Kuvio 13. Työnantajakontaktien määrä ja vuosimuutos (%) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työnantajien yhteydenotot itsepalvelu).

Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö

- Yleinen aktivointiaste oli 19,8 %, eli sekä maakunnan että koko maan tasoa matalampi, ja se laski 7,2 %-yksikköä edellisvuodesta.
- Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli 5,2 %, eli sekä maakuntaa että koko maata matalampi, ja laski 6,8 %-yksikköä edellisvuodesta.
- Työvoimakoulutuksen aloitukset kasvoivat hieman, ja kotoutumiskoulutusten määrä kasvoi 50,0 %.
- Työllistämispalveluiden käyttö väheni voimakkaasti. Palkkatuki-, starttiraha- ja oppisopimusjaksot laskivat 73,9 %.
- Työ- tai koulutuskokeilut, valmennukset ja kuntouttava työtoiminta vähenivät kaikki; valmennus-jaksojen määrä laski 92,3 %.

Yleinen aktivointiaste

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen kaikkien työnhakijoiden aktivointiaste (yleinen aktivointiaste) oli vuonna 2025 keskimäärin 19,8 prosenttia (Kuvio 14) eli maan 12. matalin. Aktivointiaste laski edellisvuodesta 7,2 prosenttiyksikköä.

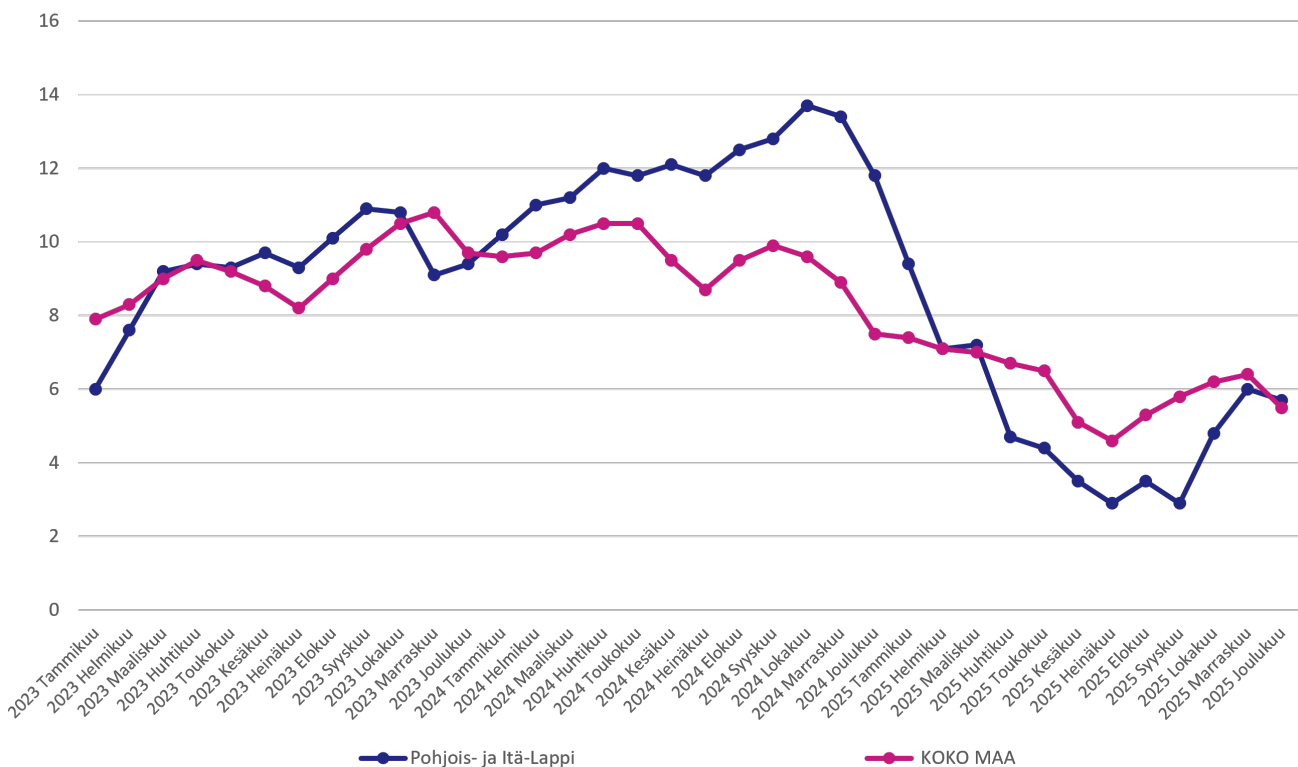

Kuvio 14. Yleinen aktivointiaste (%) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Yleinen aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,2 %) verrattuna 2,4 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (21,8 %) verrattuna 2,0 prosenttiyksikköä matalampi.

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli arviointivuonna keskimäärin 5,2 prosenttia (Kuvio 15), mikä on maan 12. matalin. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste laski 6,8 prosenttiyksikköä edellisvuodesta.

Kuvio 15. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste (%) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (6,2 %) verrattuna 1,0 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (6,1 %) verrattuna 0,9 prosenttiyksikköä matalampi.

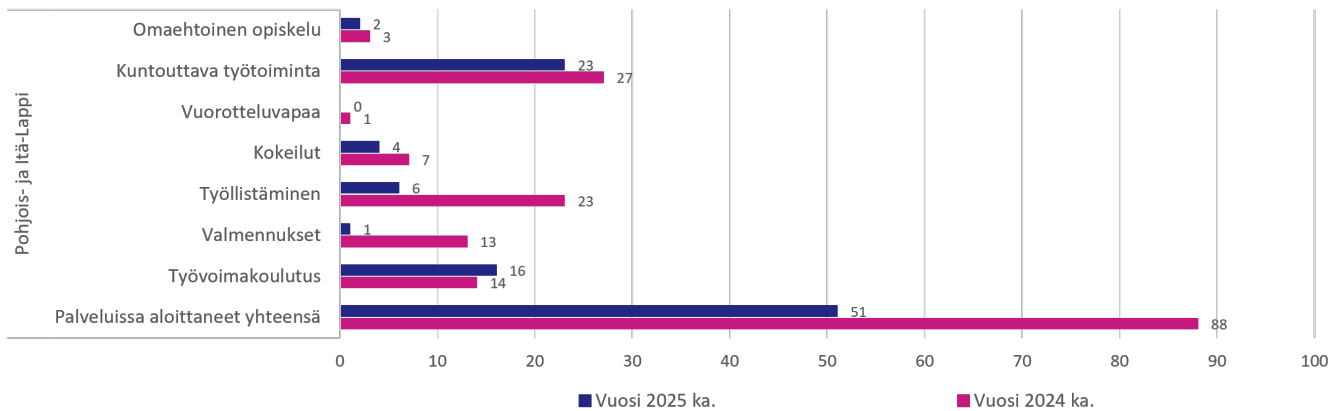
Aktivointiasteeseen laskettavien palveluiden käyttö

Palvelun aloittaneissa vuosikeskiarvo kuvaa keskimääräistä määrää paljonko aloittaneita oli joka kuukausi.

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella alkoi vuonna 2025 keskimäärin 16 työvoimakoulutuksen jaksoa (Kuvio 16). Tämä on keskimäärin 2 (14,3 %) alkanutta jaksoa enemmän kuin edellisenä vuonna.

Työttömyysetuudella tuetun omaehtoisen opiskelun jaksoja alkoi keskimäärin 2 eli keskimäärin yhden (33,3 %) vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Kotoutumiskoulutuksia alkoi keskimäärin 6, mikä on keskimäärin 2 (50,0 %) enemmän kuin edellisenä vuonna.

Kuvio 16. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa aloittaneiden määrä (vuosikeskiarvo) Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllistämispalveluiden (palkkatuki, starttiraha, oppisopimus) jaksoja alkoi Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella arviointivuonna keskimäärin 6. Tämä on keskimäärin 17 (73,9 %) alkanutta jaksoa vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatukijaksoja alkoi keskimäärin 1 ja starttirahajaksoja keskimäärin 5. Työllistämisyksiköistä kaikki kohdistuivat yksityisen sektorin työsuhteisiin.

Työ- tai koulutuskokeilujaksoja alkoi arviointivuonna keskimäärin 4 (vuosimuutos -42,9 %), valmennusjaksoja keskimäärin 1 (vuosimuutos -92,3 %) ja kuntouttavan työtoiminnan jaksoja alkoi keskimäärin 23 (vuosimuutos -14,8 %).

Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus

Alkuhaastattelun järjestäminen

Alkuhaastattelun järjestämiseen kului Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella arviointivuonna keskimäärin 9 arkipäivää. Koko maassa alkuhaastattelut järjestettiin keskimäärin 13 arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä.

Työnhakijan alkuhaastattelu tuli järjestää vuonna 2025 voimassa olleen lainsäädännön (laki työvoimapalveluiden järjestämisestä 380/2023) mukaan enintään viiden (5) arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä. Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen arviointivuonna järjestämistä alkuhaastatteluista 17,0 prosenttia toteutettiin määräajassa. Koko maassa määräajassa järjestettiin 11,7 prosenttia alkuhaastatteluista.

Työnhakukeskustelujen järjestäminen 3kk:n välein

Työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakija-asiakkaalle työnhakukeskustelu aina, kun asiakkaan alkuhaastattelusta tai edellisestä työnhakukeskustelusta on kulunut kolme (3) kuukautta. Työnhakukeskustelut koskevat kaikkia työttömiä ja työttömyysuhan alaisia työnhakijoita sekä osa-aikaisessa työssä olevia ja työaika lyhentämällä lomautettuja. Jos työnhakija on työvoimakoulutuksessa, työkokeilussa, palkkatuetussa työssä, kuntouttavassa työtoiminnassa tai opiskelee omaehtoisesti työttömyysetuudella tuettuna, työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakukeskustelu viimeistään (1) kuukautta ennen palvelun

arvioitua päättymis-tä.

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella järjestettiin vuonna 2025 työnhakukeskustelu 43,7 prosentille asiakkais-ta, joille se olisi lain mukaan tullut järjestää. Koko maassa työnhakukeskustelu järjestettiin määräajassa 34,6 prosentille kohderyhmään kuuluneista asiakkaista.

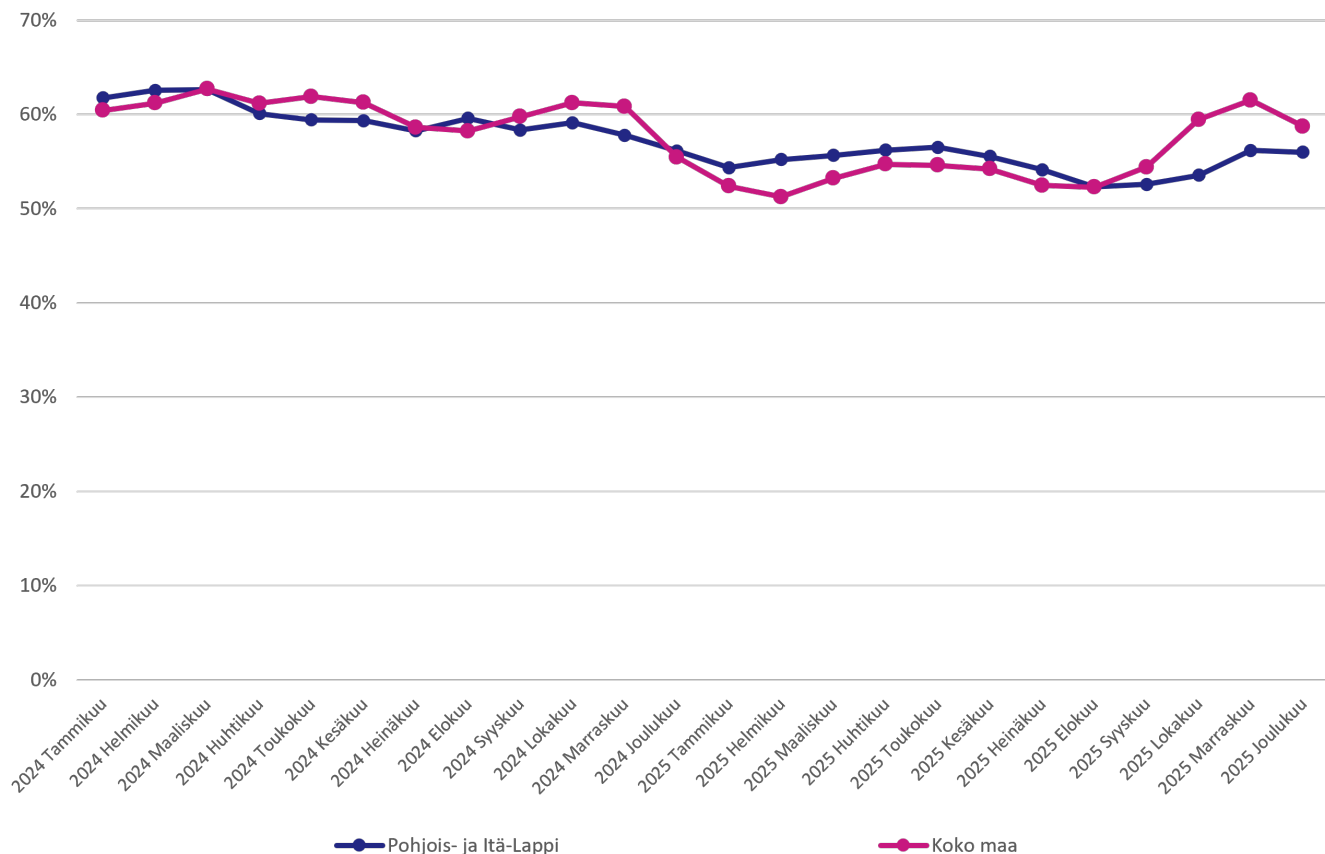
Palvelusuunnitelmien laatiminen

Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella laadittiin vuonna 2025 yhteensä 4 332 erityyppistä palvelusuunnitelmaa. Suunnitelmista 78,1 prosenttia oli työllistymissuunnitelmia, 12,0 prosenttia aktivointisuunnitelmia ja 5,0 prosenttia kotoutumissuunnitelmia (Taulukko 6).

Taulukko 6. Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella vuonna 2025 tehtyjen palvelusuunnitelmien määrä (kertymäsumma) suunnitelmatyypeittäin ja eri suunnitelmatyyppien prosentuaalinen osuus työllisyysalueen kaikista palvelusuunnitelmista (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

	Palvelusuunnitelmat suunnitelmatyypeittäin (lkm)	Osuus kaikista suunnitelmista (%)
Työllistymissuunnitelma	3 383	78,1
Monialainen työllistymissuunnitelma	212	4,9
Aktivointisuunnitelma	519	12,0
Kotoutumissuunnitelma	218	5,0
Palvelusuunnitelmat yhteensä	4 332	100,0

Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus oli vuonna 2025 Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella 54,9 prosent-tia ja koko maassa 54,9 prosenttia (Kuvio 17). Työllisyysalueella ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 1 131 asiakasta, mikä on 45,1 prosenttia kaikista työllisyysalueen palvelusuunnitelmaan oikeute-tuista asiakkaista. Koko maassa ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 232 907 (45,1 %) palvelusuunnitelmaan oikeutettua asiakasta.

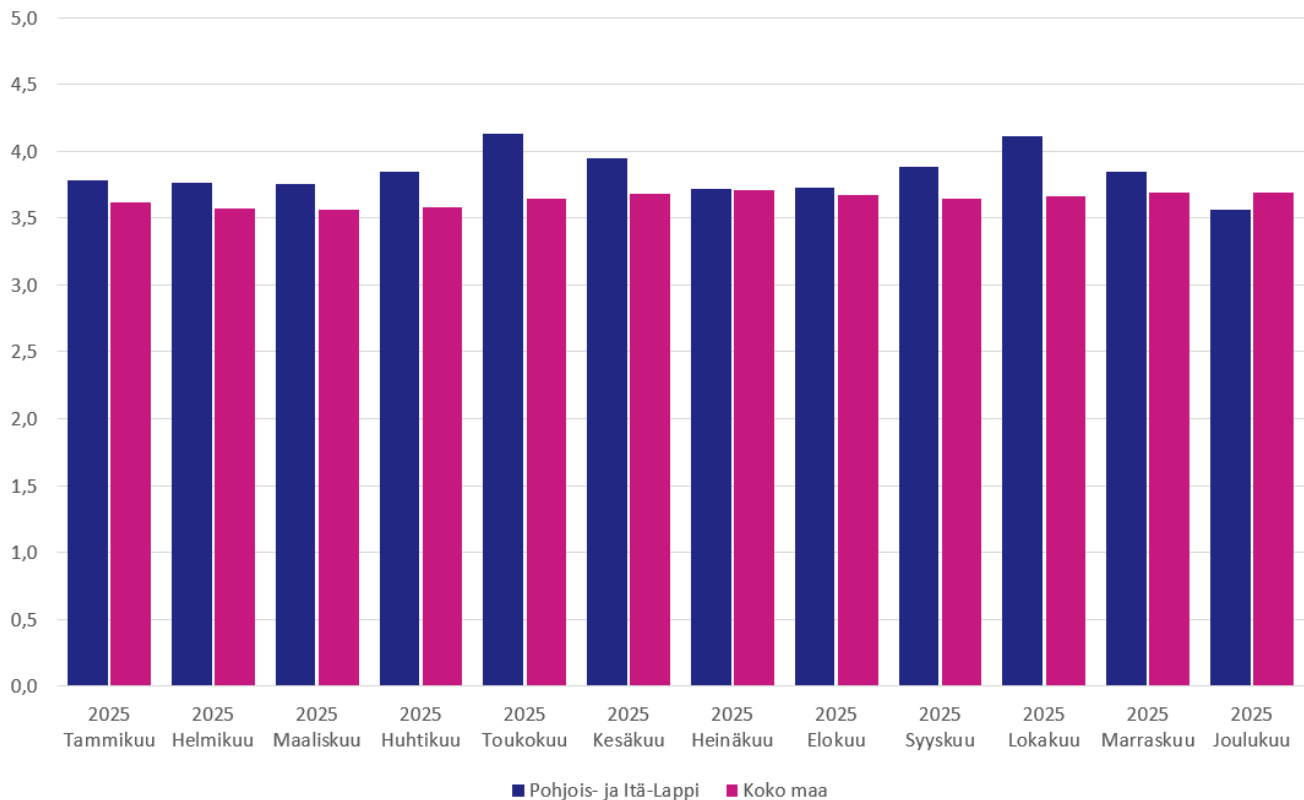

Kuvio 17. Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus (%) tehdyistä suunnitelmista Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Palvelusuunnitelmien seuranta).

Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys

Työnhakija-asiakkaiden palvelukokemusta mitataan säännöllisesti toistetulla asiakastyytyväisyyskyselyllä, jossa asiakasta pyydetään arvioimaan työllisyysalueelta saamaansa palvelua 5-portaisella asteikolla (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Asiakastyytyväisyyskysely lähetettiin vuonna 2025 vastattavaksi kaikkiaan 1 498 000 kertaa. Kyselyn valtakunnallinen vastausprosentti oli 5,2.

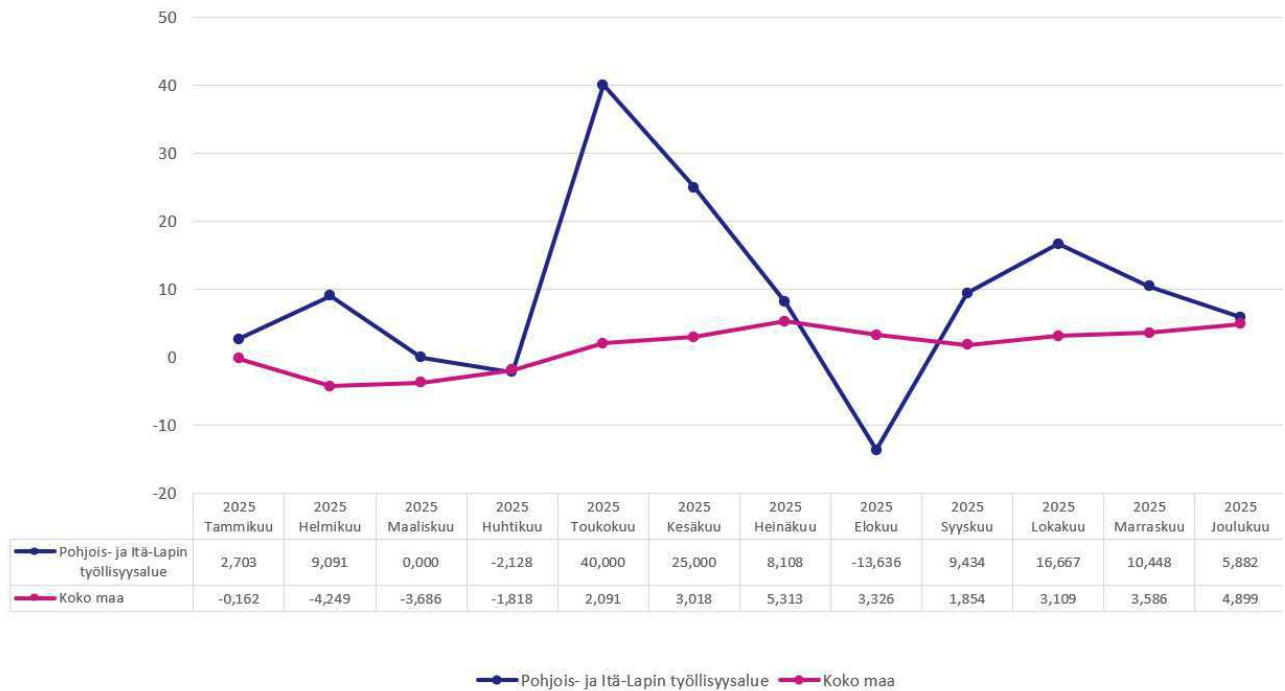
Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueen työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli arviointivuonna keski-määrin 3,84 (keskiarvo; mediaani 4) (Kuvio 18). Vastaajista 68,4 prosenttia oli työllisyysalueensa palveluihin joko tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä, ja 12,2 prosenttia vastaajista koki olevansa saamaansa palveluun tyy-tymätön tai erittäin tyytymätön.

Kuvio 18. Työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys (vuosikeskiarvo) työvoimapalveluihin Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Henkilöasiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (3,69) ja koko maan keskiarvoon (3,64) verrattuna korkeampi.

Asiakastyytyväisyyskyselyssä työnhakija-asiakkaita pyydetään arvioimaan myös sitä, kuinka todennäköisesti he suosittelevat työllisyysalueelta saamaansa palvelua ystävilleen tai kollegoilleen (Kuvio 19). Kyselyyn vastaajista 42,7 prosenttia antoi Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueelle arvosanaksi vähintään 9 ja lukeutui näin ollen työllisyysalueen suosittelijoihin.

Kuvio 19. Työnhakija-asiakkaiden Pohjois- ja Itä-Lapin työllisyysalueelle antama suositteluindeksi (Net Promoter Score, NPS) vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Vastaajista 33,0 prosenttia lukeutui arviointivuonna työllisyysalueen arvostelijoihin (arvosana 6 tai vähemmän) ja 24,2 prosenttia passiivisiin (arvosana 7 tai 8).

Meri-Lapin työllisyysalueen arvio

Tiivistelmä

Vuosi 2025 oli Meri-Lapin työllisyysalueelle poikkeuksellisen vaativa mutta samalla ratkaiseva käynnistysvaihe. Työvoimapalveluiden järjestämisvastuu siirtyi kunnille samanaikaisesti TE24-uudistuksen, KOTO24-uudistuksen, TYM-rakenteiden muutosten, työttömyysturvan kiristysten, toimeentulotuen muutosten sekä kuntien kasvavan rahoitusvastuun kanssa. Ensimmäistä toimintavuotta leimasivat yhtä aikaa järjestelmä uudistus ja työmarkkinoiden heikkeneminen. Meri-Lapissa tätä haastetta syvensivät teollisuuden rakennemuutos, viennin suhdanneherkkyys, logistiikan epävarmuus, väestön ikääntyminen, työikäisen väestön supistuminen ja pitkäaikainen kohtaanto-ongelma. Avoimien työpaikkojen määrä laski voimakkaasti, työttömien määrä kasvoi lähes yhdeksän prosenttia ja pitkäaikaistyöttömyys yli kolmekymmentä prosenttia. Alueella esiintyi samanaikaisesti sekä työvoiman ylitarjontaa että vakavaa työvoimapulaa erityisesti teknisillä aloilla, sote-palveluissa ja osassa teollisuutta. Samalla alueella on myös investointipotentiaalia, teollisuuden uusiutumista ja kiertotalouden kasvua, jotka luovat perustaa pidemmän aikavälin myönteiselle kehitykselle. Ensimmäistä toimintavuotta onkin arvioitava poikkeuksellisen raskaan toimintaympäristön, mutta myös tulevaisuuden mahdollisuuksien kautta.

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta Meri-Lappi onnistui osittain. Perusprosessi toimi kohtuullisesti: palvelusuunnitelmat olivat ajantasaisia, kasvokkaisen palvelun osuus korkea, peruslausuntojen käsittelyajat nopeita ja laaja työttömyys laski samaan aikaan kun koko maassa se kasvoi. Myös palvelun yhdenvertaiseksi kokeneiden osuus oli koko maata korkeampi. Aluetta ei voida kuvata hallinnollisesti epäonnistuneena, vaan perusjärjestelmä käynnistyi vaikeissa oloissa vakaasti.

Keskeiset haasteet näkyivät kuitenkin vaikeassa työttömyydessä. Alle 25-vuotiaiden, ulkomaalaisten ja yli 55-vuotiaiden työllisyysasteet jäivät heikoiksi, työttömien virta avoimille työmarkkinoille oli maakunnan keskiarvoa heikompi ja palkkatuloja vailla olevien osuus palvelujen jälkeen korkea. Rakennetyöttömyys ja pitkäaikaistyöttömyys kasvoivat voimakkaasti, samoin virta pidempiin työttömyysjaksoihin. Tämä osoitti, että juuri vaikeimman työttömyyden ehkäisyssä alueella on vielä merkittävä kehittämistarve.

Työllisyys- ja kotoutumispalveluiden kustannukset vahvistivat saman kuvan. Kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien kustannukset lähes kaksinkertaistuivat vuodesta 2024, ja suurin kustannusluokka muodostui yli 700 päivää etuutta saaneista. Pitkäkestoinen työttömyys kuormitti aluetta voimakkaasti. Samalla lähipalvelu saatiin toimimaan, kasvokkaista palvelua hyödynnettiin paljon ja kotoutumiskoulutuksia tehostettiin. Haaste liittyi enemmän resurssien kohdentumiseen kuin niiden määrään.

Työllistymisen tuki ja työnantajayhteistyö muodostivat arvioinnin selkeimmän heikkouden. Avoimia työpaikkoja ilmoitettiin selvästi vähemmän kuin vuotta aiemmin, mutta samalla myös työtarjoukset vähenivät yli 70 prosenttia ja työnhakijoiden esittelyt lähes 40 prosenttia. Alue tunnisti työnantajayhteistyön strategiseksi painopisteeksi, mutta viranomaislähtöisen työnvälityksen vaikutus jäi vielä odotettua heikommaksi.

Palveluiden yhdenvertainen saatavuus toteutui muodollisesti kohtuullisesti. Lähipalvelu

kunnissa, korkea kasvokkaisen palvelun osuus ja Ohjaamojen hyödyntäminen olivat selkeitä vahvuuksia. Käytännössä asiakkaiden kokemuksissa korostuivat kuitenkin byrokraattisuus, epäinhimillisuus ja yksilöllisen tuen puute. Erityisesti vaikeasti työllistyvät, osatyökykyiset ja monialaisen tuen tarpeessa olevat asiakkaat jäivät helposti järjestelmän reunoille.

Asiakastyytyväisyys ja palvelun laatu eivät muodostaneet alueen vahvinta puolta. Kokonaistyytyväisyys jäi koko maan alle ja suositteluindeksi oli selvästi negatiivinen. Avoin palaute kuvasi palvelua byrokraattiseksi ja asiakkaan tarpeita heikosti huomioivaksi, mikä vahvasti kuvaa siitä, että palvelun vaikuttavuus ei vielä näy riittävästi asiakkaan kokemuksessa.

Kokonaisarviona Meri-Lapin ensimmäinen toimintavuosi osoitti, että palvelujärjestelmä pystyi ylläpitämään perustoimintaa vaikeassa toimintaympäristössä ja luomaan perustan vakaalle palvelurakenteelle. Rakenteelliset haasteet olivat merkittäviä, mutta alueella onnistuttiin säilyttämään palvelujen toimivuus ja varmistamaan järjestelmän käynnistyminen vaativissa olosuhteissa. Keskeinen havainto on, että Meri-Lapin työllisyydenhoidon tuleva vahvuus rakentuu sen varaan, kuinka hyvin järjestelmä yhdistää pitkäaikaistyöttömyyden hallinnan, työnantajayhteistyön ja vaikeimman asiakasryhmän palvelut osaksi alueen laajempaa elinvoiman ja työmarkkinoiden kehitystä. Alueella on tähän selkeät edellytykset, ja ensimmäinen toimintavuosi loi sille tarvittavan perustan.

Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen

Tässä luvussa tarkastellaan, miten valtakunnalliset tavoitteet ovat toteutuneet työllisyysalueella. Arvio perustuu taulukossa 1. esitettyihin mittareihin, joita verrataan maakunnan ja koko maan lukuihin.

Taulukko 1. Voimassa olevien työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen Meri-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa keskimäärin vuosina 2024–2025.

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
Taataan yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut kaikille asiakkaille molemmilla kansalliskielillä				
Palveluissa koettu yhdenvertaisuus	3,80	-	-	3,96
Nostetaan matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyyttä				
Alle 25-vuotiaiden työllisyysaste (%)	51,5	53,9	55,0	49,0
Ulkomaalaisten työllisyysaste (%)	43,5	43,4	52,7	49,4
Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste (%)	64,8	64,0	66,7	69,9
Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste (%)	20,3	17,2	15,1	17,8
Ulkomaalaisten työttömyysaste (%)	37,6	37,2	26,0	31,0
Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste (%)	14,1	13,3	13,2	14,0
Työkykynsä alentuneeksi arvioineiden työllistyneiden määrä (kertymäsumma)	153	-	510	11 707
Tuetaan työnhakijan nopeaa työllistymistä vaikuttavilla ja etuusmenoja vähentävillä palveluilla				

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille 3kk työttömyyden käynnistymisen jälkeen (virtaama työllisyyteen 3 kk) (%)	43,5	42,7	49,0	44,4
Kuinka moni työllistynyt palaa työttömäksi 3 kk työllistymisen jälkeen (virtaama tulottomuuteen 3 kk) (%)	26,1	23,8	22,4	26,6
Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja	132	126	121	137
Tuetaan ammatillista, alueellista ja kansainvälistä liikkuvuutta työvoimapula-aloille				
Työvoimapula-aloille työllistyneet työnhakijat (kertymäsumma)	121	-	-	1 691
Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin (kertymäsumma)	45	-	-	2 820
Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille (% kaikista työtarjouksista) (%)	0,0	-	-	0,3
WiF-toiminnolle tehtävien liidien määrät	-	-	-	-
Työvoimapula-aloille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	Alle viisi	-	140	164
Vahvistetaan alueen elinvoimaa yhteistyössä alueen muiden toimijoiden kanssa				
Erytisasiantuntijoille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	Alle viisi	-	12	1 057
Elinvoimayhteistyöindeksi	NA	-	-	3,46

1. Yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut molemmilla kansalliskielillä

Yhdenvertaisuuskartoitukseen vastanneet työnhakija-asiakkaat arvioivat työvoimapalveluissa saamaansa kohtelua muun muassa asiallisen kohtelun, esteettömyyden, kielellisten oikeuksien toteutumisen ja verkkosivujen saavutettavuuden näkökulmista.

Työllisyysalueen henkilöasiakkaiden kokemus palveluiden yhdenvertaisuudesta (3,80) oli matalampi kuin koko maassa keskimäärin (3,96). Väittämäpatteriston vastausasteikko oli 1 (täysin eri mieltä) – 5 (täysin samaa mieltä).

2. Matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyys

Nuorten työllisyysaste oli alueella matalampi kuin koko maassa ja maakunnassa.

Työllisyysalueella ulkomaalaisten työllisyysaste oli valtakunnallista tasoa matalampi, ja vastaavasti työttömyysaste korkeampi.

Valtakunnalliseen tasoon verrattuna työllisyysalueen yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli matalampi ja työttömyysaste hieman korkeampi.

3. Työnhakijan nopea työllistyminen ja etuusmenojen vähentäminen

Palkkatuloja saavien osuus kolmen kuukauden kuluttua palkkatulottomaksi jäämisestä oli matalampi kuin maakunnassa ja koko maassa.

Palkkatulottomaksi jääneiden osuus kolmen kuukauden kuluttua palkkatuloille siirtymisen jälkeen oli korkeampi kuin maakunnassa ja matalampi kuin valtakunnallisesti.

Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja oli korkeampi kuin maakunnassa ja matalampi kuin valtakunnallisesti.

4. Ammatillinen, alueellinen ja kansainvälinen liikkuvuus työvoimapula-aloille

Työvoimapula-aloille työllistyi työllisyysalueella vuoden aikana 121 henkilöä.

Työllisyysalueella myönnettiin alle viisi oleskelulupia työvoimapula-aloille. Koko maassa työvoimapula-aloille myönnettiin vuonna 2025 yhteensä 164 oleskelulupaa. Näin ollen kansainvälisen rekrytoinnin prosessit olivat vähäisiä koko maassa. Kansainvälisen rekrytoinnin kannalta relevantteja työvoimapula-aloja oli vuonna 2025 vain vähän. Lisäksi WiF-liiditoiminta käynnistyi valtakunnallisesti vasta loppuvuodesta 2025, joten liidejä ei ehtinyt toteutua vuoden aikana.

5. Alueen elinvoiman vahvistaminen yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa

Työllisyysalueen elinvoimayhteistyöindeksiä ei voitu muodostaa vuodelle 2025. Elinvoimayhteistyöindeksi on Elinvoimayhteistyöbarometrin tuottama tunnusluku (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1), joka kuvaa työllisyysalueella elinvoiman vahvistamiseksi tehtävän yhteistyön toimivuutta ja tuloksellisuutta. Indeksi muodostuu yhteistyön ulottuvuuksia (strateginen, rakenteellinen ja sosiaalinen yhteistyö) sekä neljän elinvoiman vahvistamiseen liittyvän valtakunnallisen tavoitteen mukaisen avaintuloksen toteutumista mittaavista väittämistä. Väittämäpatteristojen vastausasteikko: 1 (Ei toteudu) – 5 (Toteutuu erinomaisesti). Erityisasiantuntijoille myönnettiin 132 oleskelulupaa, mikä heijastaa pyrkimystä vastata työnantajien ja TKI -toiminnan osaavan työvoiman tarpeisiin kansainvälisellä rekrytoinnilla. Koko maan tasolla erityisasiantuntijoille myönnettiin yhteensä noin 1 100 oleskelulupaa.

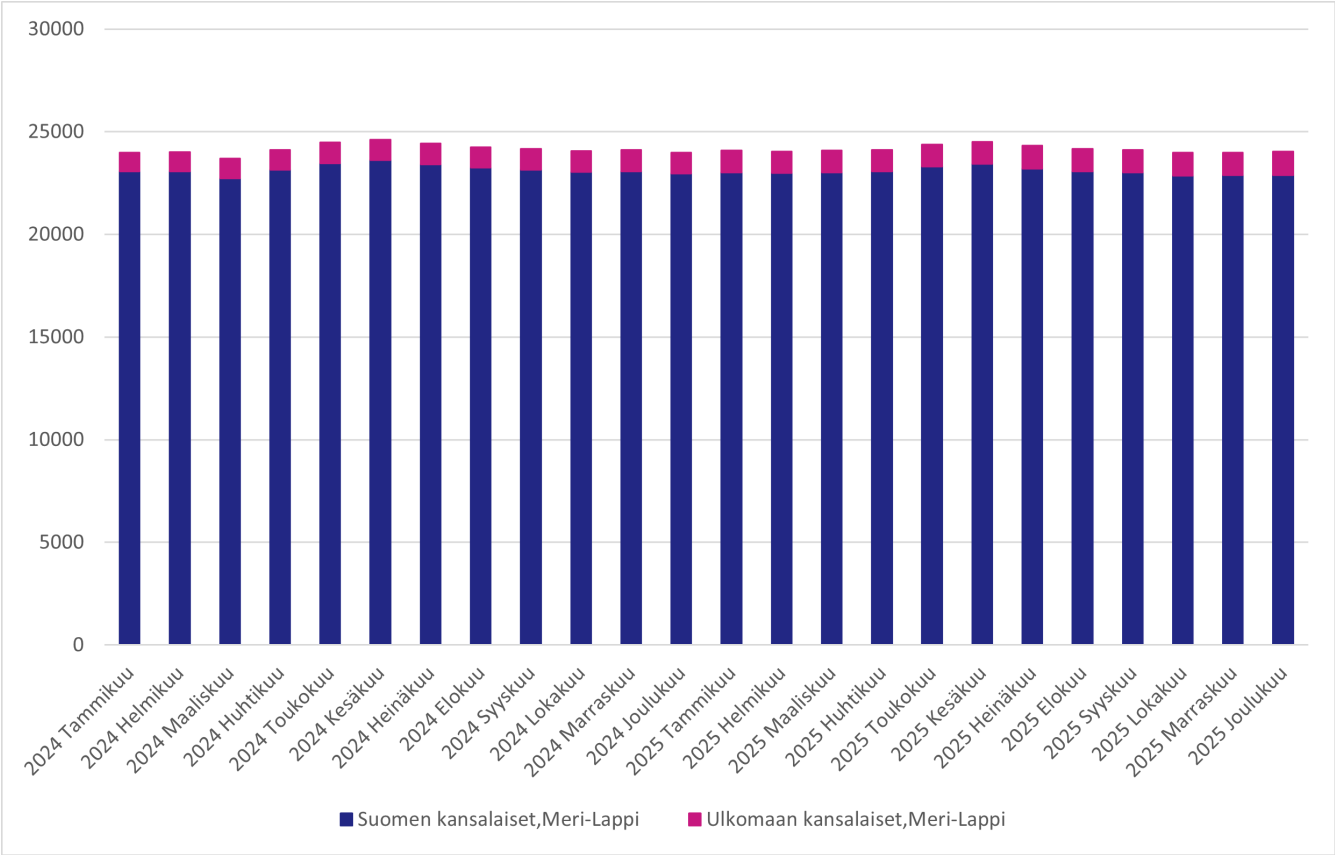
Erityisasiantuntijoille myönnettiin alle viisi oleskelulupaa, mikä heijastaa pyrkimystä vastata työnantajien ja TKI toiminnan osaavan työvoiman tarpeisiin kansainvälisellä rekrytoinnilla. Koko maan tasolla erityisasiantuntijoille myönnettiin yhteensä noin 1 100 oleskelulupaa.

Työllisyydenhoidon toimintaympäristö

Työllisyysalueen työvoima

Meri-Lapin työllisyysalueen väestöpohja oli vuonna 2025 keskimäärin 29 842 henkeä ja työvoimapohja keskimäärin 24 155 henkeä. Työllisyysalueella asui arviointivuonna keskimäärin 0,9 prosenttia koko maan työvoimasta (Kuvio 1), ja työllisyysalue oli työvoiman määrässä mitattuna maan 12. pienin. Työvoiman osuus oli 0,01 prosenttiyksikköä edellisvuotta matalampi.

Työllisyysalueen työvoimasta keskimäärin 4,5 prosenttia (1 094 henkeä) oli arviointivuonna ulkomaan kansalaisia. Ulkomaalaisen työvoiman osuus kasvoi edellisvuodesta 0,4 prosenttiyksikköä.

Kuvio 1. Suomalaisen ja ulkomaalaisen työvoiman määrä Meri-Lapin työllisyysalueella vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysasteen kehitys

Meri-Lapin työllisyysalueen työllisyysaste oli vuonna 2025 70,3 prosenttia (Taulukko 2 ja Kuvio 2) eli maan 14. matalin. Työllisyysaste laski edellisvuodesta 0,2 prosenttiyksikköä.

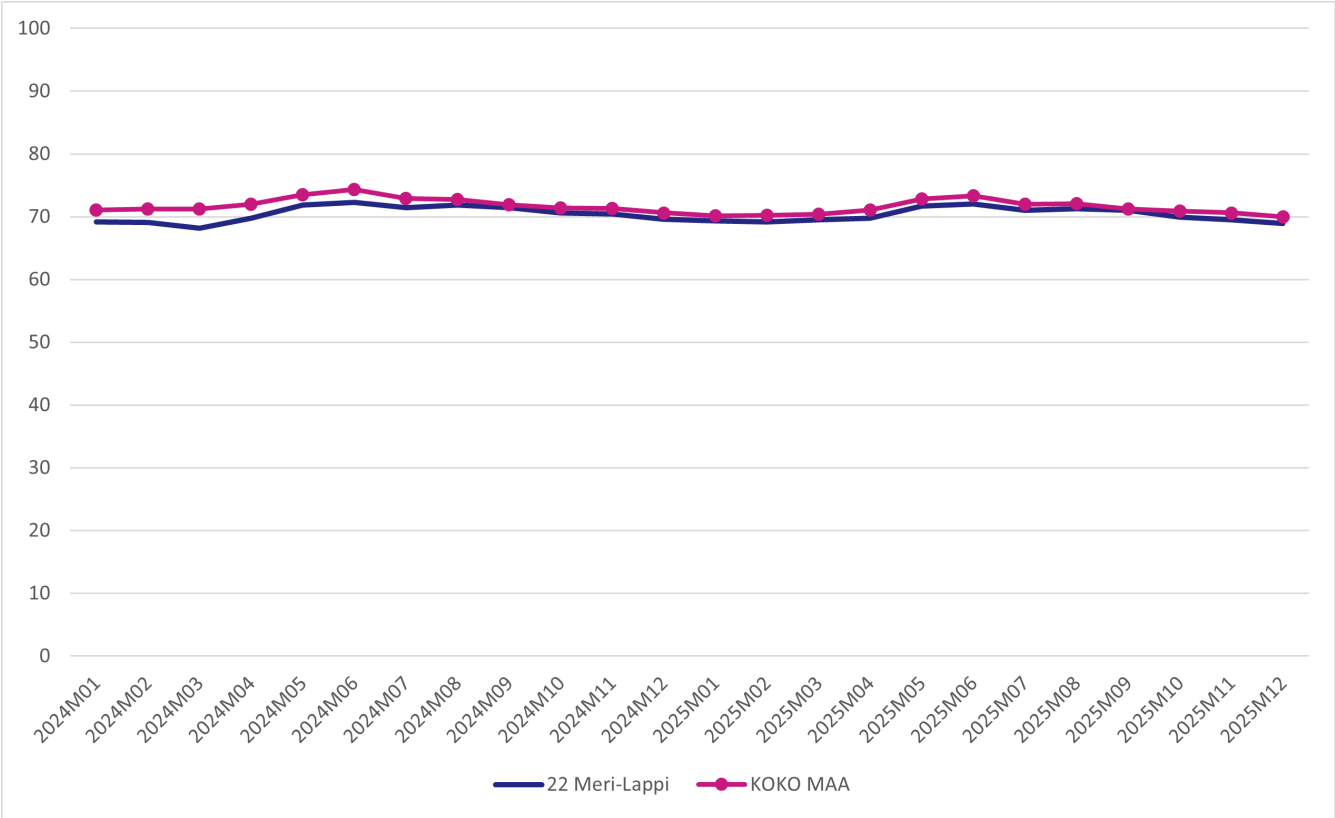
Työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (72,6 %) verrattuna 2,3 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (71,2 %) verrattuna 1,0 prosenttiyksikköä matalampi.

Taulukko 2. Työllisyysaste (%) ja työllisyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Meri-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysaste %	Työllisyysaste (%) 2025	Työllisyysaste (%) 2024	Vuosimuutos (%-yksikköä)
Meri-Lapin työllisyysalue	70,3	70,5	-0,2
Lappi	72,6	72,3	0,3
Koko maa	71,2	72,0	-0,8

Meri-Lapin työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työllisyysaste oli arviointivuonna 43,5

prosenttia eli 0,1 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52,7 %) verrattuna 9,2 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (49,4 %) verrattuna 5,9 prosenttiyksikköä matalampi.

Kuvio 2. Työllisyysasteen (%) kehitys Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 51,5 prosenttia eli 2,4 prosenttiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (55,0 %) verrattuna 3,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (49,0 %) verrattuna 2,5 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 64,8 prosenttia eli 0,8 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (66,7 %) verrattuna 1,9 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (69,9 %) verrattuna 5,1 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysasteen kehitys

Meri-Lapin työllisyysalueen työttömyysaste oli vuonna 2025 13,2 prosenttia (Taulukko 3, Kuvio 3) eli maan 17. matalin. Työttömyysaste kasvoi edellisvuodesta 1,0 prosenttiyksikköä.

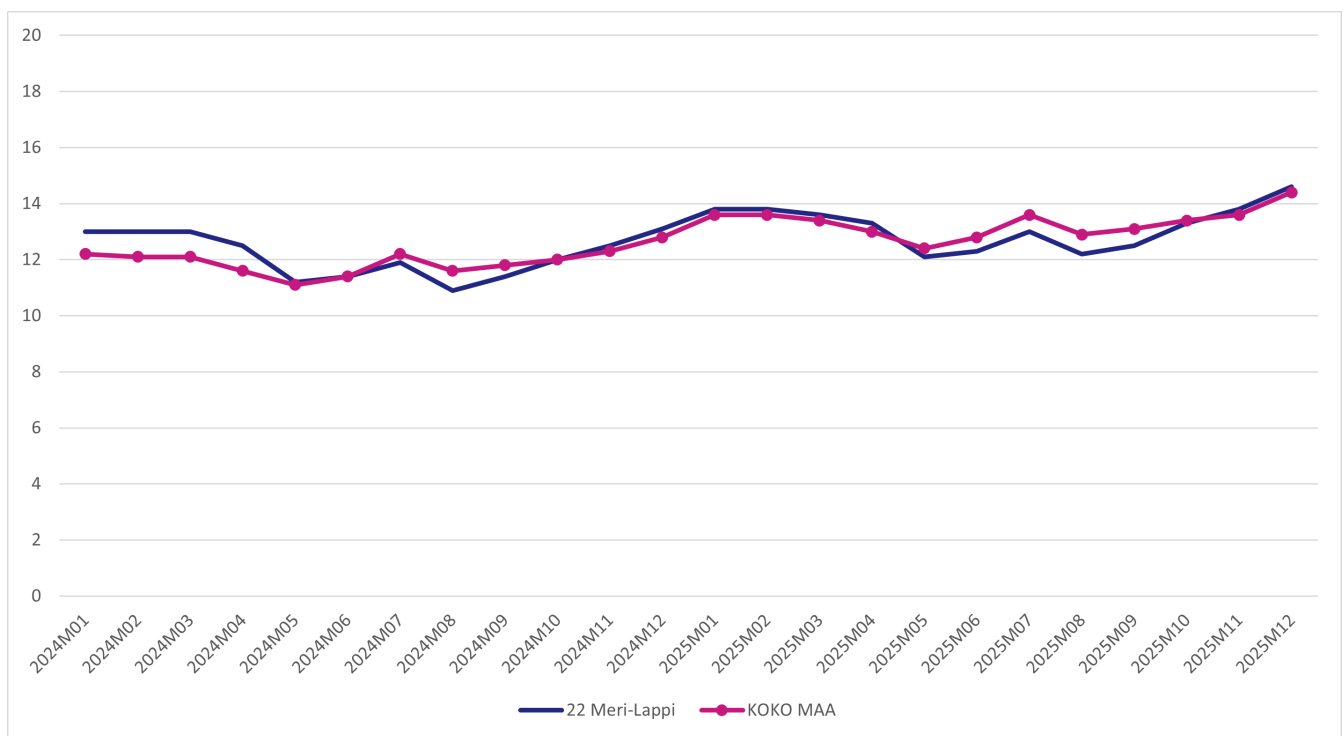
Taulukko 3. Työttömyysaste (%) ja työttömyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Meri-Lapin työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työttömyysaste %	Työttömyysaste (%) 2025	Työttömyysaste (%) 2024	Vuosimuutos (%-yksikköä)
Meri-Lapin	13,2	12,2	+1,0

Työttömyysaste %	Työttömyysaste (%) 2025	Työttömyysaste (%) 2024	Vuosi muutos (%-yksikköä)
työllisyysalue			
Lappi	11,3	10,7	+0,6
Koko maa	13,3	11,9	+1,4

Työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 1,8 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (13,3 %) verrattuna 0,1 prosenttiyksikköä matalampi.

Meri-Lapin työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työttömyysaste oli arviointivuonna 37,6 prosenttia eli 0,4 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työttömyysaste oli arviointivuonna työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (26,0 %) verrattuna 11,6 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (31,0 %) verrattuna 6,6 prosenttiyksikköä korkeampi.

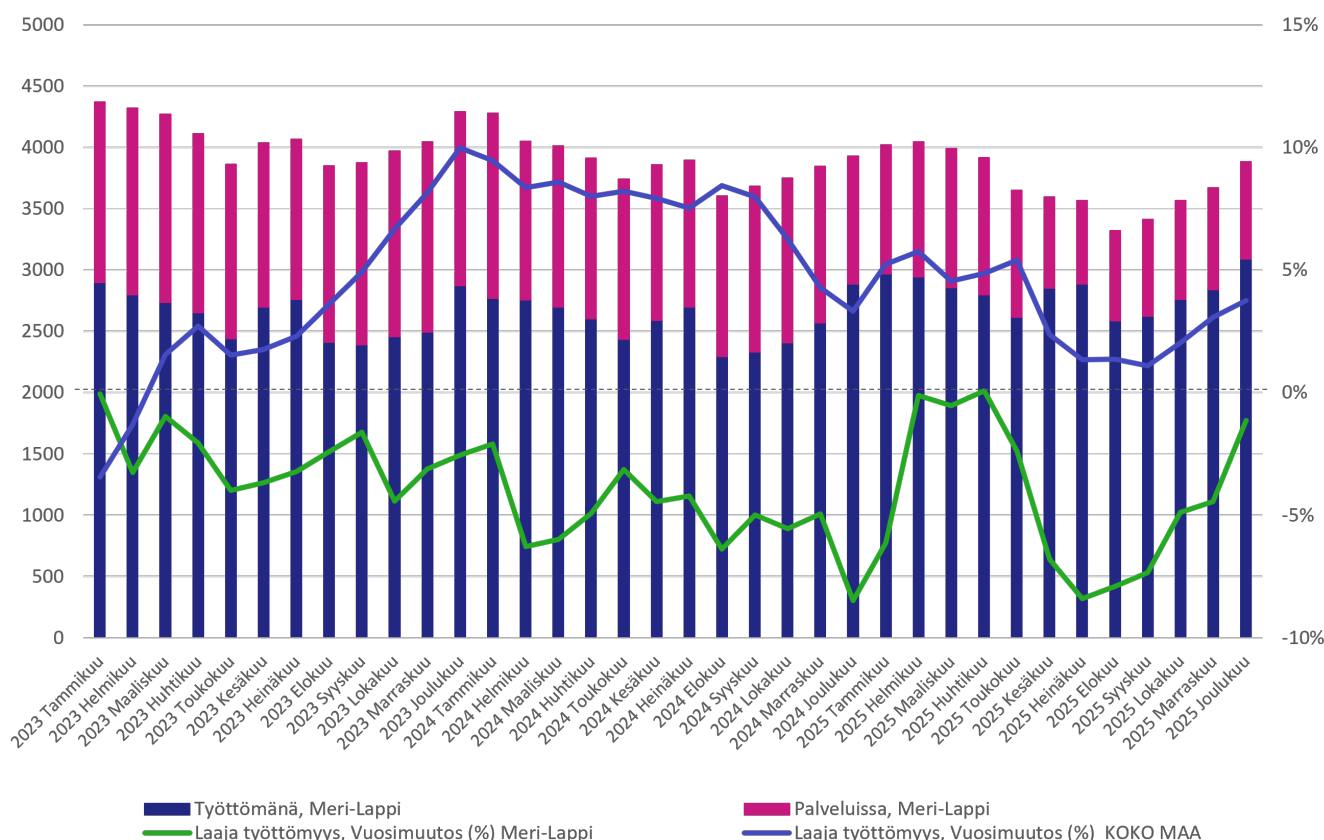
Työttömyysasteen (%) kehitys Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 20,3 prosenttia eli 3,1 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työttömyysaste oli arviointivuonna työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (15,1 %) verrattuna 5,3 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (17,8 %) verrattuna 2,5 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 14,1 prosenttia eli 0,8 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (13,2 %) verrattuna 0,9 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (14,0 %) verrattuna 0,1 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueen työnhakijat

Meri-Lapin työllisyysalueella oli vuonna 2025 keskimäärin 4 539 työnhakija-asiakasta kuukaudessa (kuukauden lopun tilanne). Tämä on 1,8 prosenttia vähemmän kuin edellisellä vuonna.

Kuvio 4. Laaja työttömyys Meri-Lapin työllisyysalueella vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllisyysalueen työnhakijoista keskimäärin 82,0 prosenttia (3 721) oli arviointivuonna joko työttömänä tai aktiivointiasteeseen laskettavassa palvelussa (Kuvio 4). Näiden ns. laajan työttömyyden (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1) piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä laski 4,2 prosenttia edellisvuodesta (Taulukko 4). Laajan työttömyyden piiriin kuuluvia työnhakijoita oli arviointivuonna eniten Kemissä. Määrä laski edellisvuodesta kaikissa kunnissa, mutta suhteellisesti eniten Ylitornioilla.

Taulukko 4. Laajan työttömyyden piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä (vuosikeskiarvo) sekä määrällinen ja suhteellinen (%) vuosimuutos Meri-Lapin työllisyysalueella ja työllisyysalueen kunnissa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Laaja työttömyys	Laaja työttömyys 2025	Laaja työttömyys 2024	Vuosimuutos (lkm)	Vuosimuutos (%)
Meri-Lapin työllisyysalue	3 721	3 882	-161	-4,2
Kemi	1 629	1 682	-53	-3,2
Keminmaa	365	403	-38	-9,4
Simo	141	154	-13	-8,4
Tervola	154	165	-11	-6,7
Tornio	1 207	1 225	-18	-1,5
Ylitornio	226	254	-28	-11,0

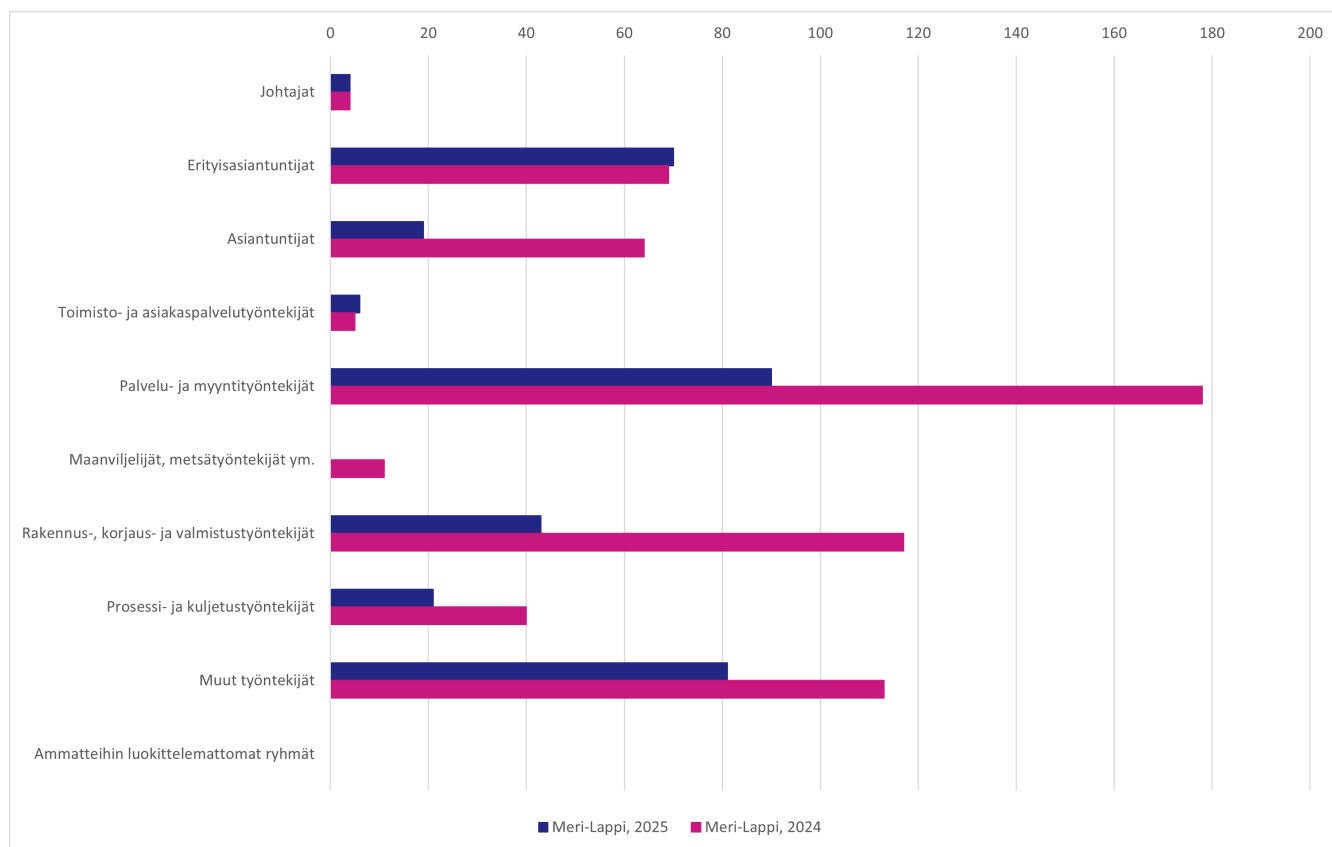
Työllisyysalueen maakunnassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin

10 589 työnhakijaa, mikä on 5,6 prosenttia vähemmän kuin edellisenä vuonna. Koko maassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 412 108 työnhakijaa. Määrä kasvoi edellisvuodesta 3,4 prosenttia.

Työvoiman kysyntä ja avoimet työpaikat

Meri-Lapin työllisyysalueella ilmoitettiin vuonna 2025 KEHA-keskuksen ylläpitämän Työmarkkinatorin kautta julkiseen työnvälitykseen yhteensä 335 uutta avointa työpaikkaa (Kuvio 5). Tämä on 44,4 prosenttia (267 työpaikkaa) edellisvuotta vähemmän. Koko maassa kaikista julkiseen työnvälitykseen vuonna 2025 ilmoitetuista uusista avoimista työpaikoista 0,8 prosenttia sijoittui Meri-Lapin työllisyysalueelle.

Eniten uusia avoimia työpaikkoja ilmoitettiin palvelu- ja myyntityöntekijöiden (90), muut työntekijät (81) sekä johtajien (70) ammattiryhmissä. Uusien avoimien työpaikkojen määrä laski edellisvuodesta suhteellisesti eniten maanviljelijöiden ja metsätyöntekijöiden (-100,0 %), asiantuntijoiden (-70,3 %), rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijöiden (-63,2 %), palvelu- ja myyntityöntekijöiden (-49,4 %) sekä prosessi- ja kuljetustyöntekijöiden (-47,5 %) ammattiryhmissä. Määrällisesti eniten laskivat uudet avoimet työpaikat palvelu- ja myyntityöntekijöiden (-88), rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijöiden (-74) sekä asiantuntijoiden (-45) ammattiryhmissä.

Kuvio 5. Julkiseen työnvälitykseen ilmoitetut uudet avoimet työpaikat (vuosikeskiarvo) Meri-Lapin työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

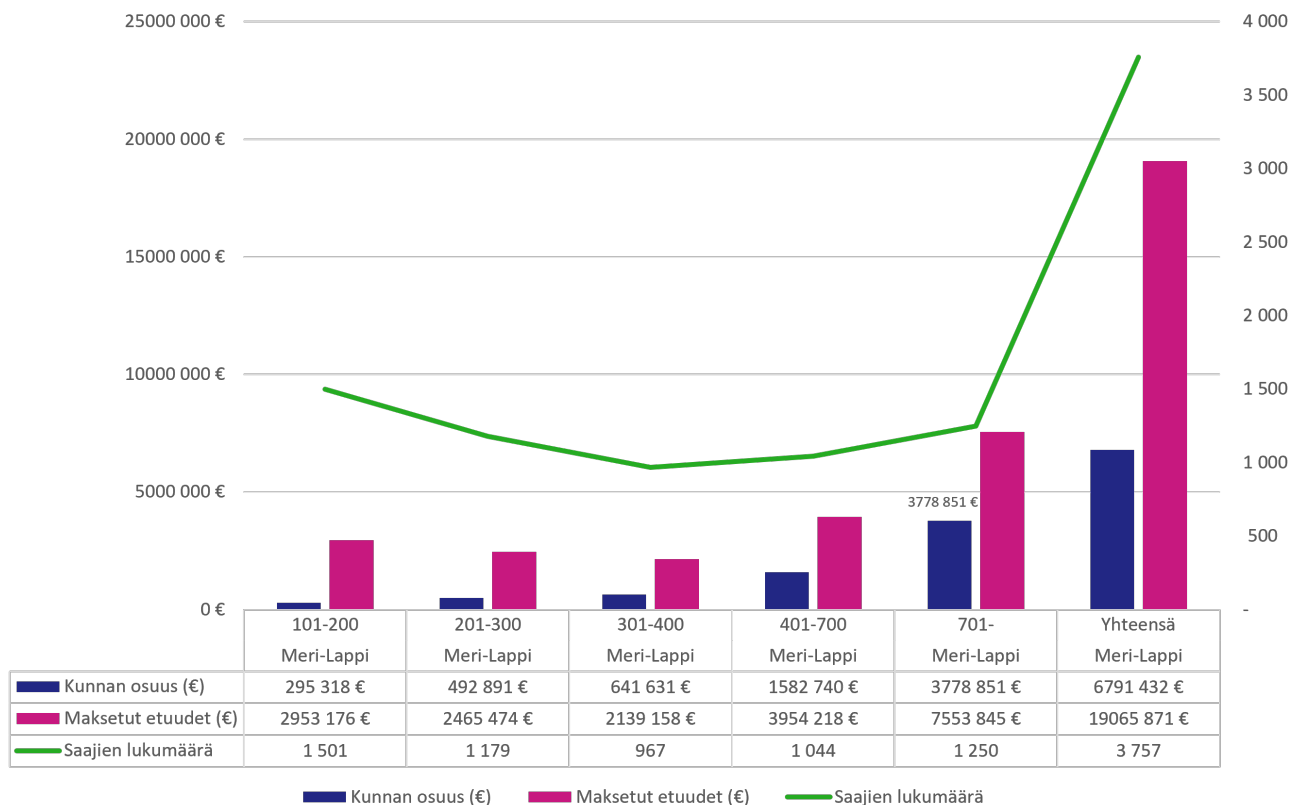
Kaiken kaikkiaan työllisyysalueella oli arviointivuoden aikana avoinna 752 työpaikkaa. Avoimien työpaikkojen määrä laski 40,3 prosenttia (-508 työpaikkaa) edellisvuodesta.

Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset

Työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmästä tuotetut tilastot eivät esitä ansiopäivärahan, peruspäivärahan ja työmarkkinatuen saajia yhdistettynä kokonaislukuna, vaan saajamäärät ovat saatavissa ainoastaan etuuslajeittain eriteltyinä. On huomattava, että näin muodostettu kokonaisluku ei vastaa täysin todellista saajamäärää.

Meri-Lapin työllisyysalueen etuuden saajille maksettiin arviointivuonna työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmän mukaan yhteensä 38 228 340 euroa erilaisia työttömyysetuuksia (Kuvio 6). Etuuden saajia oli arvioitavana vuonna 5 940. Maksetuista etuuksista 15 563 796 euroa (41,8 %) koostui Kelan työmarkkinatuesta, 2 100 828 euroa (10,3 %) koostui Kelan peruspäivärahasta ja 20 365 987 euroa (47,9 %) työttömyyskassojen maksamista ansiosidonnaisista työttömyysetuuksista. Maksettujen työttömyysetuuksien määrä oli 2 077 905 euroa (5,2 %) pienempi kuin vuotta aikaisemmin. Vuoden aikana etuuksia maksettiin keskimäärin 6 436 euroa yhtä etuuden saajaa kohden. Tämä on 349 euroa (5,7 %) enemmän kuin työllisyysalueen maakunnassa keskimäärin ja 45 euroa (0,7 %) enemmän koko maassa keskimäärin.

Kuvio 6. Työttömyysetuuden saajien määrä, maksetut etuudet (€) ja kunnan maksuosuus (€) Meri-Lapin työllisyysalueella vuonna 2025 (lähde: Kela, tilastotietokanta Kelasto, Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Työllisyysalueen kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien kustannukset olivat Kelan laskutusjärjestelmän tietojen mukaan vuonna 2025 yhteensä 6 791 432 euroa. Huom! Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten vuoden 2025 luvut eivät ole verrannollisia aiempien vuosien lukujen kanssa.

Suurin yksittäinen maksuluokka oli yli 700 päivää työttömyysetuutta saaneet (Taulukko 5). Heistä kunnille koituneet kustannukset olivat yhteensä 3 778 851 euroa. Tämä oli 55,6 prosenttia kaikista työllisyysalueen kuntien etuusmaksuista vuonna 2025.

Taulukko 5. Työttömyysetuudensaajat kertymäpäiväluokittain (kunnan maksuosuuden maksuperuste) Meri-Lapin työllisyysalueella, työllisyysalueen maakunnassa ja koko maassa vuonna 2025 (lähde: Kela, tilastotietokanta Kelasto, Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Kertymäpäiväluokka	Etuudensaajia työllisyysalueella 2025	Etuudensaajia maakunnassa 2025	Etuudensaajia koko maassa 2025
101-200	1 501	4 780	150 527
201-300	1 179	3 516	119 957
301-400	967	2 708	96 184
401-700	1 044	2 757	100 716
701-	1 250	3 197	139 692
Yhteensä	3 757	10 769	379 497

Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten luvut eivät ole verrannollisia vuotta 2025 edeltävien vuosien lukujen kanssa.

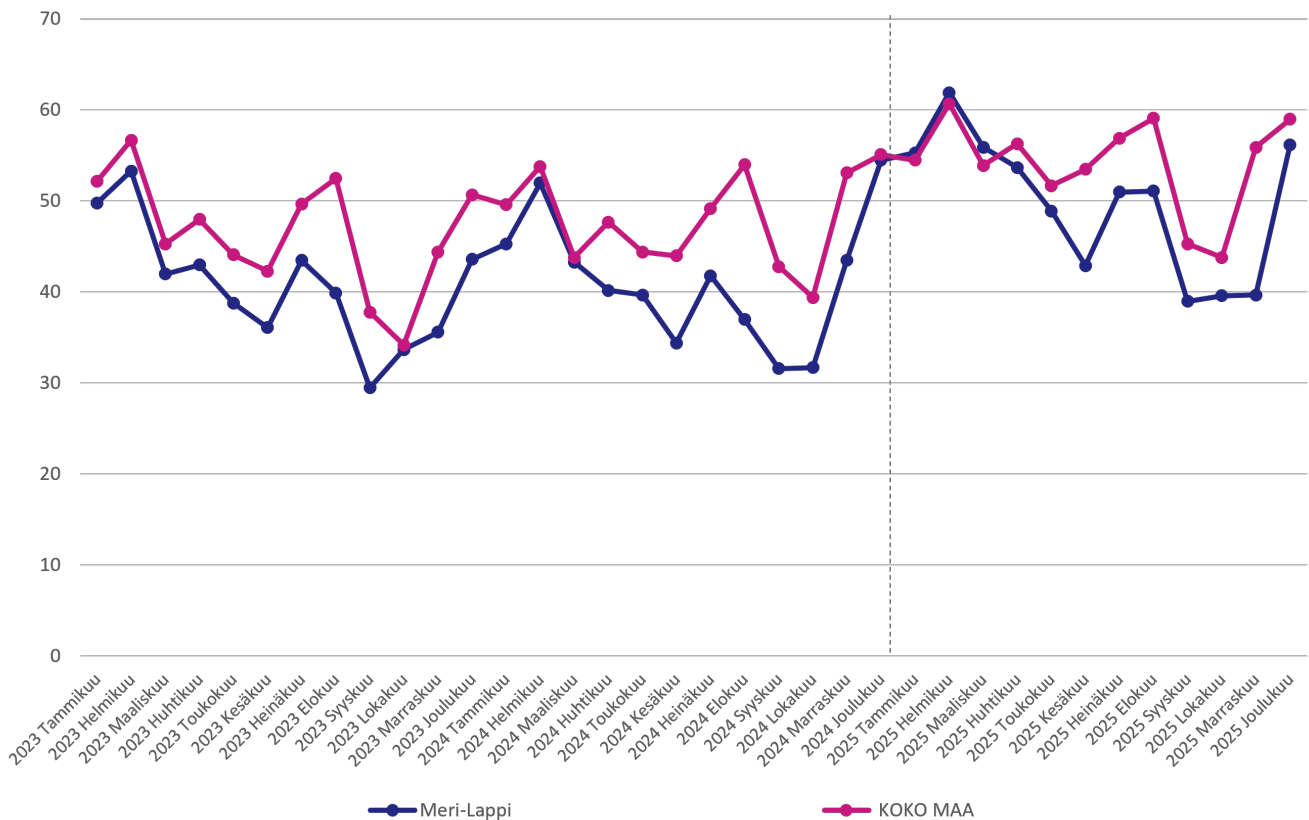
Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen

- Virta yli 3 kuukauden työttömyyteen kasvoi voimakkaasti (+8,9 prosenttiyksikköä), mikä kertoo työttömyyden pitkittymisen nopeasta lisääntymisestä.
- Virta yli 12 kuukauden työttömyyteen nousi myös selvästi (+4,4 prosenttiyksikköä), vaikka taso jäi edelleen koko maan keskiarvoa matalammaksi.
- Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli vain 49 viikkoa ja maan kuudenneksi lyhin, mikä osoittaa, että osa asiakkaista työllistyy edelleen suhteellisen nopeasti.
- Työtarjousten määrä romahti 72,7 % ja työnantajaesittelyt vähenivät 38 %, mikä viittaa julkisen työnvälityksen käytännön heikkenemiseen.
- Työnantajakontaktit vähenivät lähes 60 %, mikä heikentää suoraan työnantajayhteistyön vaikuttavuutta ja työpaikkojen täyttämisen mahdollisuuksia.

Virta yli 3 ja yli 12 kuukauden työttömyyteen

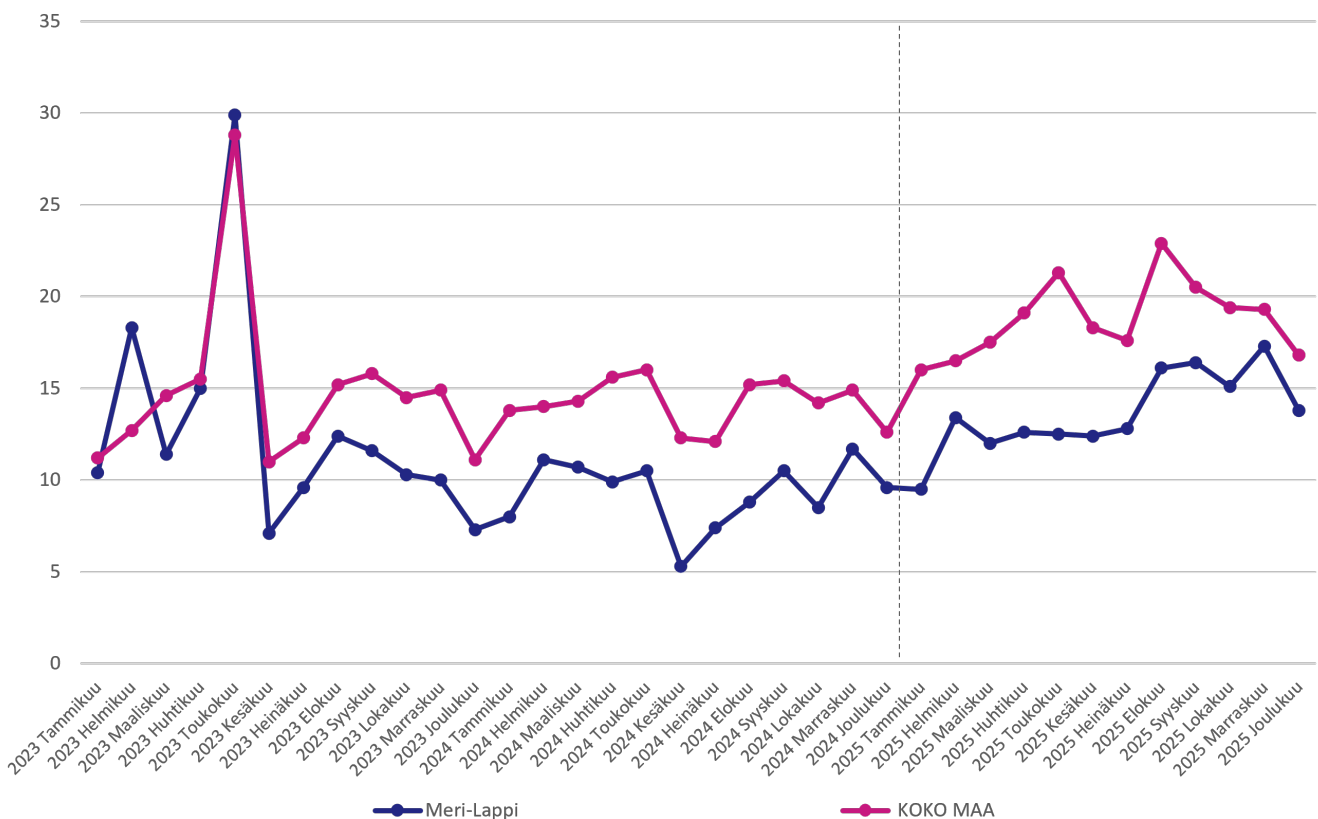
Työttömyyden pitkittymisen tiedetään voivan vaikuttaa kielteisesti yksilön myöhempään työllistymiseen. Yksi tapa kuvata työttömyyden pitkittymistä on tarkastella niiden työnhakijoiden osuutta, joiden työttömyys pitkittyy yli tietyn ajallisen keston. Arvioinnissa työttömyyden pitkittymistä tarkastellaan kolmen ja kahdentoista kuukauden ylitysten osalta (virta yli 3 ja yli 12 kuukauden työttömyyteen).

Meri-Lapin työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli vuonna 2025 keskimäärin 50,0 prosenttia (Kuvio 7) eli maan 21. korkein. Virtaama kasvoi edellisvuoteen verrattuna 8,9 prosenttiyksikköä.

Kuvio 7. Työnhakijoiden virta (%) yli kolmen kuukauden työttömyyteen Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (46,5 %) verrattuna 3,5 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (54,1 %) verrattuna 4,1 prosenttiyksikköä matalampi.

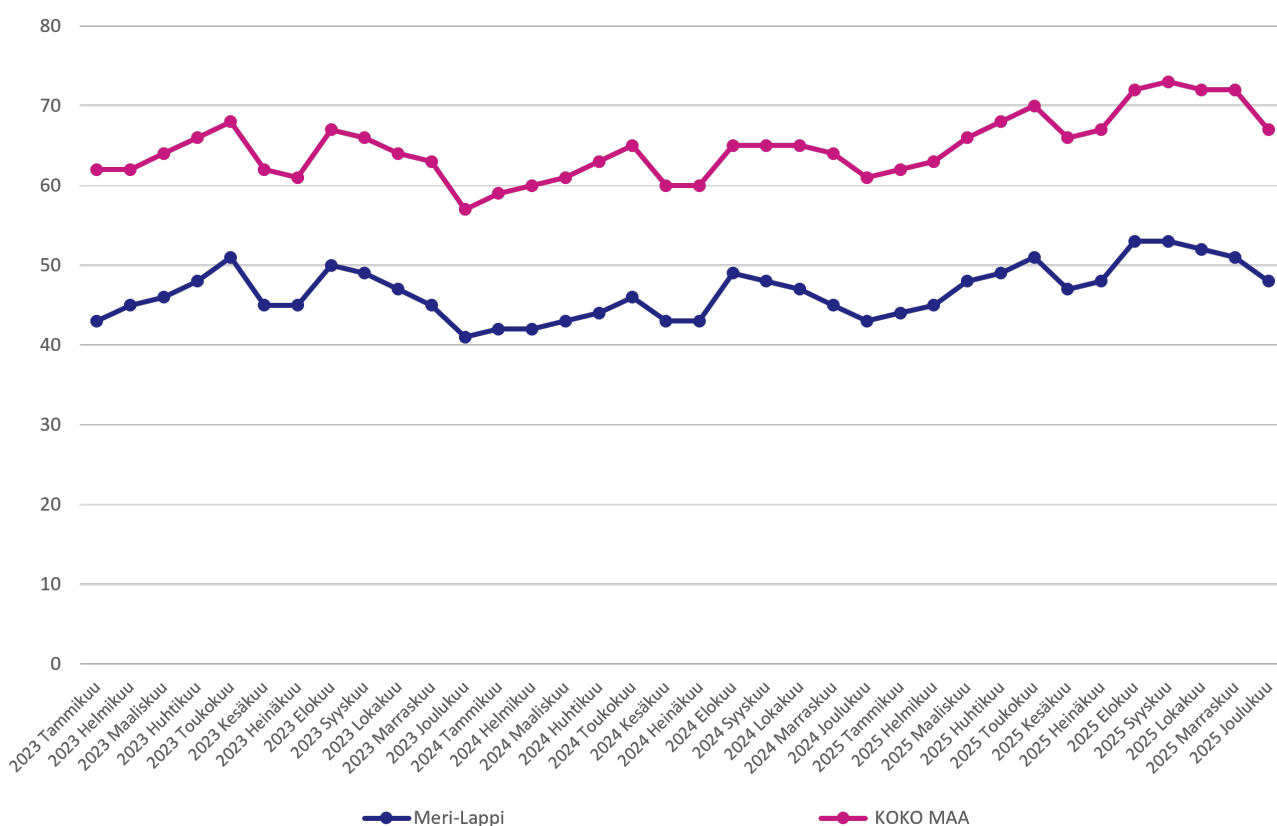
Kuvio 8. Työnhakijoiden virta (%) yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen Meri-Lapin

työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Meri-Lapin työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli arviointivuonna keskimäärin 13,5 prosenttia (Kuvio 8) eli maan 16. matalin. Virta pitkäaikaistyöttömyyteen kasvoi edellisvuodesta 4,4 prosenttiyksikköä. Työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 2,2 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (18,7 %) verrattuna 5,2 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto

Meri-Lapin työllisyysalueella asuvien työttömien työnhakijoiden jatkuvien työttömyysjaksojen kesto oli vuonna 2025 keskimäärin 49 viikkoa (Kuvio 9) eli maan 6. lyhin. Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto piteni edellisvuodesta 5 viikkoa (11,4 %).

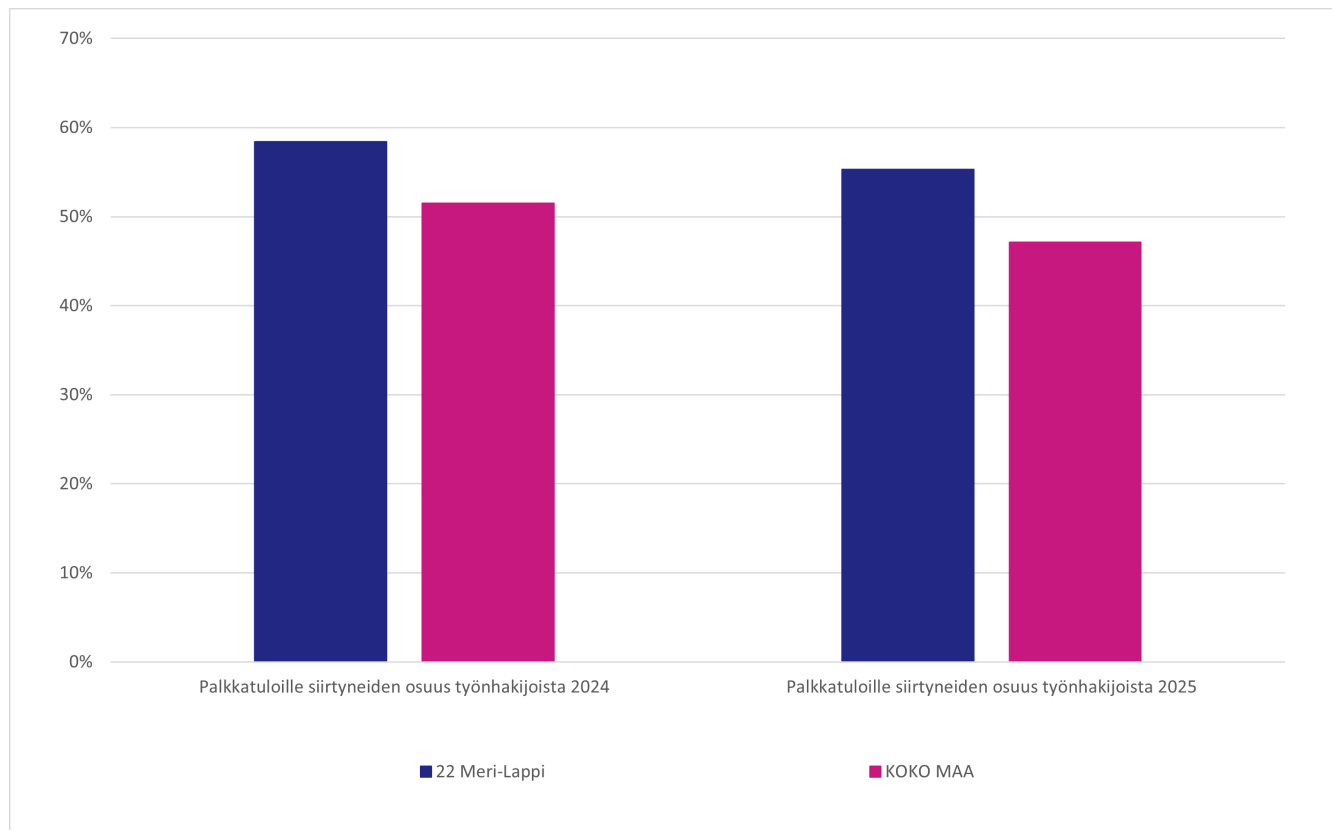
Kuvio 9. Jatkuvien työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto viikkoina Meri-Lapin työllisyysalueella vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Jatkuvien työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52 viikkoa) verrattuna 3 viikkoa (5,8 %) lyhyempi ja koko maan keskiarvoon (68 viikkoa) verrattuna 19 viikkoa (27,9 %) lyhyempi.

Työnhakijoiden työllistyminen avoimille työmarkkinoille

Työllisyydenhoidon keskeisenä tavoitteena on edistää työnhakija-asiakkaiden työllistymistä ja ehkäistä työttömyyden pitkittymistä. Arvioinnissa työnhakijoiden työllistymisiä tarkastellaan Verottajan tulotietorekisterin tietojen kautta. Tulotietorekisteritietojen (pl. palkkatuetut

työsuhteet) mukaan Meri-Lapin työllisyysalueen työnhakijoista yhteensä 2 511 siirtyi arviointivuonna palkkatuloille (Kuvio 10). Tämä on 189 (-7,0 %) palkkatuloille siirtymää vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatuloille siirtyneiden määrä laski edellisvuodesta 2,7 prosenttiyksikköä enemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Kuvio 10. Palkkatuloille siirtyneiden osuus työnhakijoista (%) Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnhakijamäärien ja jaksojen seuranta).

Avoimille työmarkkinoille työllistymiseen kulunut aika

Raportointi siirtyy vuodelle 2027 (tarkemmin, ks. Liite 1).

Avoimille työmarkkinoille työllistymisen pysyvyys

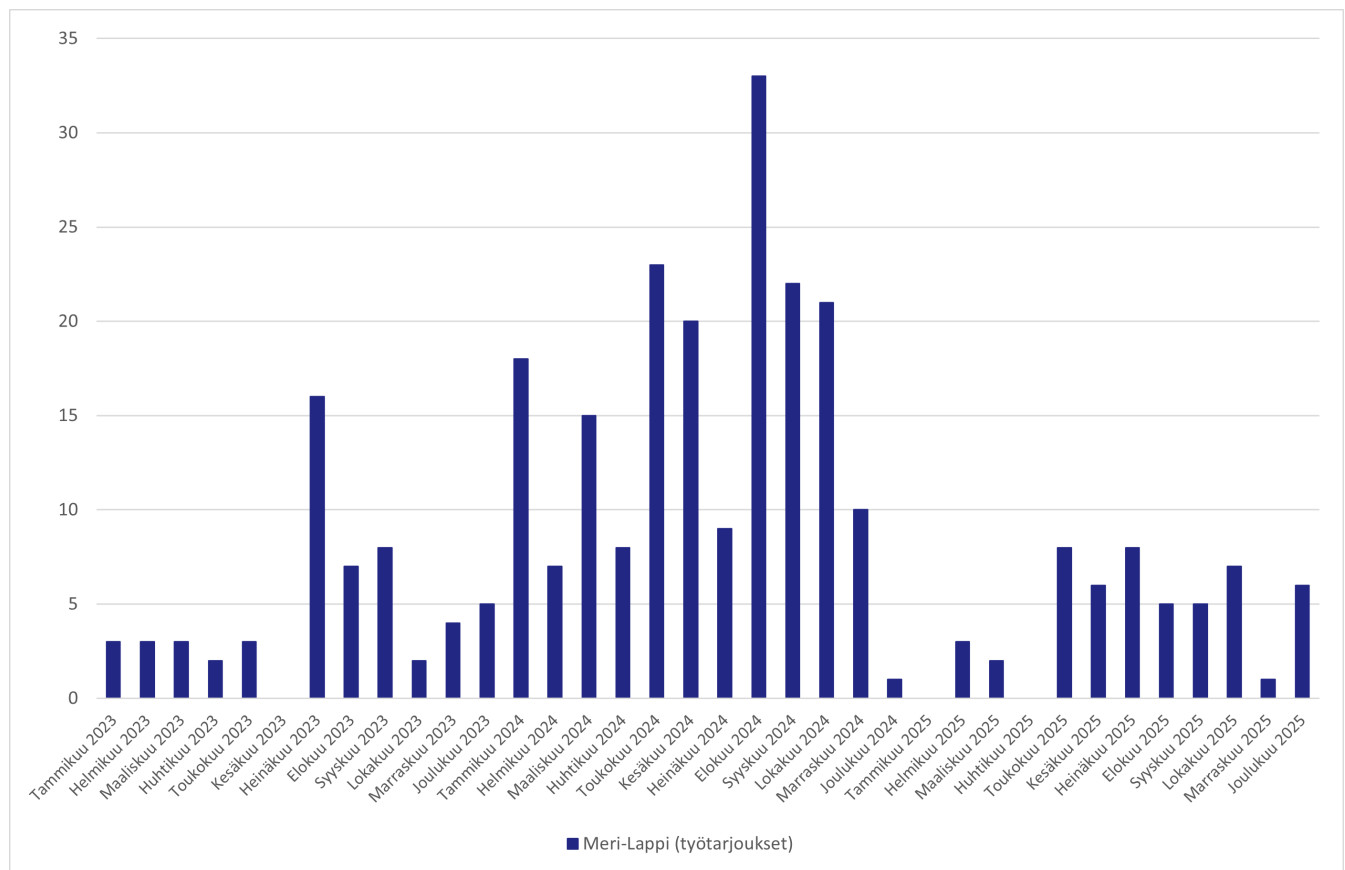
Työllisyysalueen avoimille työmarkkinoille työllistyneistä työnhakijoista keskimäärin 488 (26,1 %) palasi työttömäksi työnhakijaksi kolmen kuukauden kuluttua työllistymisestä.

Työttömäksi työnhakijaksi palanneiden osuus oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,4 %) verrattuna 3,8 prosenttiyksikköä suurempi ja koko maan keskiarvoon (26,6 %) verrattuna 0,5 prosenttiyksikköä pienempi.

Julkisen työnvälitystehtävän toimeenpano

Työtarjousten tekeminen ja tuloksellisuus

Meri-Lapin työllisyysalueella tehtiin vuonna 2025 yhteensä 51 yksilöityä työtarjousta (Kuvio 11). Tämä on 136 (72,7 %) työtarjousta vähemmän kuin edeltävänä vuonna. Työtarjousten määrä laski maan 7. eniten.

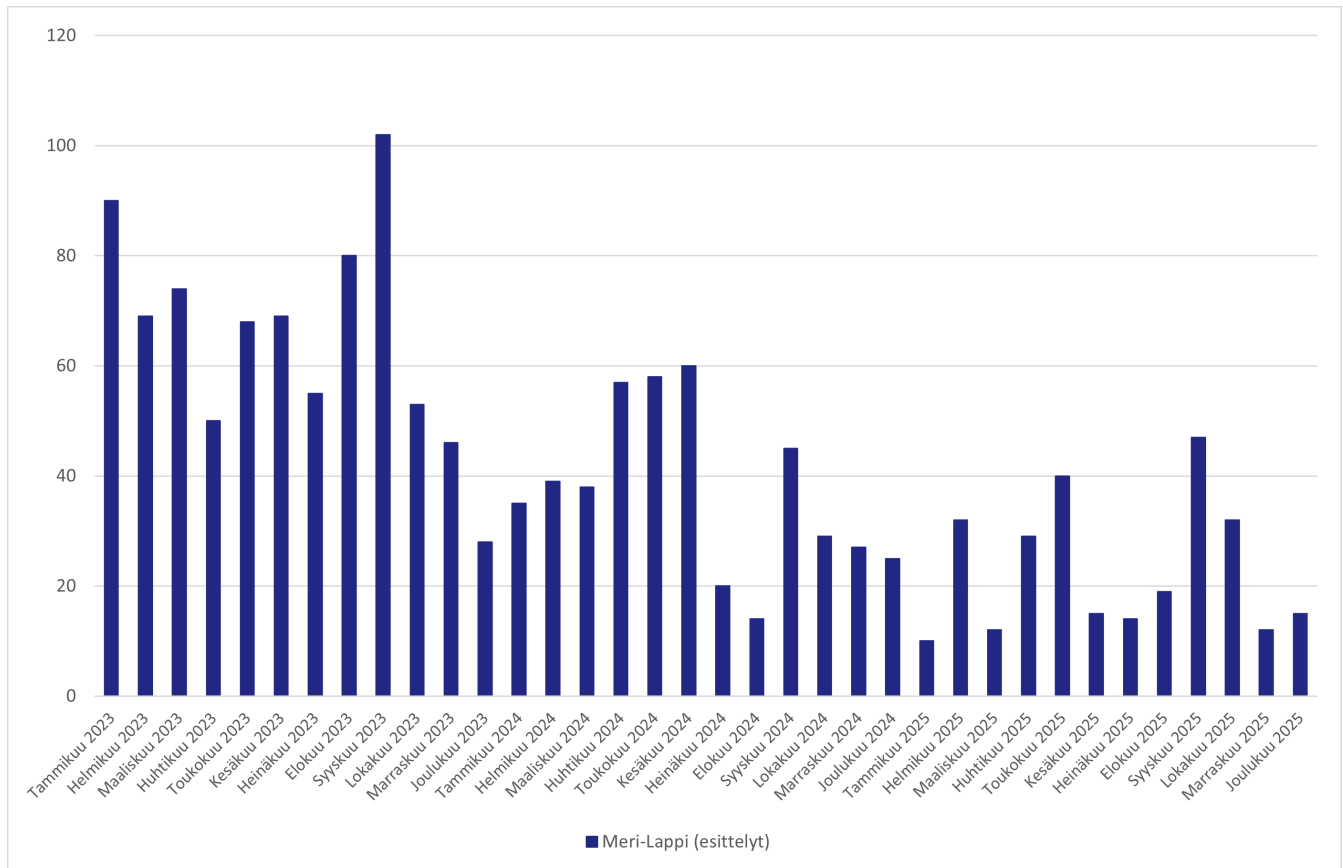

Kuvio 11. Meri-Lapin työllisyysalueella tehdyt työtarjoukset (kertymäsumma) vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Työllisyysalueella tehtiin arviointivuonna yhteensä 6 avoimille työmarkkinoille työllistymiseen johtanutta työtarjousta. Tämä on 11,8 prosenttia kaikista työllisyysalueella vuonna 2025 tehdyistä tarjouksista. Huom! Asiakastietojärjestelmään ilmoitettujen tietojen puutteista johtuen lukuihin sisältyy epävarmuuksia. Työnhakijan asiakkuuden ensimmäisen puolen vuoden ajalta on poistettu vuodesta 2022 alkaen ns. velvoittavat työnhaut, mikä vähentää työtarjousten määrää tilastossa.

Työnantajalähtöinen työnvälitys

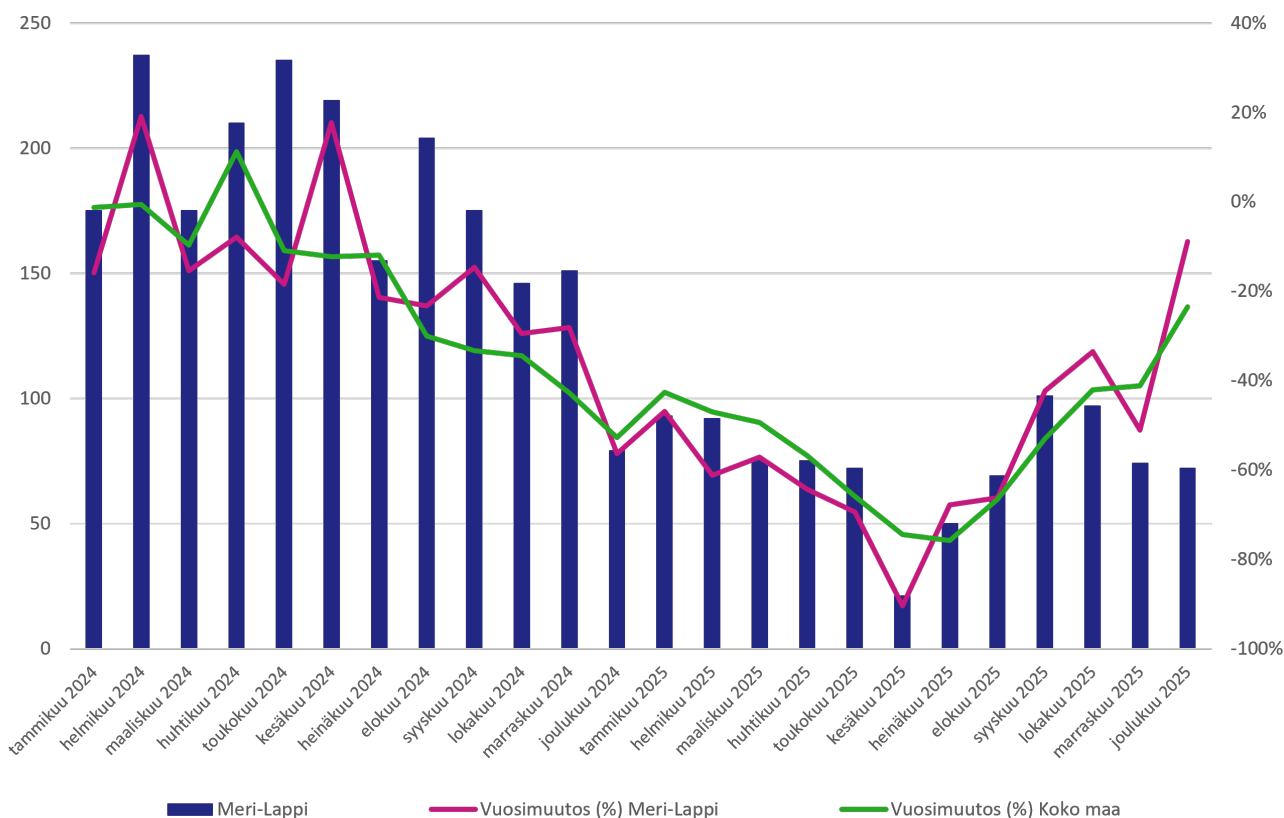
Työllisyysalueella tehtiin arviointivuonna yhteensä 277 esittelyä työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin (Kuvio 12). Tämä on 170 (38,0 %) esittelyä vähemmän kuin edellisenä vuonna. Työllisyysalueella tehdyistä esittelyistä työllistyi 18 henkilöä, mikä on 22 (55,0 %) henkilöä vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Koko maassa tehtiin arviointivuonna 17 474 (-52,0 %) esittelyä. Esittelyistä työllistyneiden määrä kasvoi edellisvuodesta 63,6 prosenttia.

Kuvio 12. Meri-Lapin työllisyysalueella työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin tehdyt esittelyt (kertymäsumma) vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Yhteydenpito työnantajiin

Meri-Lapin työllisyysalueella tilastoitiin vuonna 2025 yhteensä 891 työvoimaviranomaisen tai työnantajan aloitteesta tehtyä työnantajakontaktia (Kuvio 13). Tämä on 58,8 prosenttia vähemmän kuin edeltävänä vuonna. Työnantajakontaktien määrän lasku oli maan 20. suurin. Yhteydenottojen aiheena olivat erityisesti tietojen muutokset, rekisteröityminen ja sopimusasiat (työnantaja on päivittänyt tietojaan verkossa), rekrytointipalvelut ja tilaisuudet (henkilöstön rekrytointi) sekä palkkatuki (palkkatuen hakeminen).

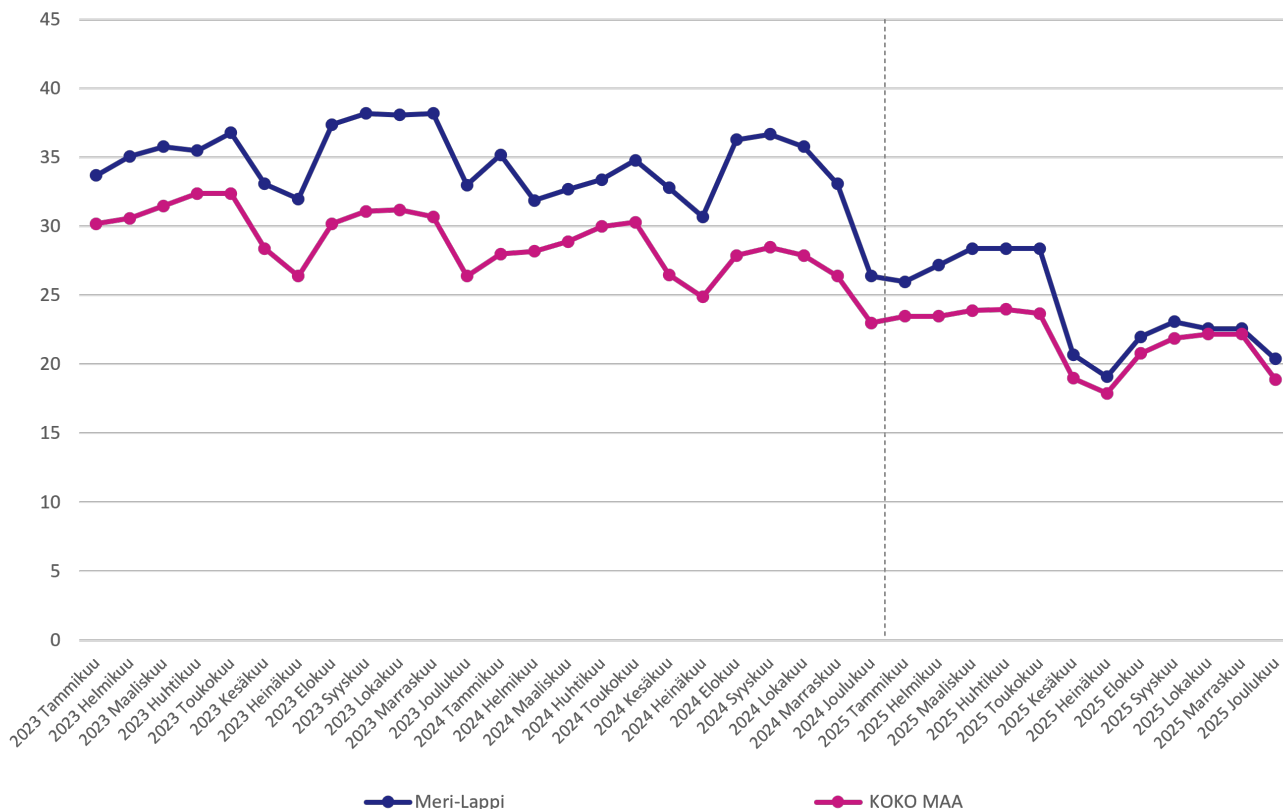
Kuvio 13. Työnantajakontaktien kehitys Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa vuosina 2024-2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työntajien yhteydenotot itsepalvelu -raportti).

Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö

- Yleinen aktivointiaste oli korkea (24,2 %) ja ylitti sekä maakunnan että koko maan keskiarvon, vaikka laski voimakkaasti edellisvuodesta (-9,1 prosenttiyksikköä).
- Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli myös vertailutasoa parempi, mutta lasku edellisvuodesta oli suuri (-6,4 prosenttiyksikköä), mikä heikentää vaikuttavuutta juuri vaikeimmassa asiakasryhmässä.
- Ammatillinen työvoimakoulutus väheni lähes kolmanneksella, mikä heikentää osaamisen kehittämisen mahdollisuuksia.
- Työllistämispalveluiden käyttö romahti: palkkatuki-, starttiraha- ja oppisopimusjaksot vähenivät 74 %, mikä on poikkeuksellisen suuri pudotus.
- Valmennuspalveluja ei alkanut lainkaan vuonna 2025, mikä kaventaa palveluvalikoimaa erityisesti työllistymisvalmiuksien tukemisessa.

Yleinen aktivointiaste

Meri-Lapin työllisyysalueen kaikkien työnhakijoiden aktivointiaste (yleinen aktivointiaste) oli vuonna 2025 keskimäärin 24,2 prosenttia (Kuvio 14) eli maan 12. korkein. Aktivointiaste laski edellisvuodesta 9,1 prosenttiyksikköä.

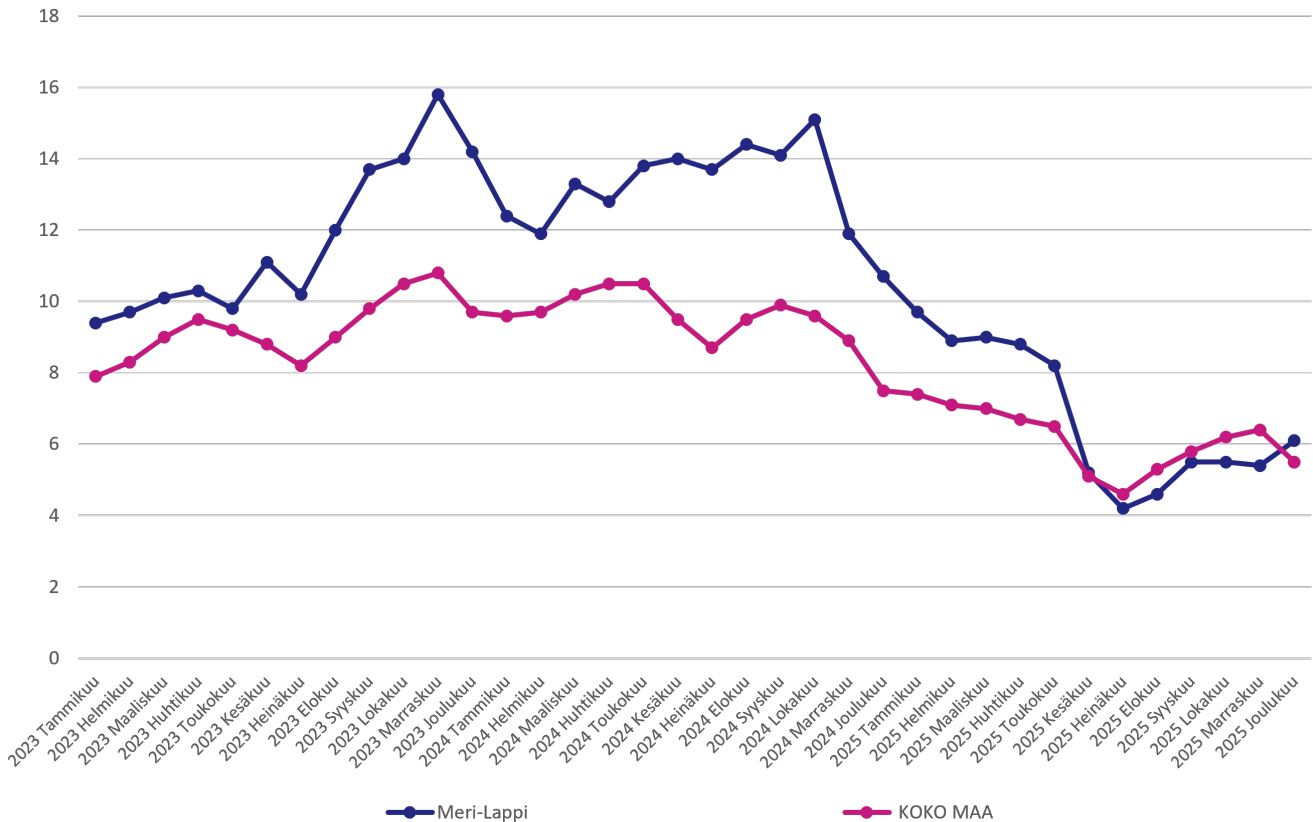

Kuvio 14. Yleinen aktivointiaste (%) Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työvälistilasto).

Yleinen aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,2 %) verrattuna 2,0 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (21,8 %) verrattuna 2,4 prosenttiyksikköä korkeampi.

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste

Meri-Lapin työllisyysalueen pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli arviointivuonna keskimäärin 6,7 prosenttia (Kuvio 15), mikä on maan 13. korkein. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste laski 6,4 prosenttiyksikköä edellisvuodesta.

Kuvio 15. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste (%) Meri-Lapin työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

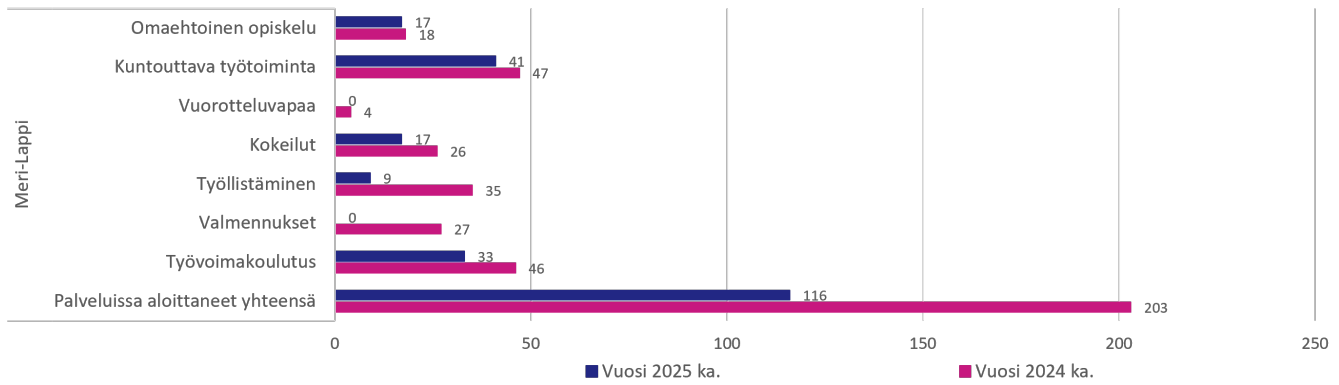
Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (6,2 %) verrattuna 0,5 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (6,1 %) verrattuna 0,6 prosenttiyksikköä korkeampi.

Aktivointiasteeseen laskettavien palveluiden käyttö

Palvelun aloittaneissa vuosikeskiarvo kuvaa jokaisena kuukautena aloittaneiden lukumäärää keskimäärin.

Työvoimakoulutuksen jaksoja alkoi keskimäärin 33, mikä on 13 jaksoa (-28,3 %) vähemmän kuin edellisenä vuonna (Kuvio 16). Työttömyysetuudella tuetun omaehtoisen opiskelun jaksoja alkoi keskimäärin 17, mikä on yksi (-5,6 %) vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Kotoutumiskoulutuksia alkoi keskimäärin 17, mikä on kuusi (35,3 %) enemmän kuin edellisenä vuonna. Työttömyysetuudella tuetun omaehtoisen opiskelun jaksoja alkoi keskimäärin 17 eli 5,6 % vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Kotoutumiskoulutuksia alkoi yhteensä 17. Tämä on 6 (35,3 %) alkanutta koulutusta enemmän kuin edellisenä vuonna.

Kuvio 16. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa aloittaneiden määrä (vuosikeskiarvo) Meri-Lapin työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllistämispalveluiden (palkkatuki, starttiraha, oppisopimus) jaksoja alkoi Meri-Lapin työllisyysalueella arviointivuonna keskimäärin 9. Tämä on keskimäärin 26 (74,3 %) alkanutta jaksoa vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatukijaksoja alkoi keskimäärin 4 ja starttirahajaksoja keskimäärin 6. Työllistämisyaksoista keskimäärin 11,1 prosenttia (1) kohdistui kuntien ja 88,9 prosenttia (8) yksityisen sektorin työsuhteisiin.

Työ- tai koulutuskokeilujaksoja alkoi arviointivuonna keskimäärin 17 (vuosimuutos -34,6 %) ja kuntouttavan työtoiminnan jaksoja keskimäärin 41 (vuosimuutos -12,8 %). Työllisyysalueella ei alkanut arviointivuonna yhtään valmennusjakso (vuosimuutos -100,0 %).

Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus

Alkuhaastattelun järjestäminen

Vuonna 201 alkuhaastattelun järjestämiseen kului keskimäärin 12 arkipäivää. Koko maassa alkuhaastattelun järjestämiseen kului keskimäärin 13 arkipäivää.

Työnhakijan alkuhaastattelu tuli järjestää vuonna 2025 voimassa olleen lainsäädännön (laki työvoimapalveluiden järjestämisestä 380/2023) mukaan enintään viiden (5) arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä. Meri-Lapin työllisyysalueen arviointivuonna järjestämistä alkuhaastatteluista 15,5 prosenttia toteutettiin määräajassa. Koko maassa määräajassa järjestettiin 11,7 prosenttia alkuhaastatteluista.

Työnhakukeskustelujen järjestäminen 3kk:n välein

Työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakija-asiakkaalle työnhakukeskustelu aina, kun asiakkaan alkuhaastattelusta tai edellisestä työnhakukeskustelusta on kulunut kolme (3) kuukautta. Työnhakukeskustelut koskevat kaikkia työttömiä ja työttömyysuhan alaisia työnhakijoita sekä osa-aikaisessa työssä olevia ja työaika lyhentämällä lomautettuja. Jos työnhakija on työvoimakoulutuksessa, työkokeilussa, palkkatuetussa työssä, kuntouttavassa työtoiminnassa tai opiskelee omaehtoisesti työttömyysetuudella tuettuna, työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakukeskustelu viimeistään (1) kuukautta ennen palvelun arvioitua päättymistä.

Meri-Lapin työllisyysalueella järjestettiin vuonna 2025 työnhakukeskustelu 50,5 prosentille asiakkaista, joille se olisi lain mukaan tullut järjestää. Koko maassa työnhakukeskustelu

järjestettiin määrääjassa 34,6 prosentille kohderyhmään kuuluneista asiakkaista.

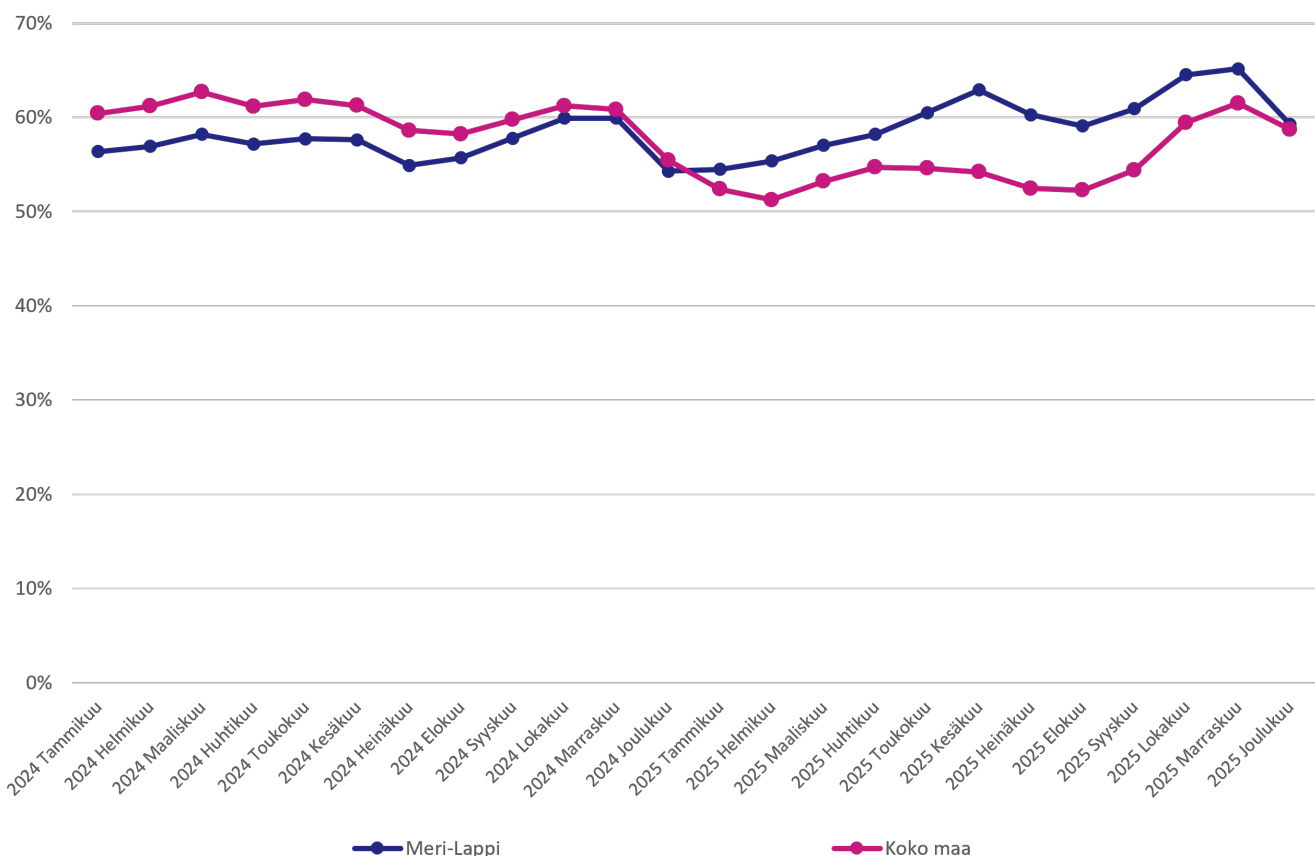
Palvelusuunnitelmien laatiminen

Meri-Lapin työllisyysalueella laadittiin vuonna 2025 yhteensä 10 680 erityyppistä palvelusuunnitelmaa. Suunnitelmista 67,7 prosenttia oli työllistymissuunnitelmia, 10,2 prosenttia aktivointisuunnitelmia ja 4,8 prosenttia kotoutumissuunnitelmia (Taulukko 6).

Taulukko 6. Tehtyjen palvelusuunnitelmien lukumäärä ja osuus suunnitelmista suunnitelmatyypeittäin vuonna 2025 (Lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

	Palvelusuunnitelmat suunnitelmatyypeittäin (lkm)	Osuus kaikista suunnitelmista (%)
Työllistymissuunnitelma	7 234	67,7
Monialainen työllistymissuunnitelma	1 846	17,3
Aktivointisuunnitelma	1 088	10,2
Kotoutumissuunnitelma	512	4,8
Palvelusuunnitelmat yhteensä	10 680	100,0

Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus oli vuonna 2025 Meri-Lapin työllisyysalueella 59,8 prosenttia ja koko maassa 54,9 prosenttia (Kuvio 17). Työllisyysalueella ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 1 771 asiakasta, mikä on 40,2 prosenttia kaikista työllisyysalueen palvelusuunnitelmaan oikeutetuista asiakkaista. Koko maassa ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 232 907 (45,1 %) palvelusuunnitelmaan oikeutettua asiakasta.

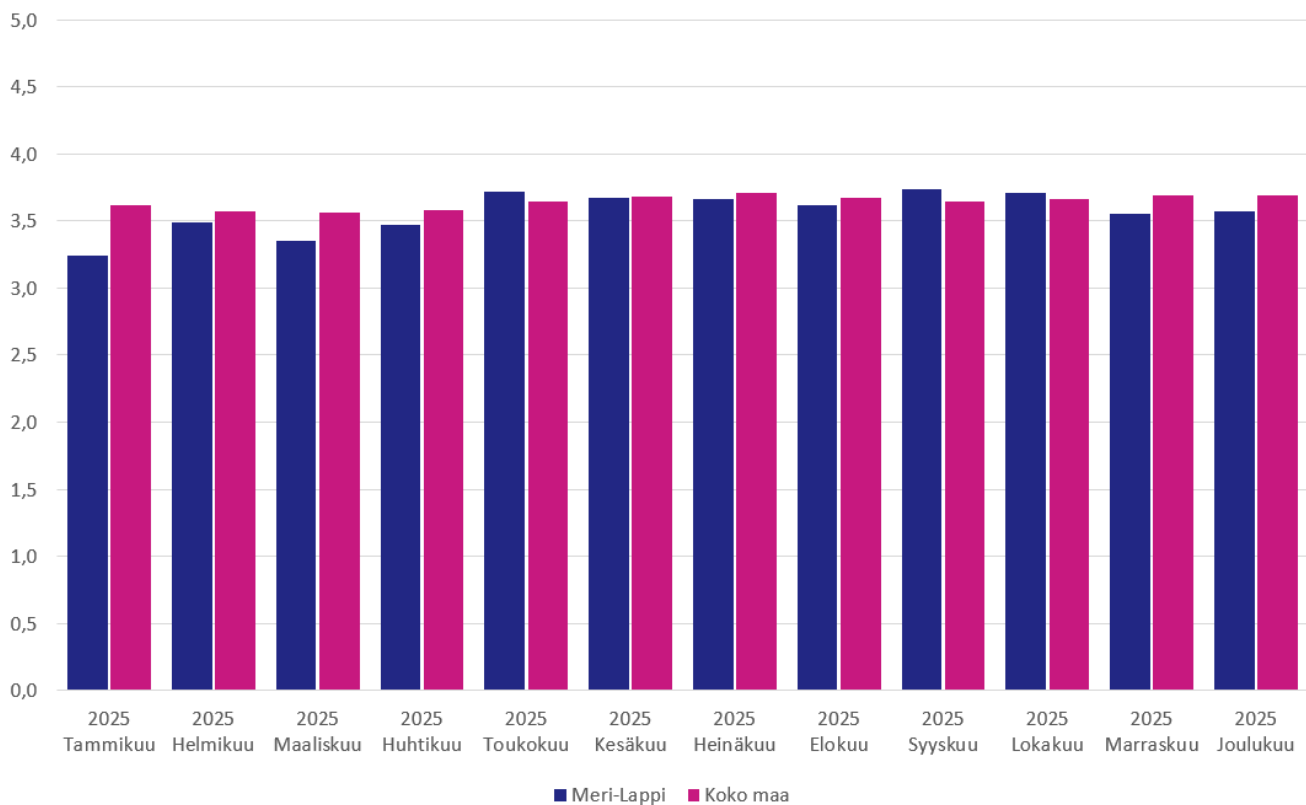

Kuvio 17. Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus (%) tehdyistä suunnitelmista Meri-Lapin

Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys

Työnhakija-asiakkaiden palvelukokemusta mitataan säännöllisesti toistetulla asiakastyytyväisyyskyselyllä, jossa asiakasta pyydetään arvioimaan työllisyysalueelta saamaansa palvelua 5-portaisella asteikolla (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Asiakastyytyväisyyskysely lähetettiin vuonna 2025 vastattavaksi kaikkiaan 1 498 000 kertaa. Kyselyn valtakunnallinen vastausprosentti oli 5,2.

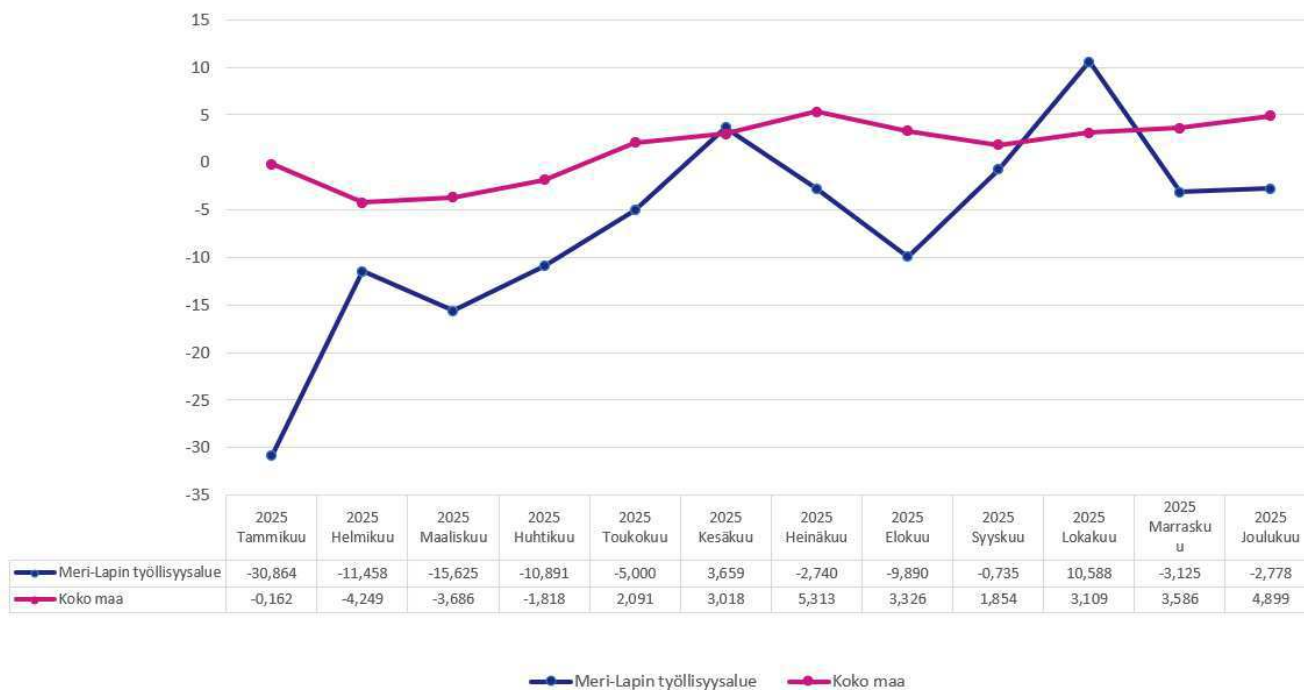
Meri-Lapin työllisyysalueen työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli arviointivuonna keskimäärin 3,57 (keskiarvo; mediaani 4) (Kuvio 18). Vastaajista 58,0 prosenttia oli työllisyysalueensa palveluihin joko tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä, ja 19,2 prosenttia koki olevansa saamaansa palveluun tyytymätön tai erittäin tyytymätön.

Kuvio 18. Työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys Meri-Lapin työllisyysalueen työvoimapalveluihin vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Henkilöasiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (3,69) ja koko maan keskiarvoon (3,64) verrattuna matalampi.

Asiakastyytyväisyyskyselyssä työnhakija-asiakkaita pyydetään arvioimaan myös sitä, kuinka todennäköisesti he suosittelisivat työllisyysalueelta saamaansa palvelua ystävilleen tai kollegoilleen (Kuvio 19). Kyselyyn vastaajista 34,8 prosenttia antoi Meri-Lapin työllisyysalueelle arvosanaksi vähintään 9 ja lukeutui näin ollen työllisyysalueen suosittelijoihin.

Kuvio 19. Työnhakijoiden suositteluindeksi Meri-Lapin työllisyysalueella (Net Promoter Score, NPS) vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Vastaajista 41,3 prosenttia lukeutui arviointivuonna työllisyysalueen arvostelijoihin (arvosana 6 tai vähemmän) ja 23,9 prosenttia passiivisiin (arvosana 7 tai 8).

Tunturi-Lapin ja Pellon työllisyysalueen arvio

Tiivistelmä

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalue toimi vuonna 2025 Lapin vahvimmassa matkailu- ja työvoimakysynnän vyöhykkeessä, jossa sesonkityö, matkailu ja työperäinen maahanmuutto tukivat kasvua. Samalla pitkät etäisyydet, asumisen saatavuuden ongelmat, koulutuksen heikko saavutettavuus, sesonkien jälkeiset palveluruuhkat sekä TE24- ja KOTO24-uudistusten, TYM-lain toimeenpanon ja kuntien rahoitusvastuun muutosten samanaikaisuus loivat poikkeuksellisen vaativan toimintaympäristön. Hyvä työmarkkinatilanne helpotti osaa työllisyydenhoidosta, mutta nosti samalla odotustasoa erityisesti vaikeimman asiakasryhmän osalta.

Alue oli vuonna 2025 aidosti Lapin vahvin työllisyysalue. Työttömien työnhakijoiden osuus työvoimasta oli Lapin matalin, työttömien määrä laski ainoana työllisyysalueena ja laaja työttömyys väheni sekä maakuntaa että koko maata paremmin. Nuorten ja ulkomaalaisten työllisyysasteet olivat selvästi valtakunnallista tasoa korkeammat, alkuhaastattelut toteutuivat Lapin nopeimmin ja asiakastyytyväisyys oli maakunnan korkein. Myös TE24-uudistuksen operatiivinen käynnistys onnistui ilman palvelujärjestelmän kriisiytymistä, mikä vahvisti alueen asemaa Lapin vahvimpana peruspalvelujärjestelmänä.

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta alue saavutti useita TEM:n ja valtioneuvoston keskeisiä tavoitteita. Palveluun pääsy oli nopeaa, työmarkkinoiden kohtaanto yleistasolla vahvaa ja kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien kustannusrakenne muuta Lappia kevyempi. Palvelusuunnitelmat olivat ajan tasalla ja palveluverkko kattoi alueen hyvin. Keskeinen poikkeus liittyi pitkäaikaistyöttömiin: heidän aktivointiasteensa oli edelleen hieman maakunnan ja koko maan tasoa korkeampi, mutta laski selvästi enemmän kuin muilla Lapin alueilla.

Työllisyydenhoidon keskeinen vahvuus oli yleisen asiakasvirran hallinta. Työttömien virta avoimille työmarkkinoille oli vahva ja palveluista poistumisen jälkeinen työttömyys selvästi koko maata matalampi. Tämä osoittaa, että järjestelmä toimii hyvin niiden asiakkaiden kohdalla, jotka ovat jo lähellä työmarkkinoita. Samalla vaikeimman asiakasryhmän kohdalla palveluvolyymi ja aktivointi heikkenivät, mikä näkyi erityisesti pitkäaikaistyöttömyyden hoidossa.

Resursointi riitti hyvän kokonaistason ylläpitämiseen, mutta korkein työttömyysetuuksien kertymäpäiväluokka muodosti edelleen merkittävän kustannusrasituksen. Palkkatuen vähäinen käyttö ja aktiivipalvelujen kokonaisvolyymien supistuminen näkyivät aktivointiasteen heikkenemisenä. Vaikka kustannusrakenne oli muuta Lappia hallitumpi, vaikeimman asiakasryhmän palveluissa näkyi selvää painetta.

Työnantajayhteistyö ja kohtaanto toimivat yleistasolla hyvin, mutta työnantajapalveluissa näkyi ristiriita. Alue korosti työnantajayhteistyötä vahvuutena, mutta viranomaislähtöiset työnantajakontaktit ja työnantajaesittelyt vähenivät. Matkailualueella suuri osa rekrytoinneista tapahtuu julkisen työnvälityksen ulkopuolella, joten ongelma ei ollut työvoiman kysynnässä

vaan siinä, että viranomaislähtöisen työnantajatyön lisäarvo jäi epäselväksi.

Palveluiden yhdenvertainen saatavuus toteutui muodollisesti hyvin: asiakkaat pääsivät nopeasti järjestelmään ja palveluverkko kattoi alueen. Käytännössä kasvokkaisen palvelun määrä jäi kuitenkin matalaksi, mikä heikensi intensiivisen tuen saatavuutta vaikeimmissa asiakkuuksissa. Asiakastyytyväisyys ja palvelun koettu laatu olivat alueen selviä vahvuuksia, mutta hyvä asiakaskokemus ei poistanut vaikeimman asiakasryhmän palveluhaasteita.

Kokonaisarviona Tunturi-Lappi ja Pello suoriutui ensimmäisestä toimintavuodestaan erittäin hyvin ja oli selvästi Lapin vahvin työllisyysalue. Alue onnistui peruspalvelujen vakaassa käynnistämisessä, työttömyyden hallinnassa ja asiakaskokemuksessa sekä hyödynsi vahvaa toimintaympäristöään tehokkaasti. Vahva perusjärjestelmä, toimivat palveluprosessit ja hyvä työmarkkinatilanne loivat alueelle erinomaiset edellytykset myös pitkäjänteisempään vaikuttavuuteen. Keskeinen huomio liittyi siihen, että pitkäaikaistyöttömien ja vaikeimman tuen tarpeessa olevien asiakkaiden kohdalla sama vahvuus ei vielä näkynyt yhtä selvästi. Alueella on kuitenkin selkeät edellytykset vahvistaa myös tätä osaa palvelujärjestelmästä, jolloin vahva yleinen onnistuminen voi näkyä entistä tasaisemmin kaikissa asiakasryhmissä.

Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen

Tässä luvussa tarkastellaan, miten valtakunnalliset tavoitteet ovat toteutuneet työllisyysalueella. Arvio perustuu taulukossa 1. esitettyihin mittareihin, joita verrataan maakunnan ja koko maan lukuihin.

Taulukko 1. Voimassa olevien työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025.

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
Taataan yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut kaikille asiakkaille molemmilla kansalliskielillä				
Palveluissa koettu yhdenvertaisuus	3,82	-	-	3,96
Nostetaan matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyyttä				
Alle 25-vuotiaiden työllisyysaste (%)	62,2	62,6	55,0	49,0
Ulkomaalaisten työllisyysaste (%)	59,6	57,1	52,7	49,4
Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste (%)	67,2	65,4	66,7	69,9
Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste (%)	10,1	9,2	15,1	17,8
Ulkomaalaisten työttömyysaste (%)	11,6	14,4	26,0	31,0
Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste (%)	13,6	13,7	13,2	14,0
Työkykynsä alentuneeksi arvioineiden työllistyneiden määrä (kertymäsumma)	73	-	510	11 707
Tuetaan työnhakijan nopeaa työllistymistä vaikuttavilla ja etuusmenoja vähentävillä palveluilla				
Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille 3kk työttömyyden käynnistymisen	52,3	50,9	49,0	44,4

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
jälkeen (virtaama työllisyyteen 3 kk) (%)				
Kuinka moni työllistynyt palaa työttömäksi 3 kk työllistymisen jälkeen (virtaama tulottomuuteen 3 kk) (%)	18,6	20,3	22,4	26,6
Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja	106	115	121	137
Tuetaan ammatillista, alueellista ja kansainvälistä liikkuvuutta työvoimapula-aloille				
Työvoimapula-aloille työllistyneet työnhakijat (kertymäsumma)	135	-	-	1 691
Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin (kertymäsumma)	21	-	-	2 820
Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille (% kaikista työtarjouksista) (%)	1,9	-	-	0,3
WiF-toiminnoille tehtävien liidien määrät	-	-	-	-
Työvoimapula-aloille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	19	-	140	164
Vahvistetaan alueen elinvoimaa yhteistyössä alueen muiden toimijoiden kanssa				
Eriyasisiantuntijoille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	0	-	12	1 057
Elinvoimayhteistyöindeksi	3,67	-	-	3,46

1. Yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut molemmilla kansalliskielillä

Yhdenvertaisuuskartoitukseen vastanneet työnhakija-asiakkaat arvioivat työvoimapalveluissa saamaansa kohtelua muun muassa asiallisen kohtelun, esteettömyyden, kielellisten oikeuksien toteutumisen ja verkkosivujen saavutettavuuden näkökulmista. Työllisyysalueen henkilöasiakkaat kokemus palveluiden yhdenvertaisuudesta (3,82) oli hieman heikompi kuin koko maassa keskimäärin (3,96). Väittämätariston vastausasteikko oli 1 (täysin eri mieltä) – 5 (täysin samaa mieltä).

2. Matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyys

Nuorten (alle 25-vuotiaat) työllisyysaste oli 62,2 %, mikä ylitti koko maan ja maakunnan keskiarvon, mutta taso laski edellisvuodesta 0,5 prosenttiyksikköä. Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli työllisyysalueella 10,1 prosenttia, mikä oli selvästi matalampi kuin maakunnassa ja koko maassa. Edellisvuoteen verrattuna nuorten työttömyysaste nousi 0,8 prosenttiyksikköä.

Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste nousi 67,2 prosenttiin, ja oli maakunnan tasoa korkeampi, mutta koko maata matalampi. Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli 13,6 prosenttia, mikä oli 0,1 prosenttiyksikköä edellisvuotta matalampi, ja 0,4 prosenttiyksikköä alueen maakunnan tasoa korkeampi.

Ulkomaalaisten työllisyysaste oli 59,6 %, mikä oli maakunnan ja koko maan keskiarvoa parempi, ja se parani vuodessa 2,6 prosenttiyksikköä. Ulkomaalaisten työttömyysaste

puolestaan oli 11,6 prosenttia, mikä oli 2,8 prosenttiyksikköä vähemmän kuin edellisenä vuonna. Koko maahan ja maakuntaan verrattuna ulkomaalaisten työttömyysaste oli huomattavasti matalampi.

Työkykynsä alentuneeksi arvioineita työllistyneiden määrä oli työllisyysalueella 73 henkilöä.

3. Työnhakijan nopea työllistyminen ja etuusmenojen vähentäminen

Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille kolmen kuukauden jälkeen työttömyyden käynnistymisestä (52,3 %) oli alueella korkeampi kuin maakunnassa (49,0 %) ja valtakunnallisesti (44,4 %).

Palkkatulottomaksi jääneiden osuus kolmen kuukauden kuluttua palkkatuloille siirtymisen jälkeen (18,6 %) oli alueella matalampi kuin maakunnassa (22,4 %) ja matalampi kuin koko maassa (26,6 %).

Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja oli alueella 106, mikä oli vähemmän kuin maakunnassa (121 päivää) ja vähemmän kuin valtakunnallisesti (137 päivää).

4. Ammatillinen, alueellinen ja kansainvälinen liikkuvuus työvoimapula-aloille

Työvoimapula-aloille työllistyi työllisyysalueella vuoden aikana 135 henkilöä.

Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin oli yhteensä 21. Mittarien 'Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin' ja 'Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille' tiedot perustuvat kesä-joulukuun 2025 tietoihin. Tarkempi kuvaus, ks. liite 1.

Työllisyysalueella myönnettiin oleskelulupia työvoimapula-aloille 19. Koko maassa työvoimapula-aloille myönnettiin vuonna 2025 yhteensä 164 oleskelulupaa. Näin ollen kansainvälisen rekrytoinnin prosessit olivat vähäisiä koko maassa, sillä kansainvälisen rekrytoinnin kannalta relevantteja työvoimapula-aloja oli vuonna 2025 vain vähän.

Lisäksi WiF-liiditoiminta käynnistyi valtakunnallisesti vasta loppuvuodesta 2025, joten liidejä ei ehtinyt toteutua vuoden aikana.

5. Alueen elinvoiman vahvistaminen yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa
Työllisyysalue arvio elinvoiman vahvistamiseksi tehtävän yhteistyön ensimmäisenä toimintavuotenaan keski-tasoiseksi. Työllisyysalueen elinvoimayhteistyön toimivuutta ja tuloksellisuutta mittaava elinvoimayhteistyö-indeksi (3,67) oli koko keskiarvoa (3,46) korkeampi. Elinvoimayhteistyöindeksi muodostuu yhteistyön ulottu-vuuksia (strateginen, rakenteellinen, sosiaalinen) sekä neljän elinvoiman vahvistamiseen liittyvän valtakunnallisen tavoitteen mukaisen avaintuloksen toteutumista mittaavista väittämistä (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Väittämäpatteristojen vastausasteikko on 1 (Ei toteudu) – 5 (Toteutuu erinomaisesti).

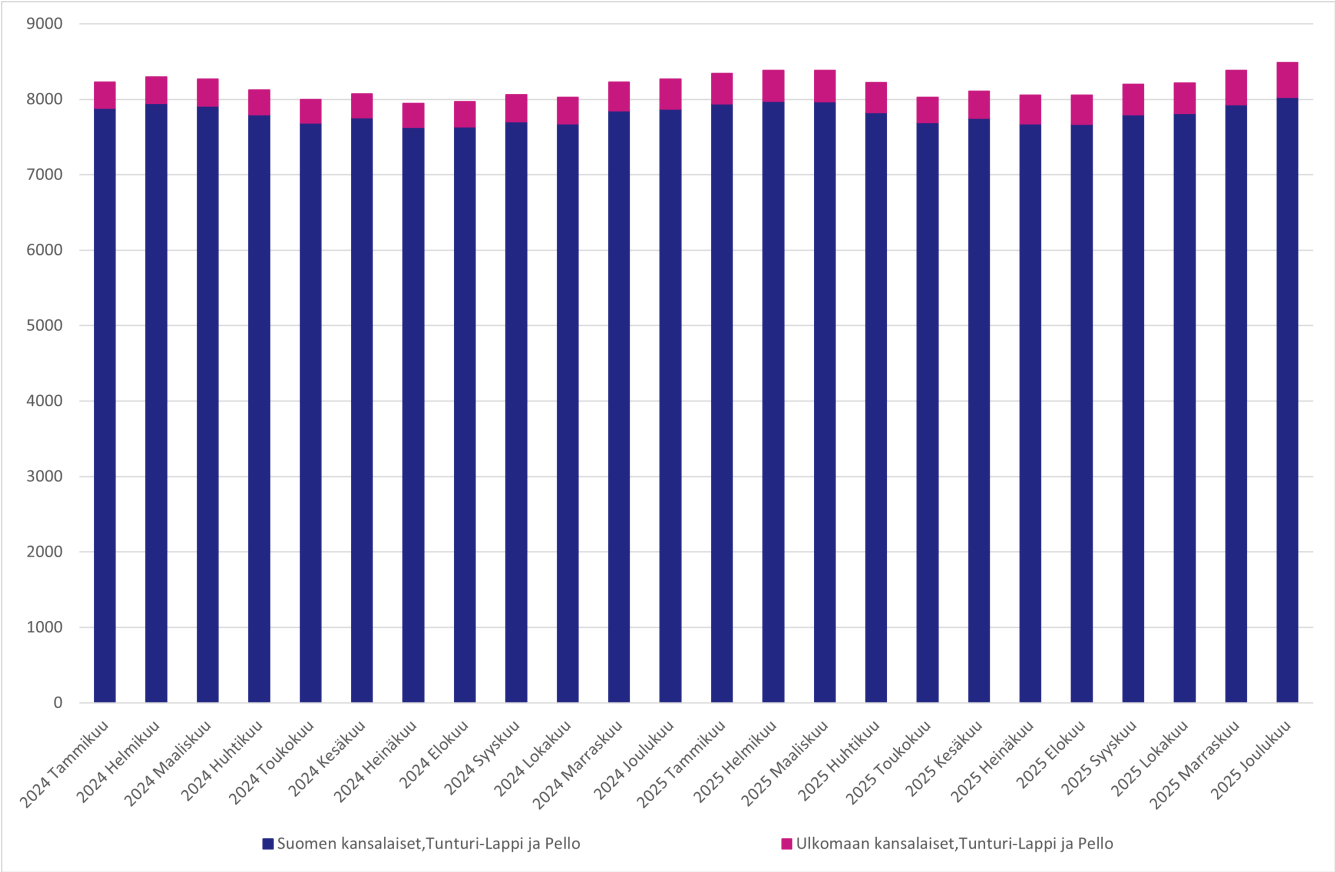
Työllisyydenhoidon toimintaympäristö

Työllisyysalueen työvoima

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen väestöpohja oli vuonna 2025 keskimäärin 9 886

henkeä ja työvoima-pohja keskimäärin 8 237 henkeä. Työllisyysalueella asui arviointivuonna keskimäärin 0,3 prosenttia koko maan työvoimasta (Kuvio 1), ja työllisyysalue oli työvoiman määrässä mitattuna maan 1. pienin. Työvoiman osuus oli edellisvuoden tasoa.

Työllisyysalueen työvoimasta keskimäärin 4,8 prosenttia (399 henkeä) oli arviointivuonna ulkomaan kansalaisia. Ulkomaalaisen työvoiman osuus kasvoi edellisvuodesta 0,6 prosenttiyksikköä.

Kuvio 1. Suomalaisen ja ulkomaalaisen työvoiman määrä Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysasteen kehitys

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen työllisyysaste oli arviointivuonna 75,1 prosenttia (Taulukko 2, Kuvio 2) eli maan 7. korkein. Työllisyysaste kasvoi edellisvuodesta 0,9 prosenttiyksikköä.

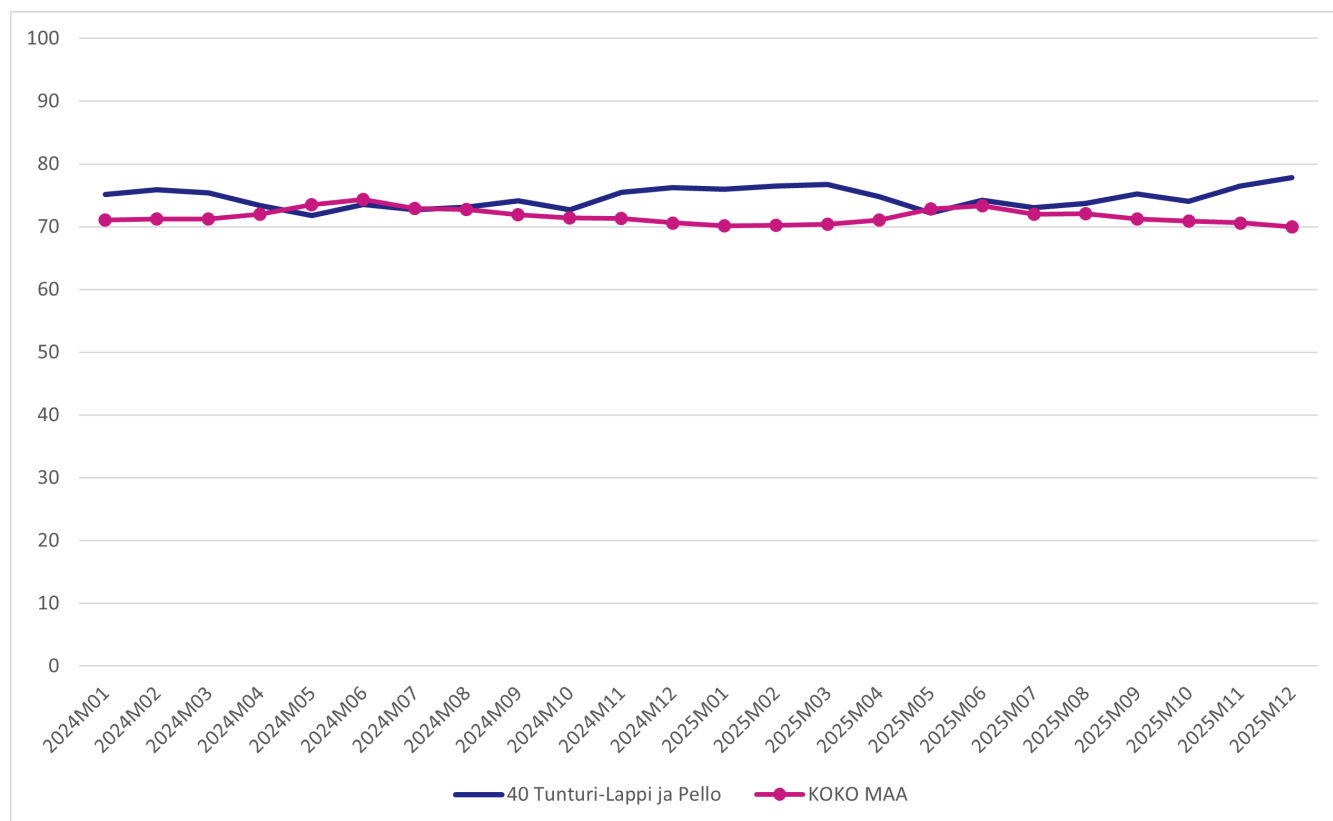
Työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (72,6 %) verrattuna 2,5 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (71,2 %) verrattuna 3,8 prosenttiyksikköä korkeampi.

Taulukko 2. Työllisyysaste (%) ja työllisyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysaste %	2025	2024	Vuosimuutos %-yksikköä
------------------	------	------	------------------------

Työllisyysaste %	2025	2024	Vuosi muutos %-yksikköä
Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalue	75,1	74,1	+0,9
Lapin maakunta	72,6	72,3	+0,3
Koko maa	71,2	72,0	-0,8

Työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työllisyysaste oli arviointivuonna 59,6 prosenttia eli 2,6 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52,7 %) verrattuna 7,0 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (49,4 %) verrattuna 10,2 prosenttiyksikköä korkeampi.

Kuvio 2. Työllisyysasteen (%) kehitys Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 62,2 prosenttia eli 0,5 prosenttiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (55,0 %) verrattuna 7,2 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (49,0 %) verrattuna 13,2 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 67,2 prosenttia eli 1,8 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (66,7 %) verrattuna 0,5 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (69,9 %) verrattuna 2,7 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysasteen kehitys

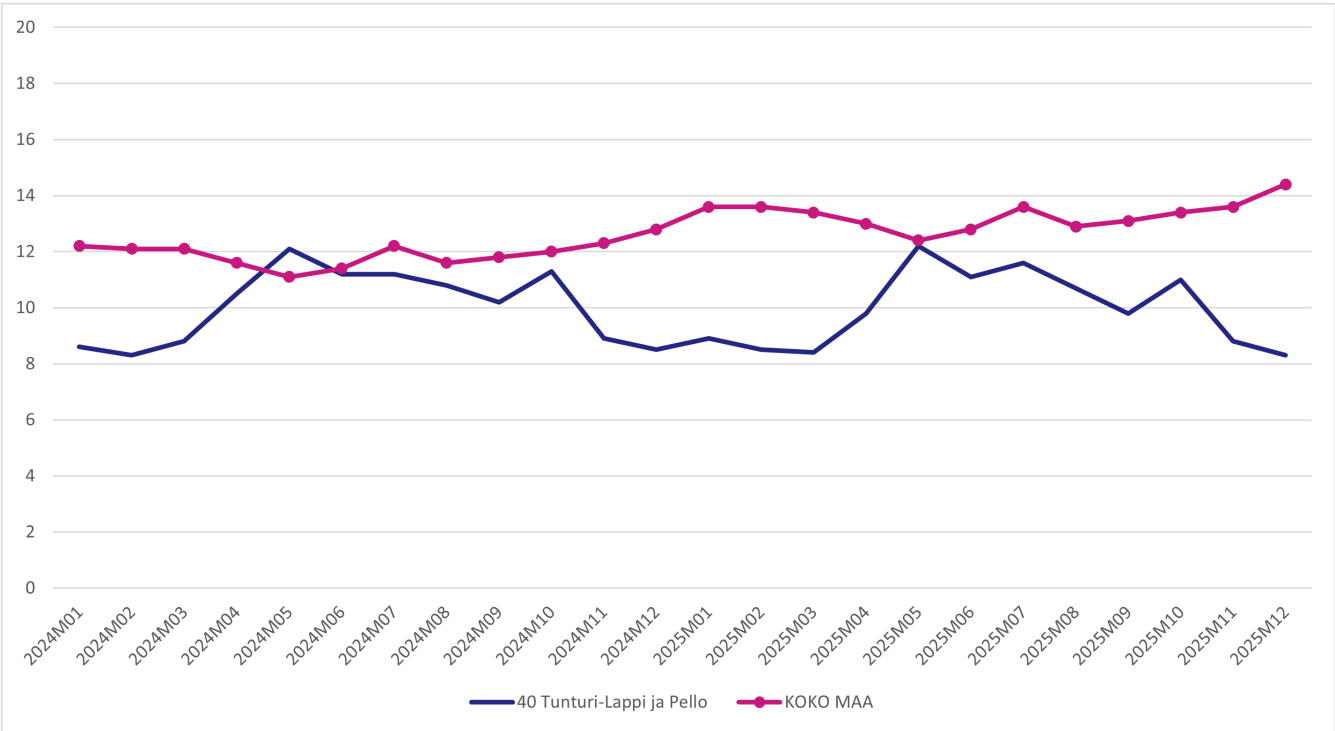
Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen työttömyysaste oli vuonna 2025 keskimäärin 9,9 prosenttia (Taulukko 3, Kuvio) eli maan 5. matalin. Työttömyysaste laski edellisvuodesta 0,1 prosenttiyksikköä.

Työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 1,4 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (13,3 %) verrattuna 3,4 prosenttiyksikköä matalampi.

Taulukko 3. Työttömyysaste (%) ja työttömyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työttömyysaste %	2025	2024	Vuosimuutos %-yksikköä
Tunturi-Lappin ja Pellon työllisyysalue	9,9	10,0	-0,1
Lapin maakunta	11,3	10,7	+0,6
Koko maa	13,3	11,9	+1,4

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työttömyysaste oli arviointivuonna 11,6 pro-senttia eli 2,8 prosenttiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työttömyysaste oli työlly-syysalueen maakunnan keskiarvoon (26,0 %) verrattuna 14,4 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan kes-kiarvoon (31,0 %) verrattuna 19,4 prosenttiyksikköä matalampi.

Kuvio 3. Työttömyysasteen (%) kehitys Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

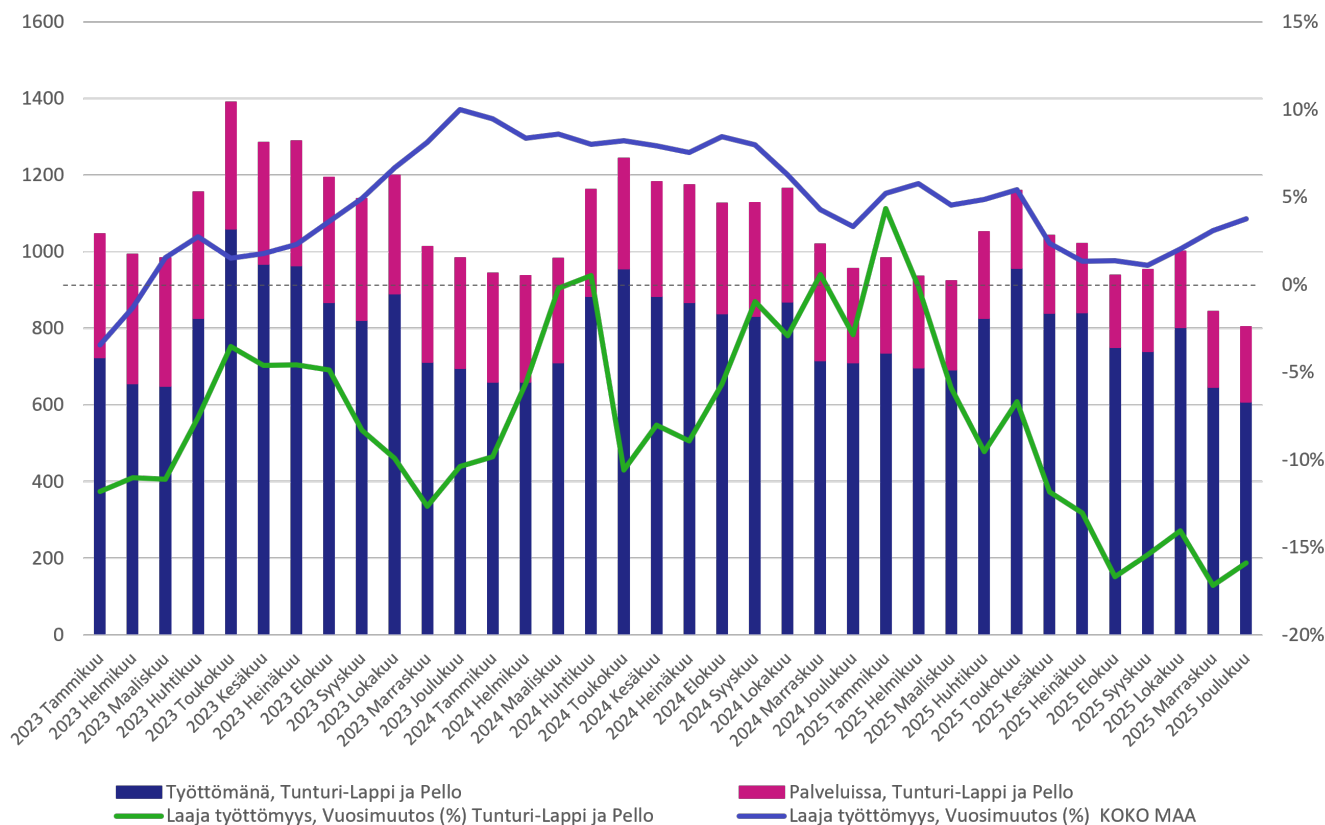
Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 10,1 prosenttia eli 0,8 prosent-tiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan kes-kiarvoon (15,1 %) verrattuna 5,0 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (17,8 %) verrattuna 7,8 prosenttiyksikköä matalampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 13,6 prosenttia eli 0,1 prosent-tiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden

työttömyysaste oli työllisyysalueen maakun-nan keskiarvoon (13,2 %) verrattuna 0,4 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (14,0 %) ver-rattuna 0,5 prosenttiyksikköä matalampi.

Työllisyysalueen työnhakijat

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella oli vuonna 2025 keskimäärin 1 397 työnhakija-asiakasta kuukaudessa (kuukauden lopun tilanne). Tämä on 0,7 prosenttia vähemmän kuin edellisenä vuonna.

Kuvio 4. Laaja työttömyys Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllisyysalueen työnhakijoista keskimäärin 69,6 prosenttia (972) oli arviointivuonna joko työttömänä tai aktiivintasteeseen laskettavassa palvelussa (Kuvio 4). Näiden ns. laajan työttömyyden (ks. Liite 1) piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä laski 10,5 prosenttia edellisvuodesta (Taulukko 4). Laajan työttömyyden piiriin kuuluvia työnhakijoita oli arviointivuonna eniten Kittilässä. Määrä laski edellisvuodesta kaikissa kunnissa, mutta suhteellisesti eniten Muoniossa.

Taulukko 4. Laajan työttömyyden piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä (vuosikeskiarvo) sekä määrällinen ja suhteellinen (%) vuosimuutos Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja työllisyysalueen kunnissa vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Laaja työttömyys	2025	2024	Vuosimuutos	Vuosimuutos %
Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalue	972	1 086	-114	-10,5
Enontekiö	99	110	-11	-10,0

Laaja työttömyys	2025	2024	Vuosimuutos	Vuosimuutos %
Kittilä	391	407	-16	-3,9
Kolari	212	245	-33	-13,5
Muonio	114	143	-29	-20,3
Pello	159	180	-21	-11,7

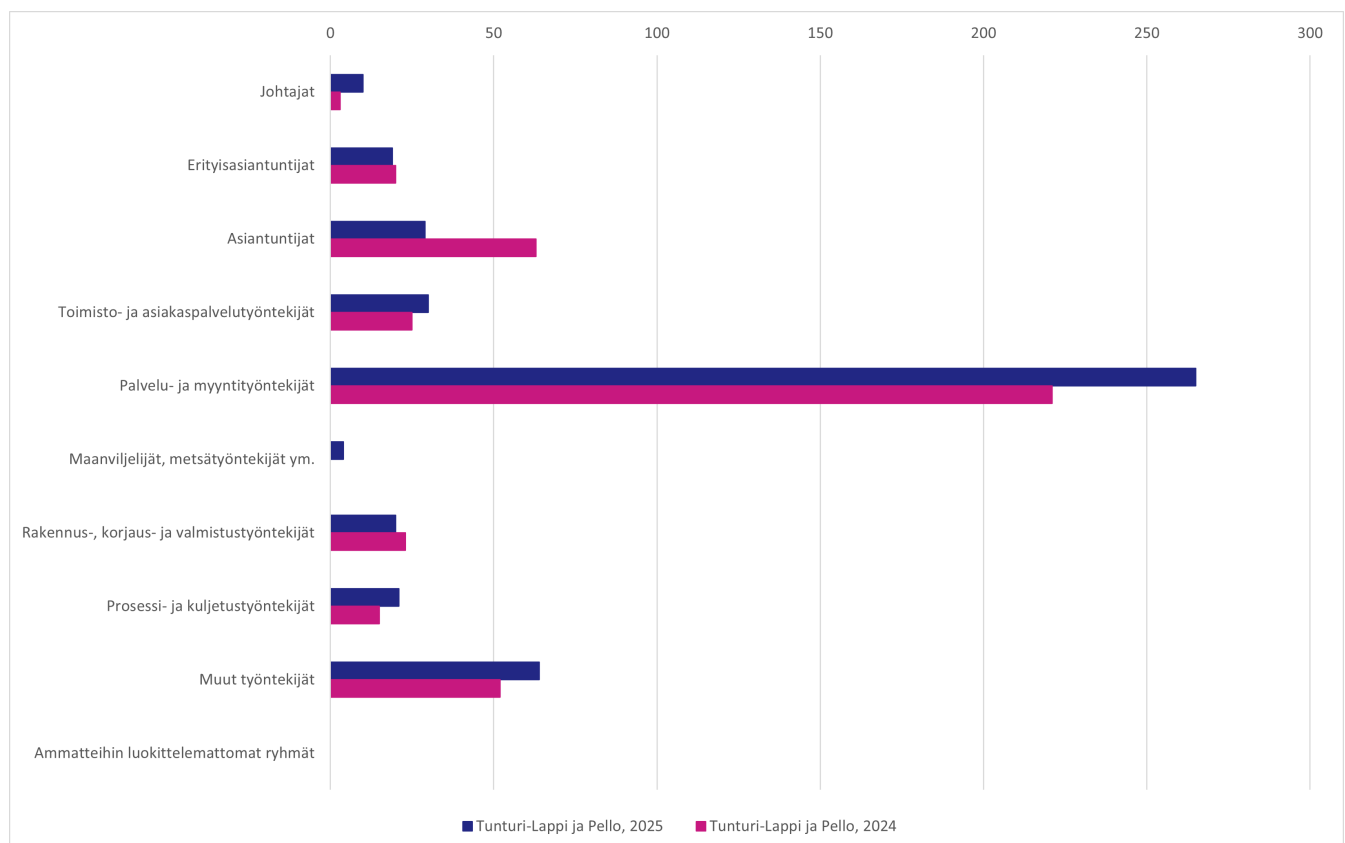
Työllisyysalueen maakunnassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 10 589 työnhakijaa, mikä on 5,6 prosenttia vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Koko maassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 412 108 työnhakijaa, ja määrä kasvoi edellisvuodesta 3,4 prosenttia.

Työvoiman kysyntä ja avoimet työpaikat

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ilmoitettiin vuonna 2025 KEHA-keskuksen ylläpitämän Työmarkkina-torin kautta julkiseen työnvälitykseen yhteensä 461 uutta avointa työpaikkaa (Kuvio 5). Tämä on 9,2 prosenttia (39 työpaikkaa) edellisvuotta enemmän. Koko maassa kaikista julkiseen työnvälitykseen vuonna 2025 ilmoitetuista uusista avoimista työpaikoista 1,2 prosenttia sijoittui Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueelle.

Työllisyysalueella oli arviointivuonna eniten uusia avoimia työpaikkoja palvelu- ja myyntityöntekijöiden (265) ammattiryhmässä. Vuoteen 2024 verrattuna uusien avoimien työpaikkojen määrä laski määrällisesti eniten asiantuntijoiden ammattiryhmässä (-34) ja suhteellisesti eniten asiantuntijoiden ammattiryhmässä (-54,0 %). Määrällisesti eniten uusia avoimia työpaikkoja syntyi edellisvuoteen verrattuna palvelu- ja myyntityöntekijöiden (+44) ammattiryhmässä ja suhteellisesti eniten johtajien (+233,3 %) ammattiryhmässä.

Kaiken kaikkiaan työllisyysalueella oli arviointivuoden aikana avoinna 987 työpaikkaa. Avoimien työpaikkojen määrä kasvoi 2,0 prosenttia (+19 työpaikkaa) edellisvuodesta.

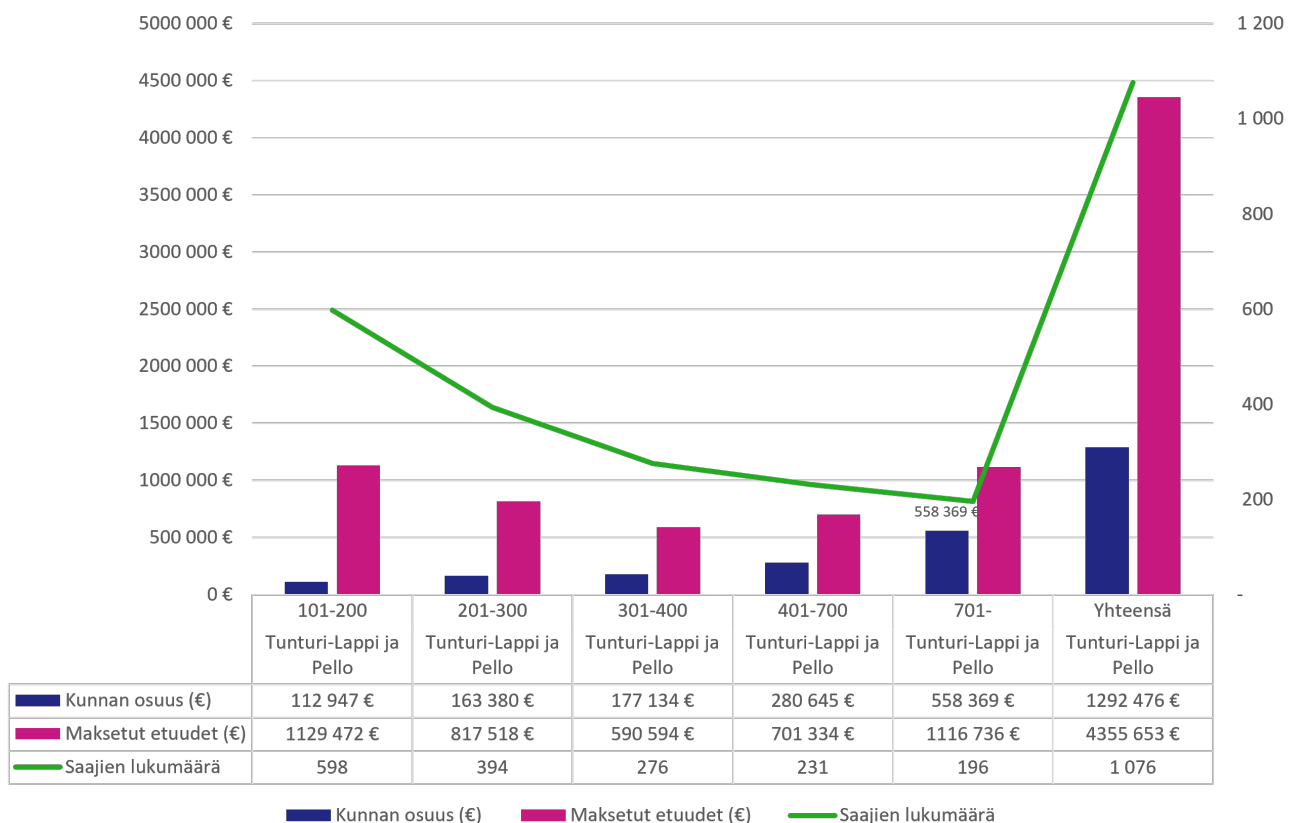
Kuvio 5. Julkiseen työnvälitykseen ilmoitetut uudet avoimet työpaikat (vuosikeskiarvo) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset

Työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmästä tuotetut tilastot eivät esitä ansiopäivärahan, peruspäivärahan ja työmarkkinatuen saajia yhdistettynä kokonaislukuna, vaan saajamäärät ovat saatavissa ainoastaan etuuslajeittain eriteltynä. On huomattava, että näin muodostettu kokonaisluku ei vastaa täysin todellista saajamäärää, vaan yliarvioi sitä.

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen etuuden saajille maksettiin arviointivuonna Kelan työttömyysturvan maksatusjärjestelmän mukaan yhteensä 12 326 412 euroa erilaisia työttömyysetuuksia (Kuvio 6). Etuuden saajia oli keskimäärin yhteensä 2 001 kuukaudessa. Maksetuista etuuksista 502 352 euroa (8,9 %) koostui Kelan peruspäivärahasta ja 9 446 821 euroa (69,6 %) työttömyyskassojen maksamista ansiosidonnaisista työttömyysetuuksista. Maksettujen työttömyysetuuksien määrä oli 1 544 809 euroa (11,1 %) pienempi kuin vuotta aikaisemmin. Vuoden aikana etuuksia maksettiin keskimäärin 6 160 euroa yhtä etuuden saajaa kohden. Tämä on 74 euroa (1,2 %) enemmän kuin työllisyysalueen maakunnassa keskimäärin ja 230 euroa (3,6 %) vähemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Kuvio 6. Työttömyysetuuden saajat (kertymäsumma), maksetut etuudet (€) ja kunnan maksuosuus (€) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella vuonna 2025 (lähde: Kela, tilastotietokanta Kelasto, Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien

kustannukset olivat Kelan laskutusjärjestelmän tietojen mukaan vuonna 2025 yhteensä 1 292 476 euroa. Huom! Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten vuoden 2025 luvut eivät ole verrannollisia aiempien vuosien lukujen kanssa.

Suurin yksittäinen maksuluokka oli yli 700 päivää työttömyysetuutta saaneet (Taulukko 5). Heistä kunnille koituneet kustannukset olivat yhteensä 558 369 euroa. Tämä on 43,2 prosenttia kaikista työllisyysalueen kuntien etuismaksuista vuonna 2025.

Taulukko 5. Työttömyysetuuden saajien määrä (kertymäsumma) kertymäpäiväluokittain (kunnan maksuosuuden maksuperuste) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2025 (lähde: Kela, tilastotietokanta Kelasto, Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Kertymäpäiväluokka	[Vuosi 2025]	Maakunta yhteensä [2025]	Koko maa yhteensä [2025]
101-200	598	4 780	150 527
201-300	394	3 516	119 957
301-400	276	2 708	96 184
401-700	231	2 757	100 716
701-	196	3 197	139 692
Yhteensä	1 076	10 769	379 497

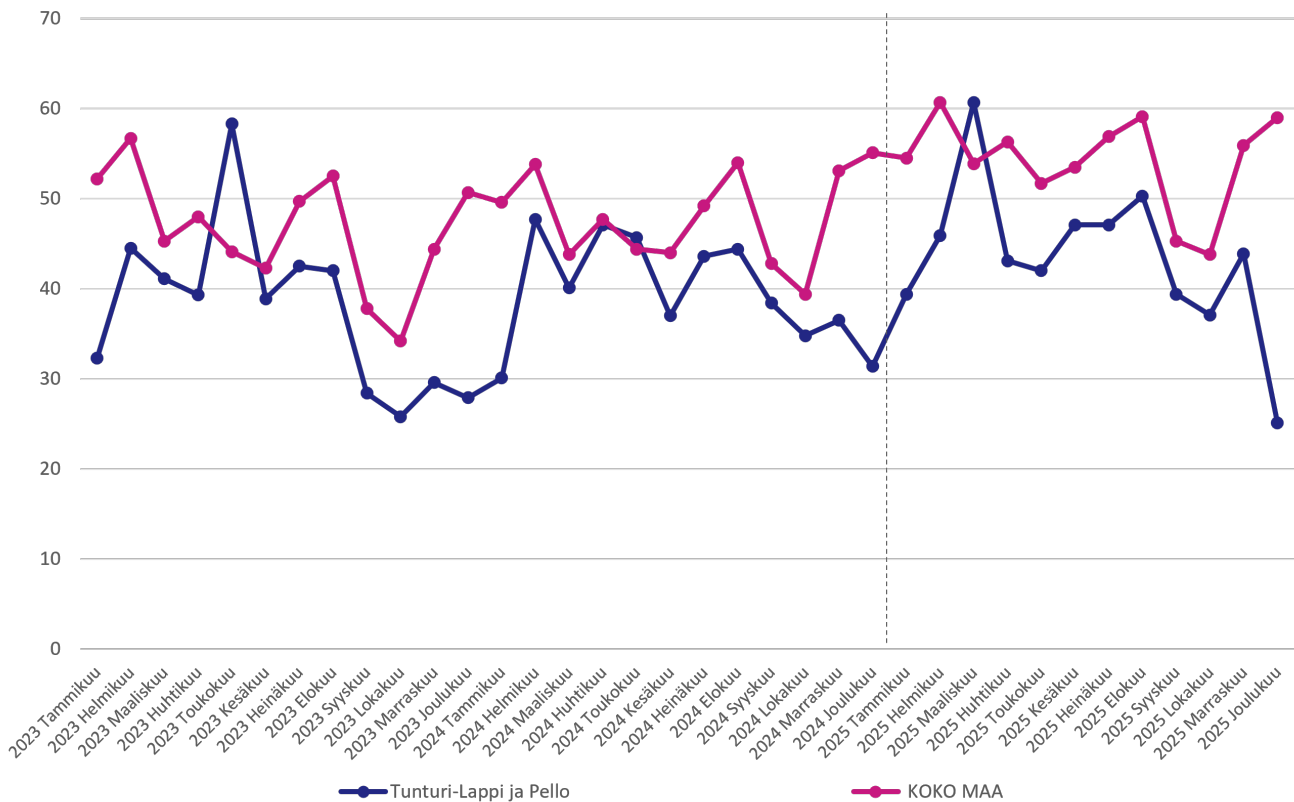
Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten luvut eivät ole verrannollisia vuotta 2025 edeltävien vuosien lukujen kanssa.

Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen

- Virta yli 3 kuukauden työttömyyteen kasvoi 4,5 prosenttiyksikköä, mutta taso oli edelleen maa-kuntaa ja koko maata matalampi.
- Virta yli 12 kuukauden työttömyyteen oli 6,8 % eli maan matalin, vaikka sekin kasvoi edellisvuodesta.
- Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli 43 viikkoa eli maan 2. lyhin, vaikka kesto piteni 3 viikolla.
- Palkkatuloille siirtyneiden määrä laski 3,1 %, mutta lasku oli hieman koko maata pienempi. Palkkatuloille siirtyneistä vain 18,6 % palasi työttömäksi kolmen kuukauden kuluttua, mikä oli selvästi vertailutasoja parempi.
- Työtarjousten määrä kasvoi voimakkaasti, mutta niitä tehtiin silti vain 21. Työnantajaesittelyt vähenivät 35,6 % ja työnantajakontaktit 40,2 %, vaikka esittelyistä työllistyneiden määrä kasvoi.

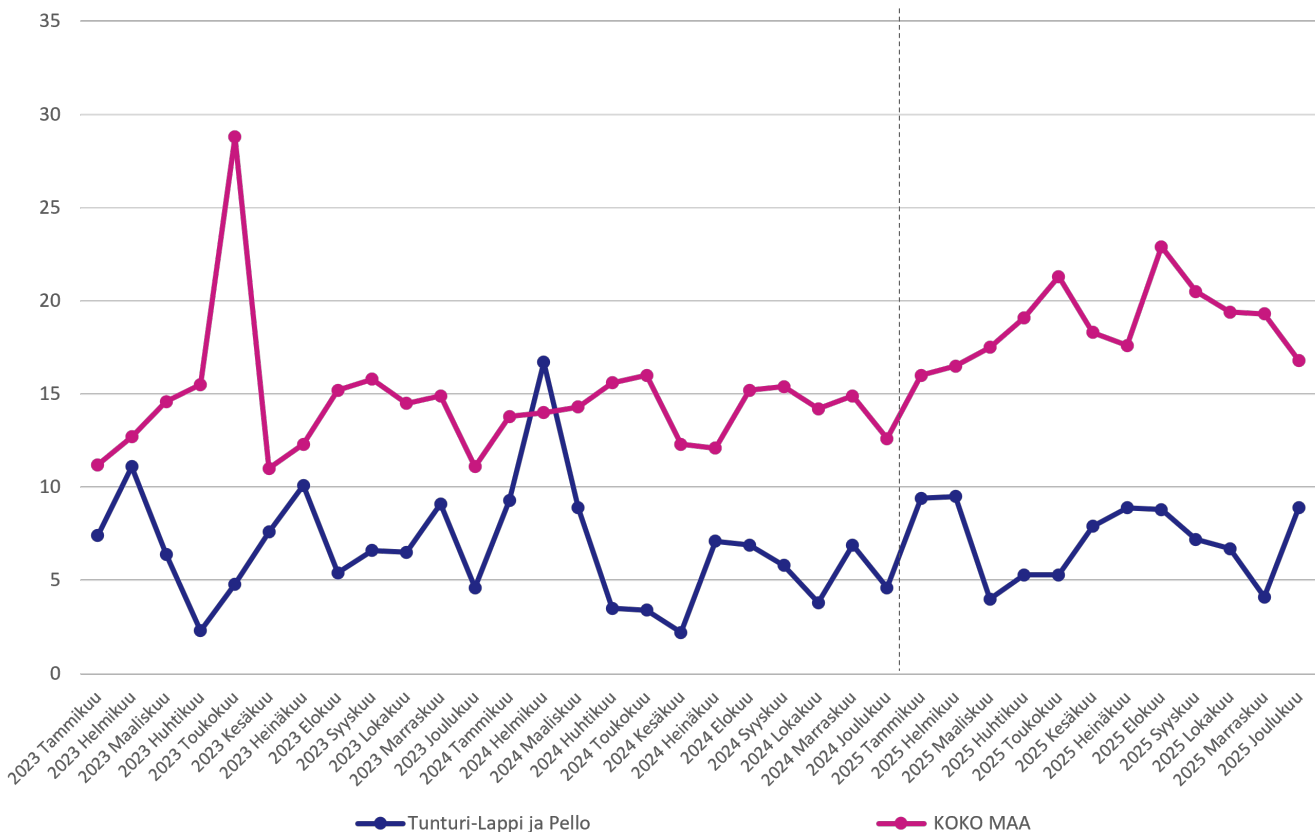
Virta yli 3 ja yli 12 kuukauden työttömyyteen

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli vuonna 2025 keskimäärin 44,0 prosenttia (Kuvio 7) eli maan 8. matalin. Virtaama kasvoi edellisvuoteen verrattuna 4,5 prosenttiyksikköä.

Kuvio 7. Työnhakijoiden prosenttivirta (%) yli kolmen kuukauden työttömyyteen Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli arviointivuonna työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (46,5 %) verrattuna 2,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (54,1 %) verrattuna 10,1 prosenttiyksikköä matalampi.

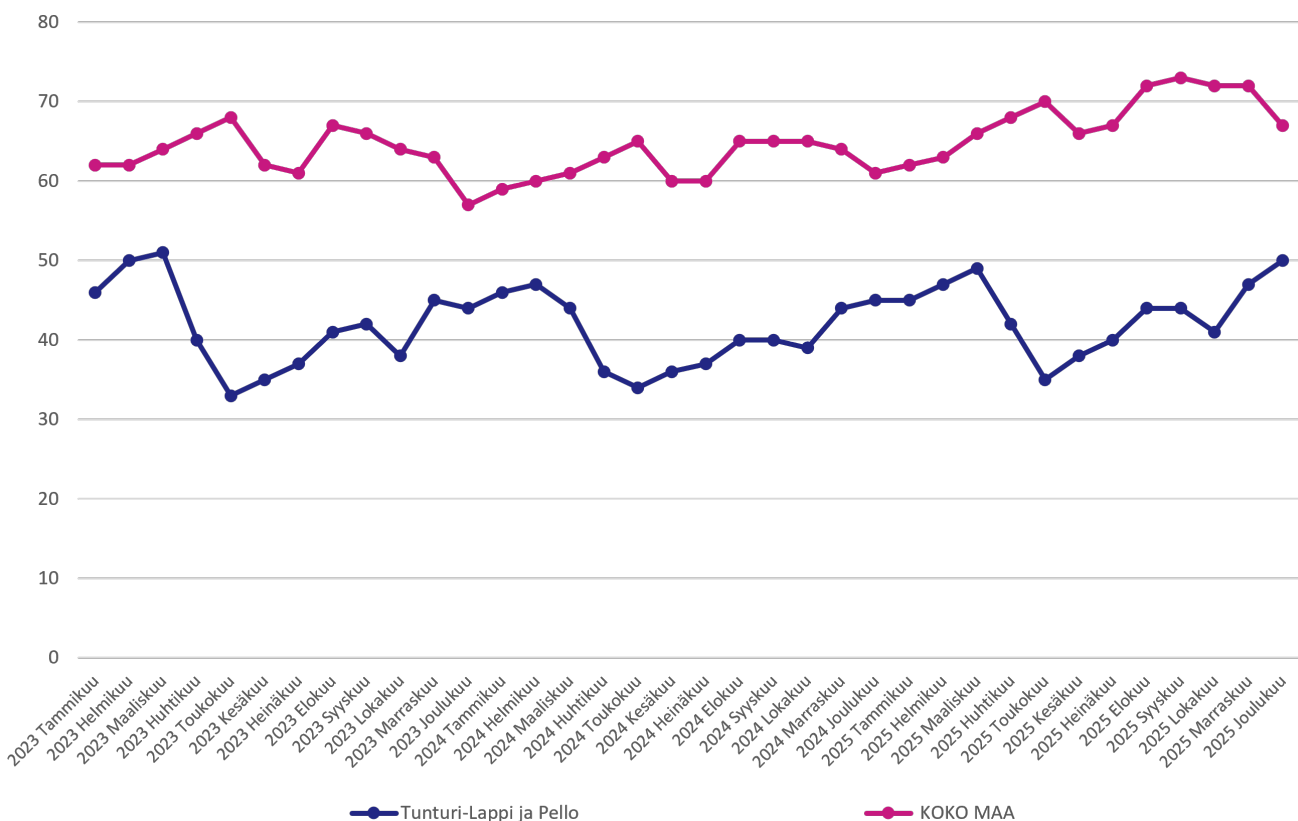
Kuvio 8. Työnhakijoiden prosenttivirta (%) yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen Tunturi-

Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli arviointivuonna keskimäärin 6,8 prosenttia (Kuvio 8) eli maan 1. matalin. Virta pitkäaikaistyöttömyyteen kasvoi edellisvuodesta 1,5 prosenttiyksikköä. Työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli arviointivuonna työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 4,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (18,7 %) verrattuna 11,9 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella asuvien työttömien työnhakijoiden jatkuvien työttömyysjaksojen kesto oli vuonna 2025 keskimäärin 43 viikkoa (Kuvio 9) eli maan 2. lyhin. Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto piteni edellisvuodesta 3 viikkoa (7,5 %).

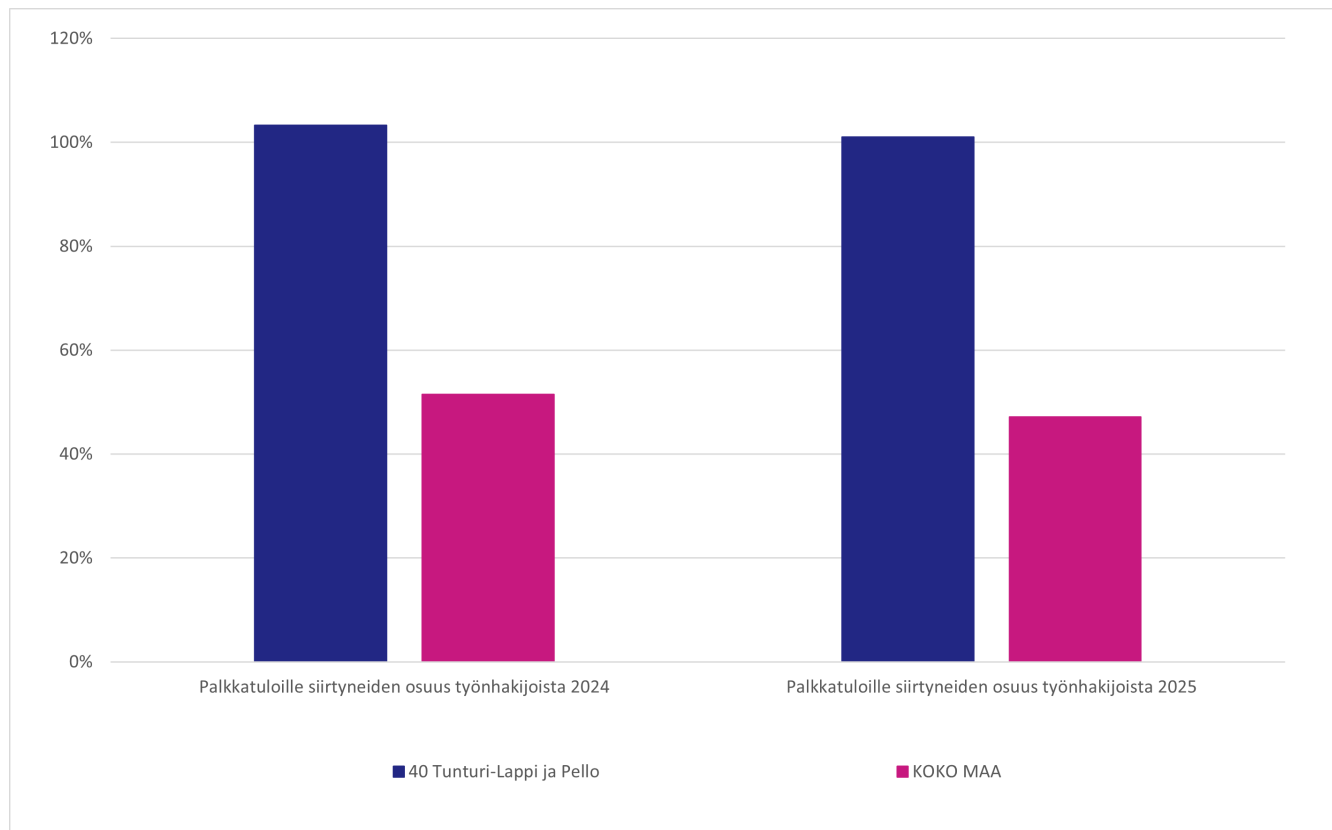
Kuvio 9. Jatkuvien työttömyysjaksojen kesto (viikkoa) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Jatkuvien työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52 viikkoa) verrattuna 9 viikkoa (17,3 %) lyhyempi ja koko maan keskiarvoon 68 viikkoa verrattuna 25 viikkoa (36,8 %) lyhyempi.

Työnhakijoiden työllistyminen avoimille työmarkkinoille

Työllisyysenhoidon keskeisenä tavoitteena on edistää työnhakija-asiakkaiden työllistymistä ja ehkäistä työt-tömyyden pitkittymistä. Arvioinnissa työnhakijoiden työllistymisiä tarkastellaan Verottajan tulotietorekisterin tietojen kautta. Tulotietorekisteritietojen (pl. palkkatuetut

työsuhteet) mukaan Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyys-alueen työnhakijoista yhteensä 1 410 siirtyi arviointivuonna palkkatuloille (Kuvio 10). Tämä on 45 (3,1 %) palkkatuloille siirtymää vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatuloille siirtyneiden määrä väheni edellisvuodesta 1,2 prosenttiyksikköä vähemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Kuvio 10. Palkkatuloille siirtyneiden osuus työnhakijoista (%) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työnhakijamäärien ja jaksojen seuranta).

Avoimille työmarkkinoille työllistymiseen kulunut aika

Raportointi siirtyy vuodelle 2027 (tarkemmin, ks. Liite 1).

Avoimille työmarkkinoille työllistymisen pysyvyys

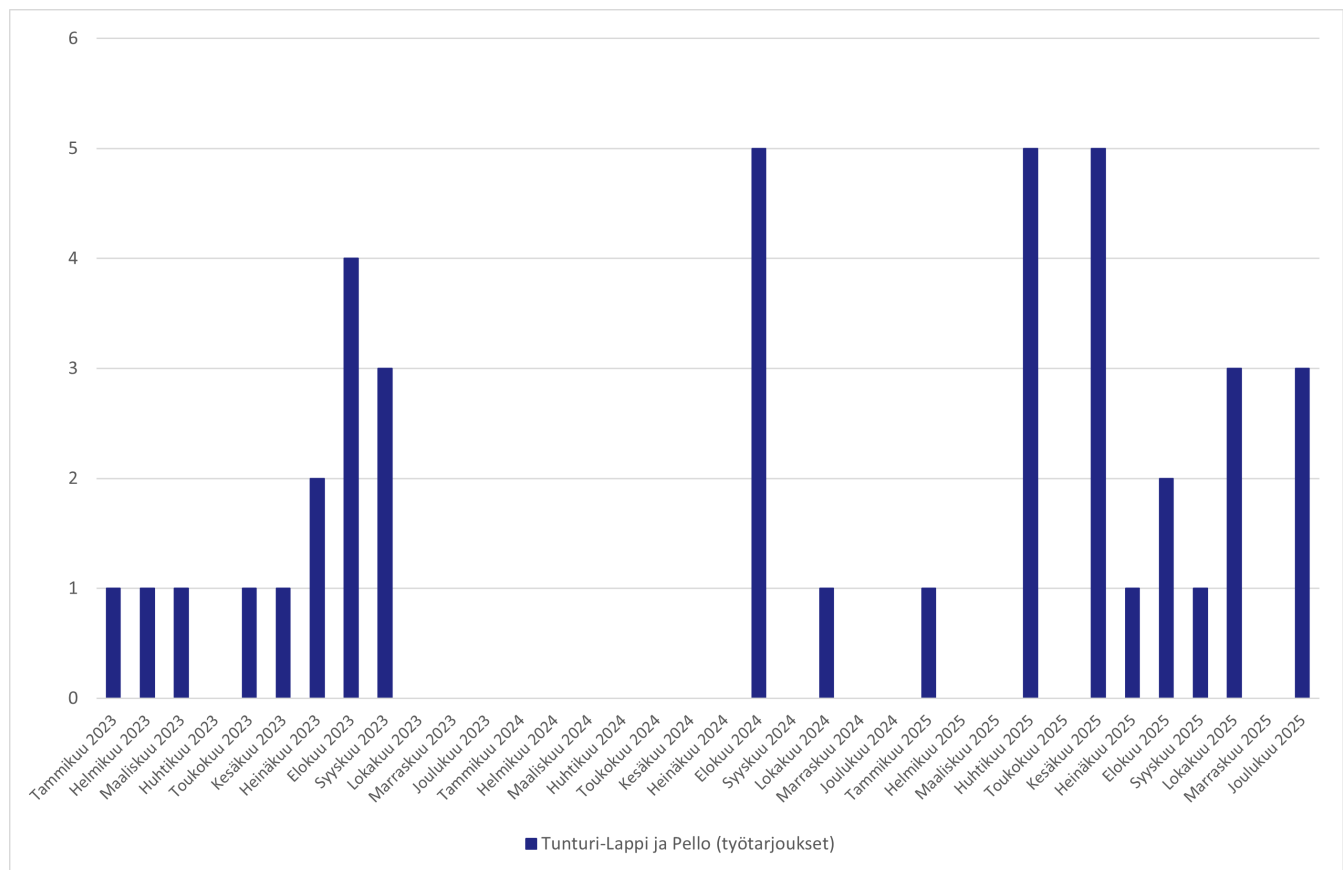
Työllisyysalueen avoimille työmarkkinoille työllistyneistä työnhakijoista keskimäärin 211 (18,6 %) palasi työttömäksi työnhakijaksi kolmen kuukauden kuluttua työllistymisestä.

Työttömäksi työnhakijaksi palanneiden osuus oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,4 %) verrattuna 3,8 prosenttiyksikköä pienempi ja koko maan keskiarvoon (26,6 %) verrattuna 8,0 prosenttiyksikköä pienempi.

Julkisen työnvälitystehtävän toimeenpano

Työtarjousten tekeminen ja tuloksellisuus

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella tehtiin vuonna 2025 yhteensä 21 yksilöityä työtarjousta (Kuvio 11). Tämä on 15 työtarjousta (250,0 %) enemmän kuin edeltävänä vuonna. Työtarjousten määrä kasvoi maan 1. eniten.

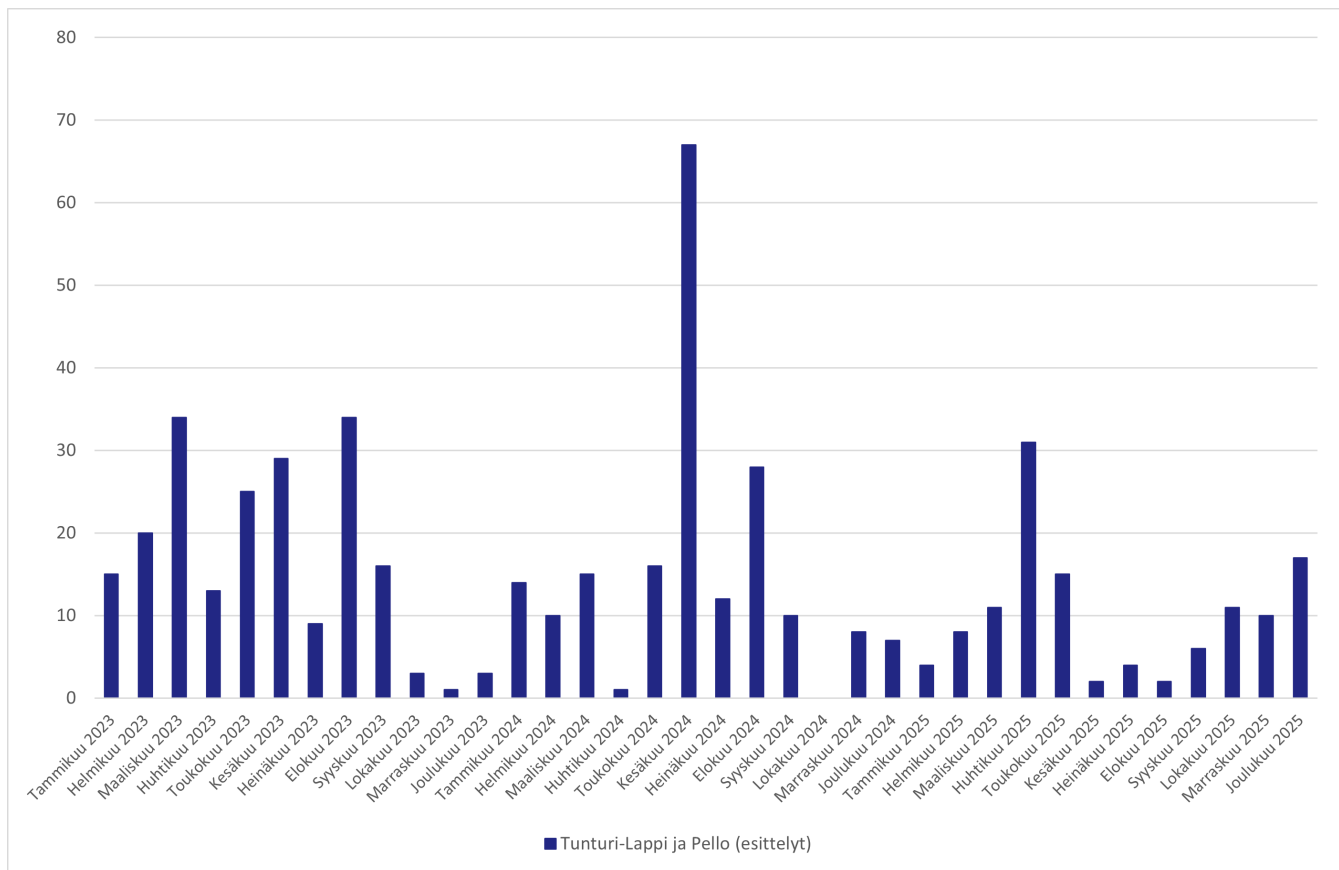
Kuvio 11. Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella tehty työtarjoukset (kertymäsumma) vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Työllisyysalueella tehtiin arviointivuonna yhteensä 1-5 avoimille työmarkkinoille työllistymiseen johtanutta työtarjousta.

Huom! Asiakastietojärjestelmään ilmoitettujen tietojen puutteista johtuen lukuihin sisältyy epävarmuuksia. Työnhakijan asiakkuuden ensimmäisen puolen vuoden ajalta on poistettu vuodesta 2022 alkaen ns. velvoittavat työnhaut, mikä vähentää työtarjousten määrää tilastossa.

Työnantajalähtöinen työnvälitys

Työllisyysalueella tehtiin arviointivuonna yhteensä 121 esittelyä työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin (Kuvio 12). Tämä on 67 (35,6 %) esittelyä vähemmän kuin edellisenä vuonna. Työllisyysalueella tehdyistä esittelyistä työllistyi 10 henkilöä, mikä on 3 (42,9 %) henkilöä enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Koko maassa tehtiin arviointivuonna 17 474 (vuosimuutos -52,0 %) esittelyä. Esittelyistä työllistyneiden määrä kasvoi edellisvuodesta 63,6 prosenttia.

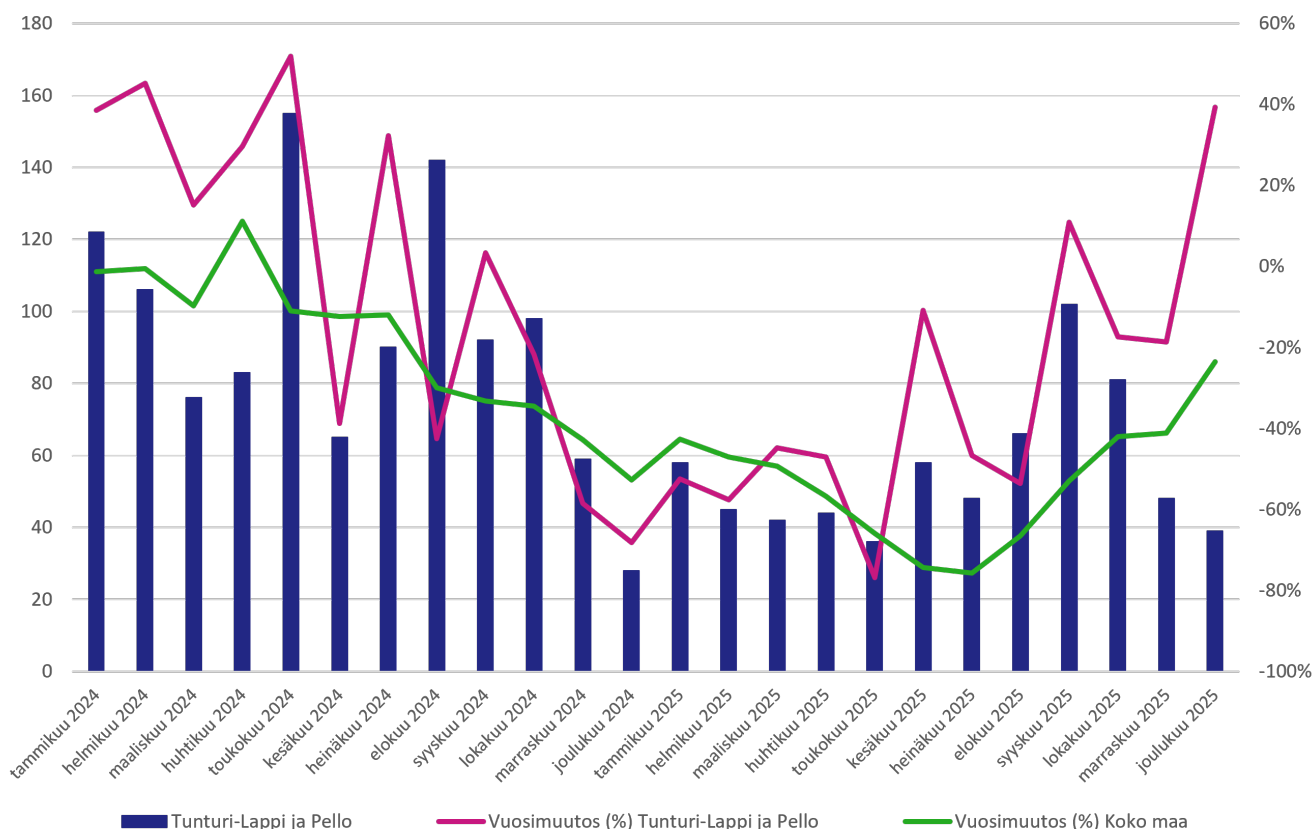

Kuvio 12. Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin tehdyt esittelyt (kertymäsumma) vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Yhteydenpito työnantajiin

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella tilastoitiin vuonna 2025 yhteensä 667 työvoimaviranomaisen tai työn-antajan aloitteesta tehtyä työnantajakontaktia (Kuvio 13). Tämä on 40,2 prosenttia vähemmän kuin edeltävänä vuonna. Työnantajakontaktien määrän lasku oli maan 8. pienin.

Yhteydenottojen aiheena olivat erityisesti palkkatuki (palkkatuen hakeminen), tietojen muutokset, rekisteröityminen ja sopimusasiat (työnantaja on päivittänyt tietojaan verkossa), rekrytointipalvelut ja tilaisuudet (henkilöstön rekrytointi) sekä työnantajakäynnit.

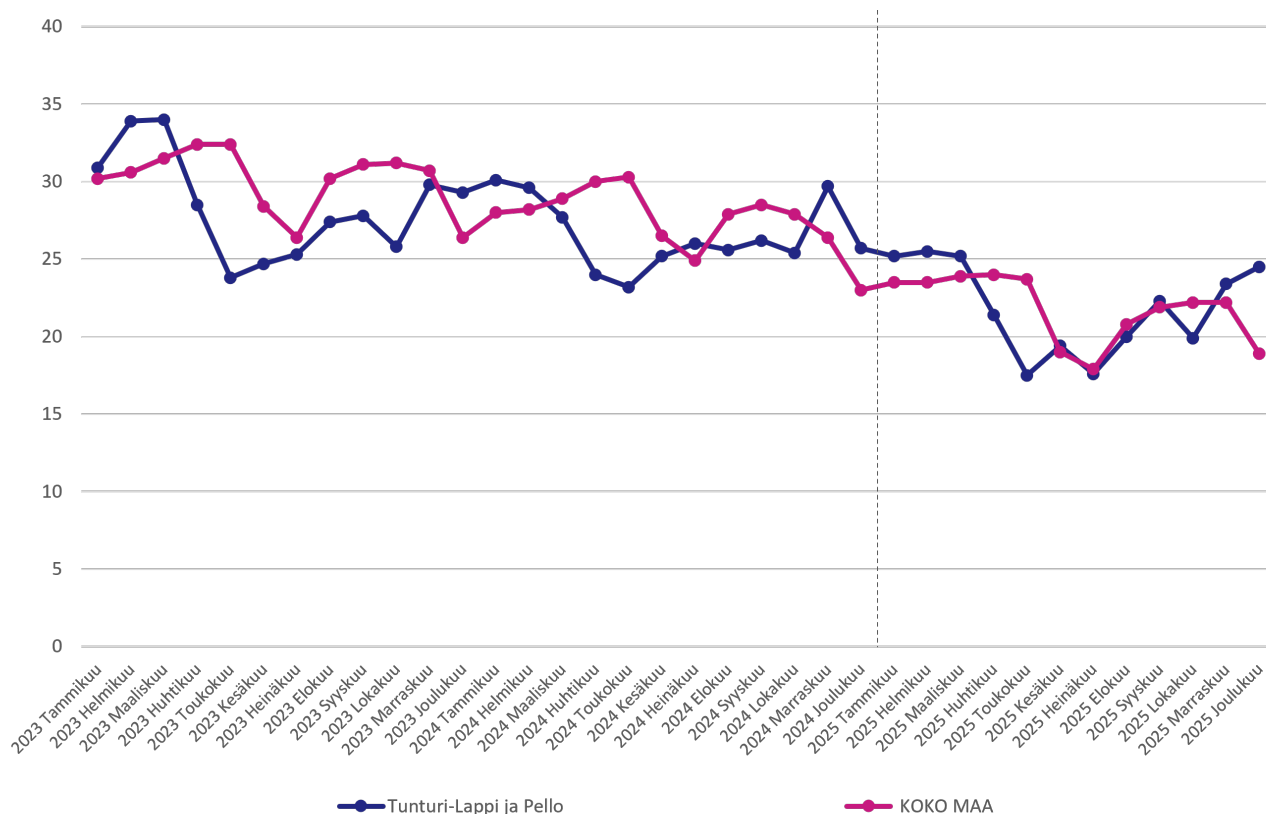
Kuvio 13. Työnantajakontaktien määrä (keskiarvo) ja vuosimuutos (%) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työntajien yhteydenotot itsepalvelu).

Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö

- Yleinen aktivointiaste oli 21,6 %, eli käytännössä koko maan tasolla mutta hieman maakuntaa matalampi; aktivointiaste laski 4,8 prosenttiyksikköä edellisvuodesta.
- Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli 6,4 %, eli hieman maakuntaa ja koko maata korkeampi, mutta se laski voimakkaasti edellisvuodesta (-6,1 prosenttiyksikköä).
- Ammatillisen työvoimakoulutuksen, omaehtoisen opiskelun ja kotoutumiskoulutusten määrä pysyi ennallaan.
- Työllistämispalveluiden käyttö väheni voimakkaasti: palkkatuki-, starttiraha- ja oppisopimusjaksot laskivat 55,6 %.
- Työ- ja koulutuskokeilut, valmennukset ja kuntouttava työtoiminta vähenivät kaikki, ja valmennus-jaksot romahtivat lähes kokonaan (-88,9 %).

Yleinen aktivointiaste

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen kaikkien työnhakijoiden aktivointiaste (yleinen aktivointiaste) oli vuonna 2025 keskimäärin 21,6 prosenttia (Kuvio 14) eli maan 23. korkein. Aktivointiaste laski edellisvuodesta 4,8 prosenttiyksikköä.

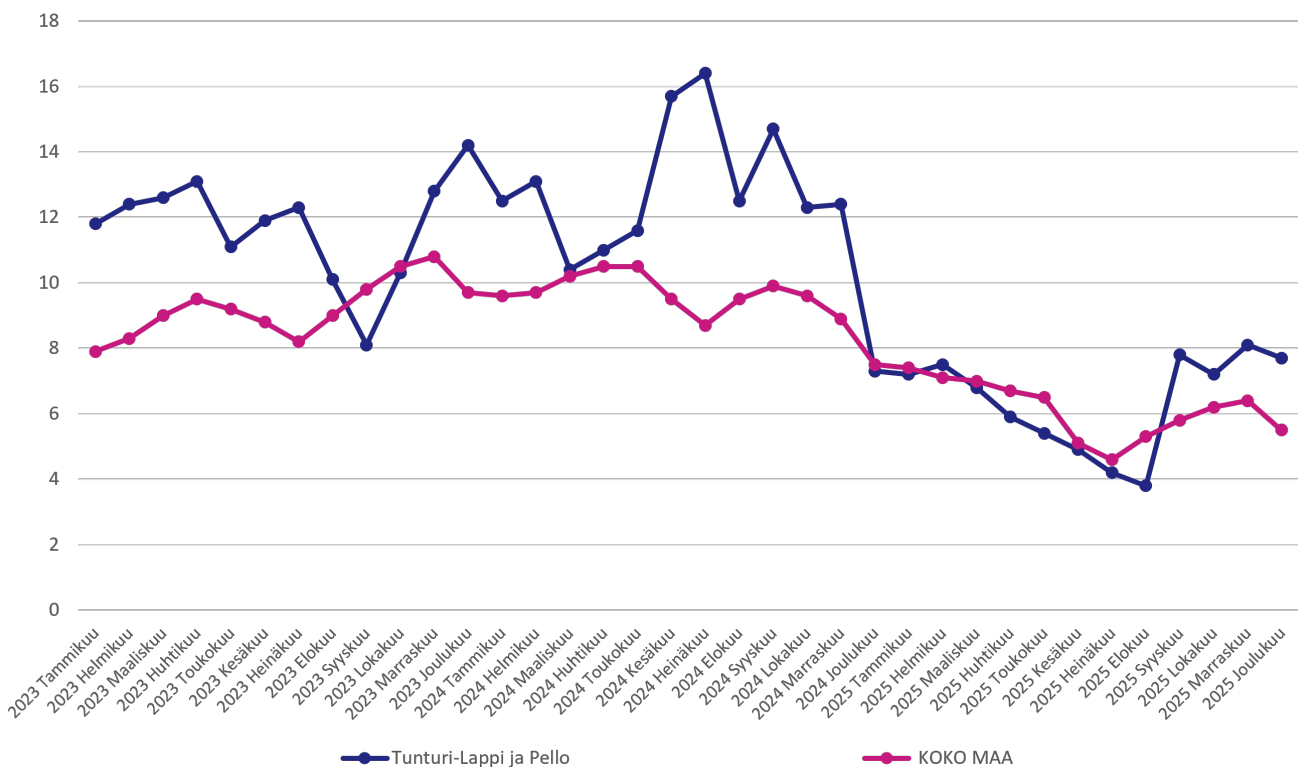

Kuvio 14. Yleinen aktivointiaste (%) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Yleinen aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,2 %) verrattuna 0,6 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (21,8 %) verrattuna 0,2 prosenttiyksikköä matalampi.

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste

Työllisyysalueen pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli arviointivuonna keskimäärin 6,4 prosenttia (Kuvio 15), mikä on maan 16. korkein. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste laski 6,1 prosenttiyksikköä edellisvuodesta.

Kuvio 15. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste (%) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (6,2 %) verrattuna 0,2 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (6,1 %) verrattuna 0,3 prosenttiyksikköä korkeampi.

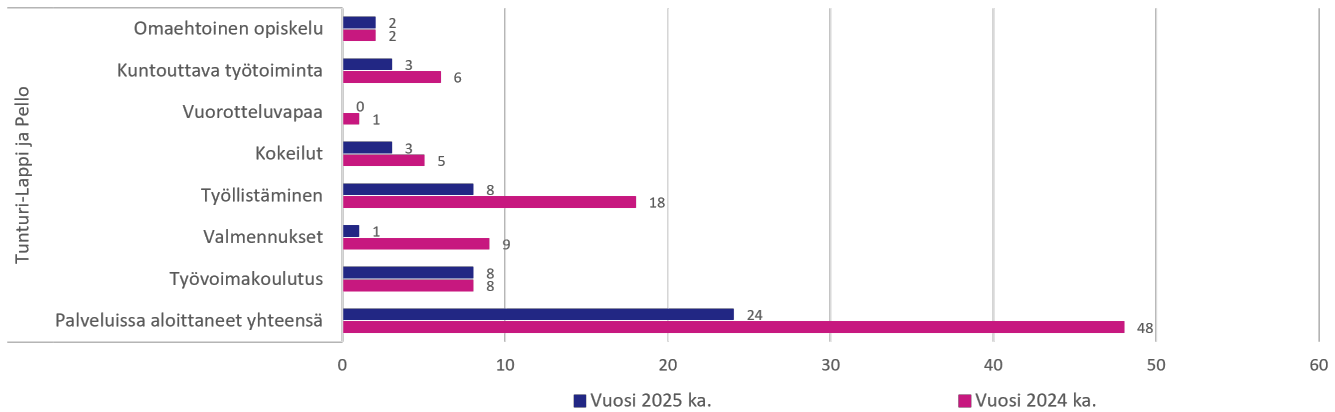
Aktivointiasteeseen laskettavien palveluiden käyttö

Palvelun aloittaneissa vuosikeskiarvo kuvaa keskimääräistä määrää paljonko aloittaneita oli joka kuukausi.

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella alkoi vuonna 2025 keskimäärin 8 työvoimakoulutuksen jaksoa (Kuvio 16). Alkaneiden jaksoiden määrä oli sama kuin edellisenä vuonna (vuosimuutos 0,0 %).

Työttömyysetuudella tuetun omaehtoisen opiskelun jaksoja alkoi keskimäärin 2 (vuosimuutos 0,0 %) ja kotou-tumiskoulutuksia keskimäärin 1 (vuosimuutos 0,0 %).

Kuvio 16. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa aloittaneiden määrä (vuosikeskiarvo) Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllistämispalveluiden (palkkatuki, starttiraha, oppisopimus) jaksoja alkoi arviointivuonna keskimäärin 8. Tämä on keskimäärin 10 (55,6 %) alkanutta jaksoa vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatukijaksoja alkoi vuonna 2025 keskimäärin 1 ja starttirahajaksoja 6. Työllistämisyksiköistä 25,0 prosenttia (2 jaksoa) kohdistui kuntien ja 75,0 prosenttia (6 jaksoa) yksityisen sektorin työsuhteisiin.

Työ- tai koulutuskokeilujaksoja alkoi arviointivuonna keskimäärin 3 (vuosimuutos -40,0 %), valmennusjaksoja keskimäärin 1 (vuosimuutos -88,9 %) ja kuntouttavan työtoiminnan jaksoja keskimäärin 3 (vuosimuutos -50,0 %).

Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus

Alkuhaastattelun järjestäminen

Alkuhaastattelun järjestämiseen kului Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella arviointivuonna keskimäärin 7 arkipäivää. Koko maassa alkuhaastattelut järjestettiin keskimäärin 13 arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä.

Työnhakijan alkuhaastattelu tuli vuonna 2025 voimassa olleen lainsäädännön (laki työvoimapalveluiden järjestämisestä 380/2023) mukaan järjestää enintään viiden (5) arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä. Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen arviointivuonna järjestämistä alkuhaastatteluista 33,1 prosenttia toteutettiin määräajassa. Koko maassa määräajassa järjestettiin 11,7 prosenttia alkuhaastatteluista.

Työnhakukeskustelujen järjestäminen 3kk:n välein

Työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakija-asiakkaalle työnhakukeskustelu aina, kun asiakkaan alkuhaastattelusta tai edellisestä työnhakukeskustelusta on kulunut kolme (3) kuukautta. Työnhakukeskustelut koskevat kaikkia työttömiä ja työttömyysuhan alaisia työnhakijoita sekä osa-aikaisessa työssä olevia ja työaika lyhentämällä lomautettuja. Jos työnhakija on työvoimakoulutuksessa, työkokeilussa, palkkatuetussa työssä, kuntouttavassa työtoiminnassa tai opiskelee omaehtoisesti työttömyysetuudella tuettuna, työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakukeskustelu viimeistään (1) kuukautta ennen

palvelun arvioitua päättymistä.

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella järjestettiin vuonna 2025 työnhakukeskustelu 53,4 prosentille asiak-kaista, joille se olisi lain mukaan tullut järjestää. Koko maassa työnhakukeskustelu järjestettiin määräajassa 34,6 prosentille kohderyhmään kuuluneista asiakkaista.

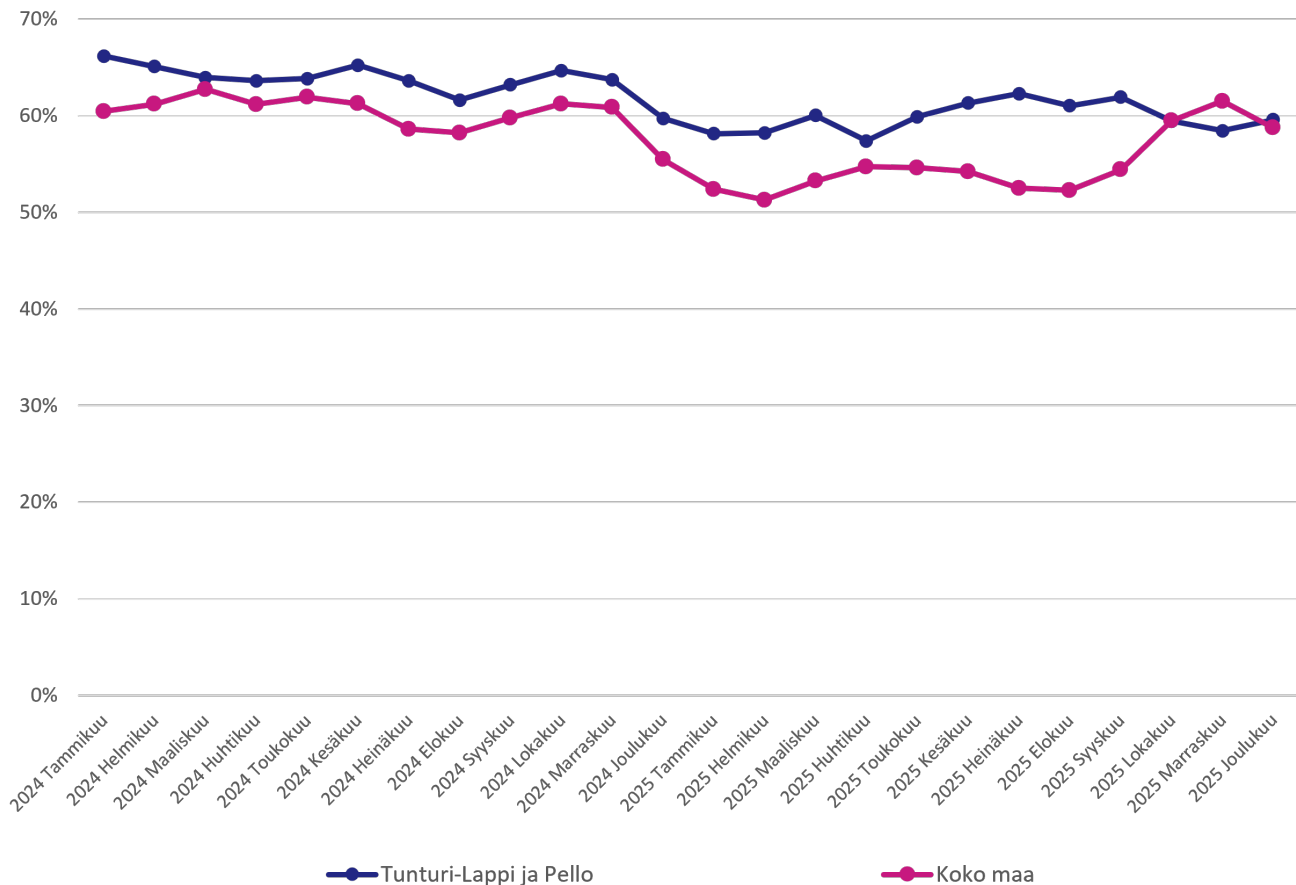
Palvelusuunnitelmien laatiminen

Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella laadittiin vuonna 2025 yhteensä 2 246 erityyppistä palvelusuunnitel-maa. Suunnitelmista 80,9 prosenttia oli työllistymissuunnitelmia, 12,4 prosenttia aktivointisuunnitelmia ja 2,4 prosenttia kotoutumissuunnitelmia (Taulukko 6).

Taulukko 6. Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella vuonna 2025 tehtyjen palvelusuunnitelmien määrä (kertymäsumma) suunnitelmatyypeittäin ja eri suunnitelmatyyppien prosentuaalinen osuus työllisyysalueen kaikista palvelusuunnitelmista (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

	Suunnitelmien määrä	Osuus suunnitelmista(%)
Työllistymissuunnitelma	1 817	80,9
Monialainen työllistymissuunnitelma	96	4,3
Aktivointisuunnitelma	279	12,4
Kotoutumissuunnitelma	54	2,4
Palvelusuunnitelmat yhteensä	2 246	100,0

Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus oli vuonna 2025 Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella 59,8 pro-senttia ja koko maassa 54,9 prosenttia (Kuvio 17). Työllisyysalueella ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 563 asiakasta, mikä on 40,2 prosenttia kaikista työllisyysalueen palvelusuunnitelmaan oikeute-tuista asiakkaista. Koko maassa ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 232 907 (45,1 %) palvelusuunnitelmaan oikeutettua asiakasta.

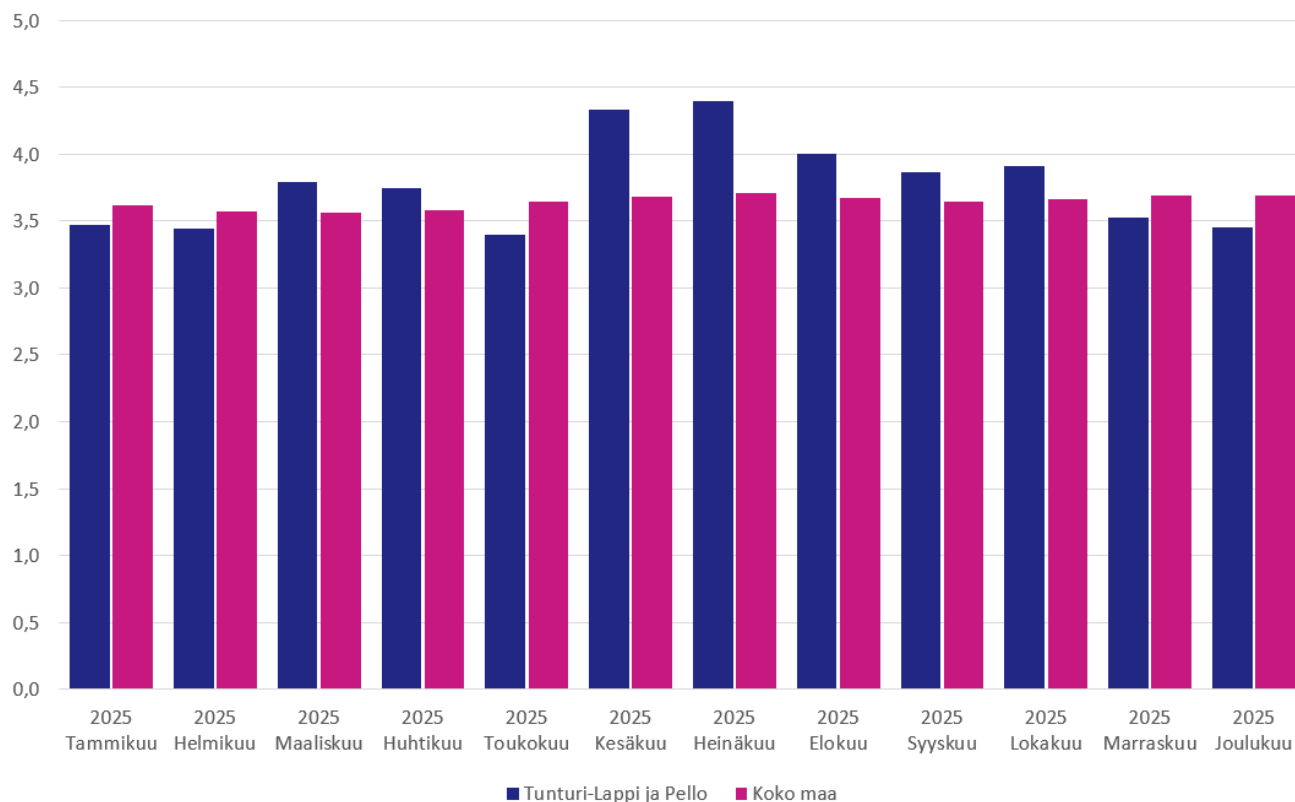

Kuvio 17. Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus (%) tehdyistä suunnitelmista Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Palvelusuunnitelmien seuranta).

Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys

Työnhakija-asiakkaiden palvelukokemusta mitataan säännöllisesti toistetulla asiakastyytyväisyyskyselyllä, jossa asiakasta pyydetään arvioimaan työllisyysalueelta saamaansa palvelua 5-portaisella asteikolla (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Asiakastyytyväisyyskysely lähetettiin vuonna 2025 vastattavaksi kaikkiaan 1 498 000 kertaa. Kyselyn valtakunnallinen vastausprosentti oli 5,2.

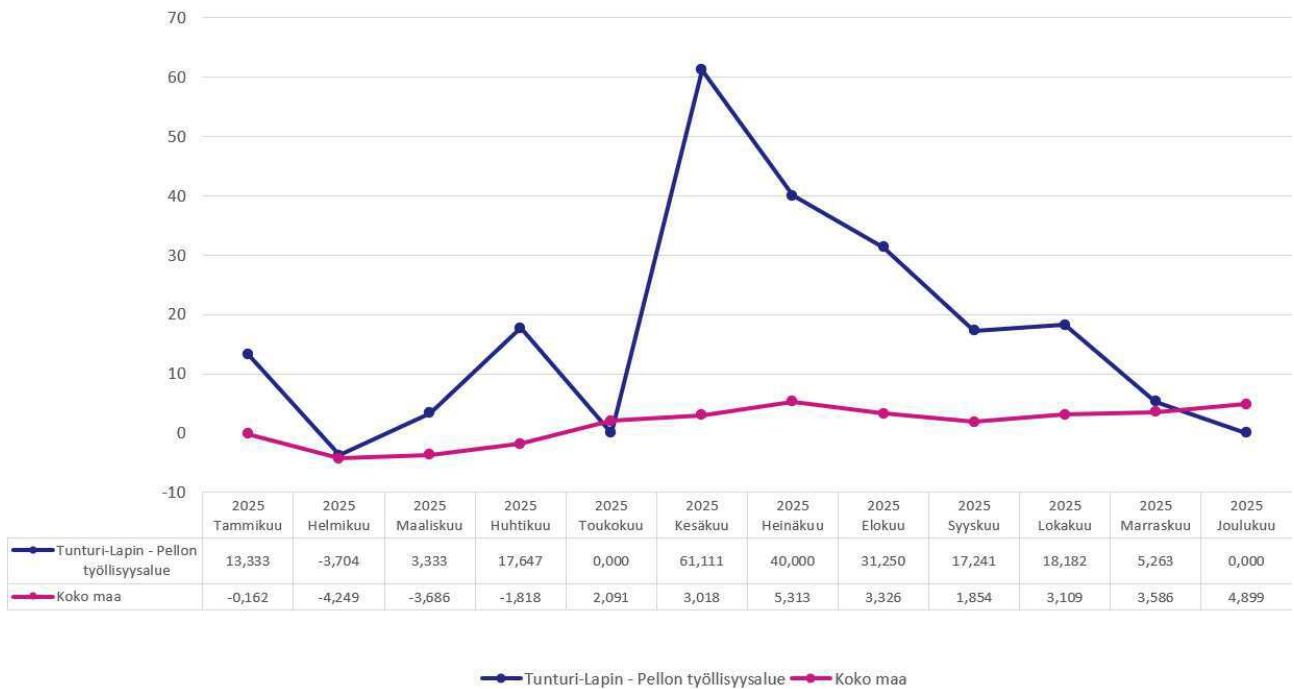
Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueen työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli arviointivuonna keskimäärin 3,78 (keskiarvo; mediaani 4) (Kuvio 18). Vastaajista 69,7 prosenttia oli työllisyysalueensa palveluihin joko tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä, ja 14,9 prosenttia vastaajista koki olevansa saamaansa palveluun tyytymätön tai erittäin tyytymätön.

Kuvio 18. Työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys (vuosikeskiarvo) työvoimapalveluihin Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Henkilöasiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli korkeampi kuin työllisyysalueen maakunnassa (3,69) ja koko maassa (3,64) keskimäärin.

Asiakastyytyväisyyskyselyssä työnhakija-asiakkaita pyydetään arvioimaan myös sitä, kuinka todennäköisesti he suosittelevat työllisyysalueelta saamaansa palvelua ystävilleen tai kollegoilleen. Kyselyyn vastaajista 42,7 prosenttia antoi Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueelle arvosanaksi vähintään 9 ja lukeutui näin ollen työllisyysalueen suosittelijoihin (Kuvio 19).

Kuvio 19. Työnhakija-asiakkaiden Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueelle antama suositteluindeksi (Net Promoter Score, NPS) vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Vastaajista 26,4 prosenttia lukeutui arviointivuonna työllisyysalueen arvostelijoihin (arvosana 6 tai vähemmän) ja 30,9 prosenttia passiivisiin (arvosana 7 tai 8).

Rovaseudun työllisyysalueen arvio

Tiivistelmä

Vuosi 2025 oli Rovaseudun työllisyysalueelle poikkeuksellisen vaativa käynnistysvaihe. Työvoimapalveluiden järjestämisvastuu siirtyi kunnille samanaikaisesti TE24-uudistuksen, KOTO24-uudistuksen, TYM-rakenteiden muutosten, työttömyysturvan kiristysten, toimeentulotuen muutosten sekä kuntien kasvavan rahoitusvastuun kanssa. Ensimmäistä toimintavuotta leimasivat yhtä aikaa järjestelmäuudistus ja muuttuva työmarkkinatilanne.

Rovaseudun työllisyysalue toimi vuonna 2025 Lapin vahvimmassa kasvukeskuksessa, jossa matkailu, palvelualat, koulutus ja kansainvälinen liikkuvuus tukivat työllisyyttä. Työmarkkinoiden yleinen veto, korkea työllisyysaste, avoimien työpaikkojen kasvu ja vahva työpaikkakysyntä loivat alueelle muita maakunnan työllisyysalueita paremmat lähtökohdat valtakunnallisten tavoitteiden toteutumiselle. Samalla sesonkiluonteinen matkailu, asumisen pullonkaulat, työvoiman saatavuusongelmat, sesonkien jälkeiset työllisyyspiikit sekä jatkuva rakennemuutos vaikeuttivat palvelujärjestelmän toimintaa. TE24-uudistuksen käynnistyminen tapahtui tässä ympäristössä ilman, että palvelujärjestelmä muodostui kasvun esteeksi.

Valtakunnallisten tavoitteiden näkökulmasta ensimmäinen toimintavuosi oli yleistasolla vahva. Työttömyys pysyi koko maata alempana, laaja työttömyys väheni, asiakastytytyväisyys ylitti valtakunnallisen tason ja palvelut koettiin pääosin saavutettaviksi. Kasvokkaisen palvelun osuus oli korkea ja palveluprosessit – erityisesti palveluun pääsy ja lausuntoprosessit – toimivat hyvin. Alue onnistui erityisesti siellä, missä työmarkkina jo veti. Samalla alkuhaastattelujen määräajat kasvoivat, työnhakukeskustelujen toteuma pieneni ja aktiivipalvelujen käyttö laski. Kuten koko maassa keskeinen haaste liittyi pitkäaikaistyöttömyyteen ja matalan työllisyysasteen asiakasryhmiin. Pitkäaikaistyöttömyys kasvoi selvästi ja pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste laski voimakkaasti.

Työllisyys- ja kotoutumispalveluiden resursointi riitti toimivan perusjärjestelmän ylläpitämiseen, mutta kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien kustannukset kasvoivat voimakkaasti, vaikka raskain etuusrasitus ei kasautunut samalla tavalla kuin monilla muilla alueilla. Tämä viittaa siihen, että vaikeaa ydintä ei saada purettua riittävän varhain.

Työllistymisen tuki ja kohtaanto näyttivät yleistasolla vahvoilta. Avoimien työpaikkojen määrä kasvoi ja siirtymät työmarkkinoille olivat hyviä. Työnantajakontaktit, työnantajaesittelyt ja työllistymiset kuitenkin vähenivät merkittävästi aikaisemmista vuosista. Alueen yleinen aktivointiaste oli lähellä koko maan tasoa, mutta pitkäaikaistyöttömien aktivointi heikkeni selvästi. Palveluiden yhdenvertainen saatavuus toteutui kohtuullisen hyvin. Palveluun pääsy oli nopeaa, kasvokkaista palvelua tarjottiin paljon ja asiakasprosessi oli sujuva.

Asiakastytytyväisyys ja palvelun koettu laatu olivat alueen vahvuuksia. Kokonaistyytyväisyys ja suositteluindeksi ylittivät valtakunnallisen tason. Kokonaisarviona Rovaseudun ensimmäinen toimintavuosi oli vahva. Alue hyödynsi vahvaa toimintaympäristöään tehokkaasti ja peruspalvelu toimi hyvin, mutta pitkäaikaistyöttömien kohdalla palvelujärjestelmän ja työmarkkinoiden haasteet näkyivät.

Valtioneuvoston valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen

Tässä luvussa tarkastellaan, miten valtakunnalliset tavoitteet ovat toteutuneet työllisyysalueella. Arvio perustuu taulukossa 1. esitettyihin mittareihin, joita verrataan maakunnan ja koko maan lukuihin.

Taulukko 1. Voimassa olevien työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutuminen Rovaseudun työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025.

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
Taataan yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut kaikille asiakkaille molemmilla kansalliskielillä				
Palveluissa koettu yhdenvertaisuus	3,91	-	-	3,96
Nostetaan matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyyttä				
Alle 25-vuotiaiden työllisyysaste (%)	54,9	54,7	55,0	49,0
Ulkomaalaisten työllisyysaste (%)	53,2	53,5	52,7	49,4
Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste (%)	69,9	68,8	66,7	69,9
Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste (%)	13,6	12,1	15,1	17,8
Ulkomaalaisten työttömyysaste (%)	26,7	25,1	26,0	31,0
Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste (%)	11,2	10,7	13,2	14,0
Työkykynsä alentuneeksi arvioineiden työllistyneiden määrä (kertymäsumma)	214	-	510	11 707
Tuetaan työnhakijan nopeaa työllistymistä vaikuttavilla ja etuusmenoja vähentävillä palveluilla				
Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille 3kk työttömyyden käynnistymisen jälkeen (virtaama työllisyyteen 3 kk) (%)	52,7	49,6	49,0	44,4
Kuinka moni työllistynyt palaa työttömäksi 3 kk työllistymisen jälkeen (virtaama tulottomuuteen 3 kk) (%)	21,0	20,8	22,4	26,6
Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja	117	116	121	137
Tuetaan ammatillista, alueellista ja kansainvälistä liikkuvuutta työvoimapula-aloille				
Työvoimapula-aloille työllistyneet työnhakijat (kertymäsumma)	121	-	-	1 691
Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin (kertymäsumma)	12	-	-	2 820
Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille (% kaikista)	0,0	-	-	0,3

Valtakunnallinen tavoite ja siihen liittyvät mittarit	Työllisyysalue 2025	Työllisyysalue 2024	Maakunta 2025	Koko maa 2025
työtarjouksista) (%)				
WiF-toiminnoille tehtävien liidien määrät	-	-	-	-
Työvoimapula-aloille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	68	-	140	164
Vahvistetaan alueen elinvoimaa yhteistyössä alueen muiden toimijoiden kanssa				
Eriyasisiantuntijoille myönnetyt oleskeluluvat (kertymäsumma)	< 3	-	12	1 057
Elinvoimayhteistyöindeksi	3,00	-	-	3,46

1. Yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset palvelut molemmilla kansalliskielillä

Yhdenvertaisuuskartoitukseen vastanneet työnhakija-asiakkaat arvioivat työvoimapalveluissa saamaansa kohtelua muun muassa asiallisen kohtelun, esteettömyyden, kielellisten oikeuksien toteutumisen ja verkkosivujen saavutettavuuden näkökulmista. Työllisyysalueen henkilöasiakkaat kokemus palveluiden yhdenvertaisuudesta (3,91) oli hieman matalampi kuin koko maassa keskimäärin (3,96). Väittämäpatteriston vastausasteikko oli 1 (täysin eri mieltä) – 5 (täysin samaa mieltä).

2. Matalan työllisyysasteen asiakasryhmien työllisyys

Nuorten (alle 25-vuotiaat) työllisyysaste oli 54,9 %, mikä ylitti koko maan keskiarvon ja oli samalla tasolla maakunnan kanssa, ja taso nousi edellisvuodesta 0,3 prosenttiyksikköä. Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli työllisyysalueella 13,6 prosenttia, mikä oli selvästi matalampi kuin maakunnassa ja koko maassa. Edellisvuoteen verrattuna nuorten työttömyysaste nousi 1,5 prosenttiyksikköä.

Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste nousi 69,9 prosenttiin, ja oli koko maan tasolla. Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli 11,2 prosenttia, mikä oli 0,5 prosenttiyksikköä edellisvuotta korkeampi, ja 2,0 prosenttiyksikköä alueen maakunnan tasoa matalampi.

Ulkomaalaisten työllisyysaste oli 53,2 %, mikä oli maakunnan ja koko maan keskiarvoa parempi, mutta se heikkeni vuodessa vain 0,2 prosenttiyksikköä. Ulkomaalaisten työttömyysaste puolestaan oli 26,7 prosenttia, mikä oli 1,6 prosenttiyksikköä enemmän kuin edellisenä vuonna. Koko maahan verrattuna ulkomaalaisten työttömyysaste oli huomattavasti matalampi, mutta maakunnan tasoa korkeampi.

Työkykynsä alentuneeksi arvioineita työllistyneiden määrä oli työllisyysalueella 214 henkilöä.

3. Työnhakijan nopea työllistyminen ja etuusmenojen vähentäminen

Työttömien työnhakijoiden virta avoimille työmarkkinoille kolmen kuukauden jälkeen työttömyyden käynnistymisestä (52,7 %) oli alueella korkeampi kuin maakunnassa (49,0 %) ja valtakunnallisesti (44,4 %).

Palkkatulottomaksi jääneiden osuus kolmen kuukauden kuluttua palkkatuloille siirtymisen jälkeen (21,0 %) oli alueella matalampi kuin maakunnassa (22,4 %) ja matalampi kuin koko maassa (26,6 %). Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja oli alueella 117, mikä oli vähemmän kuin maakunnassa (121 päivää) ja vähemmän kuin valtakunnallisesti (137 päivää).

4. Ammatillinen, alueellinen ja kansainvälinen liikkuvuus työvoimapula-aloille

Työvoimapula-aloille työllistyi työllisyysalueella vuoden aikana 133 henkilöä.

Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin oli yhteensä 12. Mittarien 'Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin' ja 'Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille' tiedot perustuvat kesä-joulukuun 2025 tietoihin. Tarkempi kuvaus, ks. liite 1.

Työllisyysalueella myönnettiin oleskelulupia työvoimapula-aloille 68. Koko maassa työvoimapula-aloille myönnettiin vuonna 2025 yhteensä 164 oleskelulupaa. Näin ollen kansainvälisen rekrytoinnin prosessit olivat vähäisiä koko maassa, sillä kansainvälisen rekrytoinnin kannalta relevantteja työvoimapula-aloja oli vuonna 2025 vain vähän. Suhteellisesti alueella oleskelulupia myönnettiin huomattava määrä.

Lisäksi WiF-liiditoiminta käynnistyi valtakunnallisesti vasta loppuvuodesta 2025, joten liidejä ei ehtinyt toteutua vuoden aikana.

5. Alueen elinvoiman vahvistaminen yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa

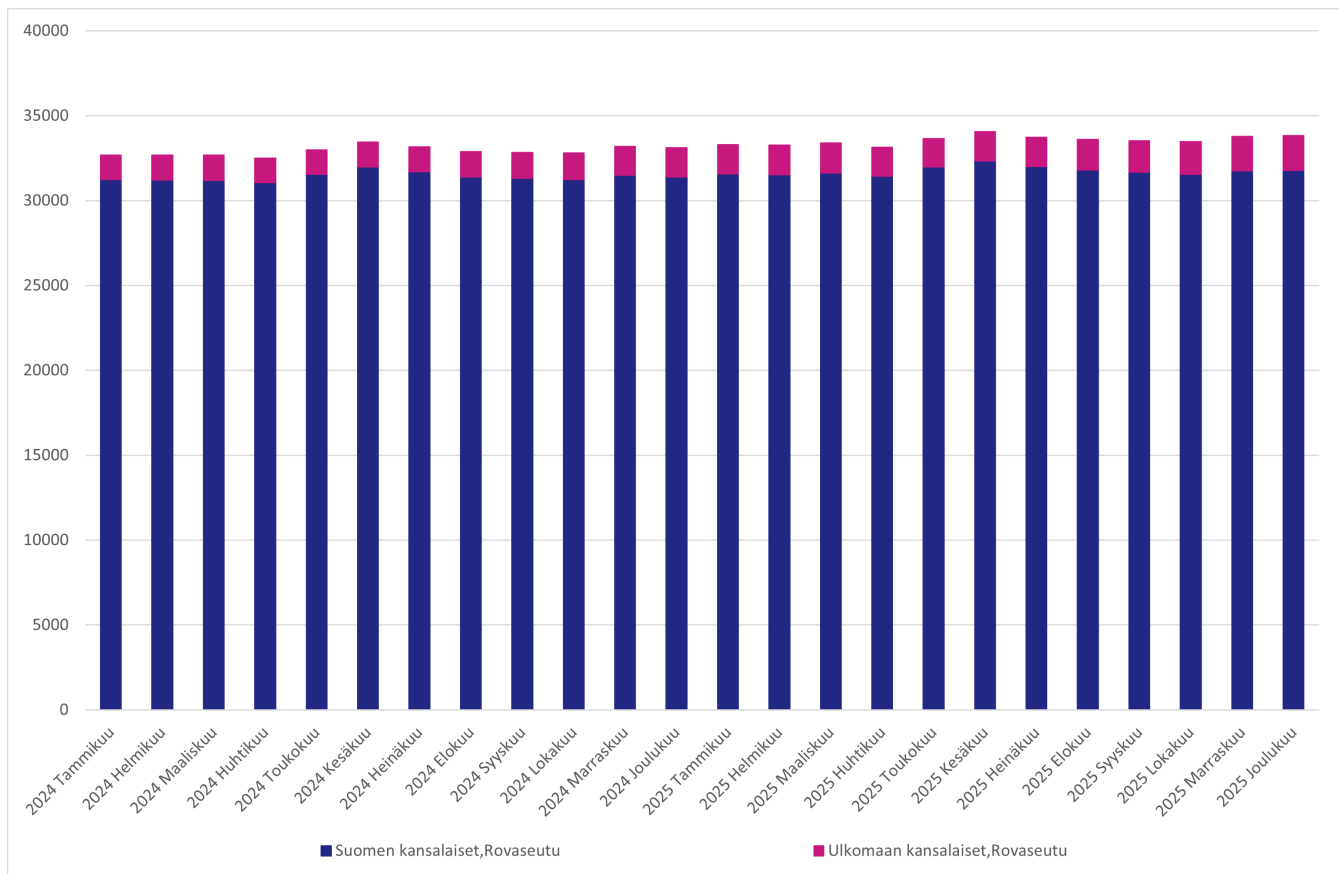
Työllisyysalue arvio alueen elinvoiman vahvistamiseksi tehtävän yhteistyön arviointivuonna keskitasoiseksi: työllisyysalueen elinvoimayhteistyön toimivuutta ja tuloksellisuutta mittaava elinvoimayhteistyöindeksi (3,00) oli matalampi kuin koko maassa keskimäärin (3,46). Elinvoimayhteistyöindeksi muodostuu yhteistyön ulottuvuuksia (strateginen, rakenteellinen, sosiaalinen) sekä neljän elinvoiman vahvistamiseen liittyvän valtakunnallisen tavoitteen mukaisen avaintuloksen toteutumista mittaavista väittämistä (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Väittämäpatteristojen vastausasteikko on 1 (Ei toteudu) – 5 (Toteutuu erinomaisesti).

Työllisyydenhoidon toimintaympäristö

Työllisyysalueen työvoima

Rovaseudun työllisyysalueen väestöpohja oli vuonna 2025 keskimäärin 40 893 henkeä ja työvoimapohja keskimäärin 33 561 henkeä. Työllisyysalueella asui arviointivuonna keskimäärin 1,2 prosenttia koko maan työvoimasta (Kuvio 1), ja työllisyysalue oli työvoiman määrässä mitattuna maan 22. pienin. Työvoiman osuus oli 0,01 prosenttiyksikköä edellisvuotta korkeampi.

Työllisyysalueen työvoimasta keskimäärin 5,4 prosenttia (1 804 henkeä) oli arviointivuonna ulkomaan kansalaisia. Ulkomaalaisen työvoiman osuus kasvoi edellisvuodesta 0,8 prosenttiyksikköä.

Kuvio 1. Suomalaisen ja ulkomaalaisen työvoiman määrä yhteensä Rovaseudun työllisyysalueella vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysasteen kehitys

Rovaseudun työllisyysalueen työllisyysaste oli vuonna 2025 73,6 prosenttia (Taulukko 2, Kuvio 2) eli maan 16. korkein. Työllisyysaste kasvoi edellisvuodesta 0,5 prosenttiyksikköä.

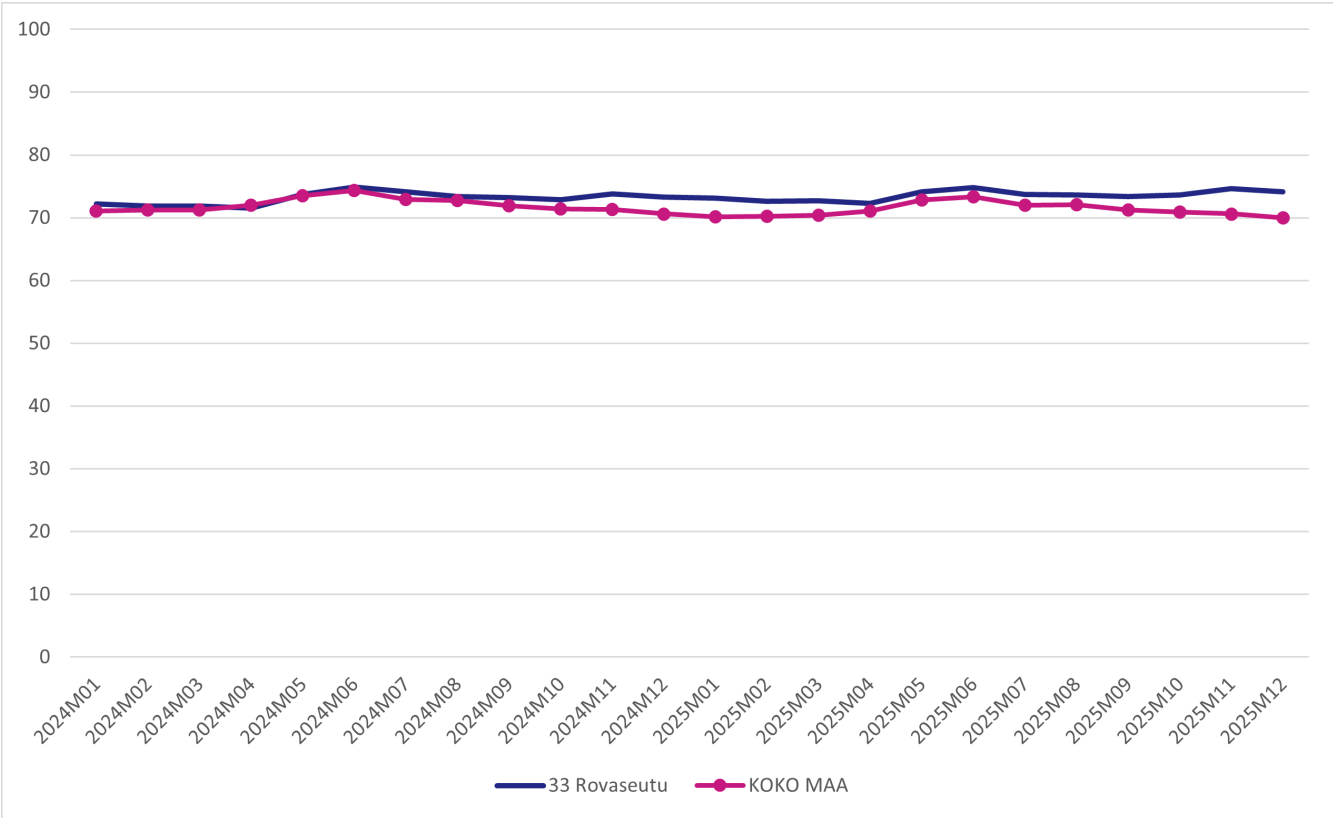
Työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (72,6 %) verrattuna 1,0 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (71,2 %) verrattuna 2,3 prosenttiyksikköä korkeampi.

Taulukko 2. Työllisyysaste (%) ja työllisyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Rovaseudun työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysaste %	Työllisyysaste (%) 2025	Työllisyysaste (%) 2024	Vuosimuutos %-yksikköä
Rovaseudun työllisyysalue	73,6	73,1	+0,5
Lapin maakunta	72,6	72,3	+0,3
Koko maa	71,2	72,0	-0,8

Rovaseudun työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työllisyysaste oli arviointivuonna 53,2 prosenttia eli 0,2 prosenttiyksikköä matalampi kuin vuotta aikaisemmin. Ulkomaalaisten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52,7 %) verrattuna 0,6 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (49,4 %) verrattuna 3,8

prosenttiyksikköä korkeampi.

Kuvio 2. Työllisyysaste (%) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 54,9 prosenttia eli 0,3 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Nuorten työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (55,0 %) verrattuna 0,1 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (49,0 %) verrattuna 6,0 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli arviointivuonna 69,9 prosenttia eli 1,1 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aikaisemmin. Yli 55-vuotiaiden työllisyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (66,7 %) verrattuna 3,2 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (69,9 %) verrattuna samaa tasoa.

Työttömyysasteen kehitys

Rovaseudun työllisyysalueen työttömyysaste oli vuonna 2025 10,4 prosenttia (Taulukko 3, Kuvio 3) eli maan 9. korkein. Työttömyysaste kasvoi edellisvuodesta 0,6 prosenttiyksikköä.

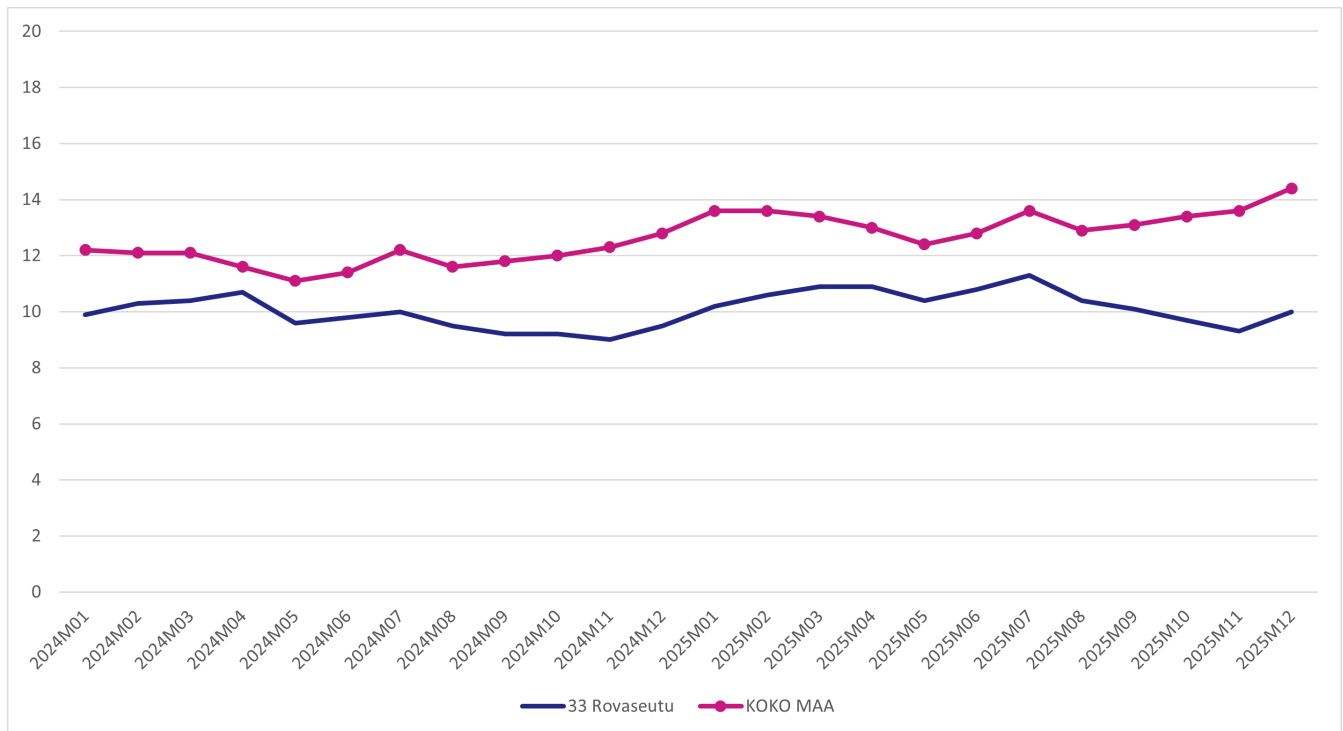
Työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) verrattuna 1,0 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (13,3 %) verrattuna 3,0 prosenttiyksikköä matalampi.

Taulukko 3. Työttömyysaste (%) ja työttömyysasteen vuosimuutos (%-yksikköä) Rovaseudun työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

Työttömyysaste %	Työttömyysaste (%) 2025	Työttömyysaste (%) 2024	Vuosimuutos %- yksikköä
------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------

Työttömyysaste %	Työttömyysaste (%) 2025	Työttömyysaste (%) 2024	Vuosimuutos %- yksikköä
Rovaseudun työllisyysalue	10,4	9,7	+0,6
Lapin maakunta	11,3	10,7	+0,6
Koko maa	13,3	11,9	+1,4

Rovaseudun työllisyysalueella asuvien ulkomaalaisten työttömyysaste oli arviointivuonna 26,7 prosenttia eli 1,6 prosenttiyksikköä korkeampi kuin edellisenä vuonna. Ulkomaalaisten työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (26,0 %) verrattuna 0,6 prosenttiyksikköä korkeampi ja koko maan keskiarvoon (31,0 %) verrattuna 4,3 prosenttiyksikköä matalampi.

Kuvio 3. Työttömyysaste (%) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta).

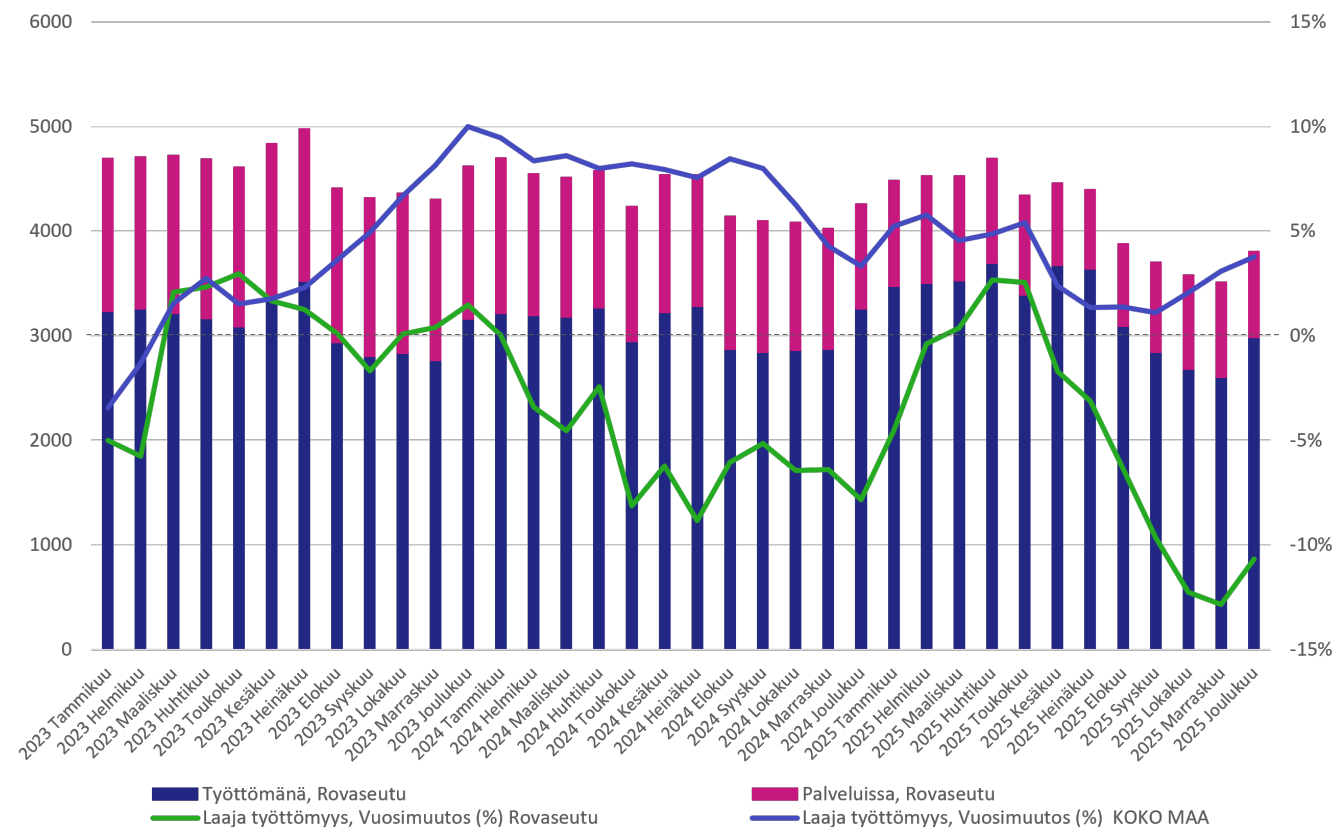
Työllisyysalueella asuvien alle 25-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 13,6 prosenttia eli 1,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin edellisenä vuonna. Nuorten työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (15,1 %) verrattuna 1,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (17,8 %) verrattuna 4,2 prosenttiyksikköä matalampi.

Työllisyysalueella asuvien yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli arviointivuonna 11,2 prosenttia eli 0,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin edellisenä vuonna. Yli 55-vuotiaiden työttömyysaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (13,2 %) verrattuna 2,0 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (14,0 %) verrattuna 2,8 prosenttiyksikköä matalampi.

Työllisyysalueen työnhakijat

Rovaseudun työllisyysalueella oli vuonna 2025 keskimäärin 5 497 työnhakija-asiakasta kuukaudessa (kuukauden lopun tilanne). Tämä on 2,7 prosenttia enemmän kuin edellisenä

vuonna.

Kuvio 4. Laaja työttömyys Rovaseudun työllisyysalueella vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllisyysalueen työnhakijoista keskimäärin 75,7 prosenttia (4 160) oli arviointivuonna joko työttömänä tai aktiivointiasteeseen laskettavassa palvelussa (Kuvio 4). Näiden ns. laajan työttömyyden (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1) piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä laski 4,5 prosenttia edellisvuodesta (Taulukko 4). Laajan työttömyyden piiriin kuuluvia työnhakijoita oli arviointivuonna eniten Rovaniemellä. Määrä laski edellisvuodesta suhteellisesti eniten Ranualla.

Taulukko 4. Rovaseudun työllisyysalueella ja työllisyysalueen kunnissa asuvien laajan työttömyyden piiriin kuuluvien työnhakijoiden määrä ja vuosimuutos (%) keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Laaja työttömyys	Laaja työttömyys 2025	Laaja työttömyys 2024	Vuosimuutos (lkm)	Vuosimuutos (%)
Rovaseudun työllisyysalue	4 160	4 355	-195	-4,5
Ranua	156	167	-11	-6,6
Rovaniemi	4 004	4 187	-183	-4,4

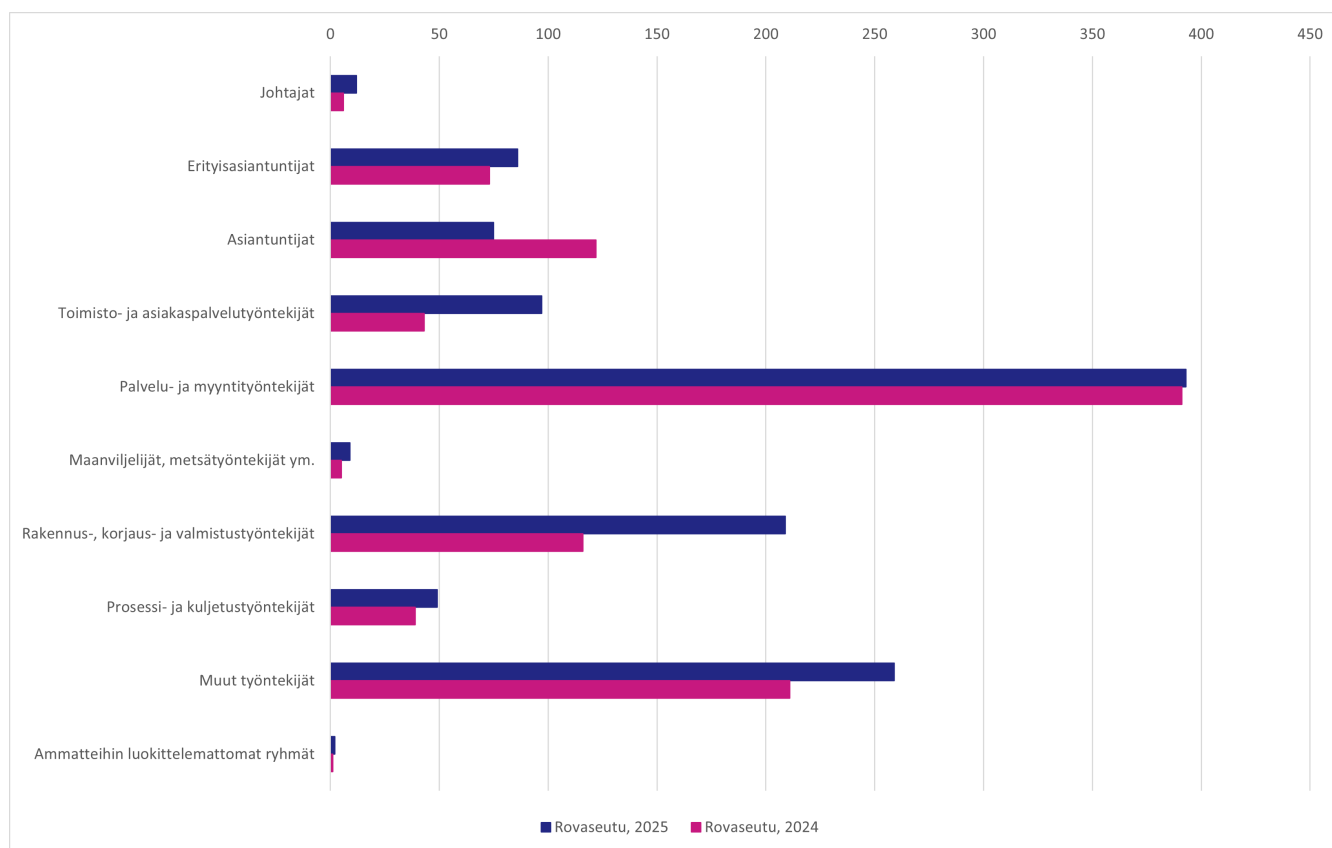
Työllisyysalueen maakunnassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 10 589 työnhakijaa, mikä on 5,6 prosenttia edellisvuotta vähemmän. Koko maassa laajan työttömyyden piiriin kuului arviointivuonna keskimäärin 412 108 työnhakijaa. Määrä kasvoi edellisvuodesta 3,4 prosenttia.

Työvoiman kysyntä ja avoimet työpaikat

Rovaseudun työllisyysalueella ilmoitettiin vuonna 2025 KEHA-keskuksen ylläpitämän Työmarkkinatorin kautta julkiseen työnvälitykseen yhteensä 1 190 uutta avointa työpaikkaa (Kuvio 5). Tämä on 18,3 prosenttia (184 työpaikkaa) edellisvuotta enemmän. Koko maassa kaikista julkiseen työnvälitykseen vuonna 2025 ilmoitetuista uusista avoimista työpaikoista 3,0 prosenttia sijoittui Rovaseudun työllisyysalueelle.

Eniten uusia avoimia työpaikkoja ilmoitettiin palvelu- ja myyntityöntekijöiden (393), muut työntekijät (259) ja rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijöiden (209) ammattiryhmissä. Uusien avoimien työpaikkojen määrä kasvoi edellisvuodesta kaikissa muissa ammattiryhmissä paitsi asiantuntijoiden ammattiryhmässä, jossa uusia avoimia työpaikkoja ilmoitettiin 38,5 prosenttia vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Suhteellisesti eniten uusien avoimien työpaikkojen määrä kasvoi toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijöiden ammattiryhmässä (vuosimuutos +125,6 %).

Kaiken kaikkiaan työllisyysalueella oli arviointivuoden aikana avoinna 2 417 työpaikkaa. Avoimien työpaikkojen määrä kasvoi 9,3 prosenttia (+206 työpaikkaa) edellisvuodesta.

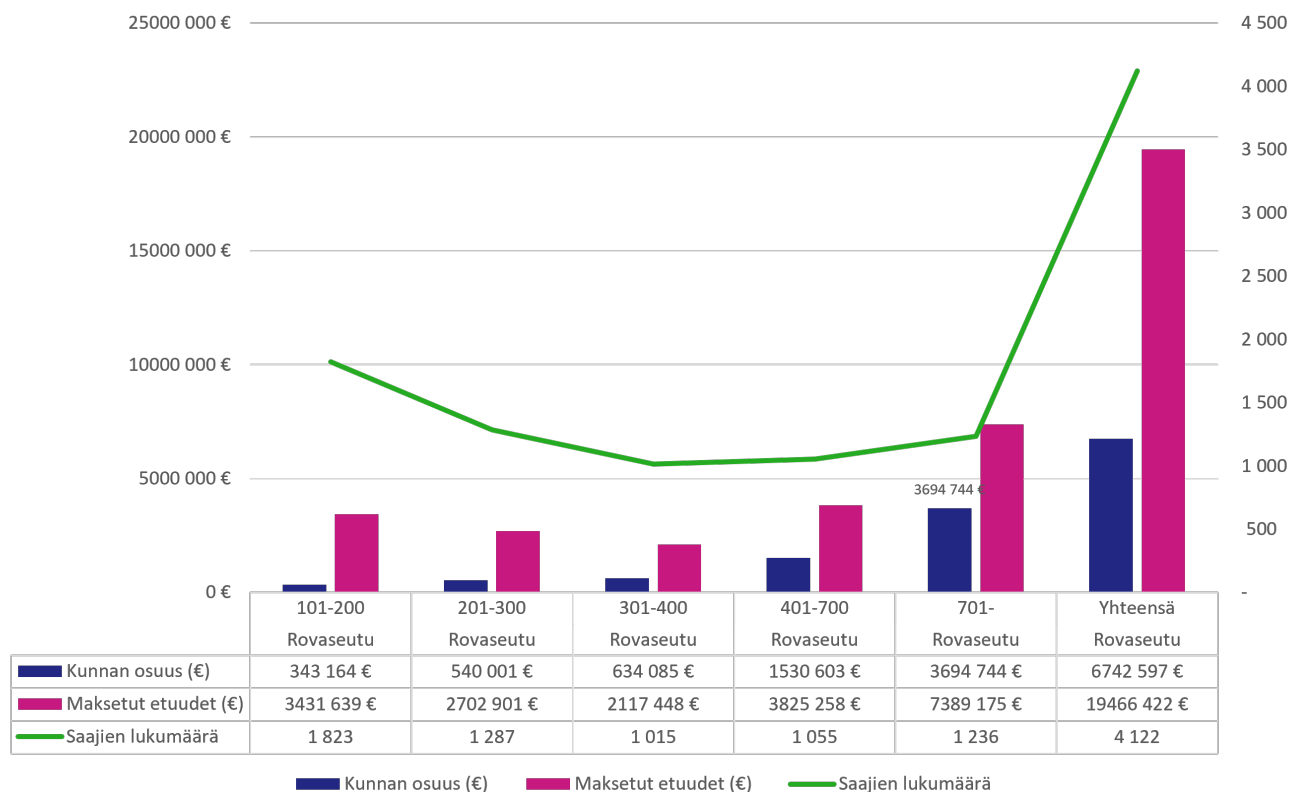
Kuvio 5. Julkiseen työnvälitykseen ilmoitetut uudet avoimet työpaikat keskimäärin Rovaseudun työllisyysalueella vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työttömyysetuuksien käyttö ja kustannukset

Työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmästä tuotetut tilastot eivät esitä ansiopäivärahan, peruspäivärahan ja työmarkkinatuen saajia yhdistettynä kokonaislukuna, vaan saajamäärät ovat saatavissa ainoastaan etuuslajeittain eriteltyinä. On huomattava, että näin muodostettu kokonaisluku ei vastaa täysin todellista saajamäärää, vaan yliarvioi sitä.

Rovaseudun työllisyysalueen etuuden saajille maksettiin arviointivuonna Kelan työttömyysturvan maksatusjärjestelmän mukaan yhteensä 40 789 062 euroa erilaisia työttömyysetuuksia (Kuvio 6). Etuuden saajia oli keskimäärin yhteensä 7 209 kuukaudessa. Maksetuista etuuksista 2 676 983 euroa (12,4 %) koostui Kelan peruspäivärahasta ja 22 988 185 euroa (51,6 %) työttömyyskassojen maksamista ansiosidonnaisista työttömyysetuuksista. Maksettujen työttömyysetuuksien määrä oli 4 352 406 euroa (9,6 %) pienempi kuin vuotta aikaisemmin. Vuoden aikana etuuksia maksettiin keskimäärin 5 658 euroa yhtä etuuden saajaa kohden. Tämä on 429 euroa (7,0 %) vähemmän kuin työllisyysalueen maakunnassa keskimäärin ja 732 euroa (11,5 %) vähemmän kuin koko maan keskiarvo.

Kuvio 6. Työttömyysetuuden saajien määrä yhteensä, maksetut etuudet (€) ja kunnan maksuosuus (€) Rovaseudun työllisyysalueella vuonna 2025 (lähde: Kela, Kelasto; Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Rovaseudun työllisyysalueen kuntien osarahoittamien työttömyysetuuksien kustannukset olivat Kelan laskutusjärjestelmän tietojen mukaan vuonna 2025 yhteensä 6 742 597 euroa. Huom! Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten vuoden 2025 luvut eivät ole verrannollisia aiempien vuosien lukujen kanssa.

Suurin yksittäinen maksuluokka oli yli 700 päivää työttömyysetuutta saaneet (Taulukko 5). Heistä kunnille koituneet kustannukset olivat yhteensä 3 694 744 euroa. Tämä oli 54,8 prosenttia kaikista työllisyysalueen kuntien etuusmaksuista vuonna 2025.

Taulukko 5. Työttömyysetuuden saajat yhteensä kertymäpäiväluokittain (kunnan maksuosuuden maksuperuste) Rovaseudun työllisyysalueella, Lapin maakunnassa ja koko maassa vuonna 2025 (lähde: Kela, Kelasto; Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-).

Kertymäpäiväluokka	Etuudensaajia työllisyysalueella 2025	Etuudensaajia maakunnassa 2025	Koko maa yhteensä [2025]
101-200	1 823	4 780	150 527

Kertymäpäiväluokka	Etuudensaajia työllisyysalueella 2025	Etuudensaajia maakunnassa 2025	Koko maa yhteensä [2025]
201-300	1 287	3 516	119 957
301-400	1 015	2 708	96 184
401-700	1 055	2 757	100 716
701-	1 236	3 197	139 692
Yhteensä	4 122	10 769	379 497

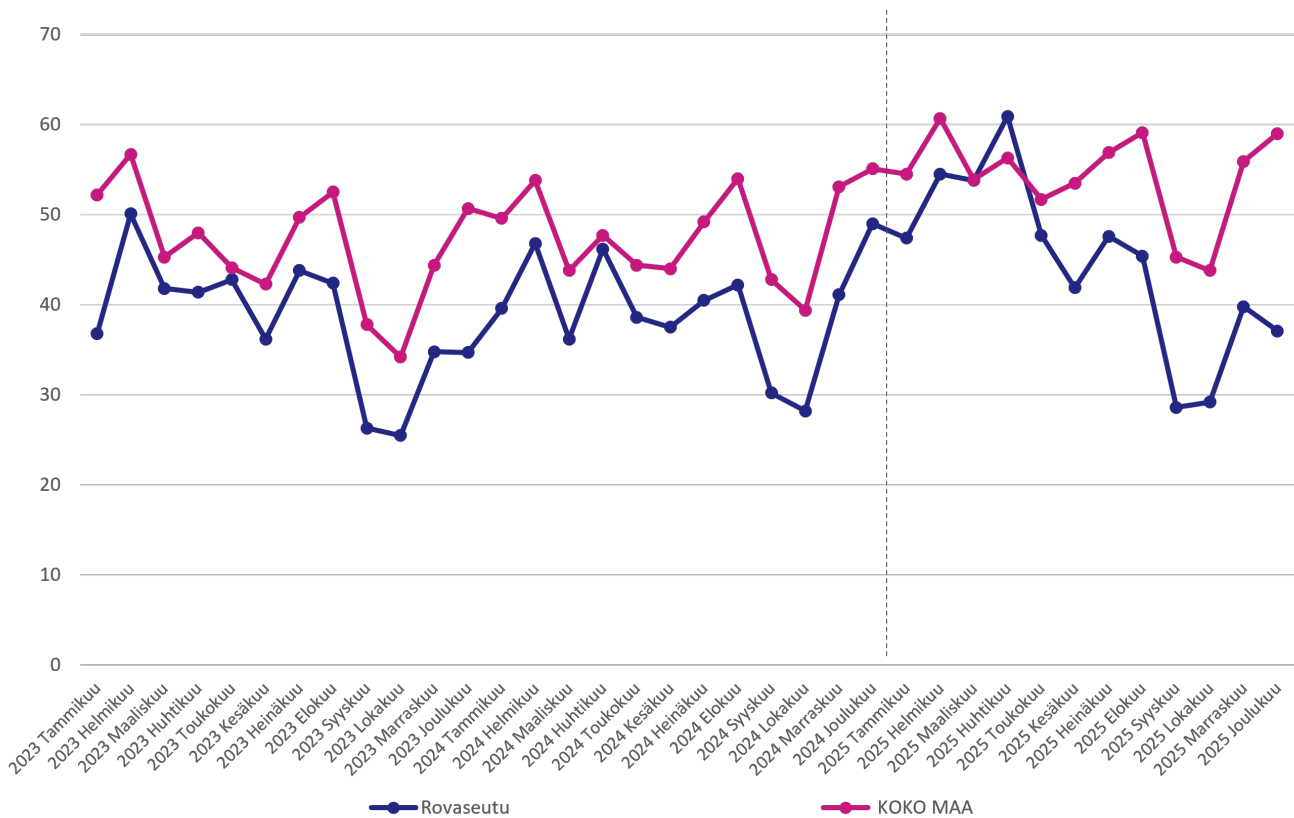
Maksuperusteet muuttuivat lainsäädännön muutosten myötä vuoden 2025 alussa, joten luvut eivät ole verrannollisia vuotta 2025 edeltävien vuosien lukujen kanssa.

Työllistymisen tuki ja kohtaannon edistäminen

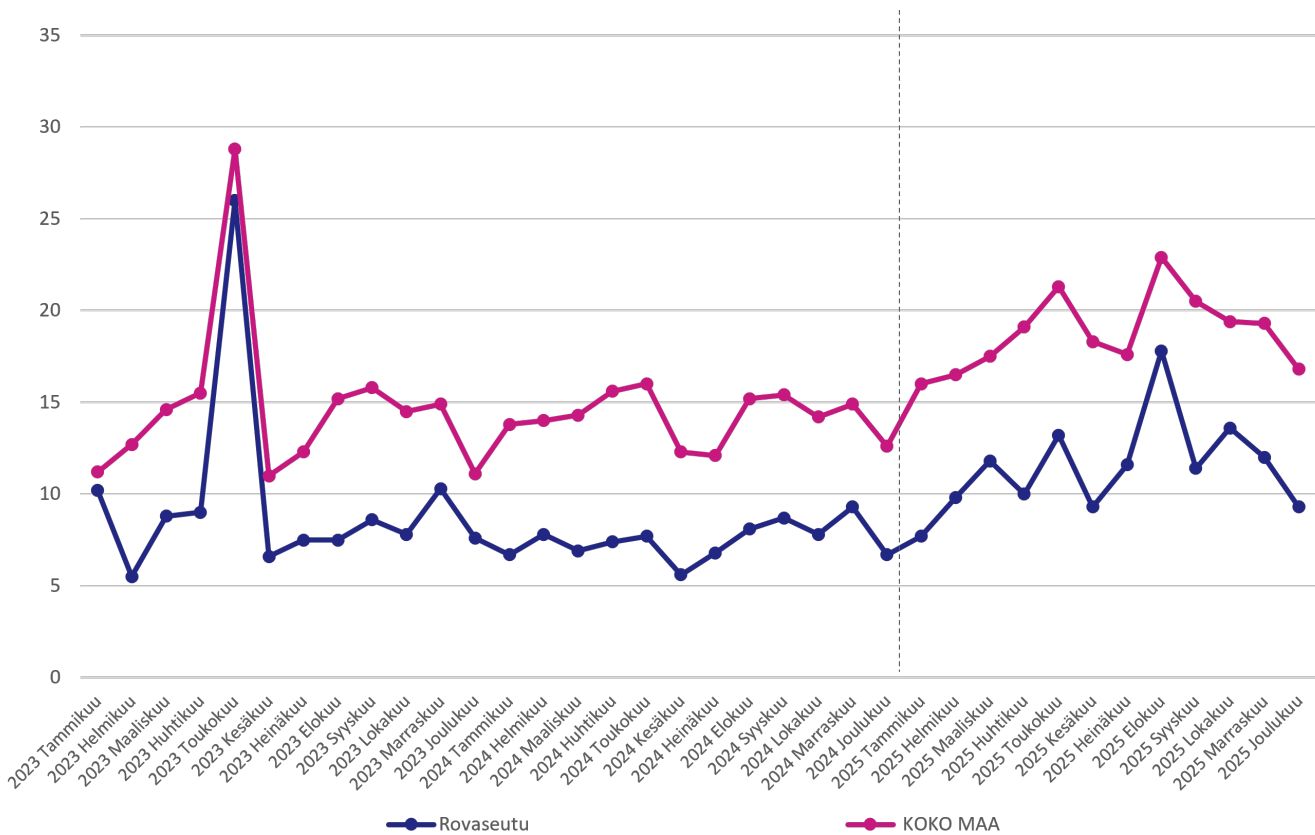
- Virta yli 3 kuukauden työttömyyteen kasvoi 5,6 prosenttiyksikköä, vaikka taso jäi edelleen maakuntaa ja koko maata matalammaksi.
- Virta yli 12 kuukauden työttömyyteen kasvoi 3,8 prosenttiyksikköä, mutta oli edelleen maan viidenneksi matalin ja selvästi koko maata alempi.
- Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli 55 viikkoa, mikä oli koko maata lyhyempi mutta maakuntaa pidempi.
- Palkkatuloille siirtyneiden määrä laski 5,6 %, eli hieman enemmän kuin koko maassa keskimäärin.
- Työtarjousten määrä pysyi lähes ennallaan, mutta työtarjousta alle 5 johti arviointivuonna avoimille työmarkkinoille työllistymiseen. Työnantajaesittelyt vähenivät 76,6 %, niistä työllistyneiden määrä 71,9 % ja työnantajakontaktit 60,7 %.

Virta yli 3 ja yli 12 kuukauden työttömyyteen

Rovaseudun työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli vuonna 2025 keskimäärin 45,0 prosenttia (Kuvio 7) eli maan 13. matalin. Virtaama kasvoi edellisvuoteen verrattuna 5,6 prosenttiyksikköä. Työnhakijoiden virta yli kolmen kuukauden työttömyyteen oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (46,5 %) verrattuna 1,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (54,1 %) verrattuna 9,1 prosenttiyksikköä matalampi.

Kuvio 7. Työnhakijoiden prosenttivirta (%) yli kolmen kuukauden työttömyyteen Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

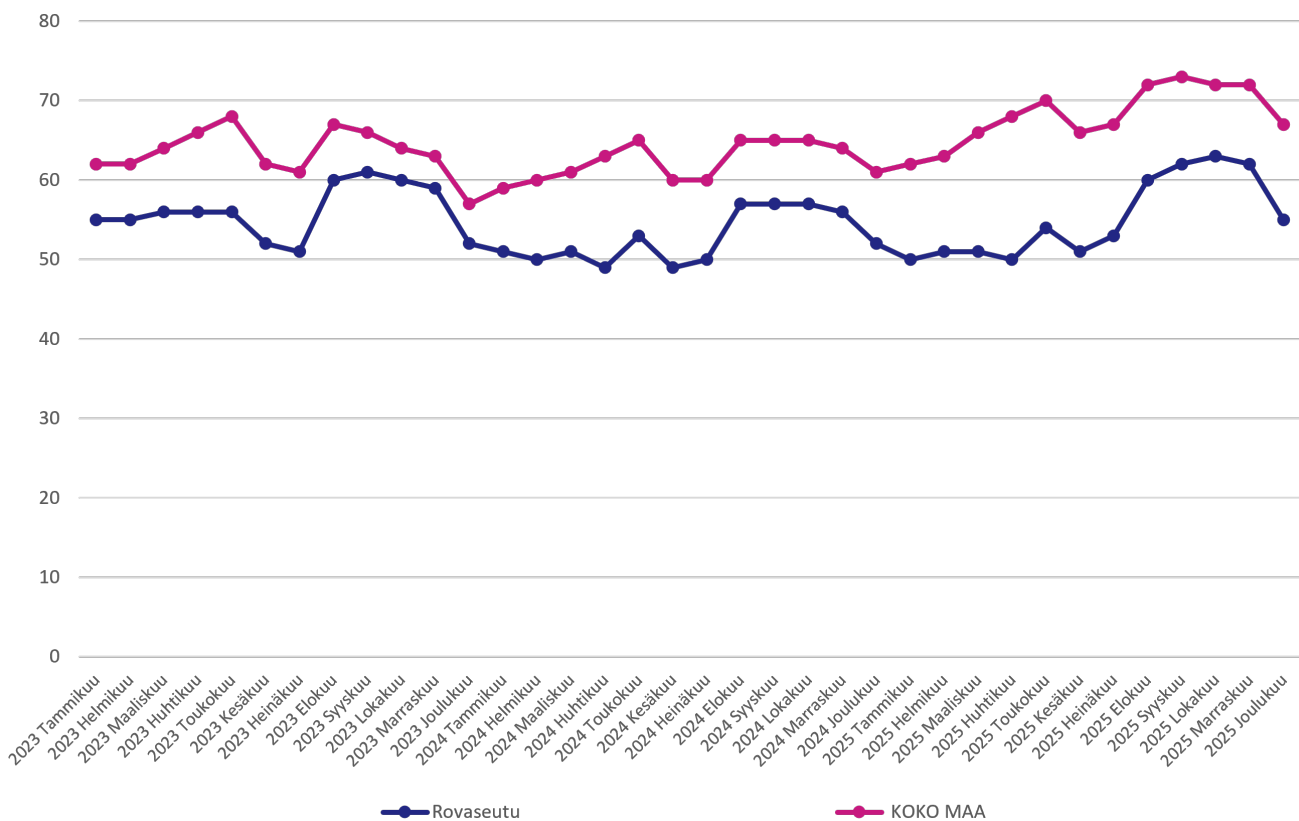

Kuvio 8. Työnhakijoiden prosenttivirta (%) yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Rovaseudun työllisyysalueen työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli arviointivuonna keskimäärin 11,1 prosenttia (Kuvio 8). Virta pitkäaikaistyöttömyyteen oli arviointivuonna maan 5. matalin. Virta pitkäaikaistyöttömyyteen kasvoi edellisvuodesta 3,8 prosenttiyksikköä. Työnhakijoiden virta yli kahdentoista kuukauden työttömyyteen oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (11,3 %) 0,2 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (18,7 %) verrattuna 7,6 prosenttiyksikköä matalampi.

Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto

Rovaseudun työllisyysalueella asuvien työttömien työnhakijoiden jatkuvien työttömyysjaksojen kesto oli vuonna 2025 keskimäärin 55 viikkoa (Kuvio 9) eli maan 13. lyhin. Työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto piteni edellisvuodesta 2 viikkoa (3,8 %).

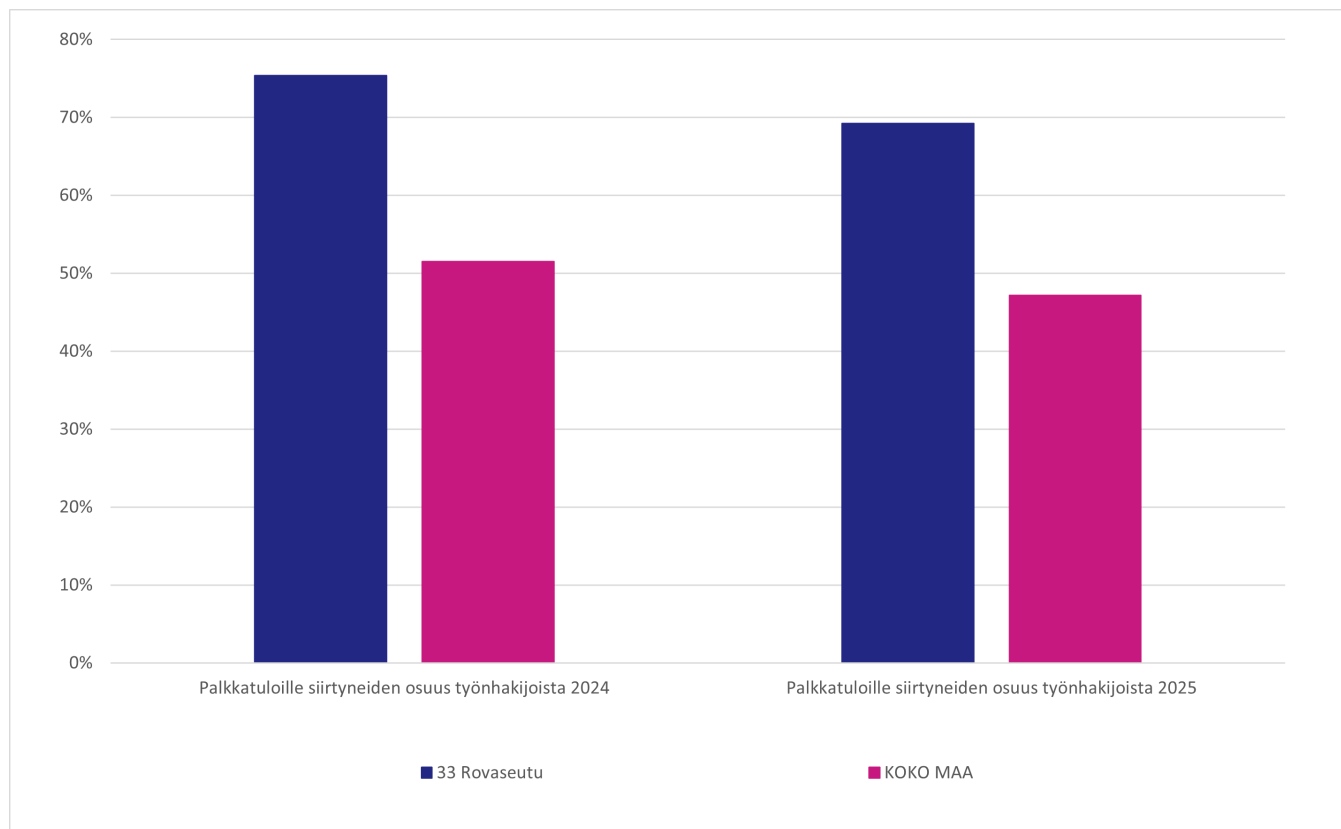
Kuvio 9. Jatkuvien työttömyysjaksojen kesto (viikkoa) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Jatkuvien työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (52 viikkoa) verrattuna 3 viikkoa (5,8 %) pidempi ja koko maan keskiarvoon 68 viikkoa verrattuna 13 viikkoa (19,1 %) lyhyempi.

Työnhakijoiden työllistyminen avoimille työmarkkinoille

Työllisyydenhoidon keskeisenä tavoitteena on edistää työnhakija-asiakkaiden työllistymistä ja ehkäistä työttömyyden pitkittymistä. Arvioinnissa työnhakijoiden työllistymisiä tarkastellaan Verottajan tulotietorekisterin tietojen kautta. Tulotietorekisteritietojen (pl. palkkatuetut työsuhteet) mukaan Rovaseudun työllisyysalueen työnhakijoista yhteensä 3 808 siirtyi arviointivuonna palkkatuloille (Kuvio 10). Tämä on 228 (5,6 %) palkkatuloille siirtymää vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatuloille siirtyneiden määrä laski edellisvuodesta

1,3 prosenttiyksikköä enemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Kuvio 10. Palkkatuloille siirtyneiden osuus työnhakijoista (%) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työnhakijamäärien ja jaksojen seuranta).

Avoimille työmarkkinoille työllistymiseen kulunut aika

Tämän mittarin osalta tulosten raportointi siirtyy vuoteen 2027 (tarkemmin, ks. Liite 1).

Avoimille työmarkkinoille työllistymisen pysyvyys

Työllisyysalueen avoimille työmarkkinoille työllistyneistä työnhakijoista keskimäärin 629 (21,0 %) palasi työttömäksi työnhakijaksi kolmen kuukauden kuluttua työllistymisestä.

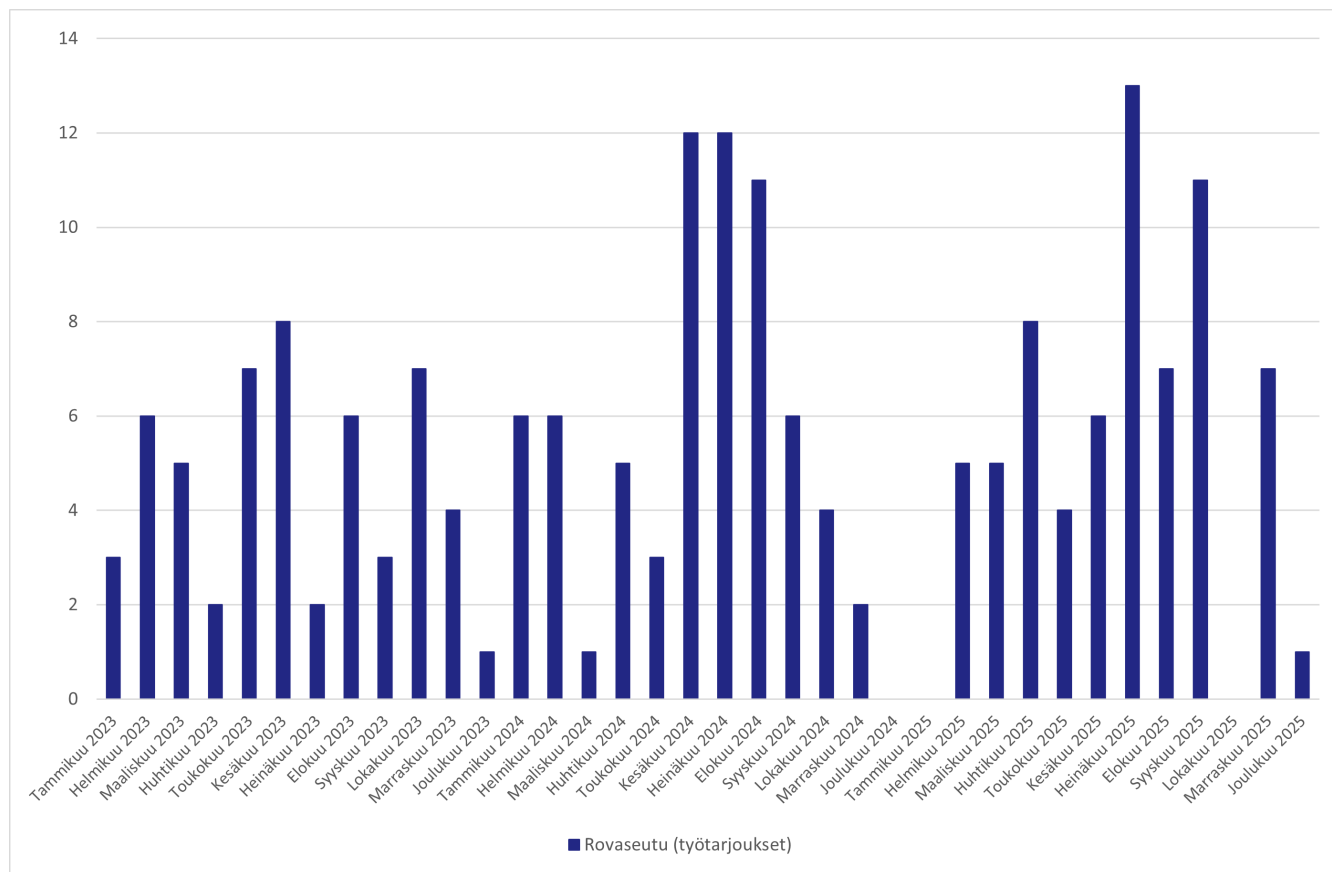
Työttömäksi työnhakijaksi palanneiden osuus oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,4 %) verrattuna 1,4 prosenttiyksikköä pienempi ja koko maan keskiarvoon (26,6 %) verrattuna 5,6 prosenttiyksikköä pienempi.

Julkisen työnvälitystehtävän toimeenpano

Työtarjousten tekeminen ja tuloksellisuus

Rovaseudun työllisyysalueella tehtiin vuonna 2025 yhteensä 67 yksilöityä työtarjousta (Kuvio

11). Tämä on 1 (1,5 %) työtarjoituksen vähemmän kuin edeltävänä vuonna. Työtarjousten määrä laski maan 1. vähiten.

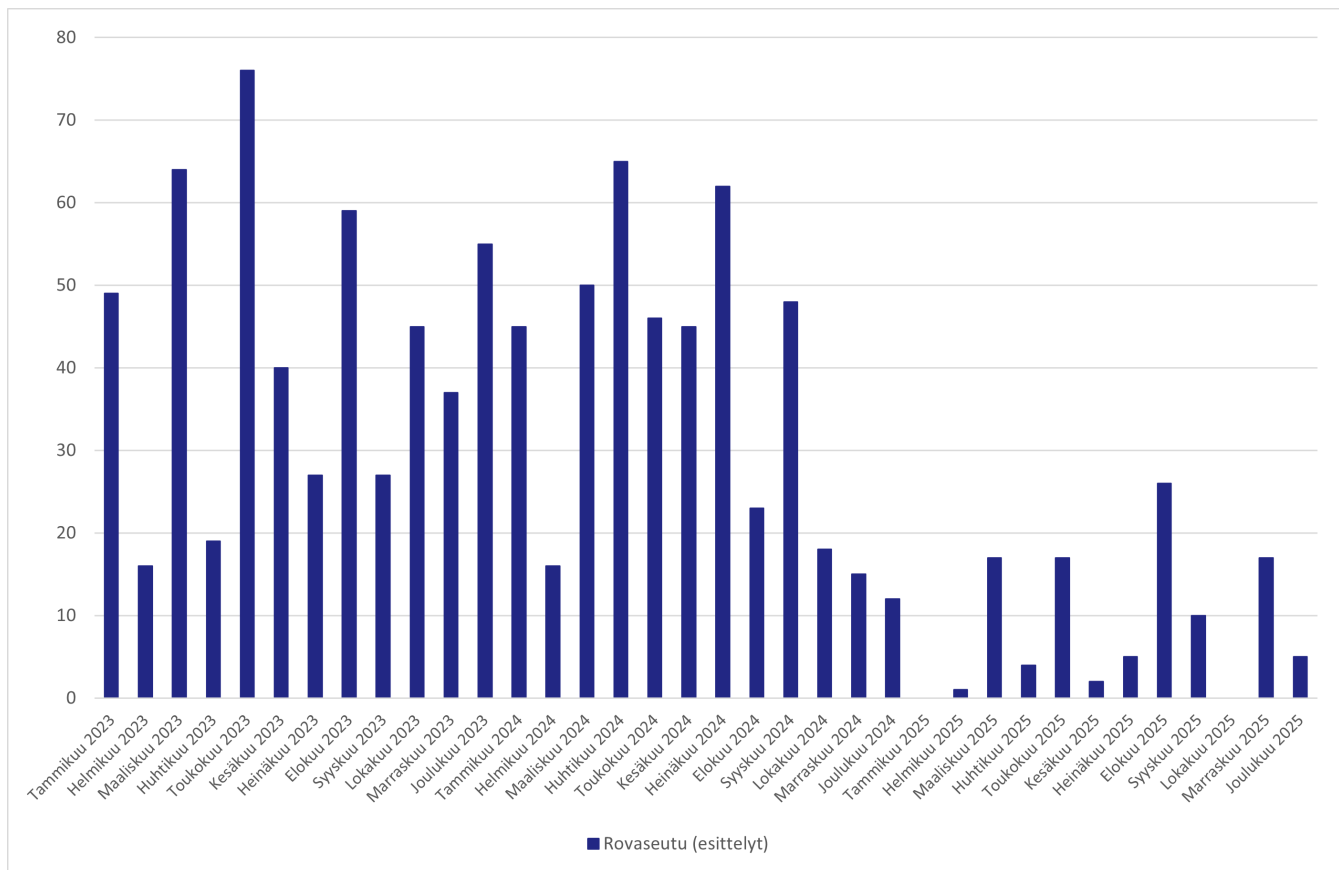
Kuvio 11. Rovaseudun työllisyysalueella tehtyt työtarjoukset yhteensä vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Rovaseudun työllisyysalueella tehtiin vuonna 2025 alle 5 avoimille työmarkkinoille työllistymiseen johtanutta työtarjousta.

Huom! Asiakastietojärjestelmään ilmoitettujen tietojen puutteista johtuen lukuihin sisältyy epävarmuuksia. Työnhakijan asiakkuuden ensimmäisen puolen vuoden ajalta on poistettu vuodesta 2022 alkaen ns. velvoittavat työnhaut, mikä vähentää työtarjousten määrää tilastossa.

Työnantajalähtöinen työnvälitys

Työllisyysalueella tehtiin arviointivuonna yhteensä 104 esittelyä työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin (Kuvio 12). Tämä on 341 (76,6 %) esittelyä vähemmän kuin edellisenä vuonna. Työllisyysalueella tehdyistä esittelyistä työllistyi 16 henkilöä, mikä on 41 (71,9 %) edellisvuotta vähemmän. Koko maassa tehtiin arviointivuonna yhteensä 17 474 esittelyä (vuosimuutos -52,0 %). Esittelyistä työllistyneiden määrä kasvoi edellisvuodesta 63,6 prosenttia.

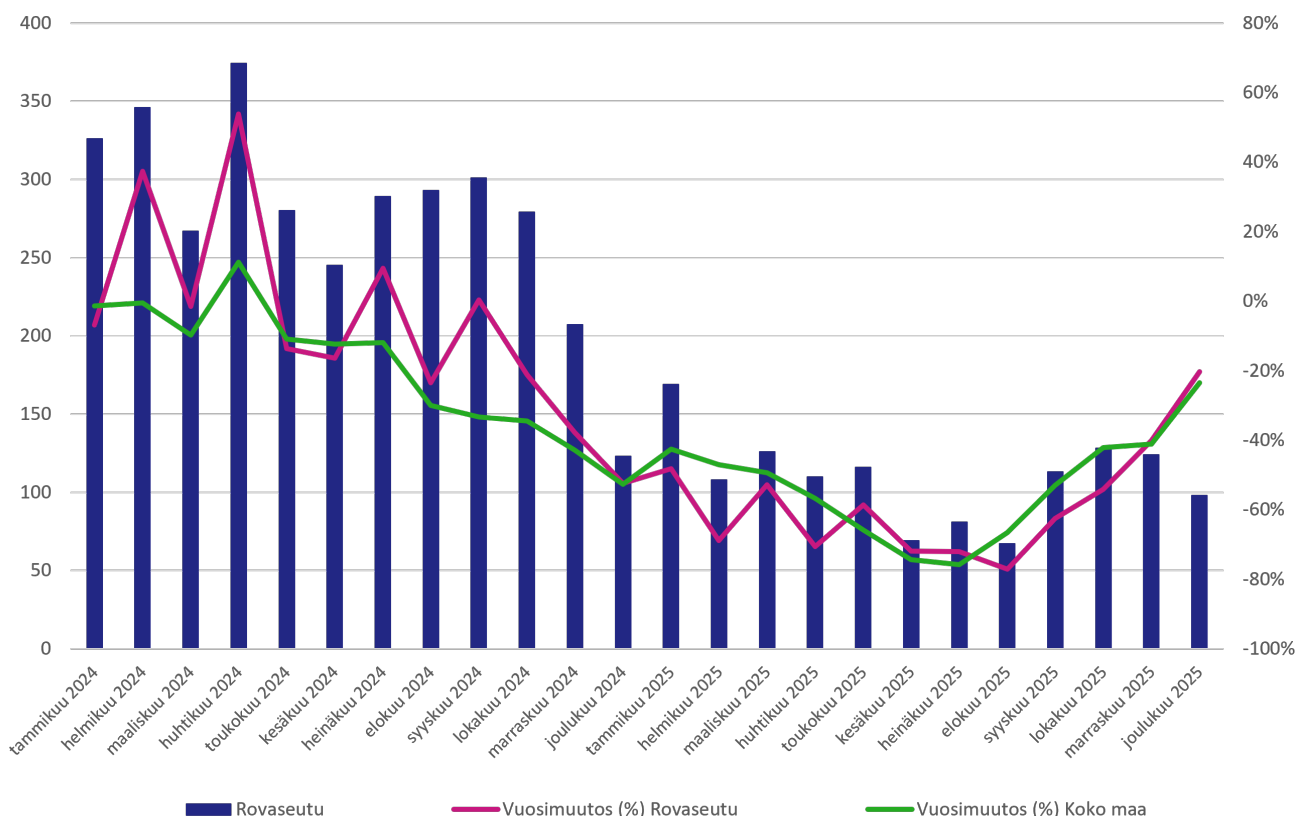

Kuvio 12. Rovaseudun työllisyysalueella työnantajien ehdokashakutoimeksiantoihin tehdyt esittelyt yhteensä vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys).

Yhteydenpito työnantajiin

Rovaseudun työllisyysalueella tilastoitiin vuonna 2025 yhteensä 1 309 työvoimaviranomaisen tai työnantajan aloitteesta tehtyä työnantajakontaktia (Kuvio 13). Tämä on 60,7 prosenttia vähemmän kuin edeltävänä vuonna. Työnantajakontaktien määrän lasku oli maan 14. suurin.

Yhteydenottojen aiheena olivat erityisesti rekrytointipalvelut ja tilaisuudet (henkilöstön rekrytointi), palkkatuki (palkkatuen hakeminen) ja tietojen muutokset, rekisteröityminen ja sopimusasiat (työnantaja on päivittänyt tietojään verkossa).

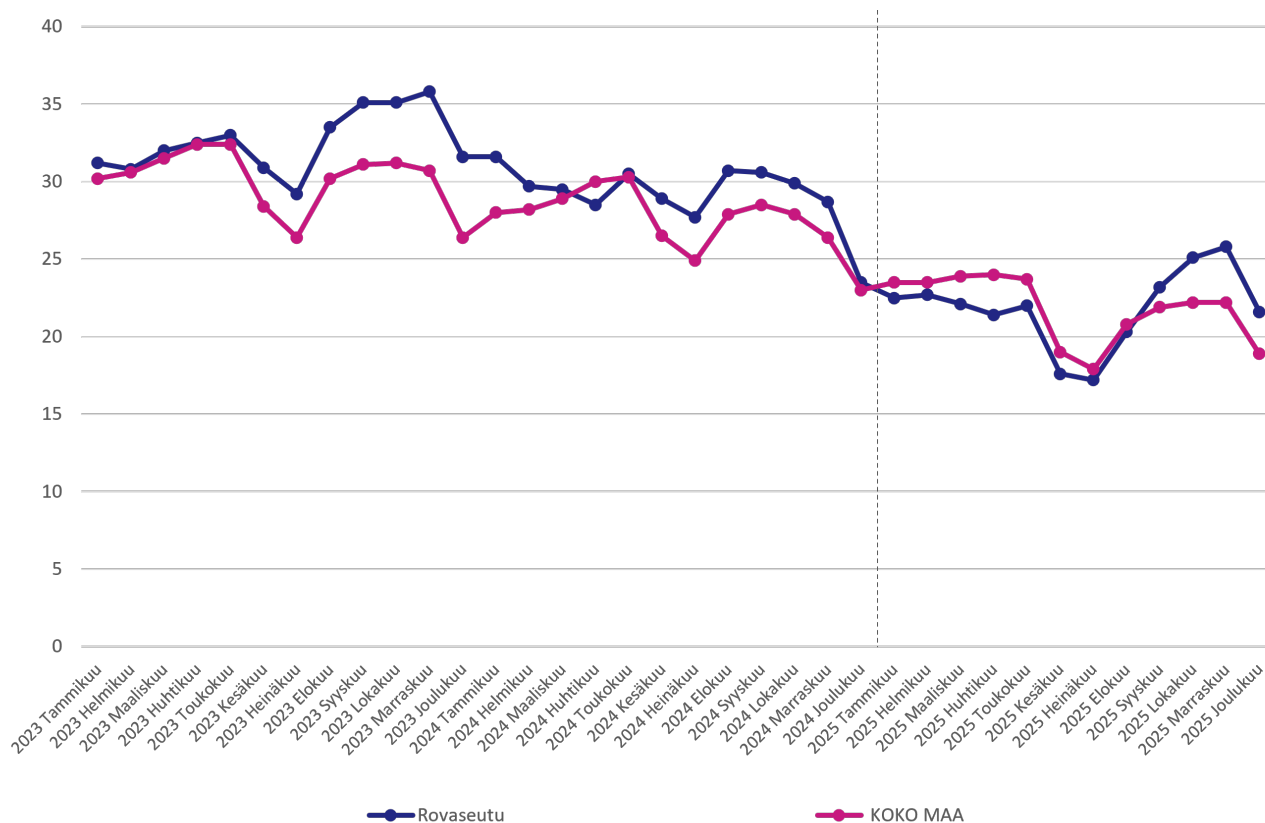
Kuvio 13. Työnantajakontaktien määrä ja vuosimuutos (%) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Työnantajien yhteydenotot itsepalvelu).

Aktiivisen työvoimapolitiikan palveluiden käyttö

- Yleinen aktivointiaste oli 21,7 %, eli käytännössä koko maan tasolla mutta hieman maakuntaa matalampi; aktivointiaste laski 7,5 prosenttiyksikköä edellisvuodesta.
- Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli 6,2 %, eli maakunnan tasolla ja hieman koko maata korkeampi, mutta sekin laski selvästi edellisvuodesta (-4,5 prosenttiyksikköä).
- Ammatillisen työvoimakoulutuksen aloitukset kasvoivat hieman, ja kotoutumiskoulutukset lisääntyivät.
- Työllistämispalveluiden käyttö väheni voimakkaasti: palkkatuki-, starttiraha- ja oppisopimusjaksot laskivat 41,0 %.
- Työ- tai koulutuskokeilut vähenivät, kuntouttava työtoiminta väheni ja valmennusjaksot poistuivat kokonaan.

Yleinen aktivointiaste

Rovaseudun työllisyysalueen kaikkien työnhakijoiden aktivointiaste (yleinen aktivointiaste) oli vuonna 2025 keskimäärin 21,7 prosenttia (Kuvio 14) eli maan 22. korkein. Aktivointiaste laski edellisvuodesta 7,5 prosenttiyksikköä.

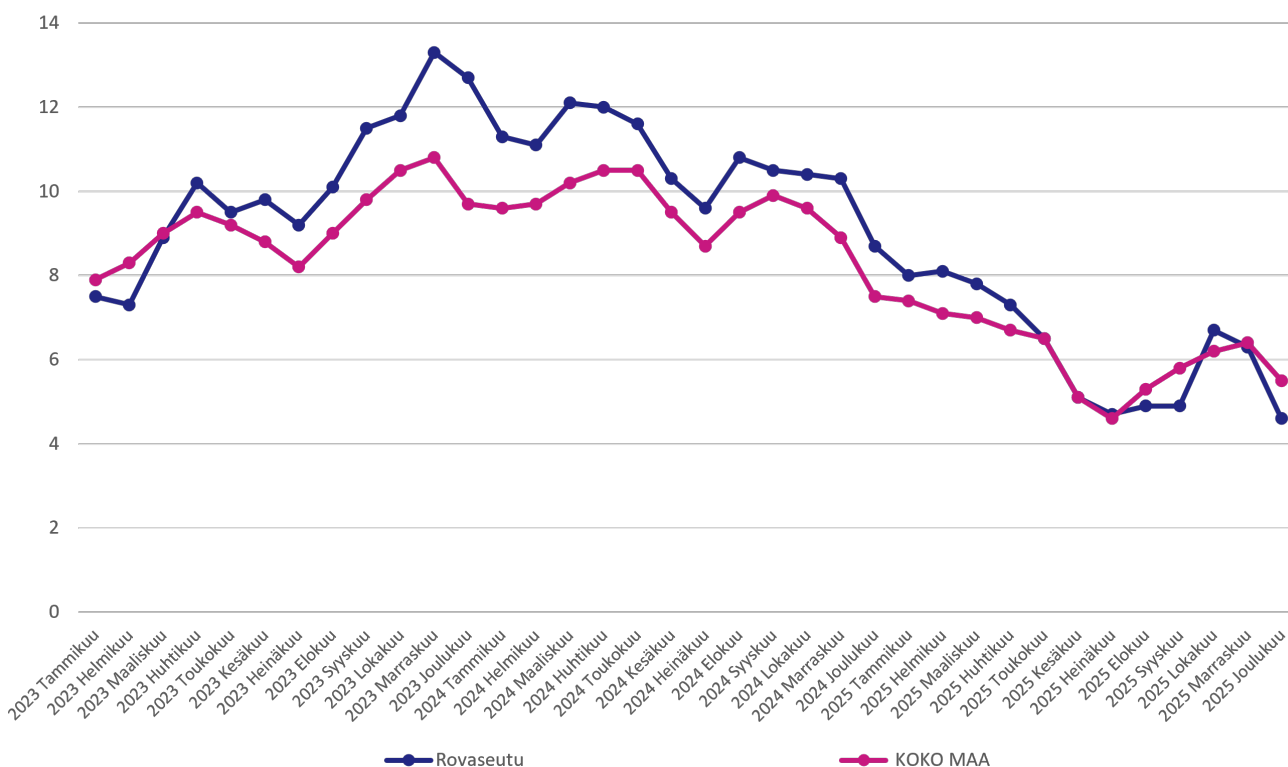

Kuvio 14. Yleinen aktivointiaste (%) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työvälistilasto).

Yleinen aktivointiaste oli työllisyysalueen maakunnan keskiarvoon (22,2 %) verrattuna 0,5 prosenttiyksikköä matalampi ja koko maan keskiarvoon (21,8 %) verrattuna 0,1 prosenttiyksikköä matalampi.

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste

Rovaseudun työllisyysalueen pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste oli arviointivuonna keskimäärin 6,2 prosenttia (Kuvio 15), mikä on maan 18. korkein. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste laski 4,5 prosenttiyksikköä edellisvuodesta.

Kuvio 15. Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste (%) Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2023–2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Pitkäaikaistyöttömien aktivointiaste ei eronnut vuonna 2025 työllisyysalueen maakunnan keskiarvosta (6,2 %). Koko maan keskiarvoon (6,1 %) verrattuna aktivointiaste oli hieman (0,1 %-yksikköä) korkeampi.

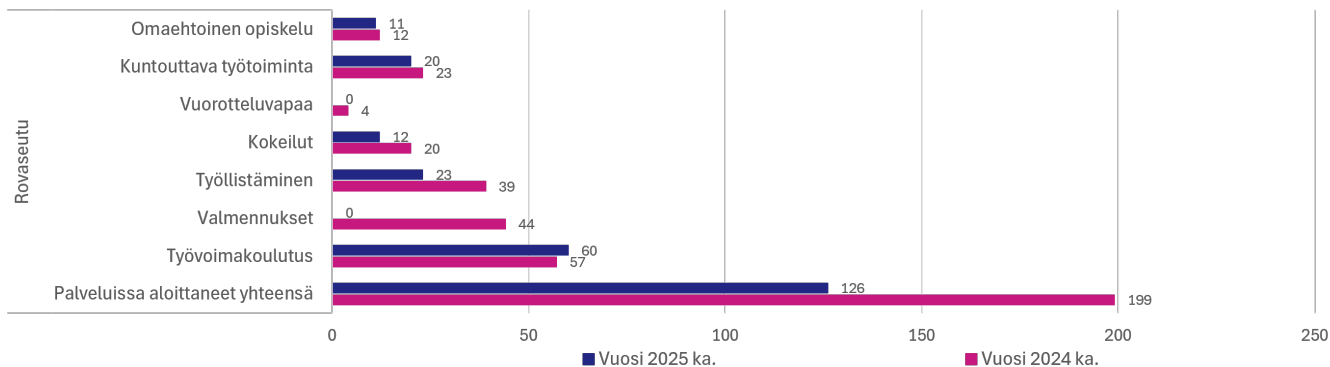
Aktivointiasteeseen laskettavien palveluiden käyttö

Palvelun aloittaneissa vuosikeskiarvo kuvaa keskimääräistä määrää paljonko aloittaneita oli joka kuukausi.

Rovaseudun työllisyysalueella alkoi vuonna 2025 keskimäärin 60 työvoimakoulutuksen jaksoa (Kuvio 16). Tämä on keskimäärin 3 (5,3 %) alkanutta jaksoa enemmän kuin edellisellä vuonna (Kuvio 16).

Työttömyysetuudella tuetun omaehtoisen opiskelun jaksoja alkoi keskimäärin 11 eli keskimäärin 1 (8,3 %) vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Kotoutumiskoulutuksia alkoi keskimäärin 15, mikä on keskimäärin 1 (7,1 %) enemmän kuin edellisellä vuonna.

Kuvio 16. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa aloittaneiden määrä Rovaseudun työllisyysalueella keskimäärin vuonna 2024 ja 2025 (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

Työllistämispalveluiden (palkkatuki, starttiraha, oppisopimus) jaksoja alkoi Rovaseudun työllisyysalueella arviointivuonna keskimäärin 23. Tämä on keskimäärin 16 (41,0 %) alkanutta jaksoa vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Palkkatukijaksoja alkoi keskimäärin 9 ja starttirahajaksoja keskimäärin 14. Kaikki työllistämisyksiköt kohdistuivat yksityisen sektorin työsuhteisiin.

Työ- tai koulutuskokeilujaksoja alkoi arviointivuonna keskimäärin 12 (vuosimuutos -40,0 %) ja kuntouttavan työtoiminnan jaksoja keskimäärin 20 (vuosimuutos -13,0 %). Työllisyysalueella ei alkanut arviointivuonna yhtään valmennusjakso (vuosimuutos -100,0 %).

Asiakaspalvelun yhdenvertainen saatavuus ja sujuvuus

Alkuhaastattelun järjestäminen

Alkuhaastattelun järjestämiseen kului Rovaseudun työllisyysalueella arviointivuonna keskimäärin 10 arkipäivää. Koko maassa alkuhaastattelut järjestettiin keskimäärin 13 arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä.

Työnhakijan alkuhaastattelu tuli vuonna 2025 voimassa olleen lainsäädännön (laki työvoimapalveluiden järjestämisestä 380/2023) mukaan järjestää enintään viiden (5) arkipäivän sisällä työnhaun käynnistämisestä. Rovaseudun työllisyysalueen arviointivuonna järjestämistä alkuhaastatteluista 16,6 prosenttia toteutettiin määräajassa. Koko maassa määräajassa järjestettiin 11,7 prosenttia alkuhaastatteluista.

Työnhakukeskustelujen järjestäminen 3kk:n välein

Työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakija-asiakkaalle työnhakukeskustelu aina, kun asiakkaan alkuhaastattelusta tai edellisestä työnhakukeskustelusta on kulunut kolme (3) kuukautta. Työnhakukeskustelut koskevat kaikkia työttömiä ja työttömyysuhan alaisia työnhakijoita sekä osa-aikaisessa työssä olevia ja työaika lyhentämällä lomautettuja. Jos työnhakija on työvoimakoulutuksessa, työkokeilussa, palkkatuetussa työssä, kuntouttavassa työtoiminnassa tai opiskelee omaehtoisesti työttömyysetuudella tuettuna, työvoimaviranomaisen on järjestettävä työnhakukeskustelu viimeistään (1) kuukautta ennen palvelun arvioitua päättymistä.

Rovaseudun työllisyysalueella järjestettiin vuonna 2025 työnhakukeskustelu 28,5 prosentille

asiakkaista, joille se olisi lain mukaan tullut järjestää. Koko maassa työnhakukeskustelu järjestettiin määrääjassa 34,6 prosentille kohderyhmään kuuluneista asiakkaista.

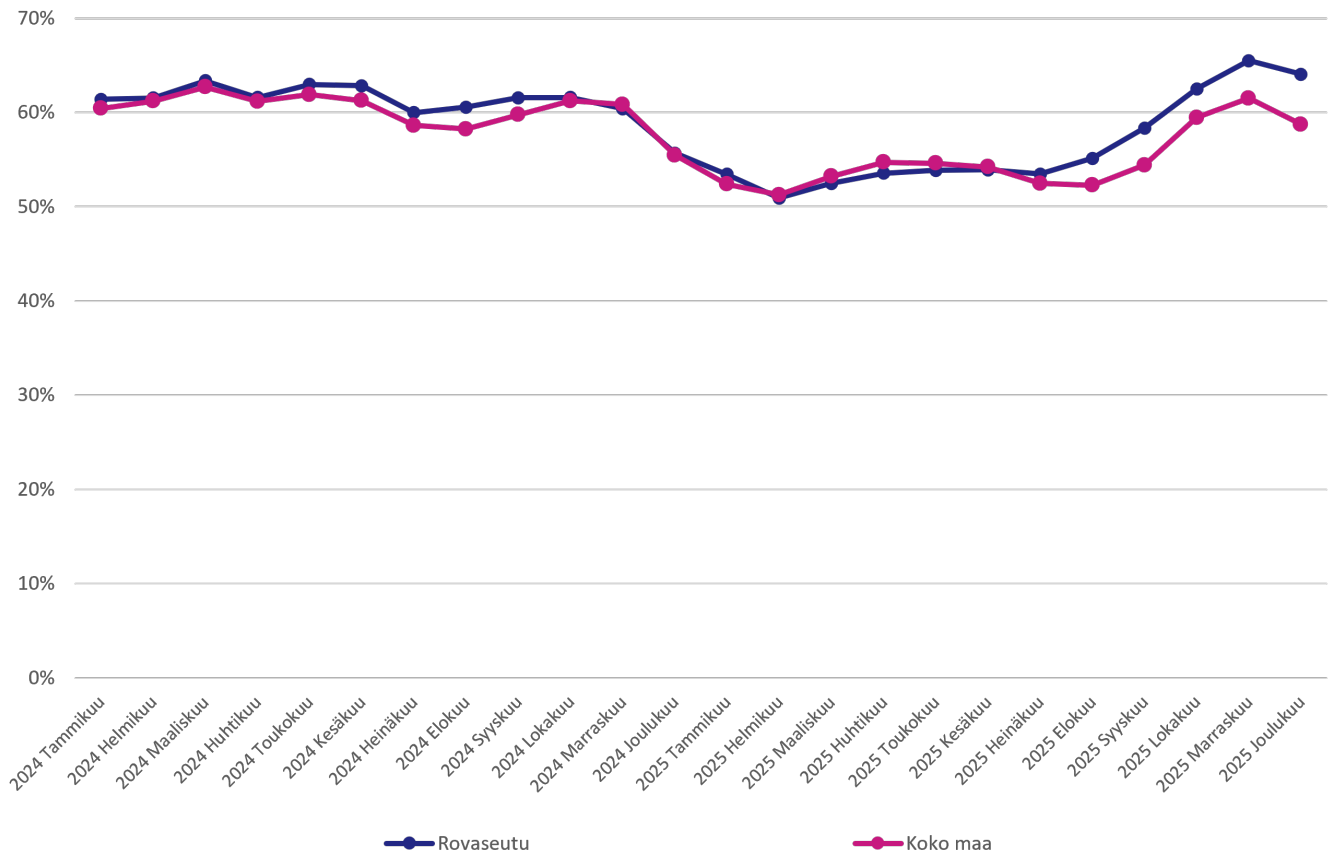
Palvelusuunnitelmien laatiminen

Rovaseudun työllisyysalueella laadittiin vuonna 2025 yhteensä 10 275 erityyppistä palvelusuunnitelmaa. Suunnitelmista 83,8 prosenttia oli työllistymissuunnitelmia, 2,6 prosenttia aktivointisuunnitelmia ja 6,9 prosenttia kotoutumissuunnitelmia (Taulukko 6).

Taulukko 6. Rovaseudun työllisyysalueella vuonna 2025 tehtyjen palvelusuunnitelmien määrä yhteensä suunnitelmatyypeittäin ja eri suunnitelmatyyppien prosentuaalinen osuus (%) työllisyysalueen kaikista palvelusuunnitelmista (lähde: KEHA-keskus, Työnvälitystilasto).

	Palvelusuunnitelmat suunnitelmatyypeittäin (lkm)	Osuus kaikista suunnitelmista (%)
Työllistymissuunnitelma	8 614	83,8
Monialainen työllistymissuunnitelma	682	6,6
Aktivointisuunnitelma	269	2,6
Kotoutumissuunnitelma	710	6,9
Palvelusuunnitelmat yhteensä	10 275	100,0

Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus oli vuonna 2025 Rovaseudun työllisyysalueella 56,4 prosenttia ja koko maassa 54,9 prosenttia (Kuvio 17). Työllisyysalueella ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 2 344 asiakasta, mikä on 43,6 prosenttia kaikista työllisyysalueen palvelusuunnitelmaan oikeutetuista asiakkaista. Koko maassa ilman ajantasaista palvelusuunnitelmaa oli keskimäärin 232 907 (45,1 %) palvelusuunnitelmaan oikeutettua asiakasta.

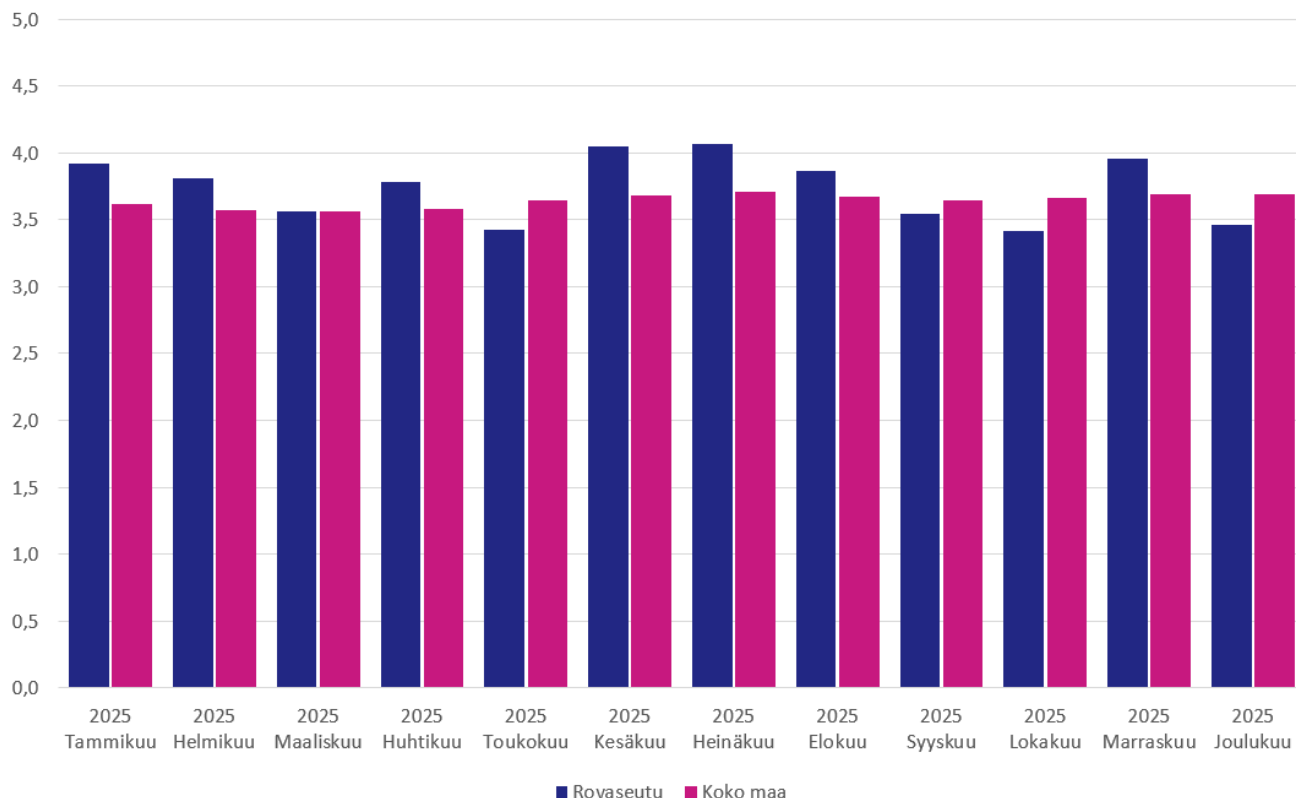

Kuvio 17. Ajantasaisten palvelusuunnitelmien osuus (%) tehdyistä suunnitelmista Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2024–2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Palvelusuunnitelmien seuranta).

Työllisyysalueen asiakastyytyväisyys

Työnhakija-asiakkaiden palvelukokemusta mitataan säännöllisesti toistetulla asiakastyytyväisyyskyselyllä, jossa asiakasta pyydetään arvioimaan työllisyysalueelta saamaansa palvelua 5-portaisella asteikolla (tarkempi kuvaus, ks. Liite 1). Asiakastyytyväisyyskysely lähetettiin vuonna 2025 vastattavaksi kaikkiaan 1 498 000 kertaa. Kyselyn valtakunnallinen vastausprosentti oli 5,2.

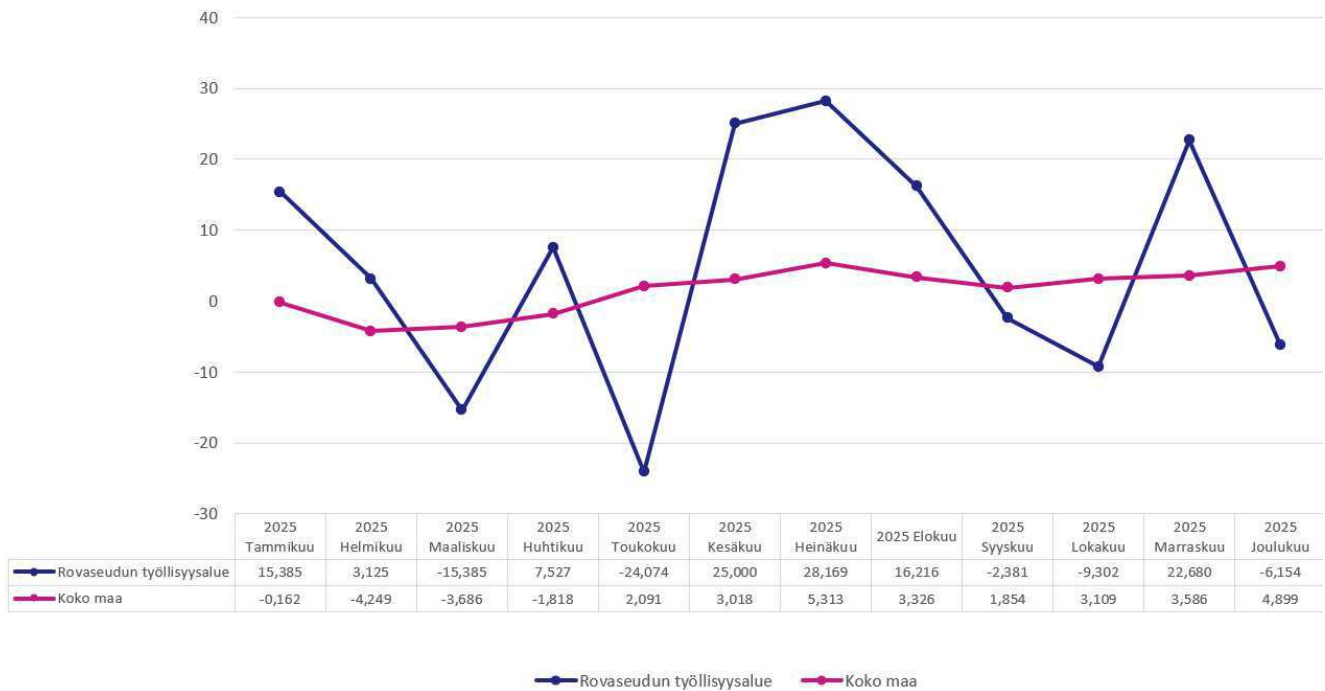
Rovaseudun työllisyysalueen työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli arviointivuonna keskimäärin 3,74 (keskiarvo; mediaani 4) (Kuvio 18). Vastaajista 65,7 prosenttia oli työllisyysalueensa palveluihin joko tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä, ja 16,4 prosenttia vastaajista koki olevansa saamaansa palveluun tyytymätön tai erittäin tyytymätön.

Kuvio 18. Työnhakija-asiakkaiden kokonaistyytyväisyys (vuosikeskiarvo) työvoimapalveluihin Rovaseudun työllisyysalueella ja koko maassa keskimäärin vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Henkilöasiakkaiden kokonaistyytyväisyys oli työllisyysalueen maakunnan (3,69) ja koko maan (3,64) keskiarvoon verrattuna korkeampi.

Asiakastyytyväisyyskyselyssä työnhakija-asiakkaita pyydetään arvioimaan myös sitä, kuinka todennäköisesti he suosittelisivat työllisyysalueelta saamaansa palvelua ystävilleen tai kollegoilleen (Kuvio 19). Kyselyyn vuonna 2025 vastanneista 39,2 prosenttia antoi Rovaseudun työllisyysalueelle arvosanaksi vähintään 9 ja lukeutui näin ollen työllisyysalueen suosittelijoihin.

Kuvio 19. Työnhakija-asiakkaiden Rovaseudun työllisyysalueelle antama suositteluindeksi (Net Promoter Score, NPS) vuonna 2025 (lähde: KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta).

Vastaajista 34,4 prosenttia puolestaan lukeutui työllisyysalueen arvostelijoihin (arvosana 6 tai vähemmän) ja 26,5 prosenttia passiivisiin (arvosana 7 tai 8).

Lähteet

KEHA-keskus, Elinvoimayhteistyöbarometri 2026. Barometrikysely työllisyysalueiden työvoimaviranomaisille. Viitattu 26.3.2026.

KEHA-keskus, Kuntakysely ei-lakisääteisistä työllisyyspalveluista, Saantitapa: <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2026021313345>, Viitattu 9.3.2026

KEHA-keskus, TEPA Asiakastyytyväisyyden seuranta, (Power BI-raportti, Webropol-kysely), Viitattu 28.1.2026

KEHA-keskus, TEPA Julkinen työnvälitys, (Power BI-raportti, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto), Viitattu 18.3.2026

KEHA-keskus, TEPA Palvelusuunnitelmien seuranta, (Power BI-raportti, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto), Viitattu 28.1.2026

KEHA-keskus, TEPA Työnantajien yhteydenotot itsepalvelu, (Power BI-raportti, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto), Viitattu 12.3.2026

KEHA-keskus, TEPA Työnhakijamäärien ja jaksojen seuranta (Power BI-raportti, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto, tulorekisteri), Viitattu 18.3.2026, 31.3.2026 ja 1.4.2026

KEHA-keskus, TEPA Yhteydenottojen seuranta, (Power BI-raportti, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto), Viitattu 17.3.2026

KEHA-keskus, Työvoiman saatavuus ja kohtaanto (Power BI-raportti, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto), viitattu 1.4.2026

KEHA-keskus, Työnvälitystilasto [verkkojulkaisu], Saantitapa: <https://www.tyonvalitystilasto.fi/>

KEHA-keskus, Work in Finland -liidien seuranta, (A-TMT, Työvoimapalveluiden valtakunnallinen tietovaranto)

KEHA-keskus, Yhdenvertaisuuskartoitus 2025. Asiakaskysely työnhakija-asiakkaille. Viitattu: 7.4.2026.

Kelan käsittelyjärjestelmä, Tilastotietokanta Kelasto: Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työmarkkinatuen saajat ja maksetut etuudet 2006-2024, Kela, Työttömyysturvan käsittelyjärjestelmästä muodostetut aineistot (kokonaisaineisto), Saantitapa: https://raportit.kela.fi/ibi_apps/WFServlet?IBIF_ex=NIT089CL, Viitattu: 17.3.2026

Kelan laskutusjärjestelmä, Tilastotietokanta Kelasto: Työmarkkinatukiseuranta, Kunnan osarahoittaman työttömyysturvan saajat ja maksetut etuudet 2025-. Saantitapa: <https://tilastot.kela.fi>, Viitattu: 10.3.2026

Kela ja Finanssivalvonta: Työttömyysturvan etuusjärjestelmä, Tilastotietokanta Kelasto: Suomen työttömyysturvaetuudet, Työttömyysetuuksien saajat ja maksetut etuudet 2000, Työttömyysturvan etuusjärjestelmästä muodostetut aineistot (kokonaisaineisto), Kela ja työttömyysturvan etuudensaajarekisteri (kokonaisaineisto), Finanssivalvonta, Saantitapa:

https://raportit.kela.fi/ibi_apps/WFServlet?IBIF_ex=NIT245AL, Viitattu 17.3.2026

Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä (380/2023), <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/2023/380>

Maahanmuuttovirasto, Myönnetyt oleskeluluvat

Tilastokeskus, Kokeellinen tilasto, Väestön pääasiallinen toiminta kuukausittain, Helsinki: Tilastokeskus (erillisaineisto)

Liitteet

Liite 1. Asiantuntija-arviossa käytetyt keskeiset käsitteet ja seurantakohteet

Aktivointiaste

Aktiivisten työvoimapolitiittisten palveluiden piirissä olevien prosenttiosuus työttömien työnhakijoiden ja palveluiden piirissä olevien summasta. Aktivointiasteeseen vaikuttavat aktiivisiin työvoimapalveluihin (ks. Aktivointi-asteeseen laskettava palvelu) käytettävät määrärahat sekä työttömien määrä.

Aktivointiasteeseen laskettava palvelu

Laissa työvoimapalveluiden järjestämisestä (380/2023) määritellyt työllistymistä edistävät palvelut, joihin osallistuminen katkaisee työttömyyden (työvoimakoulutus, uravalmennus, työnhakuvalmennus, koulutuskokeilu, työkokeilu, palkkatuki, starttiraha, omaehtoinen opiskelu, kuntouttava työtoiminta).

Alkuhaastattelu

Alkuhaastattelussa työvoimaviranomainen tekee arvion työnhakijan edellytyksistä hakea työtä ja työllistyä sekä työnhakua ja työllistymistä tukevasta palvelutarpeesta. Arvion pohjalta laaditaan työllistymissuunnitelma, ellei työnhakijalle ole laadittu työllistymissuunnitelmaa korvaavaa suunnitelmaa. Alkuhaastattelu tuli vuonna 2025 voimassa olleen lainsäädännön (Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä 380/2023) mukaan järjestää viiden (5) arkipäivän kuluessa työnhauksen käynnistämisestä. Asiakkaita on mahdollista haastatella eri palvelukanavia hyödyntäen (kasvokkainen tapaaminen, puhelu, videopuhelu). Tyypillisesti haastattelut järjestetään kasvokkain tai puhelimitse. Alkuhaastattelu pyritään järjestämään aina lähtökohtaisesti kasvokkaisena tapaamisena.

Toteutuneet haastattelut haastattelutyypin (alkuhaastattelu, työnhakukeskustelu, täydentävä työnhakukeskustelu) ja palvelukanavan mukaan -seurantakohde kertoo, mistä haastattelutyypistä on kyse ja kuinka suuri osa haastatteluista on toteutettu mitäkin palvelukanavaa hyödyntäen. Ks. myös Työnhakukeskustelu ja Täydentävä työnhakukeskustelu.

Asiakas

Luonnollinen henkilö (henkilöasiakas) tai työnantaja, joka hakee tai saa laissa työvoimapalveluiden järjestämisestä (380/2023) tarkoitettua palvelua, tukea tai korvausta. Tässä raportissa asiakkaalla tarkoitetaan lähtökohtaisesti henkilöasiakasta.

Asiakastyytyväisyys, palvelukokemus

Tiedot perustuvat KEHA-keskuksen asiakastyytyväisyyskyselyyn. Kyseessä on valtakunnallinen jatkuva kyselytutkimus työllisyysalueiden henkilöasiakkaille. Kysely käynnistyi 1.1.2025. Kyselylomake lähetetään kerran viikossa työnhakija-asiakkaille, joilla on edellisen viikon aikana ollut jokin seuraavista palvelutapahtumista/tilanteen muutoksista: alkuhaastattelu, työnhakukeskustelu, palvelu päättynyt, työnhaku päättynyt. Asiakasta pyydetään

Arvioimaan työllisyysalueelta saamaansa palvelua kokonaisuutena viisiportaisella asteikolla (1–5, jossa 1 = erittäin tyytymätön, 3 = neutraali ja 5 = erittäin tyytyväinen). Arviointimittari on edeltävän vuoden asiakastyytyväisyyden vuosikeskiarvo.

Asiakastyytyväisyys, suositteluindeksi (NPS)

Nettosuositteluindeksi (Net Promotor Score, NPS) on yritysmaailmasta peräisin oleva asiakaskokemuksen mittari, joka mittaa 10- tai 11-portaisella asteikolla asiakkaan halukkuutta suositella ystävilleen ja kollegoilleen yritykseltä saamaansa palvelua tai tuotetta. Asiantuntija-arvioinnissa käytetty kansallinen asiakastyytyväisyyttä mittaava kysely sisältää NPS-mittauksen. Asiakastyytyväisyyskyselyssä asiakasta pyydetään arvioimaan halukkuutta suositella työllisyysalueelta saamaansa palvelua 11-portaisella asteikolla (0–10, jossa 0 = en lainkaan todennäköisesti ja 10 = erittäin todennäköisesti) seuraavan kysymyksen pohjalta: "Suositteisitko työllisyysalueelta saamaasi palvelua vastaavassa tilanteessa oleville ystäville tai perheenjäsenillesi?". Asiakkaat jaetaan vastausten perusteella arvostelijoihin (vastaukset 1–6), passiivisiin (vastaukset 7–8) ja suosittelijoihin (vastaukset 9–10). NPS-luku voi saada arvon -100:sta +100:aan, ja se lasketaan vähentämällä arvostelijoiden prosenttiosuus suosittelijoiden prosenttiosuudesta.

Asiantuntijan Työmarkkinatori (A-TMT)

Työvoimaviranomaisen käyttövelvoitteen piirissä oleva julkisten työvoimapalveluiden asiakastietojärjestelmä. A-TMT:n käyttö edellyttää luvitusta (käyttöoikeus), jonka KEHA-keskus myöntää työvoimaviranomaisessa työskentelevälle henkilölle, jolla on vähintään yksi henkilöasiakas.

Avoimille työmarkkinoille työllistymiseen kulunut aika

Tulorekisteritiedon hyödyntämiseen liittyy aikasarjallisia rajoitteita, jotka heikentävät tunnuslukujen muodostamista. Keskeinen ongelma ei ole yksittäisten havaintojen puuttuminen satunnaisesti, vaan se, että käytössämme oleva tietoluvan mukainen aineisto alkaa vasta rajatusta ajankohdasta. Tämän vuoksi aikasarja ei ole yhtenäinen sellaisten muuttujien kanssa, jotka yltyvät pitkälle historiaan.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että jos käytössämme olevassa tietoprofilissa tulotiedot alkavat vasta vuoden 2023 helmikuusta, emme voi päätellä, onko henkilöllä ollut palkkatuloille siirtymisiä ennen tätä ajankohtaa, vaikka työnhaku olisi alkanut jo aiemmin. Siksi esimerkiksi työnhaun alkamisesta ensimmäiseen palkkatuloon kuluva aika ei voida laskea luotettavasti niille työnhauille, jotka ovat alkaneet ennen aineiston kattavaa havaintoikkunaa. Kyse ei siis ole vain tiedon puuttumisesta, vaan siitä, että siirtymähistoria jää rakenteellisesti osittaiseksi (tulotietojen osalta). Ongelma korostuu erityisesti pitkissä työnhauissa tai vastaavissa muuttujissa, jotka yltyvät pitkälle historiaan. Jos työnhaku on alkanut ennen tietoprofilin havaintoikkunaa, henkilöllä on voinut olla jo useita palkkatuloille siirtymisiä ennen kuin ensimmäiset käytössämme olevat tulotiedot alkavat näkyä aineistossa. Tämän vuoksi työnhaun alkamisesta laskettavat siirtymäkestot tulisi rajata vain niihin työnhakuihin, jotka

ovat alkaneet tietoprofilin voimassaoloaikana, käytännössä aikaisintaan vuoden 2023 helmikuusta alkaen.

Tähän aineistorajoitteeseen liittyy myös toinen tulkintaongelma. Kun laskennan lähtökohdaksi joudutaan aineistorajoitteiden vuoksi valitsemaan työnhaun alkaminen, siirtymän keskimääräinen tai mediaanikesto muuttuu väistämättä ajan myötä, koska kaikkien alkaneiden työnhakujen lopputulema ei ole vielä toteutunut tarkasteluhetkellä. Osa henkilöistä ei siis ole vielä ehtinyt siirtyä palkkatuloille, vaikka siirtymä voisi tapahtua myöhemmin. Tämän vuoksi ajassa muuttuva keskiarvo tai mediaani ei anna riittävän vakaata eikä vertailukelpoista kuvaa työllistymiseen kuluva ajasta.

Tiedon esittämisessä onkin perusteltua siirtyä tunnuslukuihin, jotka huomioivat aineiston rakenteelliset rajoitteet paremmin, nämä tunnusluvut ovat kehityksen alla. Luotettavimmin voidaan esittää esimerkiksi se osuus työnhauista, joissa palkkatuloille siirtyminen on tapahtunut tietyn ajan kuluessa työnhaun alkamisesta, kuten 3 kuukauden, 6 kuukauden tai 12 kuukauden sisällä. Tällainen esitystapa kuvaa toteutuneita siirtymiä selkeämmin eikä ole samalla tavalla altis havaintoikkunan alun katveelle tai sille, että osa työnhauista on tarkasteluhetkellä vielä kesken.

Ehdokashaku

Työnantajalle tarjottava maksuton palvelu, jossa työvoimaviranomainen etsii työnantajan ilmoittamaan paikkaan sopivia ehdokkaita yhdessä sovittujen hakukriteerien perusteella.

Elinvoimayhteistyöindeksi

Tiedot perustuvat KEHA-keskuksen Elinvoimayhteistyöbarometri-kyselyyn, jonka tavoitteena on arvioida työllisyysalueiden (työvoimaviranomaisen) ja alueen muiden toimijoiden välistä yhteistyötä elinvoiman vahvistamisessa sekä yhteistyön vaikuttavuutta suhteessa työllisyyden edistämisen valtakunnallisiin tavoitteisiin. Kysely toteutettiin ensimmäisen kerran vuonna 2026 osana työvoimapalveluiden toimeenpanon arviointia.

Mittari koostuu kahdesta väittämäpatteristosta, joista ensimmäinen kuvaa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa säädetyn yhteistyövelvoitteen toteutumista ja yhteistyön toimivuutta strategisen, rakenteellisen ja sosiaalisen yhteistyön ulottuvuuden kautta. Toinen väittämäpatteristo kuvaa valtioneuvoston työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden (2024–2027) toteutumista neljän avaintuloksen kautta. Avaintulokset liittyvät kasvualojen palvelutarpeisiin vastaamiseen ja yritysten kasvun tukemiseen, kansainvälisen osaamisen hyödyntämiseen työnantajien ja TKI-toiminnan tarpeissa, olemassa olevien yritysten tukemiseen osana elinvoiman ylläpitoa sekä positiivisten ja negatiivisten rakennemuutosten hallittuun hoitamiseen.

Vastaajia pyydettiin arvioimaan väittämiä viisiportaisella asteikolla (1–5), jossa 1 = Ei toteudu, 2 = Toteutuu heikosti, 3 = Toteutuu osittain, 4 = Toteutuu hyvin ja 5 = Toteutuu erinomaisesti. Lisäksi vastausvaihtoehtoina olivat "En osaa sanoa" ja "Ei koske meitä", joita ei sisällytetty indeksiin laskentaan (käsiteltiin puuttuvina arvoina).

EVYT-indeksi on väittämäpatteristoista muodostettujen avaintulosindeksien keskiarvo ja kuvaa elinvoimayhteistyön kokonaisvaikuttavuutta alueella. Indeksia voidaan tarkastella jatkuvana tunnuslukuna (1–5) tai luokiteltuna muuttujana (3 tai 5 luokkaa) alueiden vertailun ja raportoinnin helpottamiseksi. Esim. viisiluokkaisessa tulkinnassa indeksiarvo 1,00–1,80 tarkoittaa heikkoa elinvoimayhteistyötä, 1,81–2,60 melko heikkoa elinvoimayhteistyötä, 2,61–3,40 keskitasoista elinvoimayhteistyötä, 3,41–4,20 hyvää elinvoimayhteistyötä ja 4,21–5,00 erinomaista elinvoimayhteistyötä.

Ei-lakisääteiset työllisyyspalvelut

Työllisyyttä tukevat palvelut, jotka eivät sisälly lakisääteisiin työvoimapalveluihin eli niistä ei ole säädetty työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa lainsäädännössä. Palveluiden järjestäjänä voi toimia työllisyysalue, kunta tai muu järjestäjätaho.

Erityisasiantuntijoille myönnettyt oleskeluluvat

Työllisyysalueille rekrytoidut erityisasiantuntijat Euroopan ulkopuolelta.

Esittely

Työvoimaviranomainen tekee listauksen mahdollisesti sopivista työnhakijoista työnantajan ilmoittamaan työpaikkaan. Esittely voi sisältää useita ehdokkaita samaan työpaikkaan.

Kelan tilastoihin perustuvien tietojärjestelmien erot

Kunnan osarahoittamaa työttömyysturvaa koskevat tiedot perustuvat Kelan laskutusjärjestelmään, kun taas koko työttömyysturvan tilastointi pohjautuu Kelan etuusmaksujen järjestelmään. Arvioinnissa tarkastellaan kuntien osarahoittamaa työttömyysturvaa erikseen, minkä vuoksi tietolähteenä käytetään myös laskutusjärjestelmää.

Kunnat osallistuvat työttömyysturvan rahoitukseen tilanteissa, joissa työtön henkilö on saanut ansiopäivärahaa, peruspäivärahaa tai työmarkkinatukea vähintään 101 päivää. Lisäksi kuntien rahoitusvastuu kattaa myös työttömyysetuudet siltä ajalta, jolloin työtön henkilö osallistuu työllistymistä edistäviin palveluihin. Rahoitusvastuu määräytyy sen kunnan mukaan, joka on merkitty työttömän henkilön vakituseksi kotikunnaksi väestörekisterissä sinä päivänä, jona etuus maksetaan. Luvut kuvaavat kuntien osarahoittamaa työttömyysturvaa, joka on laskutettu uudistetun rahoitusmallin mukaisesti Kelan laskutusjärjestelmän kautta.

Työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmään perustuvat tiedot kattavat sekä työttömyyskassojen maksamat ansioturva- että Kelan maksamat perusturvaetuudet. Ansioturvaa koskevat tiedot perustuvat Finanssivalvonnan työttömyysturvan etuudensaajarekisteriin, joka sisältää kokonaisaineiston työttömyyskassojen maksamista etuuksista. Perusturvan osalta tiedot tuotetaan Kela etuusjärjestelmästä muodostetuista aineistoista.

Huomio tilastojen tulkinnasta: Työttömyysturvan etuusmaksatusjärjestelmästä tuotetut tilastot eivät esitä ansiopäivärahan, peruspäivärahan ja työmarkkinatuen saajia yhdistettynä kokonaislukuna, vaan saajamäärät ovat saatavissa ainoastaan etuuslajeittain eriteltyinä. Tässä raportissa kokonaistason arvioimiseksi on kuitenkin muodostettu yhteenlaskettu saajamäärä eri etuuslajien saajista. On huomattava, että näin muodostettu kokonaisluku ei vastaa täysin todellista saajamäärää. Sama henkilö on voinut tarkastelujakson aikana siirtyä etuuslajilta toiselle, esimerkiksi ansiopäivärahalta tai peruspäivärahalta työmarkkinatuella. Tämän seurauksena yhteenlaskettu saajamäärä sisältää päällekkäisyyksiä ja yliarvioi todellista etuudensaajien määrää.

Kotoutuja-asiakas

Työllisyyspalveluiden ulkomaalainen työnhakija-asiakas, jolla on voimassa oleva kotoutumissuunnitelma.

Kotoutumista edistävät palvelut

Kotoutumislain mukainen palvelu, jotka tukevat maahanmuuttajien sopeutumista suomalaiseen yhteiskuntaan. Ne sisältävät kielikoulutusta, työllistymisen tukea, yhteiskuntaorientaatiota, sosiaalista neuvontaa ja osallisuuden edistämistä. Tavoitteena on vahvistaa arjen hallintaa, työelämävalmiuksia ja yhteiskunnallista osallistumista yhteistyössä kuntien, viranomaisten ja järjestöjen kanssa. Kotoutumista edistävien palveluiden järjestäminen on työvoimaviranomaisen vastuulla silloin kun maahanmuuttaja on työtön työnhakija, jolla on oikeus kotoutumissuunnitelmaan.

Kotoutumissuunnitelma

Kotoutumissuunnitelma on yksilöllinen kotoutumista tukeva suunnitelma, jonka maahanmuuttanut laatii yhteistyössä paikallisviranomaisten (kunta ja/tai työvoimaviranomainen) kanssa. Suunnitelmaan kirjataan palvelut ja toimenpiteet, jotka edistävät maahanmuuttaneen suomen tai ruotsin kielen taidon oppimista sekä tarjoavat muita yhteiskunnassa ja työelämässä tarvittavia tietoja ja taitoja.

Kunnan maksuosuus

Kunnan maksuosuus viittaa kuntien työnhakija-asiakkaittensa työttömyysturvasta maksamaan osuuteen. Kunnan maksuosuus on sitä suurempi, mitä pidempään työnhakija on työttömänä. Kunnan rahoitusvastuu alkaa, kun työttömyysturvaa on maksettu yli 100 päivää. Kunta maksaa osuuden Kelalle kuukausittain jälkikäteen. Tavoitteena on kannustaa kuntia tukemaan pitkäaikaistyöttömien työllistymistä ja ehkäisemään pitkittyneitä työttömyysjaksoja.

Kuntouttava työtoiminta

Kuntouttavalla työtoiminnalla palvelua, jonka tarkoituksena on parantaa henkilön elämänhallintaa sekä luoda edellytyksiä työllistymiselle. Kuntouttavan työtoiminnan järjestämisestä vastaa hyvinvointialue. Toiminnassa ei synny virka-/työsuhdetta henkilön ja toimintaa järjestävän/toteuttavan tahon välille.

Laaja työttömyys

Laaja työttömyys käsittää työttömien työnhakijoiden lisäksi aktiivisissa työvoimapolitiittisissa palveluissa olevat henkilöt. Ks. Aktivointiasteeseen laskettava palvelu.

Maksettujen työttömyysetuuspäivien määrä per saaja

Luku on laskettu työttömyysturvan etuusjärjestelmän tiedoista (työttömyyskassojen maksamat ansioturvaetuudet sekä Kelan maksamat perusturvaetuudet). Tunnusluku muodostetaan jakamalla korvattujen päivien lukumäärä etuuden saajien määrällä vuositasona.

Mediaani (Md)

Sijainti- ja keskiluku, joka ilmoittaa suuruusjärjestykseen lajitellun jakauman keskimmäisen arvon. Jos havaintoja on parillinen määrä, on valittava kaksi keskimmäistä arvoa, joista otetaan keskiarvo. Mediaania käytetään erityisesti vinojen jakaumien tarkastelussa.

Omaehtoinen opiskelu työttömyysetuudella

25-vuotta täyttänyt työnhakija voi opiskella omaehtoisesti työttömyysetuudella, mikäli hänellä on työvoimaviranomaisen toteama koulutustarve ja katsotaan, että omaehtoinen opiskelu on olennaisin keino kasvattaa hänen ammattitaitoaan, mahdollisuuksia työllistyä avoimille työmarkkinoille tai säilyttää työpaikkansa. Omaehtoisesta opiskelusta tulee sopia työllistymissuunnitelmassa tai sitä korvaavassa suunnitelmassa ennen opintojen alkamista. Opintoja voidaan tukea maksimissaan 24 kuukautta, ja niiden tulee olla päätoimisia. (380/2023 luku 9.)

Osaamisen ja kotoutumisen palvelutarpeen arviointi

Laaditaan työvoimapalveluissa työttömänä työnhakijana olevalle maahanmuuttajalle, jos hänen ensimmäisen oleskelulupansa myöntämisestä tai oleskeluoikeuden rekisteröimisestä on kulunut maksimissaan kolme vuotta. ks. lisää 681/2023 § 14.

Palkkatuki

Työttömän työnhakijan työllistymistä avoimille työmarkkinoille voidaan tukea myöntämällä työnantajalle palkkatukea palkkakustannuksiin. Palkkatuella edistetään myös alentuneesti työkykyisen sekä 60 vuotta täyttäneen pitkään työttömänä olleen mahdollisuuksia saada työtä ja osallistua työelämäänsä. (380/2023 luku 10.) Lähtökohtaisesti palkkatuki kattaa 50 prosenttia työnantajalle työnhakijan palkkaamisesta aiheutuvista palkkakustannuksista. Alentuneesti työkykyisen palkkaamiseen myönnettävä palkkatuki voi olla 70 prosenttia, ja joissain tilanteissa 100 prosenttia. (380/2023 luku 10.)

Palveluissa koettu yhdenvertaisuus (keskiarvo)

Työnhakija-asiakkaiden työvoimaviranomaisen palveluissa kokemaan yhdenvertaisuutta kartoitettiin asiakaskyselyllä. Aineisto kerättiin marras-joulukuussa 2025. Kysely lähetettiin kaikille niille työnhakijoille, joiden työnhaku oli ollut vuoden 2025 aikana voimassa yli 30 päivää, ja joille oli kirjattu työnhakutapahtuma asiakastietojärjestelmään kyseisen vuoden aikana. Kysely lähetettiin noin 350 000 asiakkaalle, ja vastauksia saatiin noin 8 500. Kyselyn vastausprosentti oli 2,3 %. Palveluissa koetun yhdenvertaisuuden keskiarvo on laskettu 14 väittämästä, jotka koskivat esimerkiksi esteettömyyttä, kielellisiä oikeuksia sekä verkkosivujen saavutettavuutta. Väittämäpatteriston vastausasteikko oli 1 (täysin eri mieltä) – 5 (täysin samaa mieltä). "Ei koske minua" ja "En osaa sanoa" vastausvaihtoehtojen havainnot käsiteltiin puuttuvina arvoina keskiarvomuuttujan muodostuksessa. Näin ollen väittämäpatteriston vastaajamäärä oli 8 345. Keskiarvomuuttujan minimiarvo oli 3,69 ja maksimi 4,30.

Palvelusuunnitelma

Työllistymissuunnitelma tai sitä korvaava suunnitelma (kotoutumissuunnitelma, aktivointisuunnitelma, monialainen työllistymissuunnitelma). Yhdessä asiakkaan kanssa

laadittava suunnitelma, johon kirjataan työnhakijan kanssa yhdessä sovitut tehtävät. Palvelusuunnitelman laatiminen on keskeinen osa henkilöasiakkaan palveluprosessia ja asiakkaan työnhakua edistävä palvelukokonaisuutta. Tehdyt palvelusuunnitelmat kaudella - seurantakohde kuvaa laadittujen palvelusuunnitelmien kokonaismäärää. Suunnitelma laaditaan alkuhaastattelussa tai sitä täydentävässä työnhakukeskustelussa.

Suunnitelmien ajantasaisuus lasketaan jakamalla ne työnhakija-asiakkaat, joilla suunnitelman viimeinen päivä on kulunut, kaikilla työnhakija-asiakkailla. Laskennassa (nimittäjässä tai osoittajassa) ei huomioida niitä työnhakija-asiakkaita, joiden alkuhaastattelun järjestämiseen on vielä aikaa. Laskennassa käytetään laskentapäivää.

Pitkäaikaistyötön

Työnhakija-asiakas, jonka työttömyys on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään 12 kuukautta.

Rakennetyöttömyys

Rakenteellinen työttömyys näkyy työttömyytenä, joka ei vähene työvoimapulasta huolimatta. Rakennetyöttömiksi luetaan pitkäaikaistyöttömät, rinnasteiset pitkäaikaistyöttömät, palveluilta työttömäksi jääneet ja palveluilta palveluihin siirtyneet. Rakennetyöttömien prosenttiosuus on em. ryhmien yhteenlaskettu määrä jaettuna työnhakijoiden määrällä laskentapäivänä.

Tulorekisteri

Tulorekisteri on sähköinen tietokanta, jonne työnantajat ja muut suorituksen maksajat ilmoittavat tiedot maksetuista palkoista, eläkkeistä ja etuuksista. Tulorekisterin tietoja voivat käyttää ainoastaan tulorekisterilaissa säädetty tahot. Viranomaiset ja muut organisaatiot saavat tulorekisteristä vain ne tiedot, joihin niillä on oikeus.

Työ- ja koulutuskokeilu

Asiakas voi osallistua työ- tai koulutuskokeiluun selvittääkseen ammatinvalinta- ja uravaihtoehtojaan tai tukeakseen paluuta työmarkkinoille. Työkokeilu tapahtuu työpaikalla ja koulutuskokeilu oppilaitoksessa. (380/2023 § 54.)

Työkykyensä alentuneeksi arvioineiden työllistyneiden määrä

Täsmätyökykyisten siirtymä työllisyyteen tarkoittaa niitä palkkatuloille siirtymiä, jossa viimeisimmän henkilöasiakkaan palvelutarvearvion työkykyarvio on alle 7 (asteikko 0–10).

Työllistymissuunnitelma ja sitä korvaava suunnitelma (palvelusuunnitelma)

Työllistymissuunnitelmaan sisällytetään työnhakuvelvollisuus ja muita työnhakuun tai yritystoiminnan kehittämiseen liittyviä toimia, joiden tavoitteena on työnhakijan nopea työllistyminen avoimille työmarkkinoille. Työllistymissuunnitelmassa on sovittava suunnitelman toteuttamisen seurannasta ja määräajasta, jonka kuluessa työnhakijan on ilmoitettava suunnitelman toteuttamisesta. Työ- ja elinkeinoviranomainen ja työnhakija hyväksyvät työllistymissuunnitelman.

Työllisyysaste

Työllisyysaste kuvaa työllisten prosenttiosuutta samanikäisestä väestöstä. Työlliset sisältää yrittäjät ja palkansaajat. Työllisten päättely tehdään Tilastokeskuksen kokeellisessa tilastossa tulorekisteristä palkanmaksukauden perusteella. Palkanmaksukausi on ajanjakso, jolta palkkaa maksetaan. Palkoiksi lasketaan seuraavat palkkojen tulolajit: palkka yhteissumma (101), aikapalkka (201), provisiopalkka (220), urakkapalkka (227) sekä sijaismaksajan maksamat palkat. Yrittäjiksi päätellään ne YEL- tai MYEL-vakuutetut (18–68-vuotiaat) henkilöt, jotka ovat maksaneet itselleen palkkaa kuun aikana yli 0 euroa ja joilla on tulorekisterissä palkanmaksukausi voimassa kuun viimeisellä viikolla. Lisäksi yrittäjiksi päätellään starttirahaa kuun lopussa saaneet yli 17-vuotiaat. Yrittäjien jälkeen päätellään palkansaajat. Yrittäjiä ovat myös ne yli 17-vuotiaat henkilöt, jotka olivat Eläketurvakeskuksen rekisterin mukaan YEL/ MYEL-vakuutettuja edellisenä vuonna. Rekisteriaineistojen puutteiden vuoksi yrittäjistä jää puuttumaan ne uudet yrittäjät, jotka eivät maksa itselleen palkkaa. Lisäksi jää uupumaan kaikki ne yrittäjät, jotka eivät ole vakuuttaneet toimintaansa (esim. tilanteessa, jossa henkilö ei ole iän puolesta vakuuttamisvelvollinen).

Palkansaajiksi päätellään ensimmäiseksi TYEL-vakuutetut (17–68-vuotiaat) henkilöt, jotka ovat saaneet palkkaa kuun aikana yli 0 euroa ja joilla palkanmaksukausi on voimassa kuun viimeisellä viikolla. Seuraavaksi päätellään palkansaajiksi myös kuun viimeisenä päivänä palkkatuetussa työssä olevat yli 17-vuotiaat. Lopuksi päätellään palkansaajiksi myös kaikki yli 14-vuotiaat henkilöt, joiden palkanmaksukausi on voimassa kuun lopussa. Tässä yleisessä työllisyysasteessa ovat mukana 18–64-vuotiaat. Työllisyysasteen muutokset ja erotukset on laskettu pyöristämättömistä luvuista.

Työmarkkinatori (TMT)

Työmarkkinatori on valtion ylläpitämä digitaalinen palvelualusta, joka kokoaa yhteen työpaikat, koulutusmahdollisuudet ja työllistymistä tukevat palvelut. Se tarjoaa työnhakijoille ja työnantajille helpon tavan löytää toisensa sekä hyödyntää työvoimapalveluja verkossa. Tavoitteena on parantaa työn ja tekijöiden kohtaantoa sekä tukea sujuvaa siirtymistä työelämään.

Työnhakukeskustelu

Työnhakukeskustelussa työvoimaviranomainen ohjaa työnhakijaa hakemaan hänelle sopivia työmahdollisuuksia sekä tukee työnhakijan työnhakua. Lisäksi työnhakija ohjataan tarpeellisiin palveluihin. Työnhakukeskustelussa tarkistetaan työnhakijan palvelutarvetta koskevaa arviota ja laaditaan tai tarkistetaan työllistymissuunnitelma. Ks. myös Alkuhaastattelu ja Täydentävä työnhakukeskustelu.

Työnhakuvelvollisuus

Työllistymissuunnitelmaan sisällytetään työnhakuvelvollisuus ja muita toimia, joiden tavoitteena on työnhakijan nopea työllistyminen avoimille työmarkkinoille. Lähtökohtaisesti työttömien ja työttömyysuhan alaisten työnhakijoiden on haettava neljää työmahdollisuutta kuukauden tarkastelujakson aikana. Työnhakuvelvollisuus koskee myös työvoimakoulutuksessa opiskelevia, omaehtoisia opintoja suorittavia ja palkkatuetussa työssä olevia. Työnhakuvelvollisuuden voi täyttää hakemalla työtä, lisätyötä omalta työnantajalta, yrittäjänä tehtäviä työmahdollisuuksia tai julkaisemalla esittelyn Työmarkkinatorilla. Jos työvoimaviranomainen katsoo, ettei alueella ole riittävästi haettavissa työnhakijan osaamiselle ja työkyvylle sopivia työmahdollisuuksia, työnhakuvelvollisuutta voidaan

pienentää tai jättää kokonaan asettamatta.
Työtarjous

Työtarjoukset ovat yksi työvoimaviranomaisen työnvälityksen välineistä. Työtarjouksilla pyritään saattamaan yhteen tarjolla oleva työ ja siihen mahdollisimman sopiva työntekijä. Muuten kyseessä on aivan normaali rekrytointiprosessi, jossa työnantaja itse valitsee palkattavan henkilön. Työtarjoukset ovat lähtökohtaisesti velvoittavia, joten työnhakijan tulee ottaa yhteyttä työnantajaan ja hakea tarjottua työtä.

Valtakunnalliset mittarit "Työtarjousten määrä toisten työllisyysalueiden alueella sijaitseviin toimipaikkoihin (kertymäsumma)" ja "Työtarjousten %-osuus toisten työllisyysalueiden työnhakija-asiakkaille (% kaikista työtarjouksista)" perustuvat puolivuositietoihin aikaväliltä kesä-joulukuu 2025. Tämä johtuu siitä, että esittelyiden ja tarjousten tietovaranto otettiin käyttöön kesällä 2025.

Työttömyysaste

Työttömyysaste kuvaa työttömien prosenttiosuutta samanikäisestä työvoimasta, eli työllisten ja työttömien summasta. Tilastokeskuksen kokeellisessa tilastossa työttömiksi päätellään kaikki 17–67-vuotiaat henkilöt, jotka ovat KEHA-keskuksen työnhakijarekisterin mukaan työttömiä kuun viimeisenä päivänä. Työttömiksi lukeutuvat sekä työttömät työnhakijat että kokoaikaisesti lomautetut. Tämän jälkeen päätellään työttömiksi myös muut 17–67-vuotiaat henkilöt, jotka ovat saaneet työttömyysetuuksia niin, että työttömyysetuuksien ansaintajakso on voimassa kuun viimeisenä päivänä. Näitä henkilöitä ovat työvoimapolitiisissa aktiivipalveluissa, kuten omaehtoisessa opiskelussa tai kuntouttavassa työtoiminnassa, olevat. Tässä yleisessä työttömyysasteessa ovat mukana 18–64-vuotiaat. Työttömyysasteen muutokset ja erotukset on laskettu pyöristämättömistä luvuista.

Työttömyysturvan maksukategoriat

Työttömyysturvan maksukategoriat tarkoittavat työttömyyden eri kestoluokkia, joissa kunnan maksuosuus työttömyysturvasta kasvaa työttömyyden pitkittyessä. Maksuosuus alkaa 101. päivästä ja nousee asteittain:

101–200 päivää: 10 %
201–300 päivää: 20 %
301–400 päivää: 30 %
401–500 päivää: 40 %
yli 500 päivää: 50 %.

Työvoima

Työvoima muodostuu 18–64-vuotiaista työllisistä ja työttömistä. Työvoimaan eivät kuulu opiskelijat, koululaiset, eläkeläiset, asevelvollisuutta suorittavat ja muut henkilöt, jotka eivät täytä edellä mainittujen ryhmien tai työllisen tai työttömän määritelmää.

Työvoimakoulutus

Työvoimakoulutuksella pyritään takaamaan ammattitaitoisen työvoiman saatavuus. Koulutukset parantavat asiakkaan ammattitaitoa, mahdollisuuksia työllistyä tai säilyttää nykyinen työpaikkansa. Koulutuksella voidaan tavoitella myös yrittäjävalmiuksien ja uuden

yritystoiminnan edistämistä. Työvoimakoulutuksena voidaan järjestää myös kotoutumiskoulutusta pl. luku- ja kirjoitustaidon opetus (380/2023 § 61).

Työvoimapula-ala

Työvoimapula-ala määritellään alaksi, jossa työvoiman kysyntä on korkealla, mutta työttömyysaste matalalla.

Työvoimapula-aloille myönnetyt oleskeluluvat

Työvoiman kohtaanto ja saatavuus -raportin mukaisille työvoimapula-aloille (12/2025) myönnetyt ensimmäiset työntekijän oleskeluluvat työntekopaikkakunnan mukaan.

Työvoimaviranomainen

Kunnan tai kuntayhtymän viranomainen, joka vastaa julkisten työvoimapalvelujen järjestämisestä ja tietyistä työttömyysturvaan liittyvistä tehtävistä. Käytännössä 1.1.2025 alkaen työvoimaviranomaisen tehtävistä ovat vastanneet yhden tai useamman kunnan tai kuntayhtymän muodostamat työllisyysalueet.

Täydentävä työnhakukeskustelu

Täydentävä työnhakukeskustelu painottuu työnhakijan palvelutarvetta koskevan arvion perusteella työnhaun tukemiseen tai siinä jatketaan työnhakijan palvelutarpeen selvittämistä ja työnhakijan ohjaamista tarpeellisiin palveluihin. Jos täydentävä työnhakukeskustelu järjestetään ennen alkuhaastattelua, täydentävässä työnhakukeskustelussa laaditaan työllistymissuunnitelma, ellei työnhakijalle ole laadittu työllistymissuunnitelmaa korvaavaa suunnitelmaa. Ks. myös Alkuhaastattelu ja Työnhakukeskustelu.

Valmennus

Työvoimaviranomainen voi tarjota henkilöasiakkaalle kolmenlaista valmennusta (380/2023 § 53):

työnhakuvalmennusta asiakkaan työnhaun tukemiseksi, uravalmennusta asiakkaan hakeutumisesta ammatilliseen koulutukseen, ammatinvalinta- ja uravaihtoehtojen selkiyttämiseksi sekä työelämävalmiuksien kehittämiseksi tai työhönvalmennusta työhön sijoittumisessa ja työpaikalla suoritettavassa koulutuksessa

Velvoittava työnhaku

TE-palveluissa työnhakijalle asetettu velvollisuus hakea tietty määrä työpaikkoja sovitussa ajassa. Velvoitteeseen sisältyy myös velvollisuus hakea työvoimaviranomaisen osoittamaa työpaikkaa. Työhakovelvoitteen tavoitteena on edistää työllistymistä ja varmistaa aktiivinen työnhaku.

Virtaamat palkkatuloille ja palkkatuloilta

Laskennat on toteutettu siten, että ensin poimitaan vastaavaa tarkasteluajankohtaa aiemmin tapahtuneiden siirtymien määrä. Esimerkiksi kolmen kuukauden tarkastelussa lähtöjoukosta

oletetaan henkilö, joiden siirtymä on tapahtunut kolme kuukautta aiemmin. Tämän jälkeen lasketaan tästä joukosta sekä lukumäärä että suhteellinen osuus niille henkilöille, joiden tilanne on pysynyt samana seuranta-ajankohtaan saakka. Aikasarjat muodostuvat tarkastelu-kuukausista siten, että kunkin kuukauden arvo perustuu eri lähtökuukautena tapahtuneisiin siirtymiin. Esimerkiksi kolmen kuukauden tarkastelussa tammikuun arvo kuvaa lokakuussa tapahtuneita siirtymiä sekä sitä, kuinka monella henkilöllä tilanne on edelleen sama tammikuussa. Toisin sanoen aikasarja kuvaa siirtymien pysyvyyttä seuranta-ajankohtaan saakka.

Virta työttömyyteen, %

Esimerkiksi virta yli 3 kuukauden työttömyyteen kuvaa kuukauden aikana 3 kuukauden työttömyyden ylittäneiden %-osuutta 3 kuukautta aikaisemmin alkaneista työttömyysjaksoista.

Vuosikeskiarvo

Koko vuoden kuukausitietojen keskiarvo. Vuosikeskiarvo kuvaa vuoden jokaisena kuukautena keskimäärin ollutta lukumäärää kyseisessä ryhmässä. Palvelun aloittaneissa vuosikeskiarvo kuvaa jokaisena kuukautena aloittaneiden lukumäärää keskimäärin.

Vuosimuutos

Prosentuaalinen tai määrällinen muutos edellisvuoden vastaavaan aikaan verrattuna. Vuosimuutokset on laskettu pyöristämättömistä luvuista.

Väestö

Väestö kattaa työvoimaan kuuluvan ja työvoiman ulkopuolella olevan 18–64-vuotiaan väestön.

WiF-toiminnoille tekemät liidit

Työvoimaviranomaisen (A-TMT) järjestelmään kirjaama tehtäväpyyntö, joka ohjautuu Work in Finland -toiminnoille. Liidi koskee työnantajaa, joka on ilmaissut kiinnostuksensa kansainvälisen rekrytoinnin tukipalveluihin ja jonka tilannetta varten WiF-toiminnossa arvioidaan tai käynnistetään toimenpiteitä.

Ulkomaalainen

Henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen. Määritelmä perustuu kansalaisuuteen, ei esimerkiksi syntymäpaikkaan tai etnisyyteen. Ulkomaalaisiin kuuluvat sekä EU- ja ETA-maiden kansalaiset, että kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat Suomessa tilapäisesti tai pysyvästi.

Kuvailulehti

Julkaisusarjan nimi ja numero: Työvoimapalveluiden asiantuntija-arviointi 19/2026

Työllisyys ja kotoutuminen -vastuualue, Arviointi ja tiedolla johtaminen -yksikkö

Tekijät: Mia Pylkkönen, Miika Hakala

Julkaisun nimi: Työvoimapalveluiden toimeenpano Lapin maakunnassa vuonna 2025

Tiivistelmä:

Vuoden 2025 alussa Lapin työllisyysalueet aloittivat toimintansa poikkeuksellisen haastavassa työmarkkinatilanteessa, jossa pitkät etäisyydet, harva asutus, kausiluonteinen työmarkkina, väestön ikääntyminen ja työikäisen väestön supistuminen loivat palvelujärjestelmälle selvästi valtakunnallista vaativammat lähtökohdat. Työmarkkinatilanne oli maakunnan sisällä vaihteleva, mutta kokonaisuutena Lapin työllisyystilanne oli monelta osin koko maan keskiarvoa parempi: vuonna 2025 maakunnan keskimääräinen työllisyysaste oli valtakunnallista tasoa korkeampi ja työttömyysaste hieman koko maan keskiarvoa matalampi. Nuorten työllisyystilanne oli erityisesti hyvä ja myös yli 55-vuotiaiden asema oli useilla mittareilla valtakunnallista tasoa parempi, mutta ulkomaalaisten työllisyystilanne jäi selvästi heikommaksi ja muodosti yhden maakunnan keskeisistä rakenteellisista haasteista.

Maakunnan väestöpohja oli noin 177 000 henkilöä, joista työvoimaan kuului noin 94 000. Alueella toimivat Meri-Lapin, Rovaseudun, Pohjois- ja Itä-Lapin sekä Tunturi-Lappi ja Pellon työllisyysalueet. Työnhakijoiden määrä pysyi vuoden aikana korkeana ja työttömien työnhakijoiden määrä kasvoi erityisesti pitkäaikaistyöttömien ryhmässä. Laaja työttömyys, eli työttömien työnhakijoiden ja aktivointipalveluissa olevien yhteismäärä, säilyi maakunnassa merkittävänä, vaikka osalla alueista siirtymät avoimille työmarkkinoille olivat koko maan tasoa parempia. Työttömyysjaksot olivat maakunnassa keskimäärin valtakunnallista tasoa lyhyempiä ja virta pitkäaikaistyöttömyyteen jäi useilla mittareilla koko maan keskiarvoa paremmaksi, mutta pitkäaikaistyöttömyyden rakenne pysyi silti raskaana ja kuntien työttömyysturvan kustannusvastuu korkeana. Hyvät yleismittarit peittivät osin sitä, että vaikeimmin työllistyvien asiakkaiden palveluvaikuttavuus jäi riittämättömäksi. Aktivointiaste laski Lapissa edellisvuodesta sekä kokonaisuutena että pitkäaikaistyöttömien osalta, vaikka se oli monin paikoin edelleen lähellä valtakunnallista tasoa tai hieman sen yläpuolella. Erityisesti palkkatuen, työllistämispalveluiden, valmennusten ja kokeilujen käyttö väheni useilla alueilla selvästi. Kuntouttavan työtoiminnan ja omaehtoisen opiskelun merkitys säilyi vahvana, ja aktivointipalveluista yleisimmin käytössä olivat edelleen kuntouttava työtoiminta, työvoimakoulutus ja omaehtoinen opiskelu. Samalla työnantajayhteistyön volyymi heikkeni: työnantajakontaktit, työnhakijoiden esittelyt ja työtarjoukset vähenivät useilla alueilla, vaikka työvoimapula korostui erityisesti sosiaali- ja terveyspalveluissa, matkailussa, teknisillä aloilla ja osassa teollisuutta. Työvoiman ylitarjonta ja rekrytointivaikeudet esiintyivät samanaikaisesti, mikä osoitti kohtaanto-ongelman olevan yksi Lapin keskeisimmistä työmarkkinahaasteista.

Lakisääteisiä työvoimapalveluita täydensivät kunnissa erilaiset ei-lakisääteiset palvelut, kuten työpajatoiminta, työnhakua tukevat palvelut, nuorten kesätyöllistämisen tukimuodot sekä osallisuutta, työkykyä, yrittäjyyttä ja kansainvälistä rekrytointia tukevat palvelut. Pitkien etäisyyksien maakunnassa palveluiden saavutettavuus oli keskeinen arviointikysymys. Kasvokkaisen palvelun osuus oli korkea ja palveluverkkoa ylläpidettiin aktiivisesti myös harvaan asutuilla alueilla, mutta tosiasiallinen yhdenvertaisuus ei toteutunut kaikilta osin erityisesti monialaisen tuen tarpeessa olevien asiakkaiden kohdalla.

Asiakasprosessien järjestämisessä oli työllisyysalueiden välillä eroja, mutta useilla mittareilla

tarkasteltuna alkuhaastattelut, työnhakukeskustelut ja palvelusuunnitelmien ajantasaisuus toteutuivat vähintään valtakunnallisella tasolla ja paikoin selvästi sitä paremmin. Myös asiakastytyytyväisyys oli useilla alueilla valtakunnallisen keskiarvon yläpuolella. Tämä ei kuitenkaan poistanut arvioinnin keskeistä havaintoa: Lapin työvoimapalvelujärjestelmä onnistui peruspalvelujen ylläpitämisessä, mutta pitkäaikaistyöttömyyden purkamisessa, vaikeimmin työllistyvien asiakkaiden aktivoinnissa ja työnantajapalveluiden vaikuttavuudessa tulokset jäivät liian heikoiksi. Maakunnan keskeinen haaste ei ollut palvelujen saatavuus vaan palvelujen vaikuttavuus.

Sammandrag:

Lapplands sysselsättningsområden inledde sin verksamhet i början av 2025 i ett exceptionellt utmanande arbetsmarknadsläge, där långa avstånd, gles bebyggelse, en säsongsbetonad arbetsmarknad, åldrande befolkning och krympande befolkning i arbetsför ålder skapade klart mer krävande utgångspunkter för servicesystemet än i resten av landet.

Arbetsmarknadsläget varierade inom landskapet, men som helhet var sysselsättningen i Lappland till många delar bättre än genomsnittet i hela landet: 2025 var landskapets genomsnittliga sysselsättningsgrad högre än den nationella nivån och arbetslöshetsgraden något lägre än landets genomsnitt. Ungas sysselsättningssituation var särskilt bra och även bland personer över 55 år var flera indikatorer bättre än den nationell nivån, men sysselsättningen bland utlänningar var klart sämre och utgjorde en av landskapets väsentliga strukturella utmaningar.

Landskapets befolkningsunderlag var cirka 177 000 personer, varav cirka 94 000 hörde till arbetskraften. I området finns Havslapplands, Rovaniemi, Norra och Östra Lapplands samt Fjäll-Lapplands och Pello sysselsättningsområden. Antalet arbetssökande förblev högt under året och antalet arbetslösa arbetssökande ökade särskilt i gruppen långtidsarbetslösa. Den omfattande arbetslösheten, dvs. det totala antalet arbetslösa arbetssökande och personer i aktiveringsservice, förblev betydande i landskapet, trots att övergångarna till den öppna arbetsmarknaden var bättre i vissa regioner än i hela landet. Landskapets arbetslöshetsperioder var i genomsnitt kortare än i hela landet, och utvecklingen till långtidsarbetslöshet var med flera indikatorer bättre än landets genomsnitt, men långtidsarbetslöshetens struktur förblev ändå tung och kommunernas kostnadsansvar för utkomstskyddet för arbetslösa var högt. De goda allmänna indikatorerna dölde delvis att servicens effekt för svårsysselsatta kunder förblev otillräcklig.

Aktiveringsgraden i Lappland sjönk jämfört med året innan både som helhet och för långtidsarbetslösa, trots att den på många ställen fortfarande låg nära eller något över den nationella nivån. I synnerhet användningen av lönesubvention, sysselsättningstjänster, träningar och provningar minskade betydligt i flera områden. Arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och frivilliga studier med arbetslöshetsförmån förblev viktiga, och de mest använda aktiveringstjänsterna var fortfarande arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, arbetskraftsutbildning och frivilliga studier. Samtidigt försämrades volymen av arbetsgivarsamarbetet: arbetsgivarkontakter, presentationer av arbetssökande och arbetserbjudanden minskade i flera områden, trots att bristen på arbetskraft framhävdades särskilt inom social- och hälsovårdstjänsterna, turismen, de tekniska branscherna och en del av industrin. Överutbudet av arbetskraft och rekryteringssvårigheter förekom samtidigt, vilket visade att matchningsproblemet är en av de största arbetsmarknadsutmaningarna i Lappland.

De lagstadgade arbetskraftstjänsterna kompletterades av icke-lagstadgade tjänster, såsom verkstadsverksamhet, jobbsökningstjänster, sommararbetsstöd för unga samt tjänster som stöder delaktigheten och arbetsförmågan, företagande och internationell rekrytering. Landskapet har långa avstånd och tjänsternas tillgänglighet är en central faktor i bedömningen. Andelen service ansikte mot ansikte var hög och servicenätet upprätthölls

aktivt även i glesbygden, men den faktiska jämlikheten förverkligades inte till alla delar särskilt i fråga om kunder som behövde sektorsövergripande stöd.

Sysselsättningsområdenas ordnande av kundprocesserna varierade, men granskat med flera indikatorer ordnades de inledande intervjuerna, jobbsökarsamtalen och uppdaterades serviceplanerna åtminstone på samma nivå som i landet i genomsnitt och ställvis betydligt bättre. Även kundnöjdheten överskred det nationella genomsnittet i flera områden. Detta avlägsnade dock inte den centrala observationen från bedömningen: Lapplands arbetskraftsservicesystem lyckades upprätthålla basservicen, men resultaten förblev för svaga för att avveckla långtidsarbetslösheten, aktivera de svårssysselsatta kunderna och garantera arbetsgivartjänsternas effektivitet. Landskapets centrala utmaning var inte tillgången till tjänster utan tjänsternas effektivitet.

Summary:

In 2025, the employment areas in Lapland began their operations in a particularly challenging labour market situation, where long distances, sparse population, seasonal nature of work, ageing population and decline in the working-age population placed much greater demands on the service system than in the rest of Finland. While the labour market varied within the region, Lapland's overall employment situation was in many respects better than the national average: in 2025, the region's average employment rate was higher and unemployment rate slightly lower than the national level. The employment situation of young people was particularly good, and the situation of those over 55 was also better than the national average by several measures. However, the employment situation of foreigners was notably weaker and formed one of the key structural challenges in the region.

The region's population base was 177,000 people, 94,000 of whom were part of the labour force. The region includes the employment areas of Meri-Lappi, Rovaseutu, North and East Lapland as well as Tunturi-Lappi and Pello. The number of jobseekers remained high during the year, and the number of unemployed jobseekers increased, especially among the long-term unemployed. Broad unemployment, i.e. the total number of unemployed jobseekers and those in activation services, remained high in the region, although in some areas, transitions to the open labour market were better than in Finland as a whole. Unemployment periods in the region were on average shorter than nationally, and the flow to long-term unemployment was better than the national average by several measures, but the structure of long-term unemployment remained demanding and the municipalities' financial responsibility for unemployment benefits was high. Good overall metrics partly masked the fact that the service impact for those considered the most difficult to employ was insufficient.

The activation rate in Lapland decreased from the previous year, both as a whole and among the long-term unemployed, although it was still close to or slightly above the national average in many places. In particular, the use of pay subsidy, employment services, coaching and work try-outs decreased notably in several areas. The significance of rehabilitative work activities and independent studies remained high, and they were still the most common activation services together with labour market training. At the same time, the volume of employer cooperation declined: the number of employer contacts, jobseeker presentations and job offers decreased in several areas, although labour shortages were particularly pronounced in health and social services, tourism, technical sectors and parts of industry. Labour surplus and recruitment difficulties occurred simultaneously, which showed that labour mismatch is one of Lapland's key labour market challenges.

Statutory employment services were complemented by various non-statutory services in municipalities, such as workshop activities, job search support, summer employment support for young people and services supporting inclusion, work ability, entrepreneurship and international recruitment. Due to the long distances in Lapland, service accessibility was a key assessment question. The share of face-to-face service was high, and the service network was also actively maintained in sparsely populated areas, but actual equality was

not fully realised, especially for those in need of multidisciplinary support.

There were differences in the organisation of customer processes between the employment areas, but by various indicators, initial interviews, job search discussions and the timeliness of service plans were realised at least at the national level and clearly better in some places. Customer satisfaction was also slightly above the national average in several areas. This did not, however, invalidate the key finding of the assessment: while the employment service system in Lapland succeeded in maintaining basic services, the results were inadequate in terms of eliminating long-term unemployment, activating those considered the most difficult to employ and the impact of employer services. The key challenge for the region was not the availability of services but their impact.

Asiasanat: asiakastyytyväisyys, pitkäaikaistyöttömyys, työllisyys, työllisyysaste, työnantajat, työnhakijat, työnvälitys, työttömyys, työttömyysaste, työttömyysturva, työvoimapalvelut, yhdenvertaisuus, vaikuttavuus

Julkaisun osoite: www.keha-julkaisut.fi

Sivumäärä: 119

Kieli: Suomi

Julkaisija: Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus (KEHA-keskus)

Julkaisuaika: 23.04.2026